

မလွယ်သောနေ့

BURMESE
CLASSIC

အိုမောဘင်လာဒင်ကို လုပ်ကြံသော
နေ့ဗီဆီလ်းဇာတ်လမ်း

ဟိန်းလတ် - မြန်မာပြန်

MYANMAR BOOK CENTRE

ထုတ်ဝေခြင်း

၂၀၁၂၊ အောက်တိုဘာလ

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၁၀၀၀

၁၇၀၀ ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါက်တာသန်းသော်ကောင်း (ယာယီမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၁၄၃၆)

Myanmar Book Centre စာပေတိုက်၊

အမှတ်(၅၅)၊ အလုံလမ်းနှင့် ဗဟိုလမ်းထောင့်၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ပုံနှိပ်သူ

ဦးဝင်းအောင်(မြ-၀၅၁၃၅)

သန်းထိုက်ရတနာပုံနှိပ်တိုက်

၈၄/၈၆၊ လမ်း ၅၀၊

ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

Distribution :

Myanmar Book Centre

N0.55, Baho Rd., Corner of Baho & Ahlone Rd., Ahlone Tsp.,

Yangon, Myanmar

Tel: (951)214708,221271,73147732,Fax : (951)212409

E-mail: info@myanmarbook.com

www.MyanmarBook.com

www.burmeseclassic.com

BURMESE
CLASSIC

မလွယ်သောနေ့.

အိုစမာဘင်လာဒင်ကို လုပ်ကြံသော
နေ့ဗီဆီလ်းအတ်လမ်း

ဟိန်းလတ် - မြန်မာပြန်

MYANMAR BOOK CENTRE

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁	အမှာစာ	၁
၂	စာရေးသူ၏မှတ်ချက်	၅
၃	နိဒါန်း	၈
၄	အခန်း(၁) သင်ခန်းစာတစ်	၁၄
၅	အခန်း(၂) အပေါ်ငါးယောက်၊ အောက်ငါးယောက်	၂၆
၆	အခန်း(၃) အပေါ်ထပ်	၃၆
၇	အခန်း(၄) မြစ်ဝကျွန်းပေါ်	၄၃
၈	အခန်း(၅) ပွိုင့်သမား	၅၃
၉	အခန်း(၆) ပင်လယ်ဓားပြ	၆၂
၁၀	အခန်း(၇) ရှည်လျားသောစစ်ပွဲ	၇၀
၁၁	အခန်း(၈) တိုက်လည်းတိုက်ရ၊ အစွပ်စွဲလည်းခံရ	၈၀
၁၂	အခန်း(၉) ဒီစီမှ ထူးခြားမှုတစ်စုံတစ်ရာ	၉၁
၁၃	အခန်း(၁၀) အက်ဆော့တာဘတ်	၁၀၃
၁၄	အခန်း(၁၁) လုပ်ကြံဖို့အချိန်	၁၁၉
၁၅	အခန်း(၁၂) ဇာတ်လမ်းစပြီ	၁၂၈
၁၆	အခန်း(၁၃) ဝင်တိုက်သည့်အချိန်	၁၃၅
၁၇	အခန်း(၁၄) ခါလစ်	၁၄၂
၁၈	အခန်း(၁၅) တတိယထပ်	၁၄၇
၁၉	အခန်း(၁၆) ဂျာရိုနီဗို	၁၅၀
၂၀	အခန်း(၁၇) ဆီကုန်ခါနီးလေယာဉ်	၁၅၉
၂၁	အခန်း(၁၈) အတည်ပြုချက် ရယူခြင်း	၁၆၃
၂၂	အခန်း(၁၉) သမ္မတတိုက်သော ဘီယာ	၁၇၂
၂၃	နိဂုံးချုပ်	၁၇၉

အမှာစာ

မလွယ်သောနေ့-မလွယ်သောစာရေးဆရာ-မလွယ်သောဘာသာပြန်

'အယ်လ်ဒိုင်ဒါ'ခေါင်းဆောင် 'အိုစမာဘင်လာဒင်'၏နေ့အိမ်ကို 'နေဗီဆီးလ်' (Navy Seal)တပ်ဖွဲ့က ဝင်ရောက်စီးနင်းကာ အသေဖမ်းမိခဲ့သော သတင်းသည် ယခင်နှစ်က ကမ္ဘာပေါ်တွင် အလှုပ်ခတ်ဆုံးသတင်းတစ်ခုဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုသတင်းနှင့်အတူ 'နေဗီဆီးလ်'တပ်ဖွဲ့အကြောင်းကိုလည်း သိချင်စိတ်တဖွားဖွားပေါ်လာကြ၏။ ဤစစ်ဆင်ရေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး ထိုစစ်ဆင်ရေးတွင် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပါဝင်ခဲ့သူ 'မက်ဘစ်ဆင်နက်'က ကလောင်အမည် 'မတ်အိုဝင်'ဖြင့် (No Easy Day)စာအုပ်ကို ရေးခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ်ကို ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့တွင် ကမ္ဘာကို ဖြန့်ချိခဲ့ရာ ကမ္ဘာ့ရောင်းအကောင်းဆုံး နံပတ်တစ်စာအုပ်အဖြစ် စံချိန်တင်နိုင်ခဲ့၏။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် စာရေးဆရာ 'မက်အိုဝင်'ကို ပင်တဂွန်စစ်ဌာနချုပ်မှ ရာဇသံ တစ်ခု ထုတ်ပြန်ခဲ့၏။

“ဒီစာအုပ်မှာပါတဲ့ သတင်းအချက်အလက်တွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော်တို့ သိပ်ကိုအရေးတကြီး အလေးအနက် စဉ်းစားရပါမယ်”ဟု ပင်တဂွန်စစ်ဌာနချုပ်မှ အဆင့်မြင့်ပြန်ကြားရေးအရာရှိကြီး 'ဂျော့လစ်တယ်(လ်)'က ပြောကြားခဲ့သည်။ ဤစာအုပ်ကို မထုတ်ဝေမီ စာရေးသူသည် ပင်တဂွန်စစ်ဌာနချုပ်သို့ စိစစ်ရန် ကြိုတင် ပြသသင့်သည်ဟုပါ သူကဆို၏။

“ဒီစာအုပ်ရေးသူဟာ အရင်က နေဗီဆီးလ်တပ်ဖွဲ့ဝင်ဟောင်းပဲ။ သူ့အနေနဲ့ ဒီစာအုပ်ထဲမှာ ပင်တဂွန်စစ်ဌာနချုပ်ရဲ့စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို ဖောက်ဖျက်တာတွေ မပါပါဘူး။ ဖက်ဒရယ်အစိုးရရဲ့ ဥပဒေကိုလည်း ချိုးဖောက်ခြင်းမရှိပါ

ဘူး”ဟု စာရေးသူ၏ ရှေ့နေ ‘ရောဘတ်လတ်စကင်း’က ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ‘ဂျေးချားလ်ဂျွန်ဆင်’ထံ အကြောင်းပြန်ခဲ့၏။

“စာရေးသူ မက်အိုဝင်ဟာ သူ့ရဲ့တာဝန်ထမ်းဆောင်မှုကို ဂုဏ်ယူပြီး စောင့်ရှောက်ရမယ့် အကန့်အသတ်တွေကိုလည်း လေးစားတဲ့ သူဖြစ်ပါတယ်”ဟု စာရေးသူ၏ ရှေ့နေကြီးက ပြောကြားခဲ့သည်။

ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ထိပ်တန်းဆင့်ဥပဒေပညာရှင်ကြီး ‘ဂျေးချားလ်ဂျွန်ဆင်’ကမူ No Easy Day စာအုပ်သည် တပ်မတော်၏ လျှို့ဝှက်သဘောတူညီချက်များကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဒေကိုလည်းကောင်း ချိုးဖောက်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် တပ်မတော်အနေဖြင့် စာရေးသူကိုသာမက ထုတ်ဝေသူ ‘ပင်ဂွင်းဖူတနန်’စာအုပ်တိုက်ကိုပါ အရေးယူမည်ဟုဆို၏။ ယခုလောလောဆယ်တွင်မူ စာအုပ်ဖြန့်ချိရောင်းချခြင်းကို မတားဆီးသေးသော်လည်း ပြစ်မှုမြောက် မမြောက် စွဲချက်တင်ရန် စီစဉ်နေကြဆဲဖြစ်၏။

စင်စစ် ဤ No Easy Day စာအုပ်သည် ပင်တဂွန်၏ လျှို့ဝှက်ချက်များမပါဘဲ စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံခဲ့သူများအကြောင်းသာ ရေးထားသည့်စာအုပ်ဖြစ်၍ ဤစာအုပ်မျိုးကို အထူးတလည် ကြိုဆိုသည်ဟု စာဖတ်သူများက ပြောကြ၏။ အချို့ကလည်း ဤစာအုပ်သည် စစ်ဆင်ရေးတွင် ပါဝင်သူများအကြောင်းဖြစ်၍ စာအုပ်မှရရှိသော အကျိုးအမြတ်များကို စစ်ဆင်ရေးတွင် ပါဝင်သူအားလုံးအား ညီတူမျှတူခွဲဝေပေးသင့်သည်ဟုလည်း အကြံပေးကြ၏။ အများစုကမူ ‘ဒီမိုကရေစီကျင့်သုံးတယ်လည်း ပြောသေးရဲ့၊ လွတ်လပ်စွာ ထုတ်ဖော်ရေးသားခွင့်တော့ မရှိတာ အံ့ဩပါရဲ့”ဟု အစိုးရ၏ ပေါ်လစီကို ဝေဖန်နေကြ၏။

“စာရေးသူဟာ ပေးအပ်တဲ့တာဝန်ကို သစ္စာရှိစွာ အပြည့်အဝထမ်းဆောင်ပြီး စစ်ဆင်ရေးကြီး အောင်မြင်အောင် လုပ်ဆောင်ခဲ့သူပဲ။ ဒီလိုလူမျိုးကို နိုင်ငံတော်သစ္စာ ဖောက်မှုနဲ့ အရေးယူမယ်ဆိုရင်တော့ နောက်နောင် အသက်ပေးစွန့်စားတဲ့သူတွေ နောက်တွန့်ကုန်မှာပဲ”ဟုလည်း သုံးသပ်ပြောကြားသံများ ညစ်နေ၏။

“စာရေးသူသည် အမေရိကန်တပ်မတော်သမိုင်းတွင် အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်ရပ်များထဲတွင် တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သော စစ်ဆင်ရေးတစ်ခုကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ တင်ပြထားသည်”ဟု ‘ပီးပဲယ်လ်’မဂ္ဂဇင်းက ချီးကျူးသည်။

‘လော့ခ်အင်ဂျလိစ်တိုင်းမ်’သတင်းစာမူ ‘အရေးပါပြီး တန်ဖိုးရှိသော သမိုင်းဝင် မှတ်တမ်း’ဟု မှတ်ချက်ချ၏။

‘ဘွတ်ခ်ရီဗျူး’စာအုပ်ဝေဖန်ချက်မဂ္ဂဇင်းကလည်း “အစမှအဆုံးလက်က မချနိုင်

www.burmeseclassic.com

လောက်အောင် စွဲမက်စေတဲ့အကြောင်းအရာနှင့် အရေးအသားကို ခိုးကူးပါသည်”ဟု ဆို၏။

‘ရိုးဂါး(စ်)ချိုက်(စ်)’စာစောင်တွင်လည်း ‘အကောင်းဆုံး ကြယ်ငါးပွင့်အဆင့်’ စာအုပ်အဖြစ် သတ်မှတ်ပြထားသည်။

မည်သို့ဆိုစေ စာရေးသူသည် မကြာခင် ပင်တဂွန်စစ်ဌာနချုပ်၏ စွဲချက်တင် အမှုလုပ်မည့်အရေးကို စောင့်မျှော်ရင်း ပြစ်ဒဏ်မည်ရွှေ့မည်မျှ ကျခံရမည်ကို ရင်တထိတ်ထိတ် စောင့်ဆိုင်းနေရသော ‘မလွယ်သည့် စာရေးဆရာ’ဖြစ်နေပါပြီ။

၂၀၁၂ စက်တင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့ ကမ္ဘာကို ဖြန့်သည့်စာအုပ်ကို ဆရာဒေါက်တာ သန့်သော်ကောင်း (Myanmar Books)က မရမက ရှာပြီး စက်တင်ဘာလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် ကျွန်တော့်ကိုပေးသည်။ ကျွန်တော်က နောက်တစ်နေ့တွင် စာအုပ် စဖတ်ရာ စဖတ်မိကတည်းက ပြန်မချနိုင်သဖြင့် ထိုနေ့ည တစ်ညလုံး အိပ်ရေးပျက်သွား သည်။ စက်တင်ဘာ ၁၄ ရက်မှစ၍ ဘာသာပြန်ရန်စီစဉ်သည်။ သို့သော် ထိုသို့ ကြံရွယ်သောနေ့မှာပင် ထိုင်းနိုင်ငံမှ ဧည့်သည်များရောက်လာ၍ နှစ်ရက်လုံးလုံး ရန်ကုန်မြို့အနှံ့နှင့် ပဲခူးသို့ လိုက်ပို့လိုက်ရသည်။ စာရွက်တစ်ရွက်မှ မကိုင်နိုင်။ နောက် တစ်နေ့တွင် တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ နန်နင်းမြို့သို့ ခရီးစဉ်ပေါ်လာ၍ စီစဉ်ရ သည်။ နံနက် ၉ နာရီကစပြီး တရုတ်သံရုံးတွင် ဝိဇယျရာ ၁၂ နာရီထိ မပြီးသေး။ ညနေ ၄ နာရီထပ်ချိန်းပြီး ညနေ ၆ နာရီမှ ဝိဇယျရာသည်။ တစ်နေ့ကုန်။ နောက် တစ်ရက်တွင် ခရီးသွားရသည်။ နောက်တစ်နေ့ကျတော့ ‘တရုတ်အာဆီယံကုန်စည် ပြပွဲ’ (CAEXPO)ဖွင့်ပွဲ။ သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲများ။ ၁၉-၉-၂၀၁၂ နေ့ ညဘက် ၁၁း၃၀ ကျမှ ‘မလွယ်သောနေ့’ကို စတင်ဘာသာပြန်ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့လုံး အစည်း အဝေးတွေတက်၊ အင်တာဗျူးတွေလုပ်၊ လေ့လာရေးခရီးစဉ်တွေသွား။ ညဘက် ၉ နာရီလောက်ကျမှ ညစာစားပြီး ဟိုတယ်ပြန်ရောက်။ ညစဉ် ၁၁ နာရီမှ မနက် ၃ နာရီထိ ‘မလွယ်သောနေ့’ကို ဘာသာပြန်။ ၂၅-၉-၂၀၁၂ နေ့တွင် လုံးဝဘာသာပြန် ပြီးစီးသွားသည်။ ခုနစ်ညဆက်တိုက် ဘာသာပြန်လိုက်ရသည်မှာ အတော်ပင် မလွယ် သောကိစ္စ။ ကျွန်တော် စာရေးသည့်သက်တမ်းတွင် တစ်ပတ်အတွင်း အပြီးအစီးရေး သားနိုင်ခဲ့သောစာအုပ်မှာ ဤစာအုပ်သည် ပထမဆုံး။

နောက်တစ်နေ့ သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲတွင် တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ စာရေး

ဆရာအသင်းမှ ပြန်ကြားရေးမှူး 'မစ္စတာကျောက်ခပ်'နှင့်တွေ့ရာ 'မလွယ်သောနေ့' စာအုပ်အကြောင်း စကားစပ်မိ၍ ပြောဖြစ်သွားသည်။ ဤစာအုပ်ကို တရုတ်နိုင်ငံခြား ဘာသာတက္ကသိုလ်မှ တရုတ်ဘာသာပြန်ရာ ယခုလကုန်တွင် ထွက်ရှိတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း သူကပြောသည်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် စက်တင်ဘာ ၂ ရက်နေ့ ထွက်သော စာအုပ်ကို တရုတ်ဘာသာဖြင့် စက်တင်ဘာလကုန်တွင် ထွက်ရှိမည်ဖြစ်ရာ သူတို့နိုင်ငံ၏ ဘာသာပြန်လုပ်ငန်းကို လက်ဖျားခါမိသည်။

မည်သို့ဆိုစေ စက်တင်ဘာ ၂ ရက်တွင် ထွက်သောစာအုပ်ကို မြန်မာဘာသာဖြင့်လည်း အောက်တိုဘာလအတွင်း ထွက်နိုင်မည်ဖြစ်သဖြင့် မြန်မာစာအုပ်လောက၏ အဆင့်အတန်းကလည်း မသေးလှသည်ကို တွက်မိပြီး ဂုဏ်ယူမိပါသည်။

ဟိန်းလတ်

စာရေးသူ၏မှတ်ချက်

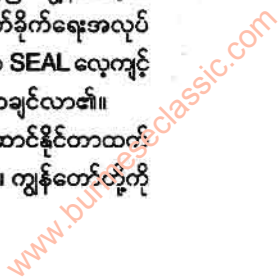
ကျွန်တော် အလာစကာပြည်နယ်၊ အလယ်တန်းကျောင်းတက်စဉ်က စာအုပ် တစ်အုပ်ကို အစီရင်ခံစာရေးခိုင်း၏။ ကျွန်တော်တို့ကြိုက်သည့် စာအုပ်ကို ရွေးရ၏။ ကျွန်တော်က စာအုပ်စင်ရှိ စာအုပ်များစွာထဲမှ 'အစိမ်းရောင်မျက်နှာနှင့်လူများ' စာအုပ် ကို ရွေးခဲ့၏။ SEAL တပ်ဖွဲ့ဝင်ဟောင်း 'ဂျင်းဝင်း'၏ စာအုပ်ဖြစ်၏။ ဗီယက်နမ်နိုင်ငံ၊ မဲခေါင်မြစ်ဝကျွန်းပေါ် စစ်ဆင်ရေးအကြောင်း ရေးထားသော ဝတ္ထုစာအုပ်ဖြစ်၏။ ခြုံဆိုတိုက်ပွဲများ၊ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲ များစွာပါ၏။ မြောက်ဗီယက်နမ် ဗိုလ်မှူးကြီးတစ်ဦး ကို လိုက်လံရှာဖွေသော ဇာတ်လမ်းဖြစ်၏။

စာမျက်နှာတစ်ကို ဖတ်ပြီးကတည်းက ကျွန်တော် SEAL ဖြစ်ချင်လာ၏။ ပို၍ ဖတ်လေ ပို၍ဖြစ်ချင်လာလေ။

ပိစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာရေပြင်ပေါ်တွင် လေ့ကျင့်ရေးဆင်းစဉ်က ကျွန်တော့်လိုလူတွေ အများကြီး ထပ်တွေ့ ရ၏။ ရှုံးနိမ့်မှုကိုကြောက်သူ၊ ဘာမဆို အကောင်းဆုံးလုပ်ချင်သူ တွေ၊ သူတို့နှင့်အတူ နေ့စဉ်လှုပ်ရှားကြရသော အခွင့်အရေးကို ရခဲ့၏။ သူတို့နှင့် အတူ အလုပ်လုပ်ရင်း ပိုပြီးကောင်းသော လူတစ်ယောက်ဖြစ်လာခဲ့၏။

တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့ ၁၃ ဖွဲ့ ရွှေ့ပြောင်းတာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ကျွန်တော့်၏ တိုက်ခိုက်ရေးအလုပ် အဆုံးသတ်လိုက်၏။ ဤစာအုပ်သည် တိုက်ခိုက်ရေးအလုပ် ဇာတ်သိမ်းခန်းဖြစ်၏။ တပ်ထဲတွင်ရှိနေစဉ် ကြမ်းတမ်းပင်ပန်းလှသော SEAL လေ့ကျင့် ခန်းတွေ၊ ဆင်နွှဲခဲ့ရသော တိုက်ပွဲတွေအကြောင်း ကျွန်တော် ပြောချင်လာ၏။

ကျွန်တော်တို့က 'စူပါဟီးရိုး'တွေကား မဟုတ်ကြ။ ကိုယ်စွမ်းဆောင်နိုင်တာထက် ပိုကြီးမားသော တာဝန်များကို လုပ်ကိုင်ကြသူများသာဖြစ်ကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ကို

ချုပ်နှောင်ထားသည်မှာ ညီနောင်စိတ်ဓာတ်ပင်ဖြစ်၏။ ထိုစိတ်ဓာတ်ဖြင့် အန္တရာယ်လမ်းများစွာကို အတူဖြတ်သန်းလျှောက်လှမ်းခဲ့ကြ၏။

ဤစာအုပ်သည် ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် SEAL တပ်ဖွဲ့တွင် ၁၉၉၈ မှ ၂၀၁၂ အထိ အတူတူ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြပုံကို ရေးသားသောစာအုပ်ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်အပါအဝင် နာမည်ရင်းအားလုံးကို ပြောင်းထားသည်။ လုံခြုံရေးအတွက် ဖြစ်သည်။ အကြမ်းဖက်သမားများနှင့် သူပုန်များကို တိုက်ခိုက်စစ်ဆင်ရာတွင် သုံးစွဲသည့် မဟာဗျူဟာများကိုလည်း ချန်လှပ်ထားပါသည်။ ဤလျှို့ဝှက်ချက်များကိုသာ သိလိုသည်ဆိုပါလျှင် ဤစာအုပ်သည် သင့်အတွက် မဟုတ်တော့ပါ။

ကျွန်တော်၏ စာအုပ်ထုတ်ဝေသူ၏ အကူအညီဖြင့် အထူးစစ်ဆင်ရေးဆိုင်ရာ ဥပဒေပညာရှင်တစ်ဦးကို ငှားရမ်းကာ စာမူများကို ပြုသခဲ့သည်။ အမေရိကန်ဥပဒေနှင့် ငြိစွန်းသည့်အရာများ ရှိ မရှိ စစ်ဆေးစေသည်။

အဆင့်မြင့်တပ်မတော်ခေါင်းဆောင်များ၏ အမည်များကိုကား အရင်းအတိုင်း ဖော်ပြထားပါသည်။ သူတို့နှင့်ပတ်သက်၍ စစ်ဆင်ရေးဆိုင်ရာ 'လုံခြုံရေးကိစ္စများ'မရှိ၍ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ အသုံးပြုခဲ့သော နည်းပညာဆိုင်ရာ ပစ္စည်းများ အကြောင်းကိုလည်း အမေရိကန်နိုင်ငံ လုံခြုံရေးအတွက် ထိန်ချန်ထားပါသည်။ အချို့သော လျှို့ဝှက်စစ်ဆင်ရေးများကိုလည်း နေ့ရက်၊ အချိန်တို့ကို လွှဲပြောင်းဖော်ပြထားပါသည်။ အများပြည်သူဖတ်ရှုနိုင်သော အကြောင်းအရာများရှိလျှင်ကား ကိုးကားသုံးစွဲသော စာအုပ်စာရင်းကို ဤစာအုပ်အဆုံးတွင် ဖော်ပြထားပါသည်။

ဤစာအုပ်သည် ကျွန်တော် မှတ်မိသမျှကို အခြေခံ၍ ရေးထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ စကားပြောခန်းအချို့ကား အတိအကျမဟုတ်သော်လည်း သဘောက အတူတူပင်ဖြစ်ပါသည်။ မတိကျ၊ မမှန်ကန်မှုများရှိလျှင် ကျွန်တော့်တာဝန်သာဖြစ်ပါသည်။ ဤစာအုပ်သည် ကျွန်တော့်အမြင်သာဖြစ်ပြီး အမေရိကန် ရေတပ်၊ အမေရိကန်ကာကွယ်ရေးဌာန သို့မဟုတ် အခြားသူတစ်ဦးဦး၏ အာဘော်များမဟုတ်ပါ။

ဤစာအုပ်တွင် SEAL အဖွဲ့၏ ပုံရိပ်များကို ရိုးသားစွာတင်ပြထားပါသည်။ ညီရင်းအစ်ကိုပမာ စိတ်ဓာတ်ရှိသော ကျွန်တော်တို့ရဲဘော်ရဲဘက်များအကြောင်းကို သိစေချင်၍လည်းဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် သူရဲကောင်းလုပ်ပြီး ဇနီးတင်ရေးထားသောစာအုပ်လည်းမဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်သည် သာမန်မျှသာဖြစ်ပါသည်။ တာဝန်ထမ်းဆောင်သူများထဲတွင် ပိုသာသူလည်းမဟုတ်၊ ပိုညံ့သူလည်းမဟုတ်ပါ။

အမေရိကန်တပ်မတော်သမိုင်းတွင် အရေးအကြီးဆုံး စစ်ဆင်ရေးများထဲတွင်

တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သော မှတ်တမ်းတစ်ခုကို ကြီးစားတင်ပြထားပါသည်။ 'ဘင်လာဒင်'ကို စီးနင်းတိုက်ခိုက်ရာတွင် အဘယ်ကြောင့် အောင်မြင်ခဲ့သလဲ၊ ဘယ်လိုအောင်မြင်ခဲ့သလဲကို ပြသသော စာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။ ဤစစ်ဆင်ရေးသည် အသင်းအဖွဲ့တစ်ခုလုံး၏ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုဖြစ်ပါသည်။ အိုစမာဘင်လာဒင်ရှိသည့်နေရာကို ထောက်လှမ်းရေးသတင်းရှာဖွေစစ်သူများမှအစ အက်ဘော့တာဘတ်မြို့သို့ လိုက်ပို့ပေးသူ ရဟတ်ယာဉ်မှူးများအလယ်၊ ဒြပ်ငွေ၏ စီးနင်းတိုက်ခိုက်သူများအဆုံး အားလုံး၏ စုပေါင်းဆောင်ရွက်မှုသာဖြစ်၏။ မည်သူကမှ မည်သူထက် ပိုသာသူဟူ၍ မရှိပါ။

ဤစာအုပ်သည် ကျွန်တော်တပ်ထံ မဝင်မီကတည်းက ညီနောင်ရင်းချာစိတ်ဓာတ်ရှိကြသူများ၊ ကျွန်တော် မရှိတော့သည့်နောက်ပိုင်းလည်း ညီနောင်ရင်းချာစိတ်ဓာတ်ရှိကြသူများ၏ အကြောင်းသာဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့ကျလျှင် အလယ်တန်းကျောင်းမှ ကျောင်းသားငယ်တစ်ဦးက ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ပြီး SEAL ဖြစ်ချင်လာသည်ဆိုပါလျှင် သို့မဟုတ် ဘဝတွင် ရည်မှန်းချက်ကြီးကြီးထားလာသူဖြစ်ချင်လာပါလျှင် ဤစာအုပ်အောင်မြင်ပြီဟု ကျွန်တော် မျှော်လင့်ထားပါသည်။

မတ်တီဝင်
 ၂၂-၆-၂၀၁၂
 ဗာဂျီးနီးယားပြည်နယ်
 ဗာဂျီးနီးယားကမ်းခြေ

နိဒါန်း
ချော့ဝမ်း

တစ်မိနစ်အကြာ 'သိန်းငှက်နက်'လေယာဉ်ဝန်ထမ်းက တံခါးကို တွန်းဖွင့်လိုက်၏။

သူ၏ မျက်လုံးတွင် ညကြည့်မျက်မှန်တပ်ထား၏။ သူက လက်တစ်ချောင်း ထောင်ပြနေ၏။ ကျွန်တော် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို မျက်စေ့ကစားကြည့်လိုက်၏။ ရဟတ်ယာဉ်ထဲမှ ကျွန်တော်၏ SEAL အဖွဲ့ဝင်များ တစ်ဦးချင်းစီက တည်ငြိမ်စွာ လက်ထောင်ပြလိုက်ကြ၏။

ရဟတ်ယာဉ်စက်စဖွင့်လိုက်၏။ 'သိန်းငှက်နက်'၏ စက်သံမှအပ ဘာသံမှမကြားနိုင်တော့။ ကျွန်တော်က ကိုယ်ကို ကိုင်းပြီး ထွက်လာကာ မြေပြင်ကိုကြည့်လိုက်၏။ အောက်မှာက 'အက်ဘော့တာဘတ်'မြို့။

လွန်ခဲ့သော တစ်နာရီခွဲက ကျွန်တော်တို့သည် 'အမ်အိပ်ချ်-၆၀ သိန်းငှက်နက်' နှစ်စင်းပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြ၏။ ညက လမိုက်ည။ အာဖဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံ 'ဂျာလာလာဘတ်' အခြေစိုက်စခန်းမှ ပါကစ္စတန်နယ်စပ်သို့ ခဏသာ ယုံခဲ့ရသည်။ ထိုမှနေ၍ ပစ်မှတ်ရိုရာသို့ နောက်ထပ် တစ်နာရီကြာ ထပ်သွားကြရဦးမည်။ ပစ်မှတ်နေရာသည် ကား ဂြိုဟ်တုမြေပုံများကို ရက်သတ္တပတ်များစွာ လေ့လာခဲ့ပြီးပြီဖြစ်၍ အလွတ်ရနေပြီ။

ရဟတ်ယာဉ်ထဲတွင် ပိန်းပိတ်အောင် မည်းမှောင်နေ၏။ ခေါင်းခန်းမှ အလင်း တချို့သာ မြင်နေရ၏။ ကျွန်တော်က လက်ဝဲဘက်တံခါးကိုမှီပြီး ကပ်ထိုင်ခဲ့ရ၏။ ခြေဆန့်စရာ နေရာလပ်မရှိ။ ရဟတ်ယာဉ်၏ အလေးချိန်လျော့အောင် ထိုင်ခုံတွေ

ဖြတ်ထားခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ကြမ်းပြင်ပေါ်ထိုင်ချင်ထိုင် သို့မဟုတ် မြို့ထဲက အားကစား ဆိုင်မှ ဝယ်ခဲ့သော စခန်းသုံးထိုင်ခုံပုလေးတွေပေါ်မှာ ထိုင်ချင်ထိုင်။

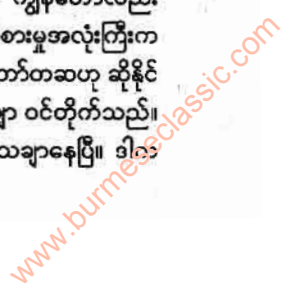
ကျွန်တော်က တံခါးပေါက်ဝသို့ ခြေကို ဆန့်ပစ်လိုက်၏။ ဒါမှ သွေးလျှောက် မည်။ ကျွန်တော် ခြေထောက်တွေက ထုံနေ၏။ ကျွန်တော်တို့ လေယာဉ်နှင့် အခြား လေယာဉ်တစ်ခုတွင် 'ရေတပ်အထူးစစ်ဆင်ရေးဖွံ့ဖြိုးမှုအဖွဲ့' (DEVGRU) မှ ရဲမက် ၂၃ ဦးပါလာကြ၏။ သူတို့နှင့် ကျွန်တော် ယခင်ကလည်း တိုက်ပွဲပေါင်း ဒါဇင်များစွာ လက်တွဲတိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီးကြပြီ။ အချို့သူများဆိုလျှင် သိကျွမ်းခဲ့တာ ဆယ်နှစ် သို့မဟုတ် ဆယ်နှစ်ကျော်ရှိခဲ့ပြီ။ တစ်ဦးစီကို လုံးဝဥသည့် ယုံကြည်စိတ်ချ၏။

လွန်ခဲ့သော ငါးမိနစ်က ရဟတ်ယာဉ်ပေါ် ပါလာသူအားလုံး အသက်ဝင် လှုပ်ရှား လာကြ၏။ သံခမောက်တွေ ဆောင်း၊ ရေဒီယိုအသံလွှင့် အသံဖမ်းစက်တွေ စစ်ဆေး။ လက်နက်များကိုလည်း နောက်ဆုံးအကြိမ် စစ်ဆေးခဲ့ကြ၏။ ကျွန်တော် ဝတ်ဆင်လာ သော ကီရိယာတန်ဆာပလာကပင် ပေါင် ၆၀ မျှ အလေးချိန်စီး၏။ တစ်ခုစီမှာ မယူမဖြစ်သော အရာတွေ။ ဤအရာတွေနှင့် အလားတူ စစ်ဆင်ရေးပေါင်းများစွာ ၁၂ နှစ်ကြာမျှ ဆင်နွှဲခဲ့ပြီးပြီ။

အဖွဲ့ဝင်အားလုံး ခေါင်းခေါက်ရွေးထားသူတွေချည်းဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့တပ်ဖွဲ့မှ အတွေ့အကြုံအများဆုံးရှိသူတွေကို စုစည်းထား၏။ လွန်ခဲ့သော ၄၈ နာရီလုံးလုံး ပစ္စည်းပစ္စယတွေ စစ်ဆေး၊ ပြန်စစ်ဆေး အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ်လုပ်ပြီး ဤည ရောက်အလာကို စောင့်ကြရ၏။

ကျွန်တော် အိုကီနာဂါရှိ စစ်တန်းလျားတွင်ရှိနေစဉ် ရုပ်မြင်သံကြားထဲမှ ၂၀၀၁ စက်တင်ဘာ ၁၁ အတိုက်ခံရမှုကို ကြည့်ခဲ့ရကတည်းက ဤစစ်ဆင်ရေးကို အိပ်မက် မက်ခဲ့ရ၏။ ဒုတိယလေယာဉ်က ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်မှုအဆောက်အဦသို့ ဝင်တိုက်သည် ကို မြင်ရချိန်မှာ ကျွန်တော် လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ပြီး ပြန်အလာနှင့် ကွက်တိဖြစ်နေ၏။ မျက်နှာချင်းဆိုင် အဆောက်အဦမှ မီးလုံးကြီးပေါ်လာကာ မီးခိုးတွေ အဆောက်အဦ ထဲမှ လုံးထွက်လာသည်ကို မြင်လိုက်ရ၏။

ဌာနေမှ သန်းချီရှိသော အမေရိကန်ကြည့်သူတွေကဲ့သို့ပင် ကျွန်တော်လည်း ကိုယ့်မျက်စိကို ကိုယ်မယုံ။ ဝမ်းဗိုက်ထဲက မျှော်လင့်ချက်မဲ့သောခံစားမှုအလုံးကြီးက ထိုးအောင့်လာ၏။ လေယာဉ်တစ်စင်းတိုက်မိသည်ဆိုသည်က မတော်တဆဟု ဆိုနိုင် ၏။ ယခုတော့ နောက်ထပ်လေယာဉ်တစ်စင်းကပါ သေသေချာချာ ဝင်တိုက်သည်။ ဒုတိယလေယာဉ်ကား တိုက်ခိုက်မှုသက်သက်ပင်ဖြစ်သည်မှာ သေချာနေပြီ။ ဒါက မတော်တဆမဟုတ်တော့။

၂၀၀၁ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ကျွန်တော်သည် SEAL တပ်ဖွဲ့၏ ပထမထပ်သို့ ပြောင်းကာစဖြစ်၏။ 'အိုစမာဘင်လာဒင်'ဟူသောအမည်ကို ကြားရသည်နှင့် ကျွန်တော်တို့တပ်တော့ နောက်နေ့ဆိုလျှင် အာဖဂန်နစ္စတန်သို့ မြောင်းရတော့မည်ဆိုသည်ကို ကျွန်တော် တွက်ထားလိုက်၏။ လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ခွဲလုံးလုံး အပြင်းအထန် လေ့ကျင့်မှုများသာ လုပ်ခဲ့ရ၏။ ကျွန်တော်တို့ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဖိလစ်ပိုင်၊ အရှေ့တီမော၊ ဩစတြေးလျတို့တွင် လေ့ကျင့်ခဲ့ရ၏။ ရုပ်မြင်သံကြားသတင်းကြည့်ပြီးသည်နှင့် ကျွန်တော် အိုကီနာဝါမှထွက်ကာ အာဖဂန်နစ္စတန်တောင်တန်းပေါ်သို့ အရောက်သွားပြီး အယ်လ်ခိုင်ဒါတို့ကို တိုက်ခိုက်လိုက်ချင်စိတ် တဖွားဖွားပေါ်လာ၏။

သို့သော် ကျွန်တော်တို့ကို မခေါ်။

ကျွန်တော် စိတ်ပျက်သွား၏။ SEAL တစ်ယောက်ဖြစ်အောင် အပြင်းအထန် အကြာကြီး လေ့ကျင့်ခဲ့ရပြီးမှ ရုပ်မြင်သံကြားမှ စစ်ပွဲအကြောင်းကြည့်ရုံလောက်နှင့် ကျေနပ်ရမှာလား။ ကျွန်တော် စိတ်ဓာတ်ကျသွားသည်ကို မိသားစုတွေ၊ မိတ်ဆွေတွေကိုပင် မသိစေချင်။ သူတို့က အာဖဂန်နစ္စတန်ကိုသွားလျှင် အကြောင်းကြားဟုပင် ပြောနေကြပြီ။ သူတို့အနေနှင့်မူ ကျွန်တော်က SEAL ဖြစ်နေရာ ကျွန်တော်တို့ကို ချက်ချင်း အာဖဂန်နစ္စတန်ပို့မည်ဟု တွက်ထားကြ၏။

ကျွန်တော့်ချစ်သူဆီကိုပင် အီးမေးလ်ပို့လိုက်သေးသည်။ နောက်ထပ်တစ်တပ် မပြောင်းမီ ဤတပ်မှ ခေတ္တအနားရလျှင် စီစဉ်စရာရှိတာ စီစဉ်ထားရန်။

“တစ်လလောက်ကြာရင် တပ်ပြောင်းရမယ်။ ဘင်လာဒင်ကို ပထမဆုံးသတ်ပြီးမှ အိမ်ပြန်လာမယ်ကွာ”ဟု ရေးခဲ့၏။

ယခုတော့ 'သိန်းငှက်နက်'သည် ပစ်မှတ်ဆီသို့သွားနေပြီ။ လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ကို ပြန်စဉ်းစားမိ၏။ ကျွန်တော်တို့ တပ်ဖွဲ့ဝင်တိုင်း ဤအခွင့်အရေးမျိုးကို လက်လွတ်မခံချင်ကြ။ အယ်လ်ခိုင်ဒါခေါင်းဆောင်က ရက်စက်သော အလုပ်တွေ လုပ်ပေါင်းများပြီ။ အပြစ်မဲ့ပြည်သူများနေထိုင်ကြသော အဆောက်အဦများကို လေယာဉ်ဖြင့် ဝင်တိုက်ရန်အထိ သူ့လူများကို လှုံ့ဆော်နိုင်ခဲ့၏။ မယုံနိုင်စရာ၊ တွေးပင် မတွေးဝံ့သော လုပ်ဆောင်မှုများပင်ဖြစ်၏။ ယခုတော့ သူ့ကို ကျွန်တော်တို့ စစ်ကြေညာပြီး တိုက်နေရပြီ။ ကျွန်တော်တို့ ရွေးချယ်သော စစ်ပွဲကားမဟုတ်။ ရှစ်နှစ်လုံးလုံး အယ်လ်ခိုင်ဒါခေါင်းဆောင်များကို ရှာဖွေသုတ်သင်ခဲ့ကြ၏။ ယခုမိနစ်ပိုင်းအလိုတွင် ဘင်လာဒင်၏ ခြံဝင်းထဲသို့ ကြိုးဖြင့်ခုန်ဆင်းရတော့မည်။

လွန်ခဲ့သော တစ်ရက်ကအထိ ဝါရှင်တန်က ဤစစ်ဆင်ရေးကို ခွင့်ပြုလိမ့်မည်

ဟု ကျွန်တော်တို့ မထင်ခဲ့။ ယခုတော့ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း ခြံဝင်းသို့ရောက်တော့မည်။ ထောက်လှမ်းရေးက ကျွန်တော်တို့ပစ်မှတ် ဤနေရာမှာရှိသည်ဟု ပြောသည်။ ဤသို့ ပြောသည်ကို ကျွန်တော်ကတော့ဖြင့် မအံ့ဘဲ။ ယခင်ကလည်း တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ် ကျွန်တော်တို့ ကြားခဲ့ရပြီးပြီ။

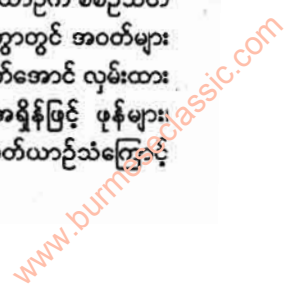
၂၀၀၇ ခုနှစ် တစ်နှစ်လုံး 'ဘင်လာဒင်'၏ ကောလာဟလများနောက် ကျွန်တော် လိုက်ခဲ့ရ၏။ သူ အာဖဂန်နစ္စတန်သို့ ပါကစ္စတန်မှ ပြန်လာကာ နောက်ဆုံးအနေနှင့် နေထိုင်တော့မည်တဲ့။ 'ဝတ်ရုံဖြူ'တလွှားလွှားနှင့် သူ့ကို တောင်တန်းပေါ်မှာမြင်သူက မြင်ခဲ့ရသည်ဆိုပဲ။ ကျွန်တော်တို့ ယခုထွက်မလာခင် စီအိုင်အေမှ ပါရဂူတစ်ဦးက 'အက်ဘောတာဘတ်'တွင် 'ဘင်လာဒင်'ရှိသည်မှာ တစ်ရာရာခိုင်နှုန်းဖြစ်နိုင်သည်ဟု ပြောပြန်၏။ သူပြောတာမှန်ချင် မှန်မည်ဟု ကျွန်တော် မျှော်လင့်ထားသည်။ သို့သော် စစ်ဆင်ရေးပြီးမှ ဒါကို အခိုင်အမာ သက်သေထုပြု၍ရမည်။

ယခုတော့ စက္ကန့်ပိုင်းသာလိုတော့၏။ ဤအိမ်တွင် နေထိုင်သူ မည်သူမဆို အတွက်တော့ အိပ်မက်ဆိုးတွေ မက်ရတော့မည်။

ကျွန်တော်တို့ ဤသို့ စီးနင်းတိုက်ခိုက်မှုမျိုးများကို မရေမတွက်နိုင်အောင် ယခင်က လုပ်ခဲ့ကြပြီးပြီ။ လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်အတွင်း ကျွန်တော်သည် အီရတ်၊ အာဖဂန်နစ္စတန်၊ အာဖရိကတို့သို့ ရောက်ခဲ့၏။ ၂၀၀၉ ခုနှစ်က 'မေရစ်အာလာဘားမား'ကုန်သင်္ဘောပေါ်မှ ကပ္ပတိန် 'ရစ်ချက်ဖီးလစ်'ကို ဆိုမာလီပင်လယ်ဓားပြများ ထံမှပင် ကယ်ခဲ့ဖူး၏။ ပါကစ္စတန်တွင်လည်း စစ်ဆင်ရေးတွေလုပ်ဖူး၏။ ယခုညလည်း အခြားသော စစ်ဆင်ရေး ရာကျော်ကဲ့သို့ပင် သိပ်ထူးလှမည်မဟုတ်။ ကွဲပြားခြားနားပါစေဟုကား မျှော်လင့်မိ၏။

ကျွန်တော် ကြိုးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။ ကျွန်တော် ခုန်ပြီးလျှင် အခြားသူများကလည်း ခုန်ရန် အသင့်ပြင်နေကြ၏။ ကျွန်တော်၏ လက်ယာဘက်တွင် 'ချော့တူး' ရဟတ်ယာဉ်လည်း လိုက်ပါလာကာ ရဲဘော်များ အသင့်ပြင်နေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

အရှေ့တောင်နံရံကိုပင် မြင်နေရပြီ။ ကျွန်တော်တို့ ရဟတ်ယာဉ်က စီစဉ်သတ်မှတ်ထားသောနေရာနှင့် နီးလာပြီ။ အောက်ဘက် ပေ ၃၀ အကွာတွင် အဝတ်များ လှမ်းထားသော အဝတ်လှမ်းကြိုးတန်းကိုပင် မြင်နေရ၏။ ခြောက်အောင် လှမ်းထားသော ကော်ဇော်တွေကို ရဟတ်ယာဉ်ပန်ကာမှလာသော အချိန်ဖြင့် ဖုန်များ၊ အမှိုက်များပင် ကပ်ကုန်၏။ ဆိတ်တွေ၊ နွားတွေလည်း ရဟတ်ယာဉ်သံကြောင့် အထိတ်တလန့်ဖြစ်နေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

အောက်ဘက်မှ ဧည့်သည်ဆောင်ကိုပင် မြင်နေပြီ။ သို့သော် ရဟတ်ယာဉ်က လှုပ်ရမ်းလာ၏။ လေယာဉ်များက တစ်ခုခု ကြိုးစားပြီး ထိန်းနေရပုံပေါ်၏။ ကျွန်တော် တို့ ရဟတ်ယာဉ်သည် ဧည့်သည်ဆောင်အမိုးနှင့် ခြံဝင်းကြားတွင် ရောက်နေသည်။ လေယာဉ်တာဝန်ခံဘက်ကို စောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်တော့ ရေဒီယိုမိုက်ကရိုဖုန်းကို သူ့ပါးစပ်တွင်တပ်ပြီး လေယာဉ်များကို တစ်ခုခု ညွှန်ကြားနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ရဟတ်ယာဉ်က ဟန်ချက်ကို အတော်ထိန်းနေရပုံပေါ်၏။ တော်တော်ပင် လှုပ်ရမ်းနေ၏။ တမင်လုပ်တာမဟုတ်ကြောင်း ကျွန်တော်သိ၏။ လေယာဉ်များက ပုံမှန်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားနေ၏။ ဤလေယာဉ်များက အတွေ့အကြုံများသူဖြစ်ရာ ပစ်မှတ်ပေါ် သူ နေရာယူရေးသည် သူ့အတွက် ကားတစ်စင်း နေရာယူ ဂိတ်ထိုးသလို ပင် လွယ်လှ၏။

ဤသို့ လှုပ်ရမ်းပုံမျိုးနှင့်တော့ ကြိုးဖြင့်ဆင်းလျှင် သတ်မှတ်ထားသော နေရာ ရောက်မည်မဟုတ်။ ယခုတော့ ရဟတ်ယာဉ်တံခါးပေါက်နားမှာပင် ကပ်နေရုံမှအပ ဘာမှ လှုပ်ရှား၍မရ။ ကြိုးပစ်ချနိုင်ရန် နေရာလပ်ကို တွေ့ရန်သာလို၏။

ထိုနေရာလပ်ကား ဘယ်တော့မှ ရောက်မလာ။

“လှည့်ပတ်မောင်းနေရတယ်၊ လှည့်ပတ်မောင်းနေရတယ်” ဟု ရေဒီယိုမှ ပြောသံ ကြားရ၏။ သို့ဆိုလျှင် ခြံဝင်းထဲ ကြိုးပစ်ချဖို့ အစီအစဉ်ပျက်သွားပြီ။ လေယာဉ်က ဟိုသွားလိုက်၊ ဒီသွားလိုက် ထိန်း၍မရတော့။

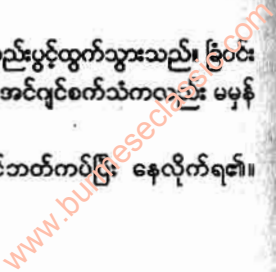
ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ အောင့်ခနဲဖြစ်သွား၏။

ခုန်ချရန် အဆင်သင့်ဖြစ်ချိန်အထိ စောင့်သေး၏။ ပါကစ္စတန်ရေဒါများနှင့် လေယာဉ်ပစ်ခုံးပျံရန်တို့ကလည်း ရှောင်နိုင်ခဲ့ပြီးပြီ။ ယခုတော့ စီစဉ်ထားတာတွေ တခြားစီဖြစ်ကုန်ပြီ။

ရဟတ်ယာဉ်က အပေါ်ထပ်တက်ဖို့ ကြိုးစားသော်လည်း ဟန်ချက်ပျက်နေ၏။ သို့ဖြင့် လက်ယာဘက်သို့ အရှိန်နှင့် လန်ထွက်သွား၏။ ကိုးဆယ်ဒီဂရီပင် တိမ်းစောင်း သွား၏။ လေယာဉ်က လက်ယာဘက် ကွေ့သွားသော်လည်း အမြီးပိုင်းက လက်ဝဲ ဘက်မှာ ကျန်ခဲ့၏။ ကျွန်တော်တို့ပင် အပြင်ကို လိမ့်မကျအောင် နီးရာတစ်ခုခုကို ဆွဲကိုင်ထားရ၏။

အရှိန်နှင့် လည်ထွက်သွား၍ လေယာဉ်မှ တံခါးလည်းပွင့်ထွက်သွားသည်။ ခြံဝင်း နံရံကြီးက ကျွန်တော်တို့ဆီ တိုးဝင်လာသလို မြင်ရ၏။ အင်ဂျင်စက်သံကလည်း မမှန် တော့။

ကျွန်တော်က ဒူးတုပ်ကာ ခြေထောက်နှင့် ရင်ဘတ်ကပ်ပြီး နေလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော့်ဘေးက လက်ဖြောင့်သေနတ်သမားကလည်း တံခါးဝကို ခြေကန်၍ ပြုတ်
မထွက်အောင် ထိန်းထားနေရ၏။ လူနှင့် လေယာဉ်နှင့်က အပြည့်ဖြစ်နေ၍ လူးစရာ
လွန်စရာ အခြားနေရာတွေလည်း မရှိတော့။ ရဟတ်ယာဉ် တစ်ပတ်လည်မသွားစေဖို့
သာ လောလောဆယ် မျှော်လင့်ထားရ၏။

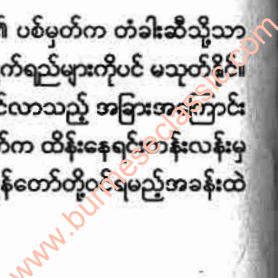
ပျံသန်းမှုက နှေးလာ၏။ လေယာဉ်ပျက်ကျမှာ ကြောက်သည့်စိတ်ကို ခေါင်းထဲ
မှ မနည်းကြိုးစားပြီး ဖျောက်ထားရ၏။ စက္ကန့်နှင့်အမျှ မြေကြီးက ပိုနီးသည်ထက်
နီးလာပြီ။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး တင်းကြပ်လာ၏။ မလွဲမရှောင်သာသော ရလဒ်အတွက်
သာ အသင့်ပြင်ထားလိုက်တော့သည်။

အခန်း(၁) သင်ခန်းစာ တစ်

ခွေးတွေက ကျောပြင်တစ်ခုလုံး စီးကျနေ၏။ ကျွန်တော့် ရှုပ်အင်္ကျီတစ်ထည်လုံး ရွဲနှစ်၍ သွား၏။ ကျွန်တော်သည် တဖြည်းဖြည်းချင်း သတ်မှတ်ထားသော အိမ်၏ စင်္ကြံဆီသို့ ရွေ့လျားသွား၏။ ထိုအိမ်မှာ ကျွန်တော်တို့ ပစ်မှတ်ထားသော မစ်စစ်ဆီပီရို လေ့ကျင့်ရေးစခန်းမှ အိမ်ဖြစ်သည်။

အချိန်က ၂၀၀၄ ခုနှစ်။ ကျွန်တော် 'သိန်းငှက်နက်' ရဟတ်ယာဉ်ကိုစီးပြီး ပါကစ္စတန်ရှိ 'အက်ဘောတဘက်'မြို့သို့ မသွားမီ (၇)နှစ်က။ သမိုင်းဝင် သမိုင်းတွင် လောက်သည့် အထူးစစ်ဆင်ရေးများထဲမှ တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သည့် စစ်ဆင်ရေးကြီး မစမီ (၇)နှစ်။ ကျွန်တော့်ကို 'SEAL' အဖွဲ့၊ အမှတ်(၆)တွင် လေ့ကျင့်ရေးသင်တန်းတက် ရန် ရွေးချယ်ခဲ့၏။ SEAL မှာ အမေရိကန်ရေတပ် အထူးစစ်ဆင်ရေးဖွဲ့ပြီးမှုအုပ်စု (DEVGRU)မှ ဖြစ်၏။ ရွေးချယ်ပွဲ ၉ လသင်တန်းကို 'အစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့'ဟု ခေါ်၏။ ထိုသင်တန်းမှ လက်ရွေးစင်များကို DEVGRU သို့ ပို့လိုက်၍ ကျွန်တော်တို့ သင်တန်း ဆက်တက်ခွင့်ရခြင်း ဖြစ်၏။

ကျွန်တော့်နှလုံးခုန်နှုန်းက မြန်နေ၏။ ကျွန်တော်၏ ပစ်မှတ်က တံခါးဆီသို့သာ မမှိတ်မသုံ ကြည့်နေရ၍ မျက်လုံးပေါ် စီးကျလာသော မျက်ရည်များကိုပင် မသုတ်နိုင်။ အသက်ရှူနှုန်းက ပြင်းထန်နေ၏။ ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲ ဝင်လာသည့် အခြားအရာကြောင်း အရာများကိုလည်း ကြီးစားပြီး ဖယ်ထုတ်နေရသည်။ စိတ်က ထိန်းနေရင်း၊ တန်းလန်းမှ လှုပ်ရှားနေ၏။ ကျွန်တော် အာရုံစိုက်ရန် လိုအပ်၏။ ကျွန်တော်တို့ဝင်ရမည့်အခန်းထဲ

သို့ ဘာပဲဖြစ်နေစေ ဝင်ကိုဝင်ရမည်။ ကြောင်လျှောက်လမ်းပေါ်တွင် နည်းပြဆရာ များကလည်း မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေ၏။

နည်းပြဆရာအားလုံးသည် DEVGRU မှ ဝါရင့်တိုက်ခိုက်ရေးစစ်ပြန်ဟောင်း များဖြစ်ကြ၏။ လူသစ်များကို သေသေချာချာ စုဆောင်းရွေးချယ်နေသည်ဖြစ်၍ ကျွန်တော်အနာဂတ်က သူတို့လက်ထဲတွင် ရှိသည်။

“နေ့လည်စာစားဖို့ လုပ်ဦးဟ”

ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်ဘာသာ ကျွန်တော် ရေရွတ်လိုက်၏။

ကျွန်တော်၏ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို ထိန်းနိုင်ဖို့ တစ်ခုတည်းသောနည်းလမ်းက ဒါပဲ ဖြစ်၏။ ၁၉၉၈ တွင် ကျွန်တော်သည် အခြေခံရေးအောက်တိုက်ပွဲ SEAL သို့မဟုတ် BUDS ကို လေ့ကျင့်စဉ်က ထမင်းနောက်တစ်လှုပ်စားရဖို့သာ ရည်မှန်းပြီး လုပ်ခဲ့၏။ ခေါင်းပေါ်တွင် သစ်လုံးကြီးများကို လေးလေးပင်ပင် ထမ်းရ၍လည်း ကျွန်တော့်လက် မောင်းတွေက မညောင်း။ အေးစက်သော ရေလှိုင်းကြီးတွေက တစ်ကိုယ်လုံး ရှုံ့နှစ်နေ လည်း မမှု။ ဒါတွေက တစ်သက်လုံး ခံစားရမယ့်ဝေဒနာတွေမှ မဟုတ်တာဟုသာ စိတ်ကို ယတိပြတ် ပိုင်းခြားထားရ၏။ ဆိုရိုးစကားတစ်ခု ရှိသည်။ “ဆင်တစ်ကောင်လုံး ကုန်အောင် ဘယ်လိုစားမလဲ”။ အဖြေက ရှိပါသည်။ “တစ်ခါစား တစ်ကိုက်ပေါ့”။ ကျွန်တော် ထမင်းတစ်နပ်စားတာ တစ်ကိုက်ကိုက်ခြင်းပင် မည်ပါသည်။ မနက်စာ မစားခင် တောင့်ထားကွ။ နေ့လည်စာမစားမီ အကြီးအကျယ် ကြိုးစားထား။ ညစာ မစားမီ အာရုံမယ့်လွင့်စေနဲ့။ ဒါကိုပဲ ထပ်တလဲလဲ။

၂၀၀၄ တွင် ကျွန်တော် SEAL တပ်ဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လာပြီ။ သို့သော် DEVGRU သို့ တစ်ခါလှမ်းတက်ဖို့ ကျန်သေး၏။ ရေတပ်၏ တန်ပြန်အကြမ်းဖက်နှိမ်နင်းရေးတပ် ဖြစ်သော DEVGRU ၏တာဝန်မှာ ဖမ်းဆီးထားသော ဓားစာခံများကို ကယ်တင်ရေး၊ စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များနောက် ခြေရာခံလိုက်ရေး၊ စက်တင်ဘာ ၁၁ ဖြစ်ရပ်နောက် ပိုင်းမှစ၍ အာဖဂန်နစ္စတန်နှင့် အီရတ်ရှိ အယ်လ်ခိုင်ဒါတိုက်ပွဲဝင်များကို ရှာဖွေ သူတ်သင်ရေး စသောတာဝန်များရှိ၏။

ဤတာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ရန် ‘အစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့’ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်မြောက် ရေးကား မလွယ်ရေးချ မလွယ်။ ‘အစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့’တွင် အောင်ရုံသာအောင်ခြင်း သည် ကျွန်ုပ်တို့မည်ပြီး ဒုတိယဆင့်ရခြင်းသည် ပထမဆုံး အနိုးသမားဖြစ်ခြင်းမည်ပါ သည်။ အစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့တွင် အောင်မြင်မှုဟူသည် စိတ်ဖိစီးမှုကို ထိန်းချုပ်နိုင်ခြင်းနှင့် မိမိ၏ အရည်အသွေးကို ထိပ်ဆုံးဆင့်ထိ အမြဲတင်ထားနိုင်ရေးပင်ဖြစ်၏။

လေ့ကျင့်ရသောနေ့တိုင်း မတိုင်မီတွင် ကျွန်တော်တို့ကို ကောင်းကောင်းနှိပ်စက်

သော ကာယလေ့ကျင့်ခန်း သို့မဟုတ် အချိန်အကြာကြီး ပီတိတွေလုပ်ရ၏။ တွန်းတင် တွန်းထ ဝိုက်ထိုးရသည်။ ဝမ်းဗိုက်ကြွက်သားလေ့ကျင့်ခန်းတွေ လုပ်ရသည်။ နည်းပြ ဆရာ စိတ်ကူးပေါက်ပြီး ခိုင်းသမျှ ပင်ပန်းပန်းတွေ လုပ်ရ၏။ ကားတွေကို အတင်း တွန်းရ၏။ ဘတ်စ်ကားကို တွန်းရသည်ကလည်း အကြိမ်ကြိမ်။ အိမ်သိမ်းတိုက်ပွဲ ဆိုလျှင်လည်း သိမ်းပိုက်ရမည့်အိမ်ကို ဗျူဟာမြောက် သေသေချာချာ ဆောက် ထား၏။ အိပ်ခန်းများ၊ လူသွားလမ်းများတွင် အနီးကပ်တိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲရန် လေ့ကျင့် ကြရ၏။ ကြွက်သားအားလုံး ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ပြီး အရပ်ကြီးပြတ်ဖြစ်လောက်သည်အထိ လေ့ကျင့်ကြရ၏။ တကယ့်တိုက်ပွဲပင်လျှင် လေ့ကျင့်ရသလောက် ပင်ပန်းမည်မဟုတ်။ သို့သော် ခွေးထွက်များမှ သွေးထွက်နည်းမည်ဟူသော ပွဲမဝင်ခင် အပြင်ကကျင်းပ ပုံစံမျိုးဖြင့် အားကုန်လုခမန်း လေ့ကျင့်ရ၏။

ခန်းမထဲသို့ ဝင်သွားသည်နှင့် နည်းပြဆရာများဘက်ကို မျက်လုံးတစ်ချက် ဝင့်ကြည့်ဖို့ အချိန်မရှိ။ ဒါက လေ့ကျင့်ခန်းပထမနေ့ပဲ ရှိသေး၏။ လူတိုင်း၏ နှလုံးသွေး က အမြင့်ဆုံးထိ ခုန်နေကြ၏။ အာရိုဇီးနားပြည်နယ်တွင် လေထဲ တော်တော်မြင့်မြင့်မှ လေထီးခုန်လေ့ကျင့်ခန်း တစ်လလုပ်ပြီးမှ ယခု အိမ်သိမ်းတိုက်ပွဲ လေ့ကျင့်ကြရခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် ကိုက်ခဲနာကျင်မှုများကို စိတ်ထဲမှခါချကာ ကျွန်တော့်ရှေ့မှ တံခါးသို့သာ အာရုံစိုက်ထားလိုက်၏။ တံခါးကို သုံးထပ်သားပါးပါးဖြင့် လုပ်ထား၏။ တံခါးဘုတွေ ဘာတွေ မရှိ။ တံခါးက ကျွန်တော့်ရှေ့မှ ဝင်သွားသူများကြောင့် ကျိုးပဲ့ ပျက်စီးနေပြီ။ ကျွန်တော်၏ သင်တန်းဖော်တစ်ဦးက သူ၏လက်အိပ်ဝတ်ထားသော လက်ဖြင့် အသာအယာ တွန်းပစ်လိုက်သည်။ အထဲသို့မဝင်ခင် ပစ်မှတ်များကို တစ်စက္ကန့်လောက် မျက်စေ့ကစားပြီး ရှာကြည့်ကြရ၏။

အခန်းက လေးထောင့်စပ်စပ်။ တိုင်လုံးတွေက မီးရထားသံလမ်းဟောင်းများနှင့် လုပ်ထား၏။ ကျွန်တော် ပစ်မှတ်ကို ရိုင်ဖယ်ပြောင်းဖြင့် ချိန်လျက် ရှာနေစဉ် ကျွန် တော့်နောက်မှ သင်တန်းဖော်တစ်ဦး ရောက်လာသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

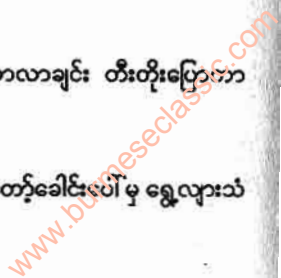
ဘာမှမရှိ။ အခန်းထဲမှာ ဘာမှမရှိ။

“လှုပ်ရှားလိုက်တော့”

ကျွန်တော့်သင်တန်းဖော်က အခန်းထဲသို့ ဝင်လာလာချင်း တီးတိုးပြောကာ သူလည်း နေရာယူလိုက်၏။

ကျွန်တော် သူ့ကို ကာပေးပြီး နေရာယူလိုက်၏။

ကျွန်တော် စတင်လှုပ်ရှားလျှင် လှုပ်ရှားချင်း ကျွန်တော့်ခေါင်းပေါ်မှ ရွှေလျားသံ

တစ်ခု ကြားလိုက်ရ၏။ ကျွန်တော်ကတော့ ရပ်၍မရ။ ကျွန်တော်တို့အထဲမှ တစ်စုံ တစ်ယောက်တော့ တစ်ခုခုမှားသွားပြီဆိုသည်ကို သိလိုက်၏။ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း စိတ်ဖိစီးမှုက ပြစ်လာသည်။ ချက်ချင်း ပြောဖျောက်ပစ်လိုက်ရ၏။ အမှားအတွက် ပူဆွေးသောကရောက်နေဖို့ အချိန်မရှိ။ ဆက်ရှင်းလင်းစရာအခန်းတွေ အများကြီး ကျန်သေး၏။ ပထမအခန်းတွင် ကျွန်တော်လုပ်ခဲ့သောအမှားအတွက် ပူပင်သောက များ ရှိစရာမလို။

ခန်းမနောက်ဘက်ရှိ နောက်အခန်းထဲသို့ ကျွန်တော်တို့ ဝင်လာကြ၏။ ကျွန် တော် ဝင်လိုက်သည်နှင့် ပစ်မှတ်နှစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသည်။ လက်ျာဘက်တွင် ခြောက်လုံးပြူးကိုင်ထားသော အရိပ်တစ်ခု။ သူက အသားကပ်ရှုပ်အင်္ကျီ ဝတ်ထား၏။ ၁၉၇၀ ခုနှစ်များက ကြည့်ရသော ရုပ်ရှင်ကားများထဲမှ လူဆိုးပုံစံမျိုး။ လက်ဝဲဘက် တွင်မူ လက်ကိုင်အိပ်ကိုင်ထားသော အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ ပုံရိပ်။

ကျွန်တော်က အခန်းထဲဝင်ပြီးနောက် လူဆိုးပုံ ပုံရိပ်ကို ပစ်ချလိုက်သည်။ ပစ်မှတ် အလယ်တည့်တည့်ကို ထိသည်။ သူ့အနားသို့ ဆက်သွားကာ လေးငါးချက် ထပ်ပစ်၏။

“ရှင်းပြီးပြီ”

ပါးစပ်က ပြောလိုက်၏။

“ရှင်းပြီးပြီ”

ကျွန်တော်၏ သင်တန်းဖော်က ဆက်ပြောသည်။

“သေနတ်မောင်း ပြန်ပြီးဖယ်လိုက်တော့”

ဟု အပေါ်မှ နည်းပြဆရာများထံ တစ်ဦးက ညွှန်ကြားသည်။

ကြောင်လျှောက်လမ်းပေါ်တွင် နည်းပြဆရာ ခြောက်ယောက်ထက်မနည်း အောက်ကို ဝံ့ကြည်နေကြသည်။ သူတို့က အပေါ်စီးမှ အသေးစိတ်ကြည့်နေကြကာ ကျွန်တော်တို့၏ လှုပ်ရှားမှုများကို အကဲဖြတ်နေကြ၏။ အသေးအဖွဲ့ အမှားလေးများ ကိုပင် သေသေချာချာ စစ်ဆေးမှတ်သားနေကြ၏။

ကျွန်တော်က သေနတ်ကို ပြန်ဖယ်လိုက်၏။ ခုမှ အင်္ကျီလက်ဖြင့် မျက်လုံးပေါ် စီးကျလာသော ခွေးသီးတွေကို သုတ်ပစ်နိုင်သည်။ ပွဲက ပြီးပြီ။ သို့သော် ရင်ကတော့ ခုန်နေဆဲ။ လှေကားရတာတော့ အောင်မြင်မှုရလောက်နီးနီး ဖြစ်သည်။ အခန်းတွေကို မည်သို့ ရှင်းရမည်ကို ကျွန်တော်တို့အားလုံး သိကြပြီ။

ကျွန်တော့်ဘာသာ ကျွန်တော်တော့ မည်သည့်အမှား လုပ်မိမှန်း မသိ။ နည်းပြ ဆရာတွေကတော့ အသေးအဖွဲ့ အမှားလေးတွေကအစ ထောက်ပြ၏။ သူ့ထောက်ပြ မှ ကျွန်တော် သတိထားမိတာတစ်ခု တွေ့ရ၏။ ပထမအခန်းထဲသို့ဝင်ရန် လင်တန်း

ဖော်ကို ကျွန်တော်က မပြောမိခြင်း။

နည်းပြဆရာများထဲမှ တစ်ဦးဖြစ်သူ 'တွမ်'က ကျွန်တော့်ကို ထောက်ပြသည်။
'တွမ်'သည် ကျွန်တော်တို့သင်တန်းမှူး၏ အကောင်းဆုံးဆရာများထဲမှ တစ်ဦးဖြစ်၏။
သူ့ကို စတွေ့တွေ့ချင်းမှာပင် ကျွန်တော် သတိထားမိတာက သူ၏ဦးခေါင်းဖြစ်၏။
သူ့ဦးခေါင်းက တော်တော်ကြီးသည်။ ဧရာမဦးနှောက်ကြီးကို သိမ်းဆည်းထားသော
ခေါင်းဖြစ်ဟန် တူ၏။ သူက စည်းကမ်းတိကျလှသည်။ ပြီးတော့ တရားမျှတမှုလည်း
ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို ကျွန်တော်တို့အားလုံးက ရိုသေလေးစားကြ၏။ သို့သော်
သူက နည်းနည်းလေးမှ အမှားမခံ။ တွမ်၏ရှေ့တွင် တစ်စုံတစ်ရာ အမှားလုပ်လိုက်ပါ
က သူ မကျေမနပ်ဖြစ်လို့ မဆုံးတော့။

“ငယ်သံပါအောင် မအော်နဲ့”

“အသံမထွက်နဲ့”

“ကြည့်ရုံပဲ ကြည့်”

သူက အပေါ်မှစောင့်ကြည့်ပြီး အမိန့်မျိုးစုံ ပေးနေ၏။

ကျွန်တော်က ပြန်ပြောချင်သည်။ ပြန်ရှင်းပြချင်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော်
သိသည်။ သူတို့က ဆင်ခြေဆင်လက်တွေကို နားမထောင်ချင်ကြ။ သူတို့က မှားတယ်
ဆို မှားတယ်ပဲ ထားလိုက်တော့။ အခန်းထဲတွင် သူတို့အောက်မှ လှုပ်ရှားနေစဉ်
အတောအတွင်း ငြင်းခုံတာတို့၊ ရှင်းပြတာတို့ မရှိရ။

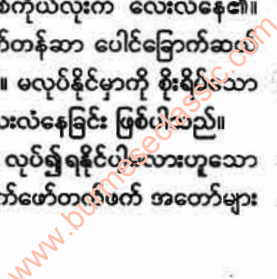
အခြေခံအမှားလေးတစ်ခု လုပ်မိသွား၍ “ဟုတ်ကဲ့၊ မှားသွားပါတယ်”ဟု ဝန်ခံ
လိုက်ရခြင်းကြောင့် ကျွန်တော့်ဘာသာကျွန်တော် မကျေနပ်။

“ဒါထက်ပိုပြီး ကောင်းကောင်း ငါတို့မြင်ချင်တယ်ကွ။ ကဲ- ဆက်လုပ်။ လှေကား
ပေါ်တက်”

တွမ် က အပေါ်မှ အမိန့်ပေးနေသည်။

ကျွန်တော်က ရိုင်ဖယ်ကို ကောက်ဆွဲကာ ပစ်မှတ်အိမ်ထဲမှ ပြေးထွက်ပြီး ကိုက်
သုံးရာမျှ ကွာဝေးသောနေရာမှ သစ်ပင်ဆီသို့ သွား၏။ သစ်ပင်ပေါ်မှ တွဲလောင်းကျ
နေသော ကြိုးလှေကားပေါ်သို့ ပြေးတက်ရ၏။ တစ်ကိုယ်လုံးက လေးလံနေ၏။
ချွေးများ စိမ့်နေသော ရှပ်အင်္ကျီကြောင့်လား၊ ချပ်ဝတ်တန်ဆာ ပေါင်ခြောက်ဆယ်
အလေးကို သယ်ရလို့လား။ ဒါတွေကြောင့် မဟုတ်ပါ။ မလုပ်နိုင်မှာကို စိုးရိမ်သော
သောက က ဖိဆီးနေ၍သာ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး လေးလံနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤနေရာမရောက်မီ ခြောက်နှစ်ကမူ ကျွန်တော် လုပ်၍ရနိုင်ပါသလားဟူသော
သံသယ လုံးဝမရှိခဲ့။ ကျွန်တော်နှင့်အတူ သင်တန်းတက်ဖော်တလ်ဖက် အတော်များ

များက လမ်းခုလတ်တွင် လန်ကုန်ကြပြီ။ ပင်လယ်ကမ်းခြေမှာ ပြေးရင်း လဲသူလဲ ကွဲသူကွဲ။ ပွန်းပဲ့ဒဏ်ရာ ဗရပွဖြင့် ဆက်မခံနိုင်ကြ။ ရေနက်လှေကျင့်ခန်းဒဏ်ကိုလည်း ကြာရှည်ခံနိုင်သူ ရှား၏။

ကျွန်တော် အသက် ၁၃ နှစ်လောက်ကပင် SEAL ဖြစ်ချင်သည်။ SEAL နှင့်ပတ်သက်သမျှ စာအုပ်အားလုံးလောက်နီးနီး ရှာဖတ်၏။ 'သဲကန္တရမုန်တိုင်း' စစ်ဆင်ရေးကို အသည်းစွဲသည်။ ချို့ခိုတိုက်ပွဲတွေ၊ ပင်လယ်ကမ်းခြေမှ ထိုးတက်တိုက်ပွဲဝင်တာတွေ။ ကြီးလာလျှင် စာအုပ်ထဲမှာ ပါလာတာတွေ အကုန် လက်တွေ့လုပ်မည်ဟု ငယ်ငယ်ကတည်းက တေးထားခဲ့သည်။

ကျွန်တော် ကာလီဖိုးနီးယား ကောလိပ်ငယ်လေးတစ်ခုမှ ဘွဲ့ရသောအခါ တပ်ထဲ ဝင်ခဲ့၏။ ၁၉၉၈ တွင် SEAL သင်တန်း တက်၏။ ပစ်ဖိတ်ကမ်းခြေတွင် ခြောက်လ လှေကျင့်ပြီး ၂၀၀၃-၂၀၀၄ တွင် အီရတ်၌ လက်တွေ့တိုက်ပွဲဆင်း၏။ ကျွန်တော်က တစ်ခုခု အသစ်အဆန်းလုပ်ရဖို့ အမြဲအသင့်ပြင်ထားသည်။ လက်တွေ့ နှစ်ကြိမ်တိုက်ပွဲ ဝင်ပြီးနောက် DEVGRU တို့ ရောက်လာကာ SEAL သင်တန်း တက်ခွင့်ရခြင်းဖြစ် သည်။ အကယ်၍ ကျွန်တော်သာ အပြင်းအထန် မကြိုးစားလျှင် ကျွန်တော် ဤအခွင့် အရေးရမည်မဟုတ်။

ရေတပ်၏ အကြမ်းဖက် တန်ပြန်တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့သည် 'လင်းယုန်လက်သန်း စစ်ဆင်ရေး' နောက်ပိုင်းတွင် မွေးဖွားလာခြင်းဖြစ်သည်။ ဤစစ်ဆင်ရေးသည် သမ္မတ ဂျင်မီကာတာက အီရန်နိုင်ငံ တဟီရန်မြို့ အမေရိကန်သံရုံးတွင် ဖမ်းဆီးထားသော အမေရိကန်လူမျိုး ၅၂ ဦးကို ကယ်ဆယ်ရန်အတွက် အမိန့်ပေးခဲ့သော ၁၉၈၀ စစ်ဆင် ရေးဖြစ်၏။ သို့သော် ထိုစစ်ဆင်ရေး မအောင်မြင်ခဲ့ပါ။

ထို့ကြောင့် ရေတပ်က ထိုသို့သော အထူးစစ်ဆင်ရေးများကို အောင်မြင်စွာ ဆင်နွှဲနိုင်ရန် အကြမ်းဖက်တန်ပြန်တိုက်ခိုက်ရေးအဖွဲ့ဖြစ်သော SEAL အဖွဲ့ အမှတ်(၆) ကို 'ရစ်ချက်မာစင်ကို'အား တာဝန်ပေးဖွဲ့စည်းခဲ့၏။ ဤတပ်ဖွဲ့သည် ဓားစာခံများ ကယ်တင်ရေးသာမက ရန်သူနိုင်ငံများ၊ သင်္ဘောများ၊ ရေတပ်အခြေစိုက်စခန်းများ၊ ရေနံတွင်းများထဲသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ရေးများကိုပါ လှေကျင့်ရ၏။ ထို့အပြင် လူ့အစုလိုက် အပြုလိုက် ဖျက်ဆီးသတ်ဖြတ်နိုင်သော လက်နက်များကို တန်ပြန် ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများကိုပါ လုပ်ဆောင်ရန် လှေကျင့်ကြရသေး၏။

'မာစင်ကို' စတင် ဖွဲ့စည်းစဉ်က SEAL တပ်ဖွဲ့နှစ်ခုသာ ရှိသေး၏။ ထို့ကြောင့် တပ်ဖွဲ့အမှတ်(၆)ဟု အမည်ပေးထားခြင်းသည် ဆိုဗီယက်တို့အဖို့ ရေတပ်တွင် ကုန်ဦး ကပင် ဤကဲ့သို့သော တပ်ဖွဲ့များစွာ ရှိနေဦးမည်ဟု ထင်စေရန်ဖြစ်၏။ ၁၉၈၇ တွင်

www.burmeseclassic.com

SEAL တပ်ဖွဲ့(၆)သည် DEVGRU ဖြစ်လာ၏။

တပ်ဖွဲ့ကို 'မာစင်ကို' ခေါင်းခေါက်ရွေးထားသော တပ်ဖွဲ့ဝင် ၇၅ ဦးဖြင့် စတင်ဖွဲ့စည်း၏။ ထိုသူများမှ အခြားသော SEAL တပ်ဖွဲ့များနှင့် ဖောက်ခွဲရေးတပ်ဖွဲ့များလက်ရွေးစင်များပင် ဖြစ်၏။ နောက်ပိုင်းတွင် ဤတပ်ဖွဲ့ကို လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးသော ဆရာများ၊ အထောက်အကူအဖွဲ့ဝင်များဖြင့် အရေအတွက်က တိုးပွားလာသော်လည်း ရည်ရွယ်ချက်က မူလအတိုင်းသာ ဖြစ်၏။

ဤတပ်ဖွဲ့သည် 'ပူးတွဲအထူးစစ်ဆင်ရေးတပ်မ' ၏ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သည်။ DEVGRU သည် ကြည်းတပ်၏ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တပ်ဖွဲ့ကဲ့သို့သော အခြား အမျိုးသားအထူးတပ်ဖွဲ့များနှင့် နီးနီးကပ်ကပ် ပူးပေါင်းရပ်စောင့်ရ၏။

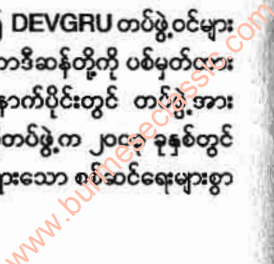
DEVGRU ၏ ပထမဆုံးစစ်ဆင်ရေးများထဲမှ တစ်ခုမှာ ၁၉၈၃ တွင်ပြုလုပ်သော 'အလျင်အမြန် ဝေါမန်စစ်ဆင်ရေး' ကာလအတွင်းမှာ ဖြစ်၏။ ကာရီဆီယန်နိုင်ငံတစ်ခုအား ကွန်မြူနစ်တို့ သိမ်းပိုက်မှုနောက်ပိုင်း အမေရိကန်က ကျူးကျော်ဝင်ရောက်သော စစ်ဆင်ရေး 'ဂရီနေဒါ' ဖြို့တော်ဝန် 'ပေါလ်စကွန်'ကို ကယ်တင်ခဲ့သော လှုပ်ရှားမှုဖြစ်၏။ သူတို့သာ မကယ်နိုင်ခဲ့လျှင် 'စကွန်'မှာ အသတ်ခံရတော့မည်ဖြစ်၏။

နောက်ထပ် ခြောက်နှစ်အကြာ ၁၉၈၉ ခုနှစ် DEVGRU သည် 'မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တပ်ဖွဲ့'နှင့် ပူးပေါင်းကာ ပနားမားသို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ပြီး 'မင်နီယယ် နိုရီးဂီး' အား ဖမ်းဆီးနိုင်ခဲ့၏။

DEVGRU တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် ဆိုမာလီစစ်ဘုရင် 'မိုဟာမက် ဖာရာအေဒစ်'ကိုလည်း ၁၉၉၃ တွင် ဖမ်းဆီးနိုင်ခဲ့ပြီး 'မိုလာဒရွေး'တိုက်ပွဲကို ဖန်တီးခဲ့၏။ ထိုဇာတ်လမ်းကို စာရေးဆရာ 'မတ်ဘောင်ဒင်'၏ 'သိမ်းငှက်အမည်းကျဆုံးခန်း' စာအုပ်တွင် ဖတ်နိုင်၏။

၁၉၉၈ တွင် DEVGRU သည် ဘော့စနီးယန်းဗိုလ်ချုပ် 'ရာဒီစလပ်စ်ခရစ်တစ်' အပါအဝင် ဘော့စနီးယန်း စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များကို ခြေရာခံနိုင်ခဲ့၏။ ရာဒီစလပ်စ်သည် ၁၉၉၅ ခုနှစ် ဆရီဘာရီနီကာ အစုလိုက်အပြုံလိုက် သတ်ဖြတ်မှု၏ တရားခံတစ်ဦးဖြစ်သည်။

၂၀၀၁ ခုနှစ် စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက်နောက်ပိုင်းမှစ၍ DEVGRU တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် အီရတ်နှင့် အာဖဂန်နစ္စတန်ရှိ အယ်လ်ခိုင်ဒါနှင့် ကာဒီဆန်တို့ကို ပစ်မှတ်ထားချေမှုန်းခဲ့၏။ ၂၀၀၁ ခုနှစ် စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက်နောက်ပိုင်းတွင် တပ်ဖွဲ့အား ချက်ချင်းခေါ်ကာ အာဖဂန်နစ္စတန်သို့ စေလွှတ်ခဲ့၏။ ထိုတပ်ဖွဲ့က ၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင် 'ဂျက်ဆီကာလင့်ချ်'ကို ကယ်ဆယ်မှုများအပါအဝင် ထင်ရှားသော စစ်ဆင်ရေးများစွာ

လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့၏။

'အစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့'တွင် မပါရမီ SEAL တပ်ဖွဲ့ဝင် အရင်ဖြစ်ဖို့လိုသော်လည်း သက်ဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်မှုများလည်းရှိ၊ အတွေ့အကြုံလည်းရှိသူမှသာ အရွေးချယ်ခံ ခွင့်ရှိ၏။

မစ်စီစပီ ပြည်နယ်၏ ခြစ်ခြစ်တောက်အပူဒဏ်အောက်တွင် လှေကားပေါ် တွဲလွဲခိုတက်ရင်း အစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ရန် သုံးရက်တိုင်တိုင် စစ်ဆေးမှုများကို မနည်းကြိုးစားဖြေဆိုခဲ့ရ၏။ အချို့စစ်ဆေးမှုများတွင် ကျွန်တော် ကျွန်းလူနီးပါး ဖြစ်ခဲ့ ရ၏။

မြေပြင်တိုက်ပွဲ စစ်ဆေးမှုတစ်ခု ဖြေဆိုရန် ဆင့်ခေါ်ချိန်တွင် ကျွန်တော်က ကာလီဖိုးနီးယားရှိ 'ပင်ဒယ်လ်တန်စခန်း'တွင် တာဝန်ကျနေချိန်ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်က သစ်ပင်တစ်ပင်နောက်တွင် ပုန်းကွယ်ရင်း မရိန်းတပ်ဖွဲ့ဝင်များ အခြေခံစခန်းတစ်ခု ဆောက်နေသည်ကို စောင့်ကြည့်နေရ၏။ အချိန်က ၂၀၀၃ ခုနှစ်ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်ကို 'ဆန်ဒီဂို' သို့ အမြန်သတင်းပို့ပြီး စစ်ဆေးရေး သုံးရက် ဝင်ရန် အမိန့်စာ လာ၏။ ကျွန်တော်သာ ကံကောင်းထောက်မ၍ အရွေးခံရလျှင် အစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့ လှေကျင့်ရေးသင်တန်း (၉)လ တက်ရမည်။ သင်တန်းကို အောင်မြင်စွာ ပြီးမြောက် လျှင် DEVGRU တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရမည်။

ယခုလက်ရှိတပ်ဖွဲ့မှ ကျွန်တော်တစ်ဦးတည်းသာ အရွေးခံရ၏။ ကျွန်တော်တို့၏ တပ်ဖွဲ့ အနီးအနားတပ်မှတစ်ဦးလည်း အရွေးခံရသည့်အထဲတွင် ပါ၏။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဦးလုံး အတူသွားကြသည်။ မျက်နှာပေါ်မှ အစိမ်းရောင်ဆေးများကို ဖျက်ပစ်လိုက် ကြပြီ။ ပြောက်ကျားယူနီဖောင်းကိုတော့ ဝတ်ထားဆဲ။ ကွင်းထဲတွင် ရက်ပေါင်းများစွာ နေခဲ့ရသဖြင့် နံစော်နေသောခန္ဓာကိုယ်များကို ရေမွှေးဆွတ်ပြီး မနည်းဖူးကာ ထားရ၏။ အစား နပ်မှန်အောင် မစားရတာ ကြာသဖြင့် ဝမ်းဗိုက်ကလည်း အောင့်နေပြီ။ ရေ ဓာတ်လည်း ခန်းခြောက်နေသောကြောင့် တစ်လမ်းလုံး ရေသာ တဂွတ်ဂွတ်သောက် နေရ၏။ ကျွန်တော်၏ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကျန်းမာရေးအခြေအနေက မကောင်း။ ဤ သည်မှာ ကြံ့ခိုင်ရေး စစ်ဆေးအပြီးတွင် ဖြစ်၏။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ပင်လယ်ကမ်းခြေသို့ သွားကြ၏။ ခြစ်ခြစ်တောက် ပူပြင်းသည့်နေအောက်တွင် လေးမိုင်ကို စံချိန်ယူပြေးနေရ၏။ ခဏနားတော့ အခြား ရဲဘော်နှစ်ဆယ်ကျော်နှင့်အတူ ကွန်ကရစ်ပလက်ဖောင်းပေါ်တွင် တန်းစီကြံ့ခိုင်၏။ ပစ်ဖိတ်ကို ဖြတ်သန်းလာသော လေကို ရှုလိုက်ရမှ အနည်းငယ် လန်းသွားသည်။

www.burmeseclassic.com

ခါတိုင်းအခြေအနေမျိုးဆိုလျှင် ကမ်းခြေပေါ်တွင် ပစ်လွဲချကာ တစ်ဝကြီး နားလိုက် ချင်သည်။ ခုတော့ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး မလှုပ်နိုင်တော့။ တွန်းတင်တွန်းမတွေ လုပ်၊ ထိုင်ထကာ အကြိမ်ကြိမ်။ ရေတွေကူး၊ ပြေးလွှား။ ဒါတွေအားလုံးကိုလည်း ဖြစ်ကတတ် ဆန်းလုပ်၍မရ။ ဆရာက အနီးကပ် သေသေချာချာ စောင့်ကြည့်နေ၏။ မဟန်ဘူးဟု ပြောလျှင် ပြန်လုပ်။

“တစ်ဆယ်၊ တစ်ဆယ်၊ တစ်ဆယ် ပြန်လုပ်ဦး”

“ဟုတ်ပြီ။ တစ်ဆယ်၊ တစ်ဆယ့်တစ်၊ တစ်ဆယ့်နှစ်”

သူက သေသေချာချာ စစ်ဆေးကြည့်ပြီး အခြေအနေမှန်မှ ဂဏန်းကို ရေတွက် ၏။ ပုံစံမကျလျှင် ပြန်ပြန်လုပ်ရ၏။ မောသည့်အထဲ ရှက်ကလည်း ရှက်ရသေးသည်။ ထိုနောက် ‘ပြေး’ ဆိုလျှင် ပြေးရပြန်သည်။

“တစ်မိနစ်”

ထိုင်ထလုပ်၊ တွန်းတင်တွန်းထ လုပ်ပြီးပြီးချင်း ပြောရသည်။ အချိန်ကို မှတ်နေ၏။

“စက္ကန့်သုံးဆယ်”

ကျွန်တော့်ဘေးမှ တစ်ယောက်က ဖြတ်ကျော်ပြေးသွားသည်။ သူ့ကို ကျွန်တော် က အမီလိုက်ရ၏။ ခေါင်းတစ်ခုလုံးလည်း ချာချာလည်နေပြီ။ ဘာမှမမြင်ရတော့။ စိတ်ထဲက အဆိပ်အတောက်အတွေးတွေ ဖယ်ထုတ်ရ၏။ သမာဓိကို မနည်းတည် အောင်ပြန်ထိန်းရ၏။ တစ်ခါတစ်ခါ ဘိုင်းခနဲ ပစ်လဲကျတော့မည့်နီးနီး ဖြစ်လာ၏။

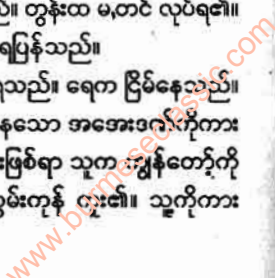
“ဆယ်စက္ကန့်”

ဗိုက်က တအားထိုးအောင့်လာ၏။ အသက်ရှူရပ်တော့မတတ် ဖြစ်သွားသည်။ အမောမဖောက်မီ အကြောက်တရားက ဝင်လာသည်။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် လဲမကျ အောင် ပြန်မတ်ရသည်။ ဤကြံ့ခိုင်မှု စစ်ဆေးတာ ကျ၍မဖြစ်။ ဒါကျပြီး တပ်ရင်းပို့တာ ကိုတော့ မခံနိုင်။

“ငါးစက္ကန့်၊ လေးစက္ကန့်၊ သုံးစက္ကန့်”

နောက်ဆုံးကျတော့ သတ်မှတ်ထားသောနေရာ ရောက်လာ၏။ သို့သော် စမ်း သပ်မှုက မပြီးသေးပါ။ ထိုင်ထတွေ အကြိမ်ကြိမ်လုပ်ရသည်။ တွန်းထ မ၊တင် လုပ်ရ၏။ ထိုနောက် ဘားတန်းဆီသွားပြီး တွဲလောင်းခို လျှောက်ရပြန်သည်။

ပြီးတော့ ဆန်ဒီဂို ပင်လယ်ကွေ့သို့ဆင်းပြီး ရေကူးရသည်။ ရေက ငြိမ်နေသည်။ အသားကပ်ဝတ်စုံ ဝတ်ထားသဖြင့် ရေခဲတမျှ အေးစက်နေသော အအေးဒဏ်ကိုကား မခံရ။ ရဲဘော်တစ်ဦးက ရေတပ်ကျောင်းမှ ရေကူးသမားဖြစ်ရာ သူက ကျွန်တော့်ကို အသာလေး ဖြတ်ကျော်ကူးသွား၏။ ကျွန်တော်က အစွမ်းကုန် ကူး၏။ သူ့ကိုကား

မမိ။ ဒုတိယသာ လိုက်နေရ၏။

ကမ်းစပ်ရောက်သောအခါ ဆရာများက ကျွန်တော့်ကို ကျသည်ဟု ပြော၏။ ရေကူးသမားကလွဲပြီး အားလုံး စစ်ဆေးတာကြ၏။ ကျွန်တော်တို့ ပြန်ကူးကြရမည်။ ဒီတစ်ခါတော့ ဒီလှိုင်းကို အန်တုဆန့်ကျင်ပြီး ကူးရမည်ဆို၏။

“နက်ဖြန်ကျရင် စစ်ဆေးတာတွေ ပြန်လုပ်မယ်”

ဆရာ၏စကား ကြားရ၍ ကျွန်တော်လည်း ခုမှ အသက်ဝဝရှူရတော့၏။ သို့သော် နောက်တစ်နေ့တွင် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကြံ့ခိုင်ရေး မဝင်တော့ပါ။ ကျွန်တော် အောင်မှတ်နှင့်ကပ်ပြီး အောင်မည်ဟုဆိုပြီး နှုတ်ဖြေ ဖြေရ၏။

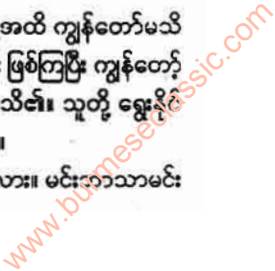
အင်တာဗျူးသို့ ဖြေရန်အသွားတွင် ကျွန်တော်က အပြာရောင်ယူနီဖောင်းကို သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်ဆင်ကာ ကျွန်တော်ရရှိခဲ့သော ဖဲပြားတွေ၊ တံဆိပ်တွေ အပြည့်အစုံ တပ်သွား၏။ ဆံပင်ကိုလည်း ကျကျနနညှပ်ပြီး နှုတ်ခမ်းမွှေး၊ မုတ်ဆိတ်မွှေးတွေလည်း သေသေချာချာ ရိတ်ထား၏။ ကျွန်တော့်ကြည့်ရသည်မှာ ခေါက်ရိုးကျိုးနေသော သင်ရိုးညွှန်းတမ်း ပုံစံခွက်တစ်ခုထဲမှ ထွက်လာသည့်ပုံစံမျိုး အတိအကျဖြစ်နေ၏။ ဖိနပ်ကိုလည်း ဖိတ်ဖိတ်လက်အောင် တိုက်ထားကာ ယူနီဖောင်းကလည်း ဒိုဘီကျဖြစ်၏။

အစည်းအဝေးခန်း၏အတွင်းတွင် စားပွဲရှည်ကြီးတစ်လုံး ရှိသည်။ အရာရှိကြီးတွေ ဒါဇင်ဝက်လောက်နှင့် စိတ်ပညာပါရဂူတစ်ဦး၊ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာအကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတို့က အစီအရိထိုင်နေကြ၏။ စားပွဲအစွန်းတစ်ဖက်၌ ထိုင်ခုံတစ်လုံးသာ ရှိ၏။ ကျွန်တော် အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားကာ ထိုင်ခုံနေရာတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

နောက်ထပ် လေးဆယ့်ငါးမိနစ်လုံးလုံး သူတို့က တစ်ယောက်တစ်လှည့်စီ မေးခွန်းများ မေးကြ၏။ ကျွန်တော့်ကို ဤသို့ စစ်ဆေးနေပုံမျိုး တစ်ခါမှ မခံဖူးခဲ့။ ကျွန်တော်မရောက်မီ ဘုတ်အဖွဲ့က ကျွန်တော့်တပ်စုများနှင့် SEAL တပ်ဖွဲ့(၅)မှ တပ်မှူးတို့ကို သူတို့ မေးခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် မသိ။ သူတို့က ကျွန်တော် ဘယ်လိုလူစားလဲဟူသည်ကို သေသေချာချာ အကွက်စေ့စေ့ ထောင့်စေ့စေ့သိအောင် လုပ်နေကြခြင်းဖြစ်၏။

ဘုတ်အဖွဲ့တွင် မည်သူတွေပါခဲ့သနည်းဆိုသည်ကို ယနေ့အထိ ကျွန်တော်မသိသေးပါ။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ သူတို့သည် အဆင့်မြင့်အရာရှိကြီးများ ဖြစ်ကြပြီး ကျွန်တော့်အနာဂတ်သည် သူတို့လက်ထဲတွင် ရှိသည်ကိုသာ ကျွန်တော် သိ၏။ သူတို့ ရွေးချယ်အောင် ကြိုးစားပြုဖို့ရာက ကျွန်တော့်ပေါ်တွင်သာ မူတည်၏။

“မင်းကို ဘာကြောင့် စစ်ဆေးနေရသလဲဆိုတာ မင်း သိရဲ့လား။ မင်းဘာသာမင်း

ဘာလုပ်ရမလဲဆိုတာကော သိရဲ့လား”

အရာရှိကြီးများထဲမှ တစ်ဦးက မေး၏။

ကျွန်တော်ကလည်း မဆိုင်းမတွပင် အဖြေပေးခဲ့ပါသည်။

“ကျွန်တော် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် လုံးဝတာဝန်ယူပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ကာယ ကြံ့ခိုင်မှု စစ်ဆေးတဲ့ရလဒ်တွေကိုတင်ပြရတာ ကျွန်တော် လိပ်ပြာမသန့်ပါဘူး။ တကယ်လို့ ကျွန်တော့်ကိုသာ ရွေးချယ်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် အာမခံပါတယ်။ နောက် ဒီလိုအမှတ်မျိုး ဘယ်တော့မှ မဖြစ်စေရပါဘူး။ ကျွန်တော်က ဆင်ခြေပေးနေ တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါက ကျွန်တော့်အပေါ်မှာပဲ မှုတည်နေပါတယ်။ ဘယ်သူကြောင့် မှ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်ဘာသာကျွန်တော်ပဲ တာဝန်ယူရမှာပါ”

ကျွန်တော့်စကားကို သူတို့ ယုံ မယုံ ကျွန်တော်က သူတို့မျက်နှာပေါ်တွင် အဖြေရှာကြည့်၏။ သူတို့မျက်နှာပြင်တွင် ဘာအဖြေမှ ရှာမရ။ သူတို့ထံမှ ခံစားမှုမှ တာတွေပဲ ကျွန်တော် ပြန်ရလိုက်၏။ သူတို့က မေးခွန်းတွေ ဆက်ပစ်၏။ တော်ရုံတန်ရုံ ဆို တစ်ခါတည်း ကျွမ်းပြန်သွားစေနိုင်သည့် မေးခွန်းတွေ။ ကျွန်တော်က စိတ်ကို တင်းထားပြီး အကောင်းဆုံးကြိုးစားပြီး ဖြေပါသည်။ SEAL ဖြစ်ချင်လှတဲ့သူ ဒီဒဏ် လောက်တော့ ခံရမှာပေါ့။

မေးခွန်းတွေ မေး၍ဝ၊တော့မှ ကျွန်တော့်ကို ပြန်လွှတ်လိုက်၏။

“အရွေးခံရရင် ခြောက်လအတွင်း အကြောင်းကြားမယ်”

အခန်းထဲက ပြန်ထွက်လာတော့ အခွင့်အလမ်းက ငါးဆယ်-ငါးဆယ်ပဲဟူသာ ကျွန်တော် တွက်လိုက်မိ၏။

‘ပင်ဒယ်လတန်’စခန်းသို့ ပြန်ရောက်တော့ ကျွန်တော့်တပ်မှူးက အမောတကော ဆီးမေး၏။

“အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲကွ”

“ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး”

ကျွန်တော် ကာယကြံ့ခိုင်ရေး စစ်ဆေးသည့်နေ့က အခြေအနေမကောင်းတာကို ကား မည်သူ့ကိုမှ ဖွင့်မပြောခဲ့။

SEAL တပ်ဖွဲ့ အမှတ်(၁) အိုရတ်သို့ သွားခါနီးဆဲဆဲတွင် ကျွန်တော့်တပ်မှူးက ခေါ်တွေ့၏။

“မင့်ကို အစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့မှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ဖို့ ရွေးလိုက်ပြီ”

ကျွန်တော်က အဆိုးဆုံးအခြေအနေကို တွက်ထားသူမို့ ယခုစကား ကြားရသော အခါ တုန်လှုပ်၍ပင်သွား၏။ ကျွန်တော်က နောက်တစ်ခါ ပြန်အလစ်ခံရမည်ဟု

ထင်နေသည်။ ယခုတော့ အရွေးခံလိုက်ပြီ။ နောင် မည်သည့်အခါမှ ယခင်အမှားမျိုး
တွေ မလုပ်တော့ဟု ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ကတိပြုလိုက်၏။ ယခုတော့ 'အစိမ်းရောင်
တပ်ဖွဲ့ဝင်' ဖြစ်ပြီ။

**အခန်း(၂)
အပေါ်ငါ့ယောက်၊ အောက်ငါ့ယောက်**

ပူပြင်းလှသော မစ်စစ်စီပီ ငါ နွေရာသီတွင် လှေကားထစ်လှေကျင့်ခန်းလုပ်ပြီး ပြန်အလာတွင် အဆုတ်တစ်ခုလုံး တောက်လောင်နေကာ ခြေထောက်တွေက ကိုက်ခဲနေ၏။ သို့သော် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာဝေဒနာထက် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာခံစားမှုက ပိုပြီးနာကျင်လှ၏။ ဆရာတွေက ကျွန်တော့်ကို အတော်ပင် နှာခေါင်းရှုံ့ကြမည်။ ပစ်မှတ်အိမ်စစ်ဆင်မှု လှေကျင့်ခန်းတွင် ကျွန်တော်လုပ်ခဲ့တဲ့အမှားက ခွင့်လွှတ်နိုင်ဖွယ်မရှိ။ တကယ့်လက်တွေ့ဆိုလျှင် ဒါမျိုးအမှားလုပ်လျှင် ဒုက္ခလှလှကြီး တွေ့တော့မည်။

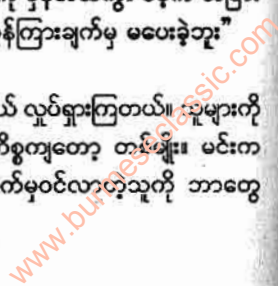
ကျွန်တော် ပစ်မှတ်အိမ်အပြင်သို့ ပြေးထွက်ခဲ့ကြ၏။ အခြားအဖွဲ့များ၏ ရှင်းလင်းရေး သေနတ်ပစ်သံများ ကြားနေရ၏။ အသက်ကို ဝအောင်ရှူရင်း နောက်ပစ်မှတ်တစ်ခုဆီသို့ သွားရဦးမည်။

တွမ် က ကြောင်လျှောက်လမ်းပေါ်မှ ဆင်းလာကာ ကျွန်တော့်ကို ဘေးသို့တွန်းဖယ်ပြီး ပြော၏။

“ဒီမှာ ညီလေး။ မင့် ဒီမှာ လှုပ်ရှားတာ ကွက်တီကို မှန်တယ်ကွ။ မင့်က တခြားရဲဘော်ကို တွေ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကို မင်းက ဘာညွှန်ကြားချက်မှ မပေးခဲ့ဘူး”

“မှန်ပါတယ်”

“အရင်တုန်းကတော့ မင်းတို့က ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် လှုပ်ရှားကြတယ်။ သူများကို ဘာမှမညွှန်ကြားကြဘူး။ ဒါလည်း မှန်ပါတယ်။ ခုကိစ္စကျတော့ တစ်မျိုး။ မင်းက ပစ်မှတ်အိမ်ထဲ အရင်ရောက်နေတဲ့သူဆိုတော့ နောက်မှဝင်လာတဲ့သူကို ဘာတွေ

ဘယ်လိုလုပ်ရမယ် ပြောပေးရမှာပေါ့”

တွမ် ရှင်းပြတော့မှ ကျွန်တော်လည်း ဟင်းချနိုင်ခဲ့၏။ ကျွန်တော် မှားသွားပြီ ထင်သောအရာက သိပ်မမှားသေးပါလား။

အစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့သို့ ရောက်လာစက အဆောက်အအုံအောက်ထပ်မှာသာ နေကြရ၏။ အဆောက်အအုံအပေါ်ထပ်ကို တက်ခွင့်မပြု။ သင်တန်းဆင်းပြီးမှ အပေါ်ထပ် တက်ရမည်ဆို၏။

ဒုတိယထပ် တက်ရခြင်းကား ပန်းတိုင်။ ၎င်းသည် ဆုလာဘ်။

ကျွန်တော်က ရိုင်ဖယ်ထဲသို့ မဂ္ဂဇင်းကတ်တစ်ခု ထပ်ဖြည့်လိုက်သည်။

ထိုညက အေးမြမြဘီယာသောက်ရင်း စားပွဲပေါ်တွင် အိမ်ရာခင်းကို ပြန်ပြုအောင် လက်နှင့်သပ်နေ၏။ တစ်ပတ်ပြီးသွားပြန်ပြီမို့ ရှေ့အပတ်ဆို ဒုတိယထပ် တက်ရဖို့ နီးလာပြီ။

လေ့ကျင့်နေရချိန်တွင် စစ်သေနတ်ပစ်ကွင်းနှင့် ပစ်မှတ်အိမ်အနီးရှိ အဆောက်အအုံကြီးနှစ်ခုတွင် ကျွန်တော်တို့ကို ထား၏။ တကယ်တော့ အိမ်ဆိုတာထက် ဘားတိုက်ကြီးနှစ်ခုဟုဆိုလျှင် ပိုမှန်မည်။ ယခင်ကလည်း ဤဘားတိုက်တွင် သင်တန်းသားတွေ နေကြရဟန် တူ၏။ အခန်းအလယ်တွင် ၁၉၈၀ ခုနှစ်များပုံစံ ရုပ်မြင်သံကြားစက်တစ်လုံးရှိ၏။ အများအားဖြင့်မူ အားကစားသတင်းတွေသာ ပြတတ်၏။ ရုပ်မြင်သံကြားလည်း မည်သူမျှ မြှောင့်မြှောင့်တန်းတန်း မကြည့်ကြရ။ လက်နက်တွေ တိုက်ခွတ်သံ၊ ဝေယျာဝစ္စလုပ်သံတွေနှင့် အမြဲဆူညံနေ၏။

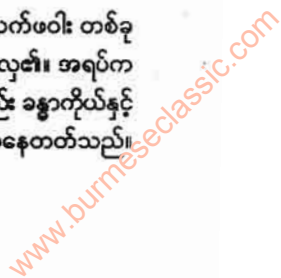
SEAL အဖွဲ့အစည်းက သေးသည်။ ထိုကြောင့် တပ်ဖွဲ့ဝင်အချင်းချင်း တစ်ယောက်အကြောင်းတစ်ယောက် သိကြ၏။ တစ်နေ့တာလုပ်ခဲ့သော လေ့ကျင့်ခန်းများ အကြောင်း ပြန်စားပြုပြန်ကြကာ တစ်ယောက်အများကို တစ်ယောက်က ထောက်ပြကြ၏။ နောင်မမှားအောင် ပြုပြင်ကြ၏။

“မင်း ဒီနေ့ လေ့ကျင့်တက်တာ တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ ဘာတွေ အမှားလုပ်မိသေးလဲ”

‘ချာလီ’က ဘီလီယက်ထိုးရင်း ကျွန်တော့်ကို မေး၏။

ချာလီ က လူကောင်ကြီး၏။ ဉာဏ်ကလည်း ထက်သည်။ သူ့လက်ဖဝါး တစ်ခုတစ်ခုက ဂေါ်ပြားလောက်နီးပါး ရှိသည်။ ပခုံးတွေကလည်း တုတ်ခိုင်လှ၏။ အရပ်က ခြောက်ပေ လေးလက်မ၊ အလေးချိန်က ၂၃၀ ပေါင်။ သူ့ပိုးစပ်ကလည်း ခန္ဓာကိုယ်နှင့် လိုက်ဖက်စွာပင် အတော်ပြီ၏။ စကားက တရစပ် နေ့ရောညပါ ပြောနေတတ်သည်။

သူ့ကို ကျွန်တော်တို့က ‘ကျွဲကြီး’ ဟု ခေါ်ကြ၏။

ယခင်က သူသည် သင်္ဘောသားဖြစ်၏။ အနောက်အလယ်ပိုင်း ပြည်နယ်တွင် ကြီးပြင်းခဲ့ပြီး ဘွဲ့ရပြီးသည်နှင့် ရေတပ်ထဲဝင်ခဲ့၏။ သင်္ဘောပေါ်မှ ရန်ပွဲများ၊ ဆိပ်ကမ်းမှ ရိုက်ပွဲများအကြောင်းတွေ ပြောပြ၏။ ဒါတွေ သူ့စိတ်ကုန်လာကာ SEAL သို့ ဝင်ခဲ့ကြောင်း ပြောသည်။

ချာလီ သည် သင်တန်းသားများထဲတွင် ထိပ်ဆုံးဆင့်က ရှိနေသူဖြစ်၏။ ပစ်မှတ်အိမ်ကို တိုက်ခိုက်ရာတွင်လည်း လျင်မြန်သပ်ရပ်၏။ သေနတ်ပစ်ရာမှာလည်း လက်ဖြောင့်၏။

“ရဲဘော်ကို အမိန့်မပေးလို့ဆိုပြီး အဆူခံရတယ်ကွာ”

ကျွန်တော်က သူ့ကို ပြောပြသည်။

“ဆင်ခြင်ပေါ့ကွာ။ နို့မို့ဆိုရင် မိခင်တပ်ကို ပြန်ရဦးမယ်”

SEAL တပ်ဖွဲ့၏ အခြေစိုက်စခန်းက နှစ်နေရာတွင်ရှိ၏။ ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် ဆန်ဒီဂို တွင် တစ်ခု။ ဗာဂျီးနီးယားပြည်နယ် ဗာဂျီးနီးယားတွင် တစ်ခု။ အုပ်စုနှစ်ခု နှစ်နေရာက တစ်နေရာနှင့်တစ်နေရာ အပြိုင်အဆိုင် သင်တန်းလေ့ကျင့်ရတာချင်းကတော့ အတူတူ။ သို့သော် အရှေ့ဘက်ကမ်းခြေမှ SEAL တွေက ရေလွှာလျှောစီးတိုက်ခိုက်မှု ပိုသာသည်ဟု ဆိုပြီး အနောက်အလယ်ကမ်းခြေ SEAL တွေကမူ မြေပြင်တိုက်ခိုက်ရာတွင် ပိုကျွမ်းကျင်သည်ဟု နာမည်ကြီး၏။

ကျွန်တော်က ‘အနောက်ဘက်ကမ်းခြေ’ SEAL မှ ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်က သေနတ်ပစ်တော့ ပိုအားသန်၏။ အလာစကာပြည်နယ်တွင် နေကတည်းက ငယ်ဘဝ၌ပင် သေနတ်ကိုင်ရင်း ကြီးပြင်းလာသူဖြစ်၏။

ကျွန်တော့်မိဘများက ကျွန်တော့်ကို ကစားစရာသေနတ်နှင့် ကစားခွင့်မပြုခဲ့။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်တော် မူလတန်းပြီးကတည်းက ဒသမ ၂၂ ရိုင်ဖယ် ကိုင်ခွင့်ရခဲ့၏။ လက်နက်ကိုင်ဆောင်ခြင်း၏ စောင့်ထိန်းရမည့်တာဝန်တွေကို ငယ်ငယ်ကတည်းက သဘောပေါက်၏။ ကျွန်တော်တို့မိသားစုအတွက်မူ သေနတ်ဆိုသည်မှာ ကိရိယာတန်ဆာပလာတစ်ခုမျှသာ ဖြစ်၏။

“မင်းအနေနဲ့ သေနတ်ကို လေးစားမှ သေနတ်က မင်းကို ပြန်လေးစားမယ်” ဟု အဖေက သင်ပေးသည်။ အဖေက ကျွန်တော့်ကို သေနတ်ပစ်နည်း သင်ပေး၏။ သေနတ်ကို ဘေးကင်း ရန်ကင်း မည်သို့ကိုင်တွယ်ရမည်ကို သင်ပေးသည်။

အဖေနှင့် တစ်ခါက အမဲလိုက်ရာတွင် လိုက်သွားဖူးသည်။ အပြင်မှာက ခိုက်ခိုက်တုန် အေးလှ၏။ ထိုကြောင့် အိမ်ထဲမှာပင် ကုတ်နေရ၏။ အဖေက ဦးဖိုထဲတွင် ညစာအတွက် ပြင်ဆင်နေ၏။ ကျွန်တော့်ညီမတွေက မီးဖိုချောင်စားပွဲတွင် ကစားနေ

ကြသည်။

ကျွန်တော်က လက်အိတ်ကို ချွတ်ကာ သေနတ်သန့်ရှင်းရေး လုပ်၏။ အဖေက မည်သို့ သေနတ်ကို ဆေးကြောရမည်ကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ သင်ပေးခဲ့၏။ ကျည်ဆန် ကတ်ကို ပထမဆုံး ထုတ်လိုက်ကာ အထဲမှာ ကျည်ဆန် ကျန် မကျန် ကြည့်ရန်။ ဘေးကင်းရာနေရာသို့ ချိန်ပြီး သေနတ်ခလုတ်ကို ဆွဲကြည့်ရန်။

သို့သော် အဖေစကားကို ကျွန်တော်က လေးလေးနက်နက် နားမထောင်။ ကျွန် တော်က ကျည်ဆန်ကတ်ကိုဖြုတ်ကာ သေနတ်ပြောင်းကို ကြမ်းပြင်ပေါ် စိုက်ချပြီး ခလုတ်ကို ဆွဲလိုက်၏။ ဒိုင်းခနဲ လက်ကျန် ကျည်ဆန် ထွက်သွားကာ ကြမ်းပြင်ကို ဖောက်ပြီး သစ်သားမီးဖိုကို သွားမှန်၏။ ကျွန်တော်က ချမ်းနေသဖြင့် ဂရုမစိုက်နိုင် အားဘဲ ပေါ့ပေါ့တန်တန် လုပ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်အိမ်လုံး ဝုန်းဖိုင်းကြသွားသည်။

ရင်တွေခုန်လွန်းသဖြင့် ပေါက်ကွဲသွားမတတ်ပင် ခံစားရ၏။ လက်တွေကလည်း ဆတ်ဆတ်ခါတုန်ရင်နေ၏။ အဖေက ကြမ်းပေါက်လေးကို စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။ အမေနှင့် ညီမတွေက ပြေးထွက်လာကြ၏။

“အိုကေရဲ့လား သား”

အဖေက မေး၏။

“ဟုတ်တဲ့” ဟု ကတုန်ကရင် ပြန်ဖြေကာ ရိုင်ဖယ်ထဲမှာ ကျည်ဆန် ကျန် မကျန် ခုမှ ပြန်စစ်နေမိ၏။ ထိုနောက် တုန်ရင်နေသောလက်ဖြင့်ပင် ရိုင်ဖယ်ကို နောက်သို့ ချလိုက်၏။

“ကျွန်တော် သေသေချာချာ ကျည်ဆန်မစစ်မိလို့ပါ အဖေ”ဟု အဖေ့ကို တောင်း ပန်ရ၏။ ကျွန်တော် ရိုင်ဖယ်ကို ကောင်းစွာကိုင်တွယ်တတ်၏။ ကောင်းစွာပစ်တတ်၏။ သို့သော် ဂရုမစိုက်တတ်။ ကျွန်တော်က နွေးနွေးထွေးထွေးနေဖို့သာ အာရုံစိုက်နေ သဖြင့် ကျည်ဆန်စစ်ရာတွင် ပေါ့တန်သွား၏။ အဖေက သူ့ရိုင်ဖယ်ကို သူစစ်ကာ ကုတ်အင်္ကျီကို ကောက်ဝတ်လိုက်၏။ သူက စိတ်မဆိုးပါ။ သို့သော် ကျွန်တော်၏ ပေါ့မမှုကိုတော့ မည်သို့မျှ ကျေနပ်မည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် အဖေက စိတ်ရှည် လက်ရှည် ကျွန်တော့်ကို မေးမြန်းသည်။

“သား ဘာဖြစ်လို့ ဒီအမှားကို လုပ်မိတာလဲ။ အဖေ့ကို ရှင်းပြစမ်းပါဦး”

“ကျွန်တော် ကျည်ဆန်ကတ်ကို ထုတ်လိုက်တယ်။ သေနတ်မောင်းကို မဆွဲခင် ဘေးကင်းတဲ့နေရာကို ပစ်ကြည့်ရမယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုလုပ်ဖို့ ကျွန်တော် မေ့သွားလို့ပါ”

အဖေက သေနတ်ပြောင်းဆေးနည်း အဆင့်ဆင့်ကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြန်သင် ပေးသည်။ ကျွန်တော် ဧရာမသင်ခန်းစာကြီး ရခဲ့သည်။ ကျွန်တော် ဤအဖူးမျိုး

မည်သည့်အခါမှ မကျူးလွန်တော့ပါ။ ထို့အတူ ပစ်မှတ်အိမ်အတွင်းသို့ စီးနင်း ဝင်ရောက်သည့်အခါမှာလည်း အခြားရဲဘော်တစ်ဦးကို “နေရာယူ”ဆိုသော အမိန့်မျိုး ပေးဖို့ မေ့မနေတော့ပါ။

ကျွန်တော်တို့၏ နေ့စဉ် လေ့ကျင့်ခန်းသည် အရုဏ်တက်ချိန်က စ၏။ စာတွေ့ သင်ခန်းစာ သင်ပြီးသည်နှင့် လူအုပ်စု နှစ်စုခွဲကာ လက်တွေ့လေ့ကျင့်ခန်း ဝင်ရ၏။ တပ်ဖွဲ့ဝင် သုံးဆယ်ထဲမှ တစ်ဝက်က သေနတ်ပစ်ကွင်း သွား။ တစ်ဝက်က ပစ်မှတ် အိမ်ကို စီးနင်းတိုက်ခိုက်။

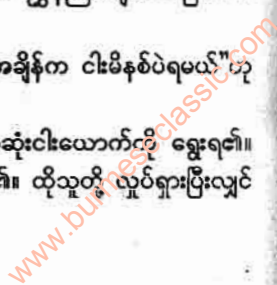
သေနတ်ပစ်လေ့ကျင့်ရတာကလည်း ပုံသေပစ်မှတ်တွေကို ပစ်ရသည်မဟုတ်။ အခက်အခဲမျိုးစုံကြားမှ လှုပ်ရှားပစ်မှတ်များကို ပစ်ရခြင်းဖြစ်၏။ ပြေးရင်းလွှားရင်း ပစ်ရတာတွေ၊ မီးလောင်နေသောကားများကြားမှ ပစ်ရတာတွေ၊ ကျည်ဆန်မိုးရွာနေ သည့်ကြားမှ ပစ်မှတ်ကိုရှာပြီး ချက်ချင်း တန်ပြန်ပစ်ရတာတွေ၊ ရွှေ့လျားလှုပ်ရှားနေ သော ပစ်မှတ်များကို အခက်အခဲ အတားအဆီးများကြားမှ ထိမှန်အောင် ပစ်ရသော လေ့ကျင့်ခန်းကား အတော်ခက်၏။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့တပ်ဖွဲ့ဝင် တော်တော် များများက ကျေနပ်လောက်ဖွယ် စွမ်းဆောင်နိုင်ကြသည်။

ပစ်မှတ်အိမ် လေ့ကျင့်ရန်ကား နှစ်မျိုးရှိ၏။ တစ်အိမ်က မီးရထားသံလမ်းများဖြင့် ဆောက်ထား၏။ လေးထောင့်စပ်စပ်အခန်းတွေ အများကြီး၊ စင်္ကြံရှည်တွေ အများကြီး ရှိသော အိမ်က တစ်မျိုး။ နောက်တစ်အိမ်ကျတော့ အစည်းအဝေးခန်းတွေ၊ ရေချိုး ခန်းတွေ၊ ကပွဲခန်းတွေပင်ရှိသော ဧရာမအိမ်ကြီးမျိုး။ မည်သည့်အိမ်ထဲတွင် မည်သည့် နေရာ၌ ဘာရှိသည်ဆိုသည်ကို တစ်ခါကြည့်ရုံနှင့် အလွတ်သီစေရန်လည်း လေ့ကျင့် ပေးထား၏။ သို့သော် ပရိဘောဂအနေအထားကတော့ မကြာခဏ ပြောင်းပြောင်း ပေးတတ်သည်ကိုလည်း သတိမလစ်စေရ။ အိမ်ထဲမှာ လူရပ်တွေ နေရာပြောင်းရွှေ့ ထားကာ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း အမြန်ဆုံးဝင်၊ အမြန်ဆုံးပစ်မှတ်ကို ထိအောင်ပစ်ရ၏။ မည်သည့်ပစ်မှတ်ကို အသေပစ်၊ မည်သည့်ပစ်မှတ်ကိုကား ဒဏ်ရာရရုံ၊ မည်သည့် ပစ်မှတ်ကိုမူ မထိစေရ ဆိုသည့် ညွှန်ကြားချက်တွေလည်း လိုက်နာရသေးသည်။

ဆရာများက ရဲဘော်တစ်ဦးကို စာရွက်တစ်ရွက်စီ ညွှန်ကြားချက်သီးခြားပေး ကာ လေ့ကျင့်ခိုင်း၏။

“အပေါ် ငါးယောက်၊ အောက် ငါးယောက်၊ အချိန်က ငါးမိနစ်ပဲရမယ်”ဟု ဆရာက ပြောသည်။

ချက်ချင်းပင် ကျွန်တော်တို့အုပ်စုထဲမှ အတော်ဆုံးငါးယောက်ကို ရွေးရ၏။ အညံ့ဆုံးငါးယောက်ကိုလည်း မိမိဘာသာမိမိ ရွေးရ၏။ ထိုသူတို့ လှုပ်ရှားပြီးလျှင်

ဆရာတွေက ရလဒ်တွေ ပြန်စစ်၏။ အတော်ဆုံးငါးယောက်က ဘယ်မျှထိလုပ်နိုင် သလဲ။ အညံ့ဆုံးငါးယောက်ကော အတော်ဆုံးလောက်နီးပါး လုပ်နိုင်ခဲ့လား။

ချာလီ ကမူ အမြဲပင် အတော်ဆုံးငါးယောက်ထဲတွင် ပါရ၏။ စတိပ် လည်း ထိုနည်းတူပင်။ သူက အရှေ့ဘက်ကမ်းခြေ SEAL တပ်ဖွဲ့မှဖြစ်၏။

စတိပ် က စာဖတ်ဝါသနာ ပါ၏။ အားလပ်သည်နှင့် စာအုပ်တွေဖတ်၏။ ဝတ္ထု မဟုတ်။ လတ်တလောဖြစ်ပျက်နေသော ကမ္ဘာ့အရေးအခင်းများနှင့် နိုင်ငံရေးကို ဖတ်၏။ သူ၏ လက်ပံတော့တွင် မှတ်သင့်မှတ်ထိုက်တာတွေ၊ ဖတ်သင့်ဖတ်ထိုက်တာ တွေ အပြည့်အစုံ သိမ်းဆည်းထား၏။ သူက စစ်ရေးကျွမ်းကျင်၏။ SEAL မျှသာ မဟုတ်။ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးများကိုပါ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ပြောတတ်သည်။ ဘော လုံးအကြောင်း သူပြောလျှင်လည်း အားလုံးက ငေးယူရ၏။

သူကလည်း သေးသေးသွယ်သွယ်မဟုတ်။ တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်ကြီး။ ရေကူးသမား ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်မဟုတ်။ အလေးမသမားပုံစံ။ သူ့ကို ချာလီ က 'ဝက်သိုးကြီး' ဟု ချစ်စနိုးခေါ်တတ်၏။

သူက ကျွန်တော်၏တင်ပါးကို ခြောက်လုံးပြူးဖြင့် ရိုက်ရိုက်ပြီး ကျီစယ်တတ်သူ လည်း ဖြစ်၏။ တစ်နေ့တာကုန်ဆုံးပြီးလျှင် သူ ကျွန်တော့်တင်ပါးကို ခြောက်လုံးပြူး ဖြင့် ဘယ်နှခါရိုက်သည်ဆိုသည်ကို ကျွန်တော် တာလီခိုး မှတ်သား၍ပင် ထားမိ၏။ ချာလီ ကဲ့သို့ပင် သူလည်း အစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့သို့ မရောက်မီ အရှေ့ကမ်းခြေတပ်ဖွဲ့ တွင် နည်းပြဆရာ လုပ်ခဲ့ဖူးသူဖြစ်၏။ သူက ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲ အတွေ့အကြုံကတော့ ဖြင့် မရှိခဲ့။ ထိုအချိန်က အနောက်ကမ်းခြေတပ်ဖွဲ့ဝင်များသာလျှင် အီရတ် သို့မဟုတ် အာဖဂန်နစ္စတန်တွင် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြရ၏။ ၁၉၉၀ ခုနှစ်များကျမှ စတိပ် သည် ဘော့ စနီးယားတွင် တာဝန်ကျပြီး တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ဖူး၏။ စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက်မတိုင်မီကလေး တွင် ဖြစ်၏။

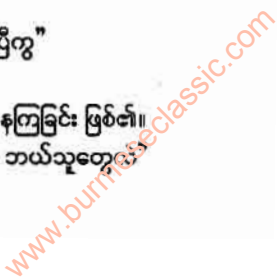
ချာလီ နှင့် စတိပ် တို့က ကျွန်တော်တို့အုပ်စုတွင် အမြဲ ထိပ်ဆုံးဆင့်ကရှိသူများ ဖြစ်ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့ လေ့ကျင့်သည်မှာလည်း တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုပိုခက်ခဲ လာ၏။

“နောက်ဆုံးငါးယောက်နဲ့ ငါတို့လည်း တဖြည်းဖြည်း နီးလာပြီကွ”

ကျွန်တော်က တစ်ညတွင် စတိပ် ကို ပြောပြ၏။

ရိုင်ဖယ်များကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရင်း ကျွန်တော်တို့ ထိုင်ပြောနေကြခြင်း ဖြစ်၏။

“လွန်ခဲ့တဲ့အပတ်က မင့်နောက်က အောက်ဆုံးငါးယောက်က ဘယ်သူတွေ့လို့ ကျွန်တော်က နာမည်တွေ ရွတ်ပြလိုက်၏။

“ဒီတစ်ပတ် အောက်ဆုံးအဆင့်ကို ဘယ်သူတွေ ရောက်ဦးမလဲ မသိဘူး”
ကျွန်တော်က ပြောသည်။

“မင်းလည်း အဲဒီအထဲမပါဖို့ လုပ်ရမယ်”ဟု စတိဗ်က ပြောသည်။

“ငါတော့ နာမည်သုံးခု ရထားတယ်။ နောက်ဆုံးနှစ်ယောက်တော့ မသိဘူး။
ကိုယ့်နာမည်ကိုယ် နောက်ဆုံးပို့တာပဲ ကောင်းပါတယ်ကွာ။ သူများတွေကို အောက်
ဆုံးထိ ဆွဲချတာတော့ မကောင်းပါဘူး”

ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး အတန်းထဲမှာ သိပ်ပြီးအခြေအနေဆိုးကြသည်
ဟု မထင်ပါ။

“ငါတော့ စွန့်စားကြည့်မယ်ကွာ။ ငါတို့နာမည်ငါးယောက် သိဖို့လိုတယ်”

လွန်ခဲ့သော ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ်က ကျွန်တော်တို့သည် အောက်ဆုံးဆင့်
ငါးဦးအမည်ကို ချန်ထားခဲ့ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့က ဆရာတွေစကားကို နားမထောင်ဘဲ
ဖိဆန်လိုက်ကြခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့လုပ်ရတာက ကြာရှည်မခံပါ။ ထိုညတွင် ပြစ်ဒဏ်ကျ
၏။ ညကြီးမင်းကြီး တပ်ကို ပတ်ပြေးရ၏။ ကားတွေကို နာရီပေါင်းများစွာ တွန်းရ၏။
တစ်နေ့လုံး ပင်ပန်းခဲ့ရသမျှ နားမနေရဘဲ ဆက်ပြီးပင်ပန်းကြရ၏။

ထိုနောက် သောကြာနေ့ရောက်သောအခါ ကျွန်တော်က အောက်ဆုံးနာမည်
စာရင်းတွင် ကျွန်တော့်နာမည်ကို ထည့်လိုက်၏။ စတိဗ် ကလည်း ထိုနည်းအတိုင်း
လုပ်၏။ စတိဗ် က အတန်းခေါင်းဆောင်ဖြစ်၏။ သူက ဤစိတ်ကူးကိုရပြီး လုပ်ကြည့်
ခြင်းဖြစ်၏။ လေ့ကျင့်ရေးသင်တန်း ပြီးသွားသောအခါ သင်တန်းသား သုံးပုံတစ်ပုံ
လျော့သွား၏။ ဤသင်တန်း ဆင်းပြီးလျှင်ကား အစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့သို့ဝင်ရန် ငါးဆယ်
ရာနှုန်း သေချာသွားပြီဟု ဆိုကြ၏။

၉ လ သင်တန်းတွင် ယခုမှ ၃ လသာ ကျော်ဖြတ်ရသေး၏။ နောက်ထပ် ၆
လက ပိုပြီးခက်ဦးမည်။ ကျွန်တော်တို့ ဖောက်ခွဲရေးလုပ်ငန်းတွေ လေ့ကျင့်ရ၏။ မြေပြင်
စစ်ဆင်ရေးတွေ၊ ဆက်သွယ်ရေးတွေ သင်ရ၏။

SEAL ၏ အဓိကအလုပ်များထဲမှ တစ်ခုမှာ သင်္ဘောတက်ခြင်းဖြစ်၏။ သင်္ဘော
ငယ်များမှအစ ကုန်တင်သင်္ဘောကြီးတွေအထိ သင်္ဘောမျိုးစုံပေါ်တွင် လေ့ကျင့်ရ၏။
အာဖဂန်နစ္စတန်နှင့် အီရတ်တွင် စစ်ဆင်ရေးအများစု လုပ်ရမည်ဆိုသော်လည်း ကျွန်
တော်တို့သည် ရေကိုလည်း ကျွမ်းဖွဲ့လို၏။ ထိုကြောင့် ကမ်းခြေတစ်လျှောက် အပြင်း
အထန် လေ့ကျင့်ရ၏။ ရေကူး၊ ရေငုပ် လုပ်ရ၏။ ကမ်းခြေတက်တိုက်ပွဲတွေ ဆင်နွှဲ
ရသည်။ ဒါတွေလုပ်ပြီးလျှင် သမုဒ္ဒရာထဲသို့ဆင်းပြီး ကိုယ်ယောင်ဖျောက်ကြရမည်။

သင်တန်းနောက်ဆုံးလတွင် အရေးကြီးပုဂ္ဂိုလ်များ၏ လုံခြုံရေးကိစ္စကို အသေးစိတ်သင်ပြန်သည်။ အာဖဂန်သမ္မတ 'ဟာမစ် ကာဇိုင်း' ၏ ပထမဆုံးလုံခြုံရေးအစီအမံသည် SEAL ၏ အစီအမံပင်ဖြစ်၏။ ထိုနောက် SERE အဆင့်မြင့်သင်တန်းကို တက်ရပြန်သည်။ SERE ဆိုသည်မှာ 'အသက်ရှင်အောင် ရှောင်တိမ်းနေထိုင်၊ ခုခံတိုက်ခိုက်၊ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ရေးသင်တန်း'ပင် ဖြစ်၏။

ဤသင်တန်း၏ သော့ချက်မှာ စိတ်ဖိစီးမှုကို စီမံထိန်းချုပ်ခြင်းဖြစ်၏။

ဆရာများက ကျွန်တော်တို့ကို တစ်နေ့တာလုံး အစွမ်းကုန်ပင်ပန်းအောင် မောင်း၏။ ထိုနောက် စိတ်ရောလူပါ ပင်ပန်းနွမ်းလာချိန်ကျမှ အရေးကြီးသောဆုံးဖြတ်ချက်များကို လုပ်ခိုင်းသည်။ စိတ်ဖိစီးမှုများသော ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရဲဘော်တစ်ဦးက မည်သို့မည်ပုံ တုံ့ပြန်လှုပ်ရှားမှုပေါ်မူတည်ပြီး အောင်မြင်မှု သို့မဟုတ် ဆုံးရှုံးမှုများ ရှိနိုင်သည်မဟုတ်လား။ အစိမ်းရောင်အဖွဲ့သည် အခြားအဖွဲ့များနှင့် မတူသည်မှာ ရေကူးရာမှာလည်း ကျွမ်း၊ ပြေးရာမှာလည်း အမောခံနိုင်၊ အအေးဒဏ် အပူဒဏ်များ ခံနိုင်ရုံမျှဖြင့် မလုံလောက်သေးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

'အစိမ်းရောင်အဖွဲ့'သည် စိတ်ဓာတ် မာကျောကြံ့ခိုင်မှုလည်း လို၏။

ဤအချိန်အတောအတွင်းတွင် ကျွန်တော်တို့သည် အမိန့်၏ သဘောသဘာဝကိုလည်း သင်ယူရ၏။ ကျွန်တော်တို့ တစ်နေ့တာ လှုပ်ရှားခဲ့သမျှကို တစ်နာရီပြန်လည် သုံးသပ်ရ၏။ နေ့စဉ် မနက် ၆ နာရီတွင် တစ်ဦးစီအတွက် သီးခြားညွှန်ကြားချက် စာရွက်များ ပေး၏။ ထိုညွှန်ကြားချက်အတိုင်း တစ်ရံတစ်ဆစ်မှမလွဲ အတိအကျ လိုက်နာလုပ်ဆောင်ရ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်တော်တို့ကို မေဂျာများမှတစ်ဆင့် အမိန့်ပေး၏။

တနင်္ဂနွေနေ့ တစ်နေ့၏ ညသန်းခေါင်တွင် ကျွန်တော်မေဂျာက စူးစူးရဲရဲ ထမြည်၏။ အိပ်ချင်စိတ်ကို အတင်းဖျောက်ကာ ကွင်းထဲသို့ အချိန်မီ အရောက်ပြေးပြီး တန်းစီရ၏။ ထိုနောက်တော့ ပီတီ ကျန်းမာရေးလေ့ကျင့်ခန်း လုပ်ရ၏။

ကျွန်တော်တို့က အမြဲပင် အသင့်ရှိနေရ၏။ အရက်သေစာသောက်စားဖို့ဆိုတာ ကတော့ ဝေလာဝေး။ ကျွန်တော်တို့၏ မေဂျာများက အသံမြည်လာလျှင် နာရီပိုင်းအတွင်း လေယာဉ်ပေါ်တက်ပြီး ကမ္ဘာအရပ်ရပ်က တစ်နေရာရာသွားဆိုလည်း ချက်ချင်းသွားဖို့ အသင့်ပြင်ထားရ၏။

“မင်း အရက်သောက်ထားသလားကွ”

ဆရာတစ်ဦးက ရဲဘော်တစ်ဦးကို မေးနေသံကြားရ၏။

“မသောက်ပါဘူး။ ဘီယာလေးခွက် သောက်ရုံပါပဲ”

တန်းစီသူများထဲတွင် ချာလီ ကို မတွေ့။ သူက မိနစ် နှစ်ဆယ်နောက်ကျပြီးမှ ရောက်လာ၏။ ဆရာတွေက ဒေါသပုန်ထ၏။ ကံကောင်းတာက စကားနှင့် အပြစ် တင်မောင်းခဲပြီး ကျန်သောအပြစ်များ မပေးခြင်းဖြစ်၏။

ကိုးလသင်တန်း ပြီးပြည့်ရန် ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ် အလိုတွင် ကျွန်တော်တို့ ကောလာဟလတချို့ ကြားရ၏။ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များက ဤ အစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့မှ လူများထဲမှ လက်ရွေးစင်ထပ်ရွေးဦးမည်တဲ့။ သီးခြားတပ်စုလေးများ ထပ်ဖွဲ့ပြီး တာဝန် ပေးမည်ဟုလည်း သိရသည်။

ကောလာဟလက မှန်ပါသည်။ ချာလီရော၊ စတိပ်ရော၊ ကျွန်တော်ပါ တပ်ဖွဲ့ခွဲ ရာတွင် တစ်စုတည်း ကျ၏။

“ဂုဏ်ပြုပါတယ်ကွာ။ မင်းတို့အုပ်စုက လူငယ်တွေချည်းပဲ” ဟု တွမ်က စာရင်း ထွက်လာတာကို ဖတ်ပြီး ကျွန်တော့်ကို လာခိုးကျူး၏။

SEAL တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် လိုအပ်လျှင် လိုအပ်သလို ကမ္ဘာအနှံ့အပြား နေရာ မရွေး သွားရောက်တာဝန်ထမ်းဆောင်ရ၏။ အုပ်စုတစ်ခုလျှင် ရဲဘော်ခြောက်ယောက် မျှပါပြီး တစ်ယောက်ယောက်က ခေါင်းဆောင်လုပ်ရ၏။ တပ်စုလေးများစုပေါင်းကာ တပ်ဖွဲ့ ဖွဲ့ပြီး တပ်ဖွဲ့မှူးအရာရှိတစ်ဦးက ထပ်၍ ဦးဆောင်၏။ တပ်ဖွဲ့များပေါင်းပြီးမှ တပ်ရင်းဖွဲ့စည်းကာ တပ်မှူးတစ်ဦးက ဦးဆောင်သည်။ DEVGRU ချေမှုန်းရေးတပ် များတွင်မူ ထောက်လှမ်းရေးတွေရော၊ အကူအထောက်စစ်သည်တွေရော ပါသည်။

ဘာတာဝန်မှ မရှိသေးလျှင် ကိုယ့်အုပ်စုထဲမှာသာ ကိုယ်နေပြီး ဆက်လက်လေ့ ကျင့်စရာရှိတာ လေ့ကျင့်နေရ၏။ တာဝန်တစ်စုံတစ်ရာပေးတော့မှ ကျရာနေရာ ရွှေ့ပြောင်းလုပ်ဆောင်ရ၏။

ကျွန်တော်တို့ သင်တန်းပြီးသည့်နေ့တွင် ကျွန်တော်တို့ အပေါ်ထပ်တက်ကြ၏။ စတိပ် နှင့် ချာလီတို့နောက်က ကျွန်တော် လိုက်သွားသည်။ အခန်းက ကြီး၏။ အရက်ဘားကောင်တာတစ်ခုလည်း ရှိ၏။ အခန်းထောင့်မှာက မီးဖိုရှိသည်။ လူတိုင်း ကို ဘီယာတစ်ကတ်စီ ပေး၏။ သင်တန်းတက်သည်မှစ၍ ခုချိန်ထိ ဒါက ပထမဆုံး ရရှိသော အထူးရာရှင်။

ကျွန်တော်တို့အုပ်စုကို အာဖဂန်နစ္စတန်သို့ ပို့၏။

အစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့မှ အချို့ရဲဘော်များလည်း သူတို့တာဝန်ကျရာနေရာသို့ သွားရ၏။

တပ်ခွဲ တစ်ခွဲစီတွင် တပ်ခွဲမှူးနှင့် တပ်စုမှူးတို့ရှိပြီး သူတို့အတွက် နှံ့ဖွင့်ပေးထား သည်။ စားပွဲကြီးက တစ်ခုရှိပြီး ကွန်ပျူတာတင်သောစားပွဲငယ်များက နေရာအနှံ့

ရှိ၏။ နံရံပေါ်တွင်မူ အမိန့်ပေးညွှန်ကြားမှုများကို ပြသော ရုပ်မြင်သံကြားစက် ချိတ်ဆွဲထား၏ ဘော့စနီးယားစစ်အတွင်းက ဖမ်းမိသော စစ်ရာဇဝတ်ကောင်၏ ဓာတ်ပုံနှင့် အမှတ်တရပစ္စည်းအချို့ကိုလည်း နံရံတွင် ကပ်ထားသည်။ အရာရှိပေါက်စ 'နီးလ် ရောဘတ်'တို့တပ်ကကိုင်သော အော်တိုမက်တစ်သေနတ်ကိုလည်း ချိတ်ထား၏။ အာဖဂန်နစ္စတန်တွင် 'အနာကွန်ဒါ စစ်ဆင်ရေး' ပြုလုပ်စဉ်က သူ၏ရဟတ်ယာဉ်ကို ဖုံးပျံ့ထိပ်ဖူးတပ် လက်ပစ်ဗုံးနှစ်လုံးက ပစ်ချခဲ့ကာ သူ့ကိုလည်း တာလီဘန်စစ်သားတွေက သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြ၏။ တိုက်ပွဲအစ ကာလတုန်းက ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တို့ တပ်ခွဲတွင် ဝါရင့်စစ်သည်တော်ကြီးတွေနှင့် ဆုံရ၏။ ဆံပင်ရှည်ကြီးတွေ၊ မုတ်ဆိတ်ကြီးတွေနှင့်။ သူတို့အများစု၏ လက်မောင်းတွင် ထိုးကွင်းမင်ကြောင်တွေ ထိုးထား၏။ ယူနီဖောင်းဝတ်ထားသူက လူနည်းစု။ အစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့တွင် အနေကြာလာသည်နှင့်အမျှ ကျွန်တော်တို့လည်း ဆံပင်ရှည်ဘုတ်သိုက်၊ မုတ်ဆိတ်မွေးဖွားဖွားတွေနှင့် ဖြစ်လာကြ၏။ ဆံပင်ကို သန့်ရှင်းစွာ အချိန်မရှိတော့။ စစ်ဆင်ရေးတွေက နေ့ရောညရော။ ကျွန်တော်တို့သည် နယ်မြေဒေသပေါင်းစုံက လာခဲ့ကြသူများဖြစ်ကြ၏။ ဝါသနာမတူ စရိုက်မတူကြ။ သို့သော် တူညီတာတစ်ခုကား ကျွန်တော်တို့၏ ကိုယ်ပိုင်အချိန်တွေကို ပေးဆပ်နှစ်မြှုပ်ထားကာ လူများစု ပိုမိုကောင်းမွန်ရေးအတွက် အသက်စွန့်ဖို့ ဝန်မလေးကြခြင်းသာဖြစ်၏။

တပ်ဖွဲ့ဝင်သစ်တွေ တစ်ဦးချင်း မိတ်ဆက်စကား ပြောကြရ၏။ ချာလီက ပထမဆုံးပြောသည်။ သူပြောတာ သေသေချာချာ နားထောင်မည့်သူ မရှိ။ သူတို့ဘာသာလည်း ရောက်တတ်ရာရာတွေ ပြောနေကြသည်။ အချိန်အားရတုန်း လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ နေနေကြ၏။ အပြင်မှာက စစ်ဖြစ်နေသည်။ လူသစ်မိတ်ဆက်တာကို စိမ်ပြေနပြေယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး နားထောင်နေဖို့ အချိန်မရှိ။

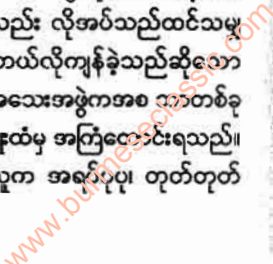
ကျွန်တော်ကတော့ ဒါမျိုး ပိုကြိုက်၏။ ယခင်က နှိုးနှိမ့်မှာကြောက်သောစိတ်များ နေရာတွင် ပေးအပ်သောတာဝန်ကို အကောင်းဆုံး ကျေပွန်စွာထမ်းဆောင်ချင်စိတ်က အစားထိုးရောက်လာ၏။ လွန်ခဲ့သောနှစ်က သုံးရက် အစစ်ဆေး အစမ်းသပ်ခံခဲ့ရသည့် ရည်ရွယ်ချက်ကို ခုမှ ပိုသဘောပေါက်လာ၏။ ပင်ပန်းပန်းပန်း လေ့ကျင့်ခဲ့သမျှ အားလုံးကို အကောင်းဆုံး လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ရမည်မှာ ကျွန်တော်တို့၏ တာဝန်ပင်ဖြစ်၏။

အခန်း(၃) အပေါ်ထပ်

အာဖဂန်နစ္စတန်သို့ တာဝန်မကျမီ တစ်ပတ်လောက်အလိုတွင် ကျွန်တော်က လိုအပ်သည့်ပစ္စည်းစာရင်းကို ကြည့်သည်။ အချိန်က ၂၀၀၅ ခုနှစ်။ ကျွန်တော်သည် အာရှအလယ်ပိုင်း နိုင်ငံတစ်ခုသို့ သွားရန် တာဝန်ကျသည်။ SEAL တပ်ဖွဲ့(၅)တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်က ကျွန်တော် အီရတ်တွင် ဖြစ်၏။ ယခု အာဖဂန်နစ္စတန်သို့ သွားရမည့်အခါ လိုအပ်သောပစ္စည်းစာရင်းက အကုန်သိမ်းကျုံးယူခဲ့ရတော့မလို ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်တော်တို့ လှုပ်ရှားရမည့်ပုံစံမှာ ကိုယ့်တာဝန်ကိုယ်ယူဆိုသောပုံစံမျိုး ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် လိုအပ်တာ အကုန်ယူနိုင်မှ တော်ကာကျမည်။ ထောက်ပံ့ရေးတပ်တို့၊ ပံ့ပိုးကူညီမည့်သူတို့ ရှိမည်မဟုတ်။ တကယ် တာဝန်ပေးလိုက်လျှင် ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်နှင့်သာ လုပ်ကိုင်ရန်ဖြစ်၏။ သူတစ်ပါးကို အားကိုးရန်မလို။ ဤသို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်လုပ်ရတာမျိုးကို ကျွန်တော် ပိုကြိုက်၏။ လွန်ခဲ့သော သုံးလက အပြင်းအထန်လေ့ကျင့်ခဲ့ရမှုများသည် တကယ်လက်တွေ့လုပ်ဆောင်ရသော အခါ အကုန်လုံး 'အနှစ်'တွေချည်း ဖြစ်တုန်၏။ ယခုလည်း လိုအပ်သည်ထင်သမျှ ပစ္စည်းအားလုံး တစ်ခုမကျန် ယူရ၏။ ဘာလေးက ဘယ်လိုကျန်ခဲ့သည်ဆိုသော ဆင်ခြေ ပေး၍မရ။ ကိုယ်ဖြစ် ကိုယ်ခံရမည့်ကိစ္စဖြစ်ရာ အသေးအမွှေးကအစ ဘာတစ်ခုမှ မကျန်အောင် ယူရမည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော့်တပ်စုမျှထံမှ အကြံထောင်းရသည်။

တပ်စုမျှ ကော်ဖီသောက်နေတုံး သွားမေး၏။ သူက အရင်ပုံပုံ၊ တုတ်တုတ်

ခိုင်ခိုင်။ အခြားတပ်ဖွဲ့ဝင်များက ဆံပင်ကုတ်ဝဲ၊ မုတ်ဆိတ်မွေး ထူလပျစ်တွေ ဖြစ်ကြ
သော်လည်း သူကတော့ ဆံပင်တိုတို၊ မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်မရှိ၊ ထူးထူးခြားခြား သပ်သပ်
ရပ်ရပ်ရှိသူ ဖြစ်၏။ သူ့ကြည့်လျှင် အလုပ်နှင့် လက်နှင့် ပြတ်သည်ဟူ၍မရှိ။ ယခုလည်း
ကော်ဖီသောက်ရင်း စာရွက်စာတမ်းများ ရေးချွတ်နေ၏။ သူက စကားလည်း နည်း၏။
သူ DEVGRU သို့ ရောက်နေသည်မှာ ဆယ်နှစ်ကျော်မျှ ရှိပြီ။

“မင်း ရေတပ်ထဲမှာ ဘယ်လောက်ကြာကြာ နေခဲ့သလဲ”

“ခြောက်နှစ်နီးပါးပါ”

“မင်း SEAL မှာ ခြောက်နှစ်နေခဲ့ပြီးတာတောင် ဘာတွေယူရမယ်၊ ယူသင့်တယ်
ဆိုတာ မသိသေးဘူးလား”

ကျွန်တော်က မသိလို့ သူ့ဆီမေးကာမှ ယခုကဲ့သို့ တုံးတိတ်ဖြေတာကို မကျေနပ်။

“မင်းဘာသာမင်း ဘာလိုတယ်ဆိုတာ စဉ်းစား၊ အဲဒါက အကောင်းဆုံးအဖြေပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် နားလည်ပါပြီ”

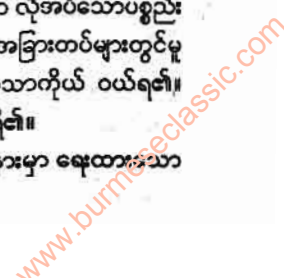
ကျွန်တော်လည်း ‘လှောင်အိမ်’ဆီသို့ ပြန်သွား၏။ DEVGRU မှ တပ်ဖွဲ့ဝင်တိုင်း
တွင် လှောင်အိမ် ကိုယ်စီရှိကြ၏။ လူတစ်ကိုယ်လုံးဝင်နိုင်သော ဘီရိုကို ကျွန်တော်တို့
က လှောင်အိမ်ဟု ခေါ်ကြ၏။ လှောင်အိမ်အရွယ်အစားက အခန်းငယ်လေးမပမာဏ
မျှသာ ရှိ၏။ အထဲမှာ အဆင့်တွေရှိ၏။ ယူနီဖောင်း လေးငါးစုံ ကောင်းကောင်းဆုံ၏။
အခြား တိုလီမိုလီပစ္စည်းတွေလည်း သိမ်းဆည်း၍ရ၏။

ကျွန်တော်လည်း လိုအပ်မည်ထင်သမျှ အကုန်သယ်နိုင်သလောက် အိတ်ထဲ
ထည့်၏။ တောင်တက်ရာတွင်သုံးသည့် ကြိုးတွေ ချိတ်တွေကအစ၊ ရေကူးရေနစ်ရာ
တွင် သုံးရမည့် ပစ္စည်းပစ္စယအလယ်၊ အပ်ချည်အပ် အဆုံး အကုန်ထည့်၏။ မောင်းချ
ဓား၊ ဝက်အူလှည့်၊ ကပ်ကျေး၊ ပုလင်းဖောက်တံတွေလည်း မကျန်စေရ။ ရိုင်ဖယ်မှာ
တပ်သည့် မှန်ပြောင်း၊ ဓားမြောင်း၊ လှံစွပ်တို့ကတော့ မပါမဖြစ်။

ကျွန်တော့်တပ်စုမှူးက ကျွန်တော်ထည့်သွင်းသော ပစ္စည်းများကို လာရောက်
စစ်ဆေး၏။

DEVGRU တွင် ယခင်တပ်များနှင့်မတူဘဲ ထူးခြားသည်မှာ လိုအပ်သောပစ္စည်း
ကို ပြောသာပြော၊ လိုတာအားလုံး အခမဲ့ဖြည့်ဆည်းပေး၏။ အခြားတပ်များတွင်မူ
တပ်ကထုတ်ပေးသော ပစ္စည်းမှအပ ကျန်တာတွေ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဝယ်ရ၏။
အချို့ဆိုလျှင် ပစ္စည်းဝယ်ရမည့်တန်ဖိုး ဒေါ်လာထောင်ချီ၍ ရှိ၏။

လက်နက်ဆိုလျှင်ကား မပြောပါနှင့်တော့။ တံခါးအပေါ်နားမှာ ရေးထားသော
ဆိုင်းဘုတ်ကို ဖတ်ကြည့်။

“မင်းတို့ စိတ်ကူးသမျှ ငါတို့ လုပ်ပေးမည်”

သေနတ်ရွာတစ်ယောက်ဖြစ်သော ကျွန်တော်အနေနှင့်မူ ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲ ကျသလိုပင် ဖြစ်နေ၏။ ကျွန်တော်က အမ်-၄ တိုက်ပွဲဝင်ရိုင်းဖယ်နှစ်လက် မှာသည်။ တစ်လက်က ၁၂ လက်မ ကျည်ကတ်နှင့်။ တစ်လက်က ၁၀ လက်မကျည်ကတ်။ အမ်ပီဆဲဗင်း စက်သေနတ်ရယ်၊ ခြောက်လုံးပြူးရယ်လည်း တောင်း၏။ ကျွန်တော် ကိုင်နေကျသေနတ်ကတော့ ‘အက်တလာနှင့် ကိုရှ်’မှထုတ်သော ၁၀ လက်မကျည် ကတ်တပ်ထားသော မှန်ပြောင်းတပ်သေနတ် ဖြစ်၏။ မှန်ပြောင်းက သုံးဆယ့်မှန်ဘီလူး ပါသော မှန်ပြောင်းဖြစ်၏။ နောက်သေနတ်က ၁၄ လက်မကျည်ကတ်ပါသော အဝေး ပစ်ရိုင်းဖယ်ဖြစ်၏။ ထိုသေနတ်ပြောင်းပေါ်တွင် ညကြည့်မှန်ပြောင်းကိုလည်း ကျွန် တော် တပ်ခိုင်းထားသည်။ ထို့ပြင် အနီအောက်ရောင်ခြည်လေဆာလည်း တပ်ခိုင်း ထားရာ ညဘက်ပစ်ကွင်းကို ပို၍မြင်ပြီး ပို၍တိကျစွာပစ်နိုင်၏။ လိုအပ်လျှင် သုံးသည် မှအပ ကျွန်တော် သေနတ်သိပ်မသုံးပါ။ သို့သော် သေနတ်ရှိလျှင် ကျွန်တော်က ပိုအားရှိသဖြင့် အဆောင်သဘောမျိုး သုံးခြင်းသာဖြစ်သည်။

အမ်ပီ-၇ စက်သေနတ်ကလည်း လိုရမယ်ရ သုံးဖို့ပင်ဖြစ်၏။ အထူးသဖြင့် သင်္ဘောကိုတက်ပြီး စီးနင်းရာတွင်လည်းကောင်း၊ တောတွင်းတိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲရာတွင် လည်းကောင်း စက်သေနတ်က ပိုအသုံးဝင်သည်။

ကျွန်တော်၏ လက်စွဲတော် ခြောက်လုံးပြူးနှစ်လက်ကလည်း မပါမဖြစ်။ ‘ဆစ်စ် ဆူရာ ပီ ၂၂၆’ နှင့် ‘အိပ်ချ်အင်ကေ ၄၅ စီ’ ခြောက်လုံးပြူးတို့ကို ကျွန်တော် အလွန် အားကိုး၏။ ကျွန်တော်က အမ်-၇၉ လက်ပစ်ဗုံး ထည့်ပစ်ရသော လောင်ချာကိုလည်း သယ်ဆောင်သွားသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ လက်နက်ပါရဂူများက လက်ကိုင်ကို ဖြတ် တောက်ကာ ခြောက်လုံးပြူးပစ်သလို ပစ်၍ရရန် တီထွင်ပေးထားသည်။ ကျွန်တော် ကိုင်သောလက်နက်အားလုံးပင် တခြားသူကိုင်သောလက်နက်များနှင့် ပုံစံသိပ်မတူ။ မိမိအားသာချက် မိမိသုံးနေကျပုံစံမျိုးဖြစ်အောင် လက်နက်တိုက်က အထူးစီစဉ် ပြုလုပ်ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ DEVGRU သည် စစ်လက်နက်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ရာတွင် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်ကား ယုံမှားသံသယရှိစရာမလို။

တပ်ဝင်းအတွင်း လှည့်ပတ်သွားလျှင် တဝန်းဝန်း တခိုင်းခိုင်း ပေါက်ကွဲသံများကို ကြားနေရသည်။ နေ့တိုင်းပင် ပေါက်ခွဲလေ့ကျင့်သူတွေ ရှိ၏။ လက်နက်နှင့် လက်နှင့် မပြတ်တမ်း လေ့ကျင့်နေကာမှလည်း ကျွန်တော်တို့အလုပ်နှင့် သဟဇာတ ဖြစ်မည် မဟုတ်ပါလား။

ကျွန်တော်သည် အာဖဂန်နစ္စတန်သို့ ဦးတည်ပျံသန်းနေသော လေယာဉ်ပေါ်တွင် ရောက်နေ၏။ ကြည်းတပ်၏ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တပ်ဖွဲ့ကား အီရတ်သို့ သွားနေကြ၏။

မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တပ်ဖွဲ့သည် ထိုနှစ်က စတင်စစ်ဆင်ခဲ့ရာ အချိန်တိုအတွင်း အကျအဆုံးများစွာ ရှိခဲ့၏။ ထိုကြောင့် စစ်ကူလိုနေရာ DEVGRU က အလျင်အမြန် အင်အားဖြည့်တင်းပေးနေရ၏။ ကျွန်တော်တို့တပ်စုသည် ပထမ အာဖဂန်နစ္စတန်တွင် အခြေချပြီး မကြာမီမှာပင် အခြားသော SEAL နှစ်ဦးနှင့်အတူ အီရတ်သို့ စစ်ကူလိုက်သွားရသည်။

ညသန်းခေါင်လောက်ကျမှ ဘဂ္ဂဒက်သို့ ရောက်၏။ ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှ ဆင်းသောအခါ ပိန်းပိတ်နေသော အမှောင်ထုကို ရင်ဆိုင်ရ၏။ လမ်းပေါ်မှာ လူသူမရှိ။ နွေရာသီဖြစ်၍ ညဘက်မှာပင် အပူဒဏ်က ပြင်းထန်လှ၏။ ၂၀၀၃ ခုနှစ်တုန်းက ဘဂ္ဂဒက်သို့ တစ်ခါရောက်ဖူး၏။ ယခုလည်း ဘာမှမပြောင်းလဲသေး။

ကျွန်ကျော်ဝင်ရောက်မှု စတင်ပြီး မကြာခင် ကျွန်တော်တို့ ရောက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့၏ ပထမဆုံးတာဝန်မှာ အီရတ်မြို့လယ်ခေါင်၏ အရှေ့မြောက်ရှိ 'မူကာတာယင်' ရေအားလျှပ်စစ်ရေလှောင်တံခံကို သိမ်းပိုက်ရန် ဖြစ်၏။ အမေရိကန်တပ်များ ရောက်လာသည်နှင့် အီရတ်တပ်များက ဤရေလှောင်တံခံကို ချိုးဖျက်ပစ်ရန် စီစဉ်ထားကြ၍ လာရောက်ကာကွယ်ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ကျွန်တော်တို့ကလည်း အကွက်သေသေချာချာချကာ ဤရေလှောင်တံခံကို လက်ဦးမှုရအောင် သိမ်းပိုက်ရမည် ဖြစ်၏။ အနီးအနားတွင် ပိုလန်၏ အထူးတပ်ဖွဲ့လည်းရှိ၍ သူတို့နှင့် ပူးပေါင်းရမည်ဖြစ်သည်။

ရာသီဥတု ကြည်လင်သော ရက်ကို ခေတ္တစောင့်ဆိုင်းနေပြီးမှ ဝင်တိုက်ရန် အမိန့်ရ၏။ ကျွန်တော်ရင်တွေက သိပ်ခန့်နေသည်။ မဲခေါင်မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တွင် ချုံခိုတိုက်ခိုက်သော တိုက်ပွဲများအကြောင်း စာအုပ်ထဲမှာ ဖတ်ခဲ့ရစဉ် ချာတိတ်ဘဝကတည်းက ဒါမျိုးလုပ်ချင်သည်မှာ အသည်းအသန်။ ယခုတော့ နဖူးတွေ့ဒူးတွေ့တိုက်ပွဲဝင်ရတော့မည်။

ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲကို ကျွန်တော် တစ်ခါမှ မတိုက်ခဲ့ဖူးခဲ့။ ယခုမှ စာတွေ့ကို လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ရတော့သည်။ ဤအရသာကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းခံတွင်းတွေ့ချင်နေ၏။

လေယာဉ်က အချိန်အတော်ကြာ ပျံသန်းရ၏။ ကောင်းကင်ပေါ်တွင် လေယာဉ်ဆီ ထပ်ဖြည့်ရတာမျိုးပင် လုပ်ရသည်။ ကျွန်တော်တို့စီးလာသော ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်

www.burmeseclassic.com

တွင် တပ်ဖွဲ့ဝင် နှစ်ဆယ်ပါး၏။ လေယာဉ်ဆီနဲ့က ထောင်းခနဲ နှာခေါင်းထဲဝင်လာသည်။ ကျွန်တော်တို့ရဟတ်ယာဉ်ထဲတွင်ကား မီးတွေပိတ်ထားသဖြင့် မှောင်အတိကျနေသည်။

“နှစ်မိနစ်”

ရဟတ်ယာဉ်မောင်းသူက လက်ဖြင့်အချက်ပြသကဲ့သို့ မီးနီအနက်ကိုလည်း ဖွင့်လိုက်သည်။ ရဟတ်ယာဉ်သည် ရေလှောင်တမံအနီးသို့ ချဉ်းကပ်ဝင်နေပြီ။

ကျွန်တော်က အပေါက်ဝနားတွင် နေရာယူကာ ကြိုးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။ ရဟတ်ယာဉ်၏စက်သံကြောင့် နားတွေအူနေသည်။ ကျွန်တော်က လက်နက်များကို စမ်းကြည့်လိုက်၏။ သေနတ်တွေရော ကျန်သည့်ပစ္စည်းပစ္စယတွေပါ အကုန်ပါ၏။ ရေလှောင်တမံ၏ဂိတ်ဝ သံဆူးကြိုးများကို ဖြတ်တောက်ရန် လွှလေးများလည်း ပါ၏။ ရက်အနည်းငယ် အသက်ရှင်နေထိုင်ရန် အစားအသောက်နှင့်ရေလည်း ပါသည်။ ဘယ်လောက်ကြာကြာ ဤနေရာတွင် နေရဦးမည်မသိ။ သို့သော် ပစ္စည်းများများ သယ်လာလျှင် လူက ပိုလေးလံလာမည်။ ထိုအခါ လှုပ်ရှားမှုက ပို၍နှေးကွေးလာမည်။ ထိုအခါ တိုက်ခိုက်မှုက သိပ်သွက်မည် မဟုတ်တော့။

ရဟတ်ယာဉ်က အောက်သို့ နိမ့်လာသောအခါ ကျွန်တော်က ကြိုးကို ဆုပ်ကိုင်ကာ တွဲလောင်း အောက်သို့ ဆင်းခဲ့၏။ ပေ ၃၀ မျှအကွာတွင် မြေပြင်ကို ကောင်းစွာ မြင်လာရ၏။ လက်နက်တွေ တနင့်တပိုးကြီး သယ်ဆောင်လာသော ကျွန်တော်သည် အုတ်ခဲတစ်တန်လောက် အလေးချိန်စီးနေ၏။ ဟန်ချက်မပျက်အောင် ထိန်းပြီး ကျွန်တော် မတ်တပ်ရပ်လျက် မြေကြီးပေါ် ရောက်ပါသည်။ ကိုက်တစ်ရာမျှအကွာ တွင်ရှိသော ရေလှောင်တမံဂိတ်ဝဆီသို့ အပြေးကလေး တက်သွား၏။

ကျွန်တော့်နောက်မှ တခြားရဲဘော်တွေလည်း ချီတက်လာကြ၏။ ရေလှောင်တမံဂိတ်ဝ သံဆူးကြိုးကို ကျွန်တော်က လွှသွားဖြင့် ဖြတ်လိုက်သည်။

ထိုနောက် အထဲသို့ အပြေးတက်သွားသည်။ ပင်မအဆောက်အအုံက နှစ်ထပ်ဖြစ်သည်။ အရှေ့တိုင်းကဆောက်သော ထုကြီးထည်ကြီး အင်္ဂတေအဆောက်အအုံဖြစ်၏။ တံခါးမကြီးက သတ္တုဖြင့်လုပ်ထားသည်။ ကျွန်တော့်ရဲဘော်များနှင့်အတူ တံခါးကိုဖွင့်ပြီး အထဲသို့ ဝင်ခဲ့ကြ၏။

အထဲရောက်တော့ ဘာမှမမြင်ရသဖြင့် ဟိုနေရာ သည်နေရာသို့ သေနတ်ဖြင့် စမ်းပစ်လိုက်ကြ၏။ ဘေးဘက်မှာလည်း အခန်းတွေရှိသေးသည်။ ဟိုးအလေးအခန်းဆီမှ လှုပ်ရှားမှုတွေ တွေ့လိုက်ရသည်။ လက်နှစ်ဖက်ကို ပထမဆုံးမြင်လိုက်ရသည်။ သူ့နောက်မှ အီရတ်အစောင့်တပ်သားတွေ ပါလာရာ အားလုံး လက်မြှောက်လာကြ

၏။ ဘာလက်နက်မှ မပါ။

သူတို့ကို သေနတ်ဖြင့် ချိန်ခွယ်ထားကာ ခန်းမကို ဆက်ရှင်း၏။ အခန်းများထဲတွင် အေကေ-၄၇ ရိုင်ဖယ်များတွေ့ရသည်။ အစောင့်အားလုံး အိပ်နေကြဟန်တူ၏။ ခေါင်းပေါ် ရဟတ်ယာဉ်သံကြားမှ လန့်နိုးလာကြဟန် တူ၏။

အဆောက်အအုံတစ်ခုလုံးကို ရှင်းလင်းရသည်မှာ အချိန်အတော်ကြာ၏။ အဆောက်အအုံက ကြီးလွန်း၍ဖြစ်သည်။ အဆောက်အအုံထဲတွင် ဗုံးများတပ်ဆင်ထားမှု ရှိ မရှိကိုလည်း စစ်ဆေးရ၏။ မိုင်းတွေ ဆင်ထားတာက နေရာအနှံ့။ ဒါတွေကို ပြုတ်ရသည်ကပင် အတော်အချိန်ယူ၏။

ကျွန်တော်တို့ဘက်မှ အထိအခိုက်မရှိ။ ရဲဘော်တစ်ဦးသာ ခြေခေါက်လဲသွား၍ ခြေကျင်းဝတ်လည်သွားသည်။ အားလုံး ရှင်းလင်းပြီးသွားသောအခါ တပ်စုမှူးက ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်လာ၏။

“ငါ့ရဲ့ ရေဒီယို စစ်ကြည့်ပါဦးကွ။ ငါ ဘာမှ အသံမကြားရလို့”

သူ၏ ရေဒီယိုအိတ်က ကျောမှာ လွယ်ထားသည်။ သူ ကျွန်တော့်ရှေ့ရောက်လာတော့ ကျွန်တော်က သူ့ကျောပိုးအိတ်ကို စစ်ဆေးကြည့်လိုက်၏။ နားကြပ်ကြိုးက သူ့ပခုံးပေါ်မှ တွဲလောင်းကျနေသည်။ သူ့ကျောပေါ်မှာက ကျောပိုးအိတ်ပဲ ရှိသည်။ ဘာမှမတွေ့ရ။

“ခင်ဗျားရေဒီယိုမှ မရှိတော့တာ”

“မရှိဘူး ဟုတ်လား။ မင်း ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ”

“အကုန် ပြုတ်ကျကုန်ပြီလေ”

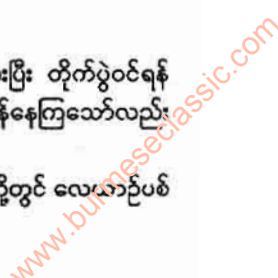
သူ ကြိုးပေါ်က တွဲလောင်းဆင်းလာရာတွင် အနည်းငယ်တိမ်းစောင်းသွားကာ ရေဒီယိုက ရေလျှောင်တမံ၏ ရေထဲသို့ ပြုတ်ကျသွားဟန်တူ၏။ ရေထဲကျသွားသော ရေဒီယိုကား ဘာမှသုံးစား၍ ရတော့ဟန် မတူ။ ဆေးတပ်သားကလည်း ဒါမျိုးဖြစ်သေး၏။ သူ့ဆေးအိတ်ထဲမှ ‘မော်ဖင်း’ ထုပ်ကလည်း ရေထဲပြုတ်ကျသွားသည်တူ။

ကျွန်တော်တို့ သင်တန်းတုန်းက ဆရာတွေ ချွတ်ခိုင်းသောမန္တန်ကို သွားသတိရသည်။

“တကယ်တိုက်ပွဲဝင်သလို လေ့ကျင့်ထားကြ”

ကျွန်တော်တို့၏ ပစ္စည်းပစ္စယများကို ကိုယ်နှင့်မကွာထားပြီး တိုက်ပွဲဝင်ရန် အကြိမ်ကြိမ်လေ့ကျင့်ကြရ၏။ သို့သော် လေ့ကျင့်တုန်းက ဟန်နေကြသော်လည်း တကယ်လက်တွေ့တွင်ကား ကချော်ကချွတ် ဖြစ်ကုန်၏။

တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့ ကံကောင်းပါသည်။ အီရတ်တို့တွင် လေယာဉ်ပစ်

အမြောက်တွေ ရေလှောင်တမံအနီးတွင် ရှိ၏။ သူတို့သာ ပစ်ချလျှင် ကျွန်တော်တို့ ရဟတ်ယာဉ် တစ်စစီဖြစ်ကုန်မည်။ ယခု သူတို့ ဘာကြောင့်မပစ်ကြသလဲ မသိ။ အလစ်အငိုက် ဖြစ်သွားတာမို့လည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။ ကျွန်တော်တို့က အတင့်ရဲ လွန်း၍လည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ ဤတိုက်ပွဲမှ သင်ခန်းစာပေါင်းများစွာ ရခဲ့၏။ ပစ္စည်း ပစ္စယတွေ ဘယ်လိုလုံခြုံအောင် သိမ်းဆည်းမလဲဆိုတာကအစ ဂရုစိုက်ကြရမည်။ ဒီတစ်ခါ ကံကောင်းမည်ဆိုရသော်လည်း အစဉ်အမြဲ ကံကောင်းမည်ကား မဟုတ်။

နောက်ထပ် သုံးရက်အကြာတွင် ရဟတ်ယာဉ်က ကျွန်တော်တို့ကို လာခေါ်ပြီး ကူပိတ်သို့ ပို့၏။ ကျွန်တော်တို့အုပ်စုမှ ရဲဘော်အားလုံးသည် လေ့ကျင့်ခဲ့ရာမှာတော့ ထိပ်တန်း။ သို့သော် တကယ့်လက်တွေ့တွင်ကား အလွဲလွဲအချော်ချော်လေးတွေ ရှိခဲ့၏။ အားလုံး၏ ပွဲတွေ အတွေ့အကြုံကား ဤတိုက်ပွဲသည် ပထမဆုံး။

အခန်း(၄) မြစ်ဝကျွန်းပေါ်

နှစ်နှစ်အကြာတွင် ဘဂ္ဂဒက်သို့ ပြန်ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ကျွန်တော်က အတော်ပင် ထူသားပေသားကျနေပြီ။ အစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့မှ သင်တန်းလည်း ဆင်းပြီးပြီ။ သို့သော် လူကတော့ အသစ်လိုပင်ဖြစ်နေဆဲ။ တပ်ဖွဲ့(၅)တွင် အီရတ်၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ်က အတွေ့အကြုံအချို့တော့ ရှိသည်။ ရေလှောင်တာတစ်သိမ်းပိုက်ရေး အစီအစဉ်လုပ်ပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ကို ဘဂ္ဂဒက်သို့ ပြန်လွှတ်၏။ ယခင်အစိုးရ၏ သစ္စာစောင့်သိသူများနှင့် သူပုန်ခေါင်းဆောင်များနောက်သို့ နောက်ယောင်ခံလိုက်နေရ၏။

မြစ်ဝကျွန်းပေါ်၏ အခြေစိုက်စခန်းမှာ မြို့လယ်ခေါင် 'တိုက်ဂရစ်'မြစ်ကမ်းဘေးတွင် ရှိ၏။ အီရန်-အီရတ်စစ်ပွဲ အပြီးတွင် အီရတ်က အနိုင်ရသည့်အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် စိုက်ထူထားသော ဓားနှစ်လက်ရုပ်ထုနှင့် မနီးမဝေးတွင် ရှိသည်။ ဓားနှစ်လက်ရုပ်ထုသည် ကြီးမားသောစစ်ရေးပြကွင်းကြီးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ဖြစ်သည်။ နေ့အခါတွင် ဤအထိမ်းအမှတ် ဓားနှစ်လက်ရုပ်ထုနားတွင် ဓာတ်ပုံရိုက်သူတွေများ၏။ ဓားကောက်ကြီးနှစ်လက်ကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် ကိုင်ထားသော ရုပ်ထုသည် အသက်ဝင်လှ၏။ လက်မှာ အာဏာရှင်၏လက်ပုံတူ ဖြစ်သည်။ လက်မမှ လက်ဗွေရာသည်ပင် တကယ့် ကာယကံရှင်၏ လက်ဗွေရာဖြစ်သည်။

မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဌာနချုပ်သည် ယခင် 'ဘတ်(သ်)'ပါတီ အဆောက်အအုံတွင် ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်က ဌာနချုပ်ထဲသို့ဝင်ကာ ပူးတွဲစစ်ဆင်ရေးဌာနကို ဝင်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်၏ တပ်စုခေါင်းဆောင်သစ် 'ဂျွန်'က ကျွန်တော့်ကို ခေါ်တွေ့သည်။ ကျွန်တော်က အသစ်ကျပ်ချွတ်မို့ ဘာပြောလို့ ဘာလုပ်ရမည်ကို မသိ။

ဂျွန်သည် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တပ်သို့ မဝင်မီ 'ရိန်းဂျား' ဖြစ်ခဲ့၏။ ရင်အုပ်ကားကား၊ လက်မောင်းကြီးကြီးနှင့် ဗလမောင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူ၏ အညှီရောင်မှတ်ဆိတ်မွေး ရှည်ရှည်က ရင်ဘတ်နားထိပင် ရောက်နေသည်။ သူပုံစံက 'လော့ဒ်အော့ဖ်သီရင်' ရုပ်ရှင်ထဲက ဒေါသကြီးသောလူပုလေး 'ဂင်ဘ်လီ'ကို အရပ်ရှည်ရှည်နှင့် မြင်ရပုံနှင့် တူနေ၏။

သူက အထက်တန်းကျောင်းပြီးပြီးချင်း တပ်ထဲသို့ဝင်လာသူ ဖြစ်၏။ ရိန်းဂျား တပ်ဖွဲ့တွင် ဆံပင်တိုတို၊ ရက်လပေါင်းများစွာကို လိုက်နာကျင့်သုံးပြီးမှ အရာခံဗိုလ် သင်တန်းသို့ တက်၏။ သူ၏ရည်မှန်းချက်က 'အပါချီ' ရဟတ်ယာဉ်မောင်းသမား ဖြစ်ဖို့။ သို့သော် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူက လက်နက်လည်း ကိုင်ချင်သေး၏။ ထိုကြောင့် သင်တန်းတွေ ဆက်တက်ရင်းနှင့် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တပ်သို့ ရောက်လာကာ ရာထူးတွေ အဆင့်ဆင့်တက်ခဲ့၏။

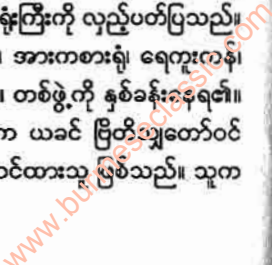
"နိဗ္ဗာန်ဘုံက ကြိုဆိုပါတယ်ဗျာ။ ဘယ်နှယ် ဒီမှာတော့ ခင်ဗျား နည်းနည်းတော့ ပူလိမ့်မယ်ထင်တယ်"

"ရပါတယ်။ ဒီမှာလေအေးပေးစက်တော့ ရှိမယ်ထင်တာပဲ။ အရင်တစ်ခေါက် ကျွန်တော် ဒီမှာလာတုန်းကတော့ ရွက်ဖျင်တဲထဲမှာပဲ နေရတယ်။ လေအေးပေးစက်က တော်တော်နဲ့ကို မရခဲ့ဘူး"

"ဒီမှာကတော့ နည်းနည်းသက်သာမယ်ထင်တာပဲဗျာ"ဟု သူက ပြောပြောဆိုဆို နှင့် ပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်လိုက်၏။

အခန်းက အဆောက်အအုံကြီး၏အစွန်းတစ်ဖက်တွင် ဖြစ်၏။ လူသွားစင်္ကြံတွေ က အကျယ်ကြီး။ မျက်နှာကျက်က မြင့်၏။ ကြမ်းပြင်က မာဘယ်ကျောက်ပြားတွေ ခင်းထားသည်။ ကျွန်တော်က နောက်ဆုံးရောက်လာသူ လူသစ်မို့ သူနှင့်တစ်ခန်းတည်း တွင် နေရမည်။ ကျွန်တော့်ကုတင်က အခန်းထောင့်တစ်နေရာတွင် ရှိ၏။ ကျွန်တော် က အထုပ်အပိုးများကို ကုတင်ဘေးတွင် စုပုံထားလိုက်သည်။ ဂျွန်က ကျွန်တော့် ဝန်စည်စလယ်များကို ကူညီနေရာချပေး၏။ ထိုနောက် ရုံးကြီးကို လှည့်ပတ်ပြသည်။

ရုံးက နန်းတော်ကြီးတမျှ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသည်။ အားကစားရုံ၊ ရေကူးကန်၊ ထမင်းစားခန်း စသဖြင့် သီးသန့် သူ့အကန်နှင့်သူ ရှိ၏။ တစ်ဖွဲ့ကို နှစ်ခန်းခန့်ရ၏။ တစ်ဖွဲ့တွင် လူငါးယောက်ရှိသည်။ ထိုအထဲမှ တစ်ဦးက ယခင် ဗြိတိသျှတော်ဝင် မရိန်းတပ်မှဖြစ်ကာ နိုင်ငံသားလက်မှတ်နှစ်ခု ကိုင်ဆောင်ထားသူ ဖြစ်သည်။ သူက

အမေရိကန်တွင်လာနေကာ တပ်ထဲသို့ဝင်ပြီး မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တပ်တွင် ရာထူးအဆင့်ဆင့် တက်လာသူဖြစ်၏။ အခြားသူများကတော့ ဝှန်ကဲ့သို့ပင် အချို့က ရိန်းဂျားမှ၊ အချို့ကလည်း အထူးတပ်ဖွဲ့များမှ စစ်သည်များ ဖြစ်ကြသည်။ နောက်ဆုံးရောက်လာသူတစ်ဦးမှာလည်း ရိန်းဂျားမှဖြစ်ကာ ‘လင်းယုန်နက်’ တိုက်ပွဲ ဆိုမာလီတွင်တိုက်ရင်းက ဒဏ်ရာရခဲ့သဖြစ်၏။ သူက ဆံပင်က တိုတို၊ မှတ်ဆိတ်က ရှည်ရှည်နှင့်။

စကားစမြီ အလ္လာပ သလ္လာပ ပြောပြီးနောက် ကျွန်တော်က အခန်းသို့ပြန်ပြီး ပစ္စည်းပစ္စယတွေကို နေရာချရ၏။ ပထမဆုံး အဝတ်တွေကိုထုတ်ပြီး ကုတင်ပေါ်မှာ စီကာရီကာ ပုံရ၏။ ကုတင်က နှစ်ထပ်ကုတင်ဖြစ်ရာ အပေါ်ဆင့်ကို ပစ္စည်းတွေ ထားပြီး အောက်ဆင့်မှာ အိပ်ရသည်။

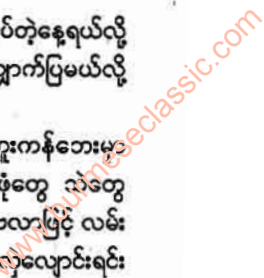
ကျွန်တော်ပစ္စည်းများ နေရာချပြီးသောအခါ အရုဏ်တက်လုပ်င် ရှိနေပြီ။ ကျွန်တော်တို့က လင်းနို့တွေလို ညဉ့်ငှက်တွေ ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်နေပြီ။ တစ်နေ့ကုန်အိပ်၊ ညကျမှ အလုပ်လုပ်။ အခန်းထဲတွင် ရုပ်မြင်သံကြားစက်ရှိသဖြင့် ကော်ဖီတစ်ခွက် ဖျော်ကာ ရုပ်မြင်သံကြားကြည့်နေ၏။ မကြာခင် ဝှန် ဝင်လာ၏။

“နက်ဖြန်ကျရင် ခင်ဗျားအတွက် စီစဉ်စရာရှိတာ စီစဉ်ပေးမယ်။ ဘာလိုသေးသလဲ ပြောနော်”

“ကျေးဇူးပါပဲ”

“ကျုပ်တို့လည်း တစ်နေ့ကုန် အလုပ်ရှုပ်နေကြတယ်ဗျာ။ အားလပ်တဲ့နေ့ရယ်လို့ တောင် မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ နက်ဖြန်ကျရင်တော့ ခင်ဗျားကို မြို့ထဲလျှောက်ပြမယ်လို့ စိတ်ကူးထားတာပဲ”

နေ့လယ်ခင်းဆိုလျှင် ကျွန်တော် ရေပီယိုလေး ယူသွားပြီး ရေကူးကန်ဘေးမှာ သွားနေ၏။ ရေကန်နံဘေးတွင် မြက်ခင်းလှလှလေးတစ်ခု ရှိ၏။ ဖိုတွေ သဲတွေ နေရာတကာ ပျံ့နှံ့နေသော နိုင်ငံတွင် မြက်ခင်းနုနုလေးတွေပေါ် ခြေဖလားဖြင့် လမ်းလျှောက်ရသည့်အရသာက ထူးကဲလှ၏။ တစ်ခါတလေ မြက်ခင်းပေါ် လှလျောင်းရင်း

ခေါင်မိုးပေါ်မှ စောင့်ပေးရ၏။

ခေါင်မိုးများပေါ်သို့ 'ငှက်ကလေး'က ချပေး၏။ 'ငှက်ကလေး' ဆိုသည်မှာ အပေါ့စားရဟတ်ယာဉ်ကို ခေါ်၏။ အမေရိကန်တပ်မတော်က အထူးစစ်ဆင်ရေး များတွင်သုံးသော ရဟတ်ယာဉ်ဖြစ်၏။ ရဟတ်ယာဉ်ဦးခေါင်း၏ဘေးဘက်တွင် တိုင်လေးနှစ်ခု သို့မဟုတ် ထိုင်ခုံလေးတွေ ထပ်ထား၏။ ထိုနေရာတွင် ကျွန်တော်တို့ ထိုင်ရ၏။ တိုက်ခိုက်မှုအချို့တွင် ထိုထိုင်ခုံနေရာများကို ဒုံးကျည်နှင့် စက်သေနတ်များ တပ်ထားတတ်၏။

အမှတ်(၁၆၀) အထူးစစ်ဆင်ရေး လေတပ်ရဟတ်ယာဉ်များက ရဟတ်ယာဉ် များကို မောင်း၏။ (၁၆၀)လေသူရဲများသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အထူးချွန်ဆုံးလေသူရဲများ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့နှင့် ကျွန်တော် နှစ်ပေါင်းများစွာ ပူးတွဲလုပ်ဆောင်ခဲ့ရ၏။ အမှတ် (၁၆၀) ဌာနချုပ်က ဇင်တပ်ကီပြည်နယ် 'ဖိုကင်းဘဲ'တွင် ရှိ၏။ သူတို့ကို 'ညမှဆိုး'များ ဟု ခေါ်ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့အလုပ်က များသောအားဖြင့် ညဘက် ကျမှ လုပ်ရ၍ ဖြစ်၏။

ဘဝဒက်တွင် ညတိုင်း ကျွန်တော် ငှက်ကလေးကို စီးရ၏။ ညဘက်တွင် မြို့ကြီးက ကျွန်တော့်အောက်တွင် အမြဲရှိနေ၏။

တစ်နာရီ မိုင် ၇၀ နှုန်းနှင့်မောင်းနေသော ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်တွင် ကျွန်တော်က ခြေတွဲလဲလိုက်ပါစီးနင်းရ၏။ ကျွန်တော်က ငယ်ငယ်တုန်းက 'ရိုလာကိုစတာ' ချားရဟတ် စီးရသည်ကိုပင် အမှတ်ရနေသေးသည်။ ကျွန်တော့်ဘဝက ယခု ညတိုင်း ချားရဟတ်စီးနေရသည့်ပမာ။

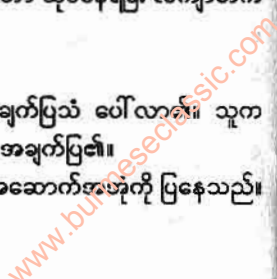
လက်က သေနတ်ကို သေသေချာချာဆုပ်ကိုင်ကာ သေနတ်ဒင်ကို ရင်ဘတ်နား ကပ်ဖိထားရ၏။ မျက်လုံးကလည်း ကိုယ်ဆင်းရမည့်နေရာ ဘေးကင်း မကင်း ကြည့်နေ ရသေး၏။ တစ်ခါတစ်ခါ အခြားရဟတ်ယာဉ်တစ်စင်း ဘေးချင်းယှဉ်မောင်းလာသည့် အခါ ထိုရဟတ်ယာဉ်ပေါ်တွင် ပါလာသော ကျွန်တော်တို့ကဲ့သို့သော ဘဝတူစစ်သည် ပါလာလျှင် ခေါင်းဆတ်ပြီး အလေးပြုနှုတ်ဆက်ရသေးသည်။

ရဟတ်ယာဉ်၏ လက်ဝဲဘက် ထိုင်ခုံတွင် ကျွန်တော် ထိုင်နေရပြီး လက်ျာဘက် အစွန်းတွင်ကား ဂွန် လိုက်ပါလာ၏။

“တစ်မိနစ်”

ကျွန်တော့်ရေဒီယိုထဲတွင် လေယာဉ်မှူး၏ အချက်ပြသံ ပေါ်လာ၏။ သူက ကျွန်တော့်ကို လက်ညှိုးတစ်ချောင်းထောင်၍လည်း အချက်ပြ၏။

တွဲဘက်လေယာဉ်မှူးက လေဆာဖြင့် ပစ်မှတ်အဆောက်အဟုကို ပြနေသည်။

သူတို့ပြုမည်သာ ပြနေသည်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ကတော့ ခေါင်မိုးအားလုံးက ဆင်တူ ချည်းလို ဖြစ်နေ၍ မခွဲခြားတတ်။ သူတို့ကတော့ သူတို့အတွေ့အကြုံအရ ထောင်နှင့် ချီသော ခေါင်မိုးများကို တစ်ခုချင်း ခွဲခြားတတ်ကြ၏။

ရဟတ်ယာဉ်က ပစ်မှတ်အဆောက်အအုံဆီသို့ တဖြည်းဖြည်း နိမ့်ဆင်းလာ၏။ ထိုနောက် ရဟတ်ယာဉ်ပေါ် ပါလာသူလေးဦးက ဆယ်စက္ကန့်အတွင်း ခေါင်းမိုးပေါ် အရောက် ခုန်ချလိုက်ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့ကို ချပြီးပြီးချင်း ငှက်ကလေးလည်း ပျံပြေး သွားပြီ။

ခေါင်းမိုးပေါ်မှ တံခါးဆီသို့ ပြေးအသွား ပထမထပ်ဆီမှ သေနတ်သံတွေ ပေါ်လာ၏။

ကျွန်တော်တို့ လှေကားပေါ်မှ အမြန်ဆင်းလာကြ၏။ ဂျွန် က ရှေ့ဆုံး။

“ကျုပ်တို့တော့ ခေါင်မိုးမှားဆင်းလာကြပြီ” ဟု ဂျွန်က စပြော၏။

သေနတ်သံတွေက တစ်ဘက်အိမ်မှ ပေါ်ထွက်လာ၏။

ကျွန်တော်တို့ ခေါင်မိုးတစ်ဖက်ဆီသို့ ပြေးကပ်လိုက်ကြရ၏။ ပေါက်ကွဲသံတချို့ ကြားရ၏။ လက်ပစ်ဗုံးသံတွေ။

“ဟိုဘက်အဆောက်အအုံနဲ့ ကျုပ်တို့က သိပ်လှမ်းနေသေးတယ်”

ဂျွန်က ပြော၏။ တစ်ဘက်အဆောက်အအုံမှ ကျွန်တော်တို့လူများကို မည်သို့ ကူညီနိုင်မလဲ ရှာကြံစဉ်းစားရ၏။

အိမ်များမှာ ကောင်းကင်ပေါ်က ကြည့်လျှင် ဆင်တူမို့ လေသူရဲများက ကျွန် တော်တို့ကို ပစ်မှတ်မဟုတ်သောအိမ်သို့ မှားချလိုက်ကြခြင်းဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့ ရောက်နေတာက တောင်ဘက်ခြမ်း။ ပစ်မှတ်က မြောက်ဘက်ခြမ်း။

“ဟိုဘက် ကပ်လျက်အိမ်ကို သွားမှဖြစ်မယ်။ ဒီမှာနေလို့ ဘာမှအကြောင်းမထူး ဘူး” ဟု ဂျွန်က ပြောသည်။

အနီးကပ်လျက်ရှိသောအိမ်မှာ ပစ်မှတ်၏ အရှေ့ဘက်ခြမ်းတွင်ရှိကာ သုံးထပ် တိုက်ဖြစ်၏။ ထိုနေရာတွင် ရှိနေမှသာ ပစ်မှတ်အိမ်ကို ကျွန်တော်တို့ ထိန်းနိုင်မည် ဖြစ်၏။

“လင်းယုန်တစ်ကောင် ကျသွားပြီ”

ရေဒီယိုမှ ကြားလိုက်ရသည်။ ကျွန်တော်တို့လူတစ်ဦးတော့ ထိမှန်သွားပြီ။

မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တပ်ဖွဲ့မှ ရဲဘော်တစ်ဦး ခြေသလုံးတွင် သေနတ်မှန်သွားခြင်း ဖြစ်၏။ အခြားသူများကား လက်ပစ်ဗုံးဒဏ်တွေကို အတော်ရှောင်ရှားနေကြရ၏။

အိမ်ထဲမှ သူပုန်များက လှေကားတစ်လျှောက် လက်ပစ်ဗုံးတွေ ဒလဒဟာ

ပစ်သွင်းနေကြ၏။ ကျွန်တော်တို့က တစ်ဘက်မှ ဝန်းတက်ကာ သုံးထပ်အဆောက် အအုံဆီသို့ ရှင်းလင်းရေးလုပ်ပြီးမှ ပစ်မှတ်၏အရှေ့သို့ သွားရမည်ဖြစ်၏။

ပေါက်ကွဲသံများနှင့် သေနတ်သံများက အဆောက်အအုံထဲတွင် ပဲ့တင်ရိုက်ခတ် နေ၏။ ကျွန်တော်တို့ရဲဘော်များက ပထမထပ်ကို ရှင်းလင်းပြီးသော်လည်း ဒုတိယ ထပ်သို့ မတက်နိုင်အောင်ဖြစ်နေကြ၏။ မြေပြင်တပ်မှ လာပြီးကူပစ်ပစ်ပေး၏။

ခေါင်မိုးပေါ်မှနေ၍ ပစ်မှတ်များကို ရှာကြည့်၏။ ဒုတိယ ပြတင်းပေါက်မှ သူပုန် တစ်ဦးက အေကေ-၄၇ ဖြင့် ပစ်ခတ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုပစ်မှတ်ကို ကျွန်တော် တို့က ရှင်းပစ်လိုက်၏။

“အလ္လာဟု အက္ကဘာ” ဟူသော အသံများ ကြားရကာ သူပုန်တွေ ပြေးဆင်းသွား ကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ အောက်ထပ်မှ ကျွန်တော်တို့လူများကလည်း အပေါ်သို့ မတက်နိုင်သေး။ ထိုကြောင့် ဆယ်ဘလောက်မျှဝေးသောနေရာမှ မြေပြင်တပ်ကို အကူအညီတောင်းသံကို စက်မှ ကျွန်တော် ကြားလိုက်ရ၏။ မြေပြင်တပ်အချို့က လုံခြုံရေးအပြင်စည်းကို ယူလိုက်ကြ၏။ လုံခြုံရေးစည်းကို နှစ်ထပ်ယူ၏။ အနီးဆုံးစည်း ကို ရိန်းဂျားတွေက ယူ၏။ တစ်မိုင်မျှအကွာအဝေးတွင် အမ်း-တစ် သံချပ်ကာကားများ နှင့် ဘရက်ဒလေ တိုက်ခိုက်ရေးယာဉ်များ ရှိ၏။ တိုက်ခိုက်ရေးယာဉ်များတွင် လူလည်းတင်ပြီး ၂၀ မမ သေနတ်တွေ ပါ၏။

“ဘရက်ဒလေတွေ ခေါ်လိုက်”

ကျွန်တော် ရေဒီယိုမှ ကြားရ၏။

‘ဘရက်ဒလေတိုက်ခိုက်ရေးယာဉ်’ များ အရှိန်နှင့်မောင်းလာသံများကို ကြားရ၏။

“ဒုတိယထပ်မှာ နေရာယူထားကြ”

တိုက်ခိုက်ရေးခေါင်းဆောင်တစ်ဦးက ဘရက်ဒလေအဖွဲ့မှ လူတွေကို လှမ်းပြော နေ၏။

အိမ်၏တောင်ဘက်ခြမ်း ကျောက်နံရံကို ၂၀ မမ အမြောက်ပစ်သံ ကြားလိုက် ရ၏။ ကွန်ကရစ်နံရံ၌ အပေါက်ကြီး ဖြစ်သွားသည်။

နံရံပေါက်ဆီမှ တိုက်ခိုက်ရေးခေါင်းဆောင် လွတ်မြောက်လာသည်ကို တွေ့ရ၏။

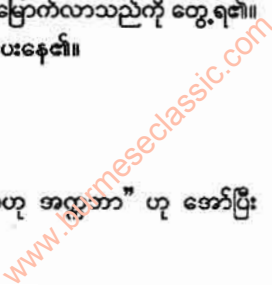
“ဆက်ပစ်” ဟု သူက ပြေးရင်းလွှားရင်း အမိန့်ပေးနေ၏။

“ဘာလုပ်ရမယ်”

သေနတ်သမားက ပြန်မေးသည်။

“ဒုတိယထပ်ကို ကာပစ်ပစ်ပေး”

ဘရက်ဒလေမှ ထပ်ပစ်၏။ မကြာခင် “အလ္လာဟု အက္ကဘာ” ဟု အော်ပြီး

သူပုန်တစ်ယောက် ပြေးထွက်လာကာ လဲကျသွားသည်။

ဒုတိယထပ်ဆီမှ ပေါက်ကွဲသံများ ကြားရ၏။ မီးခိုးလုံးတွေ ယမ်းငွေ့တွေ ပိန်းပိတ်အောင် ဖုံးလွှမ်းသွားသည်။ သူပုန်တွေ အော်ဟစ်ညည်းညူသံများကို ခေါင်မိုးပေါ်မှ ကျွန်တော်တို့ပင် အတိုင်းသား ကြားနေရ၏။ ကျွန်တော်က အမိုး၏အရှေ့မြောက် ထောင့်မှ ခုန်ဆင်းလိုက်၏။ မီးခိုးလုံး မည်းမှောင်နေသဖြင့် မြင်ကွင်းကတော့ မကြည့်လင်။ ကျွန်တော် ခုန်ချလိုက်သောနေရာရှိ ပြတင်းပေါက်မှ လူတစ်ဦး ခေါင်းထိုးထွက်လာသည်။

ဘာမှမစဉ်းစားဘဲ သူ့ရင်ဘတ်ကို လေဆာနှင့်ထိုးကာ ပစ်ချလိုက်၏။ သူ အခန်းထဲသို့ လန်ကျသွား၏။

ကျွန်တော့် သေနတ်သံကြားရသဖြင့် ဂျွန်က ကျွန်တော့်နံဘေးသို့ ရောက်လာသည်။

“ဘာလို့ ပစ်လိုက်သလဲ”

“ပြတင်းပေါက်က ပေါ်လာတဲ့လူလေ”

“သေချာရဲ့လား”

“အေး”

“ထိသွားသလား”

“သေချာပါတယ်ဗျာ”

“ကောင်းတယ်၊ ဆက်ချ”

ဂျွန်က သူ့နေရာသူ ပြန်ယူသည်။

ကျွန်တော်ကလည်း ပစ်မှတ်သစ်များကို ဆက်ရှာနေ၏။ ကျွန်တော့်လက်ချက်နှင့် ထိသွားသော ရန်သူက ဤတစ်ကြိမ် ပထမဆုံးအကြိမ် ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့ လူတွေကို ချောင်းမြောင်းပစ်ခတ်နေသူများထဲမှ တစ်ဦးကို ချေမှုန်းလိုက်နိုင်၍ ကျွန်တော် ကျေနပ်၏။ ကျွန်တော်က လက်ဦးအောင် မသတ်လျှင် သူတို့က ပစ်မှာသေချာ၏။

ဟိုနေရာ သည်နေရာမှ ရန်သူ့သေနတ်သံများ ထွက်နေဆဲ။

“သူတို့က ဒီအဆောက်အအုံကို ငုံးခွဲပစ်တော့မယ်ထင်တယ်”

ဂျွန်က မှတ်ချက်ချ၏။

ကျွန်တော်တို့က မြေပြင်အုပ်စုနှင့် သွားပေါင်းလိုက်သည်။ ကျွန်တော်တို့လူတွေ ပြန်စု၏။ ထိုနောက် ပေါက်ကွဲသံကို စောင့်ဆိုင်းနေကြ၏။

ဘာမှ မဖြစ်။

“ဘာဖြစ်တာလဲဟ”

ရွှန်က ထ,အော်၏။

“အချိန်ကိုက်တာ မှားသွားပြီနဲ့တူတယ်”

သူ့စိတ်က တစ်နာရီကို မိုင်တစ်သန်းနှုန်း ပြေးနေသည်ဟုပင် ကျွန်တော် ထင်၏။

ဗုံးခွဲတာ ဘာဖြစ်လို့ မပေါက်ကွဲတာလဲ။

လူတိုင်းပင် ဗုံးခွဲနည်းကို အသေအချာ သင်ပြီးခဲ့ကြပြီ။

“စံနက်တံနှစ်ခု လုပ်ထားရဲ့လား”

ရွှန်က ထပ်မေး၏။

စံနက်တံတစ်ခု မပေါက်လျှင် နောက်တစ်ခု ထပ်ပေါက်အောင် လုပ်ခဲ့ရဲ့လားဟု မေးခြင်း ဖြစ်၏။ ခုတော့ ဘာမှမဖြစ်။

ကျွန်တော်တို့ တစ်ခုခု ဆုံးဖြတ်ရတော့မည်။ မိမိတို့လူတွေကိုပဲ အဆောက်အအုံထဲ ထပ်သွားခိုင်းကာ ဗုံးထပ်ချိန်ခိုင်းရမလား။ ဒါမှမဟုတ် ဗုံးအကွဲပဲ ဆက်စောင့်ကြရမလား။ သူပုန်တွေက အောက်ဆင်းလာပြီး တိုက်ခိုက်ရမည်ဆိုလျှင် အခြေအနေက ပိုရှုပ်ကုန်မည်။ သို့တည်းမဟုတ် အချိန်မှားပြီး ဗုံးက ထပေါက်လျှင် အထဲရှိ ကျွန်တော်တို့လူတွေ ထပ်သေဦးမည်။ တစ်ခုခုဖြစ်ဖြစ် ဆုံးဖြတ်မှ ရတော့မည်။

ထိုကြောင့် ဗုံးတပ်ဆင်ရေးအဖွဲ့ကို ထပ်လွှတ်လိုက်၏။ တိုက်ခိုက်ရေးအဖွဲ့တွေလည်း အဆောက်အအုံထဲသို့ ထပ်ဝင်ခိုင်း၏။ ကျွန်တော်တို့လည်း တိုက်ခိုက်ရေး ပြန်စရတော့၏။

“ခင်ဗျားတို့ ဒီတစ်ခါ ထပ်ဝင်သင့်တယ်ထင်သလား”

ရွှန်က ဗုံးခွဲရေးသမားများကို မေးလိုက်၏။

“ဝင်ရမှာပေါ့။ ဒီတစ်ခါတော့ သေချာပါပြီ”

သူတို့ကလည်း ပေါ့ပေါ့ပါးပါးပင် ပြန်ပြော၏။

မကြာခင်မှာပင် ဗုံးပေါက်ကွဲသံကြီး ထွက်ပေါ်လာကာ အဆောက်အအုံကြီးလည်း တစ်စစီ ပြိုကျသွားသည်။ ဗုံးပေါက်ကွဲမှုမှ ထွက်ပေါ်လာသော ဧရာမ ဖုံမှုန့် တိမ်တိုက်ကြီးက ကျွန်တော်တို့အားလုံးကို ပေါင်ဒါရိုက်သလို ဖြစ်သွားသည်။ ကောင်းကင်ပြင် ကြည့်လိုက်တော့ နေမင်းပင် ထွက်ပြူတော့မည်။

အဆောက်အအုံပျက်ထဲမှ ရုပ်အလောင်းများနှင့် လက်နက်များကို ရှာကြရ၏။ ရန်သူအလောင်း အနည်းဆုံး ခြောက်လောင်းတွေ့ရ၏။ အများစုက ဒုဉ်သထပ်မှ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့မျက်နှာများတွင် ကြပ်ခိုးတွေ ပေကျံနေ၏။ ရွှန်က ရုပ်အလောင်းများအနီးတွင် သဲအိတ်များကို သတိပြုမိ၏။

“ဟိတ်၊ ကြည့်စမ်း။ ဒါတွေက ဒုတိယထပ်မှာ ခံကတုတ်လုပ်ထားတာတွေပဲ။ လေသုရဲ့တွေ အမှားလုပ်ခဲ့တာပဲ ခပ်ကောင်းကောင်းဆိုရမယ်။ သူတို့အမှားကြောင့်သာ ကျုပ်တို့ အသက်ချမ်းသာရာ ရသွားကြတာ” ဟု သူက ပြော၏။

“ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ”

ကျွန်တော်က လှမ်းမေးလိုက်၏။

“တကယ်လို့ ကျုပ်တို့သာ ရည်ရွယ်ထားတဲ့ အဆောက်အအုံပေါ် ရောက်သွားရင် ဒုတိယထပ် တက်တဲ့အခါ ဒီ ခံကတုတ်နဲ့တွေ့မှာပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်တို့ဝင်လာတာနဲ့ သူတို့က ကတုတ်ထဲကနေ အသေအချာပစ်တော့မှာပဲ”

ကျွန်တော်လည်း ငြိမ်ကျသွားသည်။

ရွှန်ပြောတာ မှန်၏။ ကျွန်တော်တို့ ကံကောင်းသွားကြသည်မှာ အမှန်ပင်။ အမှားတစ်ခုက ကျွန်တော်တို့အသက်ကို ကယ်မပေးခဲ့၏။ ဒါမျိုးကံကလည်း တကယ့်ကို ဖြစ်တောင့်ဖြစ်ခဲ။

အပျက်အစီးအပုံကြီးကို ရှင်းပြီးသောအခါ ကျွန်တော်တို့အားလုံးလည်း မောဟိုက်ဆာလောင်နေကြပြီ။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး မျက်နှာပြင်ပြင်များသည် ကြပ်ခိုးတွေ ပေကျံညစ်ပတ်နေ၏။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ရွှန်ပြောတာ ပြန်စဉ်းစားကြည့်ပြီး မြင်ယောင်လာ၏။ ပစ်မှတ် အဆောက်အအုံပေါ်သို့သာ ‘ငှက်ကလေး’ က မှန်မှန်ကန်ကန် တည့်တည့်မတ်မတ် ချပေးလိုက်လျှင် ကျွန်တော်တို့လည်း ခေါင်မိုးပေါ်မှတစ်ဆင့် ဒုတိယထပ်သို့ ဆင်းလာ ကြမည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်၏။ ထိုအခါတွင် လက်နက်ကြီးများ တပ်ဆင်ထားသော ရန်သူလေးယောက်နှင့် ပက်ပင်းတီးမည်။ အိပ်ခန်းလောက်ပင်မကြီးသော အခန်းလေး ထဲတွင် လက်နက်အပြည့်အစုံ ကိုင်ဆောင်ထားသော ဟိုဘက်လေးယောက် ဒီဘက် လေးယောက်တိုက်ပွဲကား ဇာတ်သိမ်းသိပ်လှမည့်ပွဲ မဟုတ်သည်မှာ သေချာလှ၏။

တာဝန်ပြီးသောအခါ ကျွန်တော် မြောက်ကာရိုလီးနားပြည်နယ်မှ ‘ပုပ်လေတပ် အခြေစိုက်စခန်း’ သို့ ပြန်ရ၏။ ထိုနေရာတွင် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တပ်မက အခြေချ၏။ လေယာဉ်ပေါ်မှဆင်းတော့ တပ်ဖွဲ့ဝင်များက ကျွန်တော့်ကို ဆီးကြိုကြ၏။

ဗာဂျီးနီးယား ပင်လယ်ကမ်းခြေသို့ သွားရန် လေယာဉ်ပေါ်မတက်မီ ရွှန်က သတ္တုပြားတစ်ခု လာပေး၏။ ငှက်ကလေး လေယာဉ်နှင့် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တပ်သား တစ်ဦး၏ ပုံကို ရေးဆွဲထား၏။ ပန်းချီပုံနှင့်အတူ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တပ်ဖွဲ့တံဆိပ်လည်း ပေး၏။

“ကျုပ်တို့တပ်ဖွဲ့နဲ့အတူ တိုက်ပွဲဝင်သူတိုင်း ဒါမျိုးတစ်ခုစီတော့ ရှိသင့်တယ်” ဟု သူက ပြော၏။

ဤပုံကို တပ်ကြပ်ကြီး ရန်ဒီ ရူးဂတ် က ရေးဆွဲထားခြင်းဖြစ်သည်။ သူက မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တပ်မှ လက်ဖြောင့်တပ်သားကြီး ဖြစ်သည်။ သူသည် ဆိုမာလီယာတွင် ကျဆုံးခဲ့ရှာသည်။ ‘မိုဝါ ဒစ်ရူး’ တိုက်ပွဲ၌ သူသည် သူ့ရဲကောင်းမှတ်တမ်းဝင်တံဆိပ် ရခဲ့သူဖြစ်၏။ ‘သိန်းငှက်နက်’လေယာဉ် ပျက်ကျသောအခါ သူက တပ်ကူများမလာမီ လေယာဉ်ပျက်ကို ကာပစ်ပစ်ပေးသူဖြစ်၏။ သူ့ကို ဆိုမာလီယာပုန်အုပ်စုက သတ်ဖြတ် ခဲ့ကြ၏။

စက်တင်ဘာ ၁၁ မတိုင်မီက မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တပ်နှင့် DEVGRU တို့က အပြိုင် တွေ့။ ကျွန်တော်တို့ ချာတိတ်နှစ်ဦးက ဘယ်သူသာသည်၊ ဘယ်သူချာသည်ဟု အမြဲငြင်းခုံစကားရည်လှခဲ့ကြ၏။ စစ်ဖြစ်သည့်အခါတွင်မှ ပြိုင်ဘက်ဟူသည် မရှိတော့။ သူတို့တပ်ဖွဲ့ရောက်နေစဉ် ကျွန်တော့်ကို ညီငယ်တစ်ဦးပမာ ဆက်ဆံရေး နွေးထွေးခဲ့ ကြ၏။

ကျွန်တော် ဝှန်ကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကာ ဗာဂျီးနီးယားကမ်းခြေသို့ ထွက်မည့် လေယာဉ်ပေါ် တက်ခဲ့၏။

နောက်နေ့တွင် DEVGRU သို့ ပြန်ရောက်၏။ ချာလီတို့၊ စတီဗ်တို့နှင့် ပြန်တွေ့ ၏။ သူတို့က ကျွန်တော့် ‘လှောင်အိမ်’သို့လာကာ လက်နက်ပစ္စည်းတွေ စနစ်တကျ ပြန်လည်သိမ်းဆည်းပေးကြ၏။ သူတို့အုပ်စုလည်း မကြာခင်ကမှ အာဖဂန်နစ္စတန်မှ ပြန်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဘဂ္ဂဒတ်တွင် ကျွန်တော် တွေ့ကြုံရသော အဖြစ်အပျက် ထက်စာလျှင် သူတို့ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတာက ပို၍ပြေပြစ်၏။

“ဟိုမှာ တော်တော်များခဲ့လား”

ချာလီက မေး၏။

“မင်းရဲ့ ညီတော် နောင်တော်တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေနဲ့ရော အဆင်ပြေရဲ့လား”

စတီဗ်ကလည်း စပ်စု၏။

“မင်းတို့နဲ့ ပြန်ဆုံရတာတောင် ကံကောင်းလို့ဟေ့” ဟုသာ ကျွန်တော်က ပြန်ပြော လိုက်၏။

**အခန်း(၅)
ပွိုင့်သမား**

၂၀၀၆ ဒီဇင်ဘာတွင် ကျွန်တော်တို့ကို အီရတ်အနောက်ဘက်တွင် နေရာချထားသည်။ ဤသည်မှာ ကျွန်တော်၏ တတိယမြောက် တာဝန်ကျသော နေရာဌာနဖြစ်၏။ ယခင်က ကျွန်တော်သည် တစ်နေ့တာကို စီအိုင်အေနှင့် အနီးကပ်လုပ်ဆောင်ရ၏။

အာဖဂန်တွင် တိုက်ခိုက်မည့်သူများကို လေ့ကျင့်ပေးတာနှင့် စီအိုင်အေအစီအစဉ်တို့ကို ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးရတာထက်စာလျှင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား တိုက်ပွဲဝင်ရတာက ပိုကောင်း၏။ ယခု အီရတ်တွင်မူ အခြားသောတပ်ဖွဲ့ဝင်များနှင့် အတူတူ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရ၏။

ကျွန်တော်တို့ တပ်ဖွဲ့သည် ဆီးရီးယားနယ်စပ်တစ်လျှောက်နှင့် အီရတ်၏ အနီးဆုံး 'ရာမာဒီ' မြို့နားအထိ တာဝန်ယူရ၏။ ရာမာဒီသည် အီရတ် အယ်လ်ခိုင်ဒါတို့၏ ဌာနဖြစ်၏။ နောက်တာဝန်တစ်ခုမှာ နိုင်ငံခြားတိုက်ခိုက်သူများနှင့် အီရန်လက်နက်များကို သယ်ဆောင်လာမည့် အဆင့်မြင့်ဆက်သားများကို ပစ်မှတ်ထားတိုက်ခိုက်ရန် ဖြစ်၏။

ဆီးရီးယားနယ်စပ်အနီးရှိ ရွာများမှ ရန်သူခိုအောင်းနိုင်သောအိမ်များကို မရိန်းတပ်က ရှင်းလင်းရာတွင်လည်း ကျွန်တော်တို့က ကူညီရ၏။ ဤရွာများသည် သူပုန်တို့ ခြေရာဖျောက် ခိုအောင်း၍ကောင်းသောနေရာများ ဖြစ်၏။ ရန်သူခေါင်းဆောင်အများအပြားသည် မြို့လယ်ခေါင်တွင် နေထိုင်ကြ၏။ ထိုအိမ်များကို ကျွန်တော်တို့က ညဘက်တွင် တိုက်ခိုက်ရသည်။ ထိုနောက် မရိန်းတပ်များက ရွာကိုဝိုင်းကာ နောက်

နေ့ နံနက်တွင် ကျွန်တော်တို့ကို ကယ်ထုတ်မည့်အစီအစဉ်များ ရှိ၏။

ကျွန်တော်တို့တွင် တိုက်ခိုက်ရေးစစ်ခွေး တစ်ကောင်ရှိ၏။ ၎င်းကို ငုံးများရှာရန် နှင့် ရန်သူတပ်သားများကို ခြေရာခံလိုက်ရာတွင် သုံး၏။ ကျွန်တော်က ထိုခွေးကို ကျွန်တော့်ပေါင်ပေါ်တွင် ထိုင်တတ်အောင် လေ့ကျင့်ပေးထားသည်။ သူ ကျွန်တော့် ပေါင်ပေါ်ထိုင်လျှင် နွေး၏။ သူ့ကို ကျွန်တော့်အနီးသို့ခေါ်လျှင် သူ့ကို ထိန်းကျောင်း သူက အဝေးကိုဆွဲသွားတတ်၏။

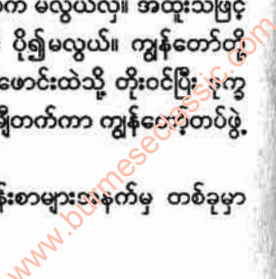
အီရတ်ရွာနှင့် လေးမိုင်အကွာသို့ ချီတက်သောညက ချမ်းအေးလှ၏။ ဖုံတွေက လည်း တထောင်းထောင်း ထနေသဖြင့် မျက်လုံးကို လက်နှင့်မပြတ် ကာထားရ၏။ ကျွန်တော်တို့ကို လာခေါ်မည့်ရဟတ်ယာဉ်ကို စောင့်နေစဉ် ရဟတ်ယာဉ်သံက အဝေး သို့ တဖြည်းဖြည်း ပျောက်သွားသည်။ ၎င်းသည် 'အယ်လ်အာဆတ်' အခြေစိုက် စခန်းရှိရာ အရှေ့ဘက်ဆီသို့ ဦးတည်ပျံသန်းသွားဟန် တူ၏။

ခြေထောက်ကို လှုပ်နေရ၏။ လက်တွေကို ပွတ်နေရ၏။ ဒါမှ သွေးပူလာမည် ဖြစ်၍ အငြိမ်ရပ်နေ၍ မရ။

အီရတ်သို့ ကျွန်တော် နှစ်ကြိမ်ရောက်ဖူးပြီးပြီ။ သို့သော် ဤတတိယအကြိမ် ကတော့ ယခင်ကနှင့်မတူ။ ရန်သူတွေက ပိုအားကောင်းလာ၏။ ထို့ကြောင့် SEAL ကလည်း ပိုပြီး ကြိုးစားလုပ်ဆောင်နေရ၏။ ယခင်ကဆိုလျှင် ပစ်မှတ်နေရာသို့ ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် တိုက်ရိုက်ချပေး၏။ ယခု ထိုသို့လုပ်၍ မရတော့။ ခပ်လှမ်းလှမ်း တစ်နေရာတွင် ရဟတ်ယာဉ်က ချပေးပြီး ကျွန်တော်တို့က တိတ်တဆိတ် ခြေလျင် ချီတက်ရ၏။ သို့မှသာ ရန်သူများက ရဟတ်ယာဉ်သံ ကြားရမည်မဟုတ်။ ရန်သူကို ကျွန်တော်တို့က ရုတ်တရက် အလစ်အငိုက် တိုက်ရမည်။ ယခင်က ကျယ်ကျယ် လောင်လောင်နှင့် မြန်မြန်ဆန်ဆန် တိုက်ခိုက်နည်းပုံစံမှ ယခု အသာအယာနှင့် ခပ်ဖြည်းဖြည်း မြင်းတိုက်သည့်ပုံစံသို့ ပြောင်းလာရ၏။ ကျွန်တော်တို့က သူတို့နေသော အိမ်များဆီသို့ တွားသွားကာ သူတို့ကို အိပ်နေရာမှ နှိုးပြီး ပြန်လှန်မခုခံနိုင်ခင် သုတ် သင်ရမည်ဖြစ်၏။

အပြောလွယ်သလောက် ပစ်မှတ်ဆီသို့ သွားရတာက မလွယ်လှ။ အထူးသဖြင့် ခိုက်ခိုက်တုန်အောင်အေးလှသော ဆောင်းညများတွင် ပို၍မလွယ်။ ကျွန်တော်တို့ ရွာဆီသို့ ချဉ်းကပ်နေစဉ် အေးမြလှသောလေက ယူနီဖောင်းထဲသို့ တိုးဝင်ပြီး နှုတ် ကောင်းကောင်း ပေးတတ်၏။ ကျွန်တော်က ရှေ့ဆုံးမှ ချီတက်ကာ ကျွန်တော့်တပ်ဖွဲ့ အတွက် ပျံ့ငှသမားလုပ်ရ၏။

SEAL တွင် သင်ကြားခဲ့ရသောအခါက သင်ခန်းစာများဖတ်မှ တစ်ခုမှာ

သက်သောင့်သက်သာ မဖြစ်ဆုံးအခြေအနေတွင် မိမိဘာသာမိမိ သက်သောင့်သက်သာအဖြစ်ဆုံး နေနိုင်အောင် ဖန်တီးသည့်အရည်အချင်း ဖြစ်၏။ ဤသင်ခန်းစာမျိုးကို ကျွန်တော် အလာစကာတွင် နေခဲ့စဉ် ချာတိတ်ဘဝကပင် အဖေနှင့် အမဲလိုက်ရာတွင် သင်ပေးဖူး၍ အလေ့အကျင့်က ရနေပြီ။

အီရတ် အအေးဒဏ်ကို အလူးအလဲခံနေရစဉ်တွင် ကျွန်တော့်စိတ်က အလာစကာပြည်နယ်တွင် အဖေနှင့်အတူ နှင်းမိုးဖြိုင်ဖြိုင်ရွာကျနေစဉ် အမြဲလိုက်ခဲ့စဉ်က အအေးဒဏ်ခံနိုင်ပုံ အနေအထားကို ပြန်ပြောင်းစဉ်းစားလိုက်၏။ ချာတိတ်ဘဝက တောင် အလာစကာ အအေးဒဏ် ခံနိုင်ခဲ့တဲ့ငါ အခု အီရတ်ဆောင်းဒဏ်လောက်တော့ အပျော့ပေါ့ဟူသောစိတ်ကို သွင်းထားရ၏။ အဖေနှင့်အတူ ဆောင်းရာသီ အမဲလိုက်စဉ်က ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး အနွေးထည်အထပ်ထပ်။ ခေါင်းစွပ်ရော၊ လက်အိတ်ရော၊ ခြေအိတ်ရော အကုန် ထူထူထဲထဲ။ အသားပေါ်နေတာဆိုလို့ မျက်လုံးတစ်စုံစာနေရာမျှသာ ဖြစ်၏။ ဤအသားပေါ်နေသော မျက်လုံးကိုပင် ချွန်ထက်အေးစက်သော ရေခဲမြားအစင်းစင်းက ထိုးနှက်နေရာ ဘယ်လိုမှ ခံစား၍မရနိုင်။ ခြေထောက်တွေကလည်း ထုံကျင်နေ၍ ထိမှုသိမှုပင် ပျောက်နေသည်။ အဆိုးရွားဆုံး ဆောင်းညတစ်ညတွင် အဖေနှင့် တောထဲတွင် အမဲလိုက်ရင်းက ကျွန်တော့်ပုံစံကို အကဲခတ်ကာ အဖေက မေးသည်။

“သိပ်အေးနေပြီ သားရေ။ ပြန်ကြရအောင်”

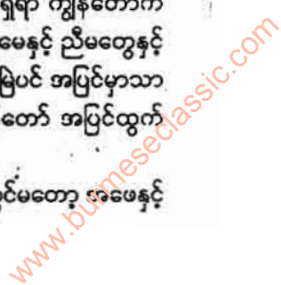
“ကျွန်တော် ဆက်သွားချင်သေးတယ် အဖေ”

“သေချာရဲ့လားကွာ”

“ယောက်ျားပဲ အဖေရယ်။ သေချာပါတယ်၊ ဆက်သွားပါ”

အဖေက ကျွန်တော့်ကိုကြည့်ပြီး ကျေနပ်သွားဟန် တူ၏။ အဖေက အမဲလိုက်နည်း၊ သေနတ်ပစ်နည်းများကို သေသေချာချာ သင်ပေး၏။ မြစ်ရိုးတစ်လျှောက် ငါးဖမ်းနည်းတွေလည်း ပြသပေး၏။ နောက်ပိုင်းတွင် လှေတစ်စင်းနှင့် ငါးရှာထွက်ရာ တစ်ခါတစ်ခါ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း တစ်ပတ်မျှ ကြာအောင် ငါးဖမ်းထွက်ခဲ့ဖူး၏။ အိမ်မှာက ယောက်ျားသားဟူ၍ အဖေနှင့်ကျွန်တော်သာရှိရာ ကျွန်တော်က ယောက်ျားပီသကြောင်း ပြလိုသည်။ အိမ်မှာသာ လုပ်နေလျှင် အမေနှင့် ညီမတွေနှင့်သာ နေရမည်ကို ကျွန်တော်မကြိုက်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က အမြဲပင် အပြင်မှာသာ အချိန်ဖြုန်းတာများ၏။ ချမ်းအေးသောရက်များတွင်လည်း ကျွန်တော် အပြင်ထွက်တတ်၏။ ထို့ကြောင့် အအေးဒဏ်ကို အတော်ခံနိုင်ရည်ရှိပါ၏။

လေ တဟူးဟူးတိုက်နေပြီး ရာသီဥတု အဆိုးဆုံးညတစ်ညတွင်မတော့ အဖေနှင့်

အမဲလိုက်ရင်း ကျွန်တော် ခံနိုင်ရည်မရှိတော့။

“အဖေ- ကျွန်တော့်ခြေထောက်တွေ ထုံကျင်ပြီး လှုပ်လို့မရတော့ဘူး”

အဖေက ကျွန်တော့်ကို လှမ်းကြည့်၏။ အေးလွန်း၍ အပေါ်သွားနှင့် အောက်သွား ရိုက်နေပြီး နတ်ပူးသလို တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင်နေသော ကျွန်တော့်ကို အဖေက သေသေချာချာကြည့်လိုက်၏။

“ကျွန်တော် မခံနိုင်တော့ဘူး အဖေ”

“ငါတို့ ထောင်ချောက်ဆင်ထားတာတွေ သိမ်းဖို့ နည်းနည်းပဲ ကျွန်တော့တယ်။ သား ဆက်လုပ်နိုင်မယ်ထင်သေးသလား”

ကျွန်တော်က အဖေ့ဆီ တစ်ချက်ကြည့်လိုက်၏။ မလုပ်နိုင်တော့ပါဘူးဟူသော စကားကို တစ်သက်မပြောဟု အားတင်းထားလိုက်၏။ အဖေက ကျွန်တော် မျက်လုံးဖြင့်ပို့လိုက်သော အဓိပ္ပာယ်ကို ဖတ်တတ်ဟန်တူ၏။

“ငါ့နောက်ကိုပဲ လိုက်ခဲ့။ အဖေက သိပ်လှမ်းလှမ်းသွားမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဖေ့ခြေရာအတိုင်းသာ တစ်ထပ်တည်းကျအောင် လိုက်လျှောက်။ ဒါဆိုရင် သားရဲ့ခြေထောက်တွေ ပြန်နွေးလာလိမ့်မယ်”

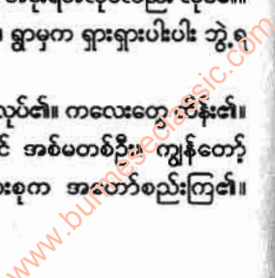
ကျွန်တော်က ခေါင်းသာ ညိတ်ပြလိုက်၏။

ထောင်ချောက်များ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖြုတ်၏။ ထောင်ထားသောသားကောင်များ ရ၏။ အဖေ့ခြေလှမ်းကျကြီးတွေနောက် တစ်ထပ်တည်းကျအောင် လိုက်ရင်းနှင့် ကျွန်တော့်ခြေထောက်တွေ ပြန်နွေးလာသည်။

ကျွန်တော့်အဖေက သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်၏။ အမေကလည်း သာသနာပြု။ သူတို့ ကာလီဖိုးနီးယားကောလိပ်တွင် ဖူးစာဆုံကြ၏။ ထိုနောက် ဝေလံခေါင်သီသော ဒေသများသို့ သာသနာပြုရန် စီစဉ်ကြ၏။ သို့ဖြင့် ကျွန်တော် ငါးနှစ်သားအရွယ်တွင် အလာစကာပြည်နယ်၏ အစွန်အဖျား ‘အက်စကီးမိုး’ ရွာလေးတစ်ရွာသို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ခဲ့ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့မိသားစုသည် ဘာသာ သာသနာ ပြန့်ပွားရေးအလုပ်ကို သာမက စွန့်စားမှုကိုလည်း မြတ်နိုးသူများ ဖြစ်ကြ၏။

အဖေက သာသနာပြုတာဝန် ထမ်းဆောင်သကဲ့သို့ အစိုးရအလုပ်လည်း လုပ်၏။ သူက ဘွဲ့ရရှိ အစိုးရပေးသောတာဝန်တစ်ခုကို ယူရ၏။ ရွာမှက ရှားရှားပါးပါး ဘွဲ့ရ ဟူ၍လည်း အဖေတစ်ဦးသာ ရှိသည်ကိုး။

အမေကတော့ အိမ်တွင်သာနေပြီး အိမ်မှုကိစ္စတွေ လုပ်၏။ ကလေးတွေ ငိုနိုး၏။ ကျွန်တော်က အလတ်ကောင်။ ကျွန်တော့်အထက်တွင် အစ်မတစ်ဦး၊ ကျွန်တော့်အောက်တွင် ညီမတစ်ယောက်။ ကျွန်တော်တို့မိသားစုက အပတ်စဉ်ကြ၏။

ရွာထဲမှာ အလုပ်ကလည်း သိပ်မရှိသဖြင့် မိသားစုသာ စည်းစည်းလုံးလုံးနေကြရတာ များသည်။ ဆောင်းညများဆိုလျှင် အပြင်ထွက်၍မရ။ အိမ်ထဲမှာပင် မိသားစု ဝိုင်းဖွဲ့ ကစားကြ၏။

ကျွန်တော်တို့ရွာက အတော်သေး၏။ စတိုးဆိုင် နှစ်ဆိုင်၊ ကျောင်းတစ်ကျောင်း၊ စာတိုက်တစ်ခု။ ဒါပဲရှိ၏။ ရုပ်ရှင်ရုံ မရှိ။ စူပါမားကက် မရှိ။ ဝီဒီယိုခွေသာ ငှားပြီး အိမ်မှာကြည့်ရ၏။ ရွာ၏ကျက်သရေဆောင်ဆို၍ လေယာဉ်ပြေးလမ်းကြီးတစ်ခုသာ ရှိ၏။ ၇၃၇ ဂျက်လေယာဉ် အေးအေးဆေးဆေး ဆင်းလို့ရ၏။ ကြီးမားသော ကုန် တင်လေယာဉ်ကြီးတွေ ဆင်းလို့ရ၏။ ထိုကြောင့်ပင် ကျွန်တော်တို့ရွာသည် မြို့ပြများနှင့် အဆက်မပြတ်ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုလေယာဉ်များဖြင့် မြို့မှ မုဆိုးများ၊ ကုန်သည်များ လာတတ်၊ ပြန်တတ်၏။

ကျွန်တော်တို့က မြစ်နှင့် ကိုက်တစ်ရာမျှဝေးသော နှစ်ထပ်အိမ်တွင် နေထိုင် ကြ၏။ အိမ်ပေါ်ကကြည့်လျှင် အလာစကာ၏ လှပသောရှုခင်းကို ခံစားနိုင်၏။ ပြတင်း ပေါက်မှကြည့်လျှင် တစ်ခါတစ်ခါ ဝက်ဝံတွေ ဘာတွေပင် ပြေးလွှားနေတာ မြင်ရ တတ်၏။ ကျောင်းအားရက်ဆိုလျှင် ကျွန်တော် အိမ်ပြင်မှာသာ နေတတ်သည်။ အမဲ လိုက်ရင်လိုက်၊ ဒါမှမဟုတ် ငါးဖျားထွက်။ ဆယ်နှစ်သာသာအရွယ်ကပင် သေနတ်ကို ကောင်းကောင်းကိုက်တတ်နေပြီ။ ဘယ်သူမှမပါဘဲ တစ်ယောက်တည်း တောလိုက် ထွက်ရဲသည်။ ကိုယ့်တာဝန် ကိုယ်ယူတတ်လာပြီ။

ကျွန်တော် စစ်သင်တန်းများ တက်ရသောအခါ၊ မြေပြင်တိုက်ပွဲလေ့ကျင့်ခန်းများ တွင် သူတကာထက် အမှတ်သာခဲ့သည်မှာ ငယ်စဉ်အတွေ့အကြုံများကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်ငယ်စဉ် ချာတိတ်ဘဝက တောကစားထွက်သည့်ပုံစံမျိုး ခပ်ဆင်ဆင် မို့ ကျွန်တော် ဒါကိုတော့ ကောင်းကောင်းကျွမ်းနေခြင်းဖြစ်၏။ သင်တန်းသားများမှာ နယ်မြေပေါင်းစုံ၊ အခြေခံပေါင်းစုံက လာသူများ ဖြစ်ကြရာ သူ့နေရာနှင့်သူတော့ ထူးချွန်သူများဖြစ်ကြ၏။ ကျွန်တော်လည်း ရေတော့ ကျွမ်း၏။ သို့သော် ကျွန်တော်က သေနတ်ပစ်တာနှင့် မြေပြင်တိုက်ပွဲ။

ထိုကြောင့် DEVGRU သို့ ရောက်သောအခါ တာဝန်ပေးတိုင်း ကျွန်တော်ပင် ပျံင့်သမားအဖြစ် ရှေ့ဆုံးက ချီတက်ရ၏။ ယခုလည်း အီရတ်တွင် ညဘက်စစ်ဆင်ရေး၌ ပစ်မှတ်ရါသို့ လေးတိုင်ခရီးကို တစ်နာရီကြာ ချီတက်နေကြ၏။ ရွာအနီးရောက်တော့ မနက် ၃ နာရီပင် ထိုးတော့မည်။ အီရတ်ရွာလမ်းမှ မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ်မီးရောင်လေး အချို့ပင် လှမ်းမြင်နေရပြီ။

ရွာကတော့ ညစ်ပတ်စုတ်ပြတ်နေသည်။

အပြာရောင်ဖျော့ဖျော့ ဈေးဝယ်ကြွပ်ကြွပ်အိတ်တွေက လေထဲမှာ လွင့်နေသည်။ မြောင်းထဲမှ မြောင်းပုပ်ရေ၏ ပုပ်သိုးသိုးအနံ့က လေမှာ လွင့်ပျံ့နေသည်။ ဘီစကစ် မုန့်ရောင်သုတ်ထားသော အိတ်များမှာ ကျွန်တော်၏ ညကြည့်မှန်ပြောင်းနှင့် ကြည့်လိုက်တော့ အစိမ်းရောင်မှိန်မှိန် မြင်နေရသည်။ ဆီးရီးယားဘက်သို့ သွားသော အဝေးပြေးလမ်းမကြီးပေါ်မှ ပါဝါဓာတ်အားလိုင်းက ရှုပ်ထွေးလိမ်ယှက်နေ၏။ အရာရာကို ကြည့်ရသည်မှာ အပေါက်အလမ်းက မတည့်လှ။

ရွာထဲရောက်သောအခါ တပ်ဖွဲ့ဝင်ကိုယ်စီသည် မိမိတို့တာဝန်ကျရာ ပစ်မှတ်များ ဆီသို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော့်တပ်ဖွဲ့ဝင်များကို ပစ်မှတ်အဆောက်အအုံသို့ ဦးဆောင်ခေါ်သွားလိုက်သည်။ ဝိတ်တံခါးဆီသို့ တွားသွားကာ သံဝင်းတံခါးကြီးကို အသာအယာတွန်းလိုက်ရာ ပွင့်သွားသည်။ ခြံဝင်းထဲသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ဘာမှမရှိ။

အိမ်က နှစ်ထပ်အိမ်။ အိမ်ရှေ့ဆောင်ကို လှမ်းကြည့်သည်။ ဘာမှမတွေ့ရ။ တံခါးမကြီးကို တွန်းကြည့်ရာ သော့ခတ်မထား၍ ပွင့်သွားသည်။ ကျွန်တော် ရိုင်ဖယ်ကို အသင့်အနေအထား ချိန်လိုက်သည်။ ကျွန်တော့်ရဲဘော်တစ်ဦးက လက်မထောင်ပြုနေသည်။ မျက်လုံးပေါ်တွင် ကပ်နေသော ဖုံများကို ဖယ်ကာ မြင်ကွင်းကို ပိုကြည်လင်အောင် ကြည့်လိုက်၏။ အထဲမှာ ဘာရှိသလဲကို မျက်စေ့ရှင်ရှင်နှင့် ရှာကြည့်၏။

အိမ်ရှေ့ဆောင်မှာ ပစ္စည်းပစ္စယတွေ ရှုပ်ပွနေ၏။ ဓာတ်အားပေးစက်တစ်လုံးက ကြမ်းပေါ်တွင် နေရာချထားသည်။ ကျွန်တော့်ရှေ့တည့်တည့်မှာက တံခါးတစ်ခု။ ကျွန်တော့်လက်ျာဘက်ခြမ်းမှာ တံခါးတစ်ခု။ လက်ျာဘက်ခြမ်းတံခါးကိုတော့ အာရုံမစိုက်တော့။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တံခါးရှေ့မှာက ဓာတ်အားပေးစက်ရှိနေ၍ အထဲမှာ လူရှိဟန်မတူ။ ထို့ကြောင့် ရှေ့တည့်တည့်မှ တံခါးဆီသို့သာ မီးကျောင်းတွားတွားတက်လိုက်သည်။

အထဲက လှုပ်ရှားသံ ဘာမှမကြားရ။ သို့သော် မိသားစုသုံး ရေနံဆီမီးဖိုမှ ထွက်လာသော ရေနံဆီနံ့က ကျွန်တော့်နှာခေါင်းကို လာချူနေ၏။ သတိကြီးစွာထားရင်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို တရံမလုပ် အကဲခတ်နေရသည်။

အိပ်ခန်းကို ခန်းစည်းများနှင့် ကန့်ပြီး ကာခြားထား၏။ ခန်းဆီးနောက်မှာ ရန်ရှိနိုင်၏။ ရန်သူက ကျွန်တော့်ကို အရင်မြင်ပြီး ခန်းဆီးနောက်က ချောင်းနေချင်ချောင်းနေမည်။ သူကလည်း ကျွန်တော့်ကို ပစ်ရန် အသင့်ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။ ပစ်မှတ်ဆီသို့ ကျွန်တော်က သွားနေသော်လည်း ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဘူးဘို့၏ပစ်မှတ်ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမည်။ ကျွန်တော်တို့၏ လှုပ်ရှားမှုကို သူတို့ကလည်း ကြည့်တင်သိနေနိုင်၏။

ခန်းဆီးနောက်မှာက မီးလင်းနေသည်။ ကျွန်တော် ခန်းဆီးကို အသာအယာ ဖယ်ကြည့်လိုက်သည်။

အခန်းထောင့်တစ်နေရာတွင် ရေခဲသေတ္တာရှည်ရှည်တစ်ခုကို မြင်ရ၏။ အခန်း အခြေအနေကို လျှပ်တစ်ပြက် လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်၏။ ကျွန်တော့်ဘေးမှာက ကျွန် တော့်ရဲဘော်တစ်ဦး ရောက်လာသည်ကို သတိပြုမိသည်။ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာက ဓမ္မရာ သုံးခု ခင်းထားသည်။ အခန်းထောင့်တစ်နေရာ အမှောင်ထုထဲမှ မျက်လုံးတစ်စုံက ကျွန်တော့်ကို စိုက်ကြည့်နေသည်ကို သတိပြုမိသည်။ ဆံပင်ဘုတ်သိုက်နှင့် လူငယ် လေးတစ်ဦး။

သူက ငုတ်တုတ်ထိုင်ရင်း ကျွန်တော့်ကို စိုက်ကြည့်နေသည်။

အမျိုးသမီးနှစ်ဦးကလည်း နိုးနေပြီး ကျွန်တော်တို့ကို စိုက်ကြည့်နေ၏။ သူတို့အနီး တွင် အမျိုးသားတစ်ဦးကိုလည်း တွေ့ရ၏။ ဒါကတော့ ထူးဆန်းနေသည်။ အမျိုးသမီး အခန်းဖော် အမျိုးသားက ဘာဖြစ်လို့ လာအိပ်နေတာလဲ။ သူတို့ကို ကျွန်တော်က လက်ရမ်းပြကာ ငြိမ်ငြိမ်လေးနေရန် ပြောလိုက်၏။ အမျိုးသားက တစ်ခုခု စကားပြော ရန် ဟန်ပြင်လိုက်ရာ . .

“ရှါ့”

ကျွန်တော်က သူ့ကို တိတ်တိတ်နေရန် တီးတိုးပြောလိုက်ရာ သူ့စကားသံ ကြောင့် တခြားအခန်းမှ လူတစ်ဦးဦးကြားသွားနိုင်၏။

သူ့မျက်လုံးက ကျွန်တော့်ထံမှမခွာ။ ကျွန်တော်က သူ့ညာဘက်လက်မောင်းကို ဆွဲမကာ သူ့ခြုံထားသောစောင်ကို ဖယ်ပစ်လိုက်၏။ အမျိုးသမီးများ၏ ခြုံစောင်တွေ ကိုလည်း ခွာချလိုက်၏။ သို့မှသာ စောင်အောက်မှာ လက်နက် ရှိ မရှိ သိနိုင်မည်။ အမျိုးသမီးနှစ်ဦးကြားတွင် ငါးနှစ် ခြောက်နှစ်အရွယ်ကလေးတစ်ဦး အိပ်နေသည်ကိုပါ တွေ့ရ၏။ သူက သူ့ကလေးကို ကြောက်လန့်တကြား တွယ်ဖက်နေ၏။

ကျွန်တော်က အမျိုးသားကို အခန်းအလယ်သို့သွားခိုင်းကာ သူ့လက်ကို ပလတ်စတစ်လက်ထိပ်ဖြင့် ခတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ့ခေါင်းကို ခေါင်းစွပ်ဖြင့် ဖုတ်လိုက်သည်။ အမျိုးသား၏ အိပ်ကပ်ထဲတွင် ကျွန်တော်လိုက်ရှာနေစဉ် ကျွန်တော့် ရဲဘော်က အမျိုးသမီးများကို စောင့်ကြည့်နေ၏။ ကျွန်တော်က အမျိုးသားကို ပူးထောက်ထိုင်ခိုင်းထားလိုက်၏။ မျက်နှာကို နံရံနှင့် ကပ်ထားစေသည်။

ဤစစ်ဆင်ရေးကိုတာဝန်ယူရသူ တပ်စုမှူးက တံခါးဝမှ ခေါင်းပြုထွက်လာပြီး “မင်းဘာတွေရပြီလဲ” ဟု မေး၏။

“စစ်တိုက်နိုင်တဲ့အရွယ် အမျိုးသားတစ်ဦးပဲရသေးတယ်။ အခန်းကို ခဝက်ရှာဖို့

လိုနေတုန်းပဲ”ဟု ကျွန်တော်က ပြန်ဖြေလိုက်၏။

ကျွန်တော် အခန်းထောင့်ရှိ မွေ့ရာများပုံထားသောနေရာသို့ သွားလိုက်သော အခါ အေကေ-၄၇ သေနတ်တစ်လက်ကို တွေ့ရ၏။ နံဘေးက ပလတ်စတစ်အိပ်ပုံအနီးတွင် မဂ္ဂဇင်းကပ်များထည့်ထားသောအိပ်တစ်လုံးနှင့် လက်ပစ်ဗုံးတစ်လုံးတို့ကို တွေ့ရသည်။

“အေကေ-၄၇ တစ်လက်ရယ်၊ မဂ္ဂဇင်းကပ်ထည့်တဲ့အိပ်ရယ်၊ လက်ပစ်ဗုံးတစ်လုံးရယ်ကို တွေ့တယ်” ဟု ကျွန်တော်ပြောလိုက်သည်။ ဤလက်နက်များကို ကျွန်တော် စ၊ စခြင်းမမြင်တာကတော့ အတော်ညံ့ရာကျ၏။

ကျွန်တော် အခန်းထဲတွင် ဖမ်းမိထားသောသူမှာ သူပုန်စင်စစ် ဧကန်ဖြစ်၏။ သူက သေနတ်တွေ၊ လက်ပစ်ဗုံးတွေကို ကျွန်တော်တို့ဝင်လာသည်နှင့် အမြန်ဖွက်လိုက်ပုံရသည်။

အတွင်းစိတ်ထဲကမူ ထိုသူကို နေရာတွင်ပင် တစ်ခါတည်းပစ်သတ်ချင်စိတ်ပေါက်နေ၏။ သူက ကျွန်တော်တို့လိုက်နာရမည့်ဥပဒေကို သိဟန်တူ၏။ သူက စ၊မပစ်လျှင် ကျွန်တော်တို့က ပစ်မသတ်ရ။ ဤသူသည် ကျွန်တော်တို့ဝင်လာသည်ကို သိသည်နှင့် အမျိုးသမီးခန်းတွင် ဝင်ပုန်းနေဟန်တူသည်။

အိမ်အနံ့ရှာဖွေပြီးသောအခါ သူ့ကို အခြားအခန်းသို့ခေါ်သွားပြီး စစ်မေး၏။ အခန်း၏ ကြမ်းပြင်များကို ကော်ဇောခင်းထားသည်။ အခန်းအလယ်တွင် ဖျာတွေလည်း အပုံလိုက်ရှိ၏။ အခန်းထဲတွင် ရုပ်မြင်သံကြားစက်တစ်လုံးကိုလည်း တွေ့ရမည်။ စကားပြန်က သူ့ကို စစ်မေးနေသည်။ သူ့မျက်နှာက ချွေးတွေပြန်နေကာ မျက်လုံးမျက်ဆံပြူးနေ၏။

“ဘာဖြစ်လို့ လက်ပစ်ဗုံးဆောင်ထားတာလဲ မေးလိုက်” ဟု ကျွန်တော်က စကားပြန်မှ တစ်ဆင့် စစ်ဆေး၏။

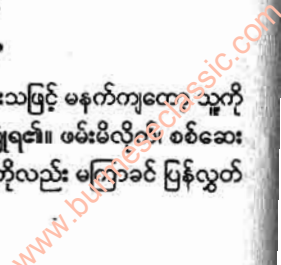
“ကျွန်တော်က ဒီမှာ ဧည့်သည်ပါဗျ”

“မင်းက မိန်းမတွေ ကလေးတွေနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ဝင်အိပ်နေတာလဲ။ ဧည့်သည်က မိန်းမတွေနဲ့ အတူတူမအိပ်ရဘူးလေ”

“အဲဒီအထဲက တစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ဇနီးပါ”

“ဒါပေမဲ့ ငါတို့ထင်တာက မင်းက ဧည့်သည်လေ”

နာရီဝက်ကျော်စစ်တာလည်း ဘာမှအကြောင်းမထူးသဖြင့် မနက်ကျတော့ သူ့ကို မရိန်းတွေလက်ထဲ အပ်လိုက်ရ၏။ ဒါမျိုးတွေ နေ့စဉ်ကြုံရ၏။ ဖမ်းမိလိုက် စစ်ဆေးလိုက်၊ ပြန်လွတ်လိုက်။ ယခု ကျွန်တော်ဖမ်းမိခဲ့သောသူကိုလည်း မကြာခင် ပြန်လွတ်

မှာ သေချာ၏။

နောင်မှ ကျွန်တော်သိရသည်မှာ ကျွန်တော်ဖမ်းမိသောသူ အပါအဝင် အများစုသည် သူပုန်တွေဖြစ်၏။ သူတို့က အိမ်တကာလှည့်လည်ပုန်းအောင်နေကြသူများဖြစ်ကြသည်။ ကျွန်တော်ဖမ်းမိသောသူမှာ သူ့မိသားစုထံ ခေတ္တပြန်လာအိပ်စဉ် မိသွားခြင်းဖြစ်၏။ သူ့အုပ်စုဝင်အခြားသုံးဦးမှာမူ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့နှင့် ရင်ဆိုင်တိုး၍ ပစ်သတ်ခြင်း ခံသွားကြရပြီ။ ကျွန်တော်တို့လူတွေက လက်ဦးသွားခြင်းဖြစ်၏။ သူတို့က စပစ်၍ အသေပစ်သတ်လိုက်ကြရခြင်းဟု သိရ၏။ ထိုရွာထဲမှ သေနတ်တွေ၊ မိုင်းတွေ၊ လက်ပစ်ဗုံးတွေ မိခဲ့သည်။

အဓိကပစ်မှတ်များကို ရှင်းလင်းပြီးသောအခါ ကျွန်တော်တို့က ရွာထဲမှ အိမ်ပေါက်စေ့ လိုက်စစ်ကြ၏။ အိပ်ခန်းတစ်ခုထဲတွင် အံဆွဲထဲ၌ ဘရာစီယာတွေ တစ်ပုံတစ်ခေါင်းကြီး တွေ့ရသည်။ တချို့ ဘရာစီယာတွေက အတော်ခေတ်မီ အတော်လှ၏။

အပြင်မှာတော့ မရိန်းတပ်မှ စီအိပ်ချ် ၅၃ ရဟတ်ယာဉ်သံတွေ ဆူညံနေ၏။ နေထွက်လာတော့ အိမ်တစ်အိမ်တွင် ကျွန်တော်တို့ လုံခြုံရေး ယူလိုက်ကြသည်။ နေထွက်ပေမယ့် အချမ်းကတော့ မပျောက်သေး။

**အခန်း(၆)
ပင်လယ်စားပြ**

ကျွန်တော့် တပ်စုမှူးအမည်က “ဖီးလ်”။ သူက ရေတပ်မှဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ရေတပ်၏ လေထီးခုန်အဖွဲ့သို့ ပြောင်းသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် DEUGRU ။ “ဖီးလ်” က လေထီးခုန်တာ တော်တော်ဝါသနာပါသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ တပ်စုမှူးအနေဖြင့် သူ့ကို ကြည့်ရသည်မှာ အမြင့်တက်တာ၊ အမြင့်ပေါ်မှ ခုန်ချတာ အတော်နှစ်ခြိုက်ကြောင်း အနီးကပ်နေရလေ ပိုသိလေဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် လေထီးခုန်ခြင်းကို မဖြစ်မနေ လေ့ကျင့်ရ၏။ အလွတ်ခုန်ကို အတော်လေ့ကျင့်ယူပြီးမှ လေထီးခုန်ကို လေ့ကျင့်ရသည်။ တပ်စုမှူးက ဤကိစ္စ သိပ်ကျွမ်းကျင်နေ၍ သူ့တပည့်တွေကိုလည်း စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြတတ်၏။

အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရလျှင် လေယာဉ်ပေါ်မှ ပထမဆုံး လေထီးခုန်ရာတွင် ကျွန်တော် တော်တော်ကြောက်မိပါသည်။

ပျံသန်းနေသောလေယာဉ်ပေါ်မှ တံခါးပေါက်ဝနားသို့ သွားရပ်ကာ အောက်သို့ ခုန်ချခြင်းသည် တကယ်တော့လည်း ကြောက်စရာကောင်းလှပါသည်။ မျက်စေ့မှိတ်ပြီး ခုန်ချလိုက်တာ၊ မြေပြင်ပေါ် ဘေးကင်းရန်ကင်းရောက်မှ သက်ပြင်းချနိုင်၏။ သို့သော် နောက်နေ့နံနက်တွင် ထိုအလုပ်ကို ပြန်စဉ်းစားမိသည်နှင့် ချက်ချင်းပြန်ချွေး ပြန်သည်။ ကြောက်တာကြီးကို ရွံ့မုန်းစရာကြီးကို ထပ်တလဲလဲလုပ်ရင်းနဲ့ ပိုပိုမိုမို လွယ်ကူလာ၏။ လေထီးခုန်ခြင်းသည် ကျွန်တော်တို့ အလုပ်၏ ကြီးမားသော အစိတ်အပိုင်းဖြစ်ရာ မလုပ်မဖြစ်လုပ်ရ၏။ အသားကျလာတော့ ကြောက်စိတ်မရှိတော့

ပျော်ပင်ပျော်လာသည်။ လေထီး ခုန်ပြီးရင်း ခုန်ချင်ပါသည်။

၂၀၀၅ ခုနှစ်က ကျွန်တော် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တပ်နှင့်အတူ တာဝန်ကျနေစဉ်က “ဖီးလ်” သည် ကျွန်တော်တို့ လေထီးခုန်အဖွဲ့ကို အာဖဂန်နစ္စတန်တွင် ဦးဆောင်ခဲ့၏။ ကျွန်တော် ပထမက လေထီးခုန်ခြင်းကို စစ်ပညာတစ်ခုအဖြစ် မသင်မနေရ သင်ထားရသော်လည်း တကယ်လက်တွေ့ လေထီးခုန်ချရမည်ဟု ထင်မထား။ ယခုမှ တကယ်ပဲ အာဖဂန်နစ္စတန် မြေပေါ်သို့ လေထီးခုန်ဆင်းခဲ့ရ၏။ ထိုသို့ပင် အီရတ် တလှည့် အာဖဂန်နစ္စတန်တစ်လှည့် ကျွန်တော် တာဝန်ကျနေ၏။ လေ့ကျင့်လိုက်၊ တိုက်ပွဲဝင်လိုက်၊ အသင့်အနေအထားနှင့် စောင့်လိုက်၊ လေ့ကျင့်လိုက်၊ တိုက်ပွဲဝင်လိုက်။ သံသရာက ဤသို့လည်း လည်နေသည်။ ကြာကြာအမှုထမ်းလေ တိုက်ခိုက်ရေးအတွေ့အကြုံတွေက ပိုထက်မြက်လာလေဖြစ်၏။

၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင်ကား ထူးထူးခြားခြား တာဝန်ကို ကျွန်တော်တို့ ထမ်းဆောင်ရ၏။

“ကျွန်တော်သည် ဗာဂျီးနီးယားကမ်းခြေသို့ ခွင့်နှင့်ပြန်ရန် လေယာဉ်စောင့်နေချိန်တွင် လေဆိပ်ရှိ ရုပ်မြင်သံကြားမှ အထူးသတင်းတစ်ရပ် ကြေညာသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ ‘မာခတ်စ်အလာဘားမား’ ဆိုသော ကုန်တင်သင်္ဘောကြီးတစ်စင်း ကုန်စည်မက်ထရစ်တန်ချိန် ပေါင် ၁၇၀၀၀ တင်ဆောင်ကာ ကင်ညာနိုင်ငံ ‘ပွမ်ဘာဆာ’ မြို့သို့ မောင်းနေ၏။ ထိုအချိန်တွင် အာဖရိကဂျီစောင်းနားရုံ တစ်နေရာ ရောက်သောအခါ ဆိုမာလီပင်လယ်ဓားပြတွေက ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကြ၏။ ၈-၄-၂၀၀၉ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ပင်လယ်ဓားပြများက သင်္ဘောကပ္ပတိန် ‘ရစ်ချက်ဖီးလ်’ ကို ဖမ်းဆီးကာ သင်္ဘော၏ အသက်ကယ်လှေဖြင့် တစ်နေရာသို့ ဓားစာခံအဖြစ် ခေါ်ဆောင်သွားကြ၏။ သူတို့တွင် ရိက္ခာက ၉ ရက်စာသာပါ၏။ အမေရိကန် ဖျက်သင်္ဘော ‘ကိန်းဘရစ်ချ်’က အသက်ကယ်လှေနောက်ကို ခြေရာခံလိုက်၏။ အသက်ကယ်လှေက ဆိုမာလီကမ်းခြေမှ မိုင် ၃၀ အကွာတွင် သွားနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုလှေပေါ်တွင် အေကေ ၄၇ သေနတ်ကိုင် ပင်လယ်ဓားပြလေးဦးလည်း ပါသွားပါသည်။

လေဆိပ်တွင်ထိုင်နေရင်း ဒီကိစ္စထဲ ကျွန်တော်တို့များ ဝင်ပါရဦးမလားဟု တွေးထင်မိ၏။ ကျွန်တော်တို့က တာဝန်ပေးလျှင် တစ်ကမ္ဘာလုံးကို ချက်ချင်းသွားရမည်။ တစ်နာရီသာ ဘယ်သွားရမည်ကို တင်ကြိုသိသည်ရှိ၏။

လေဆိပ်ထဲမှ ရုပ်မြင်သံကြားသတင်းထဲတွင် လိမ္မော်ရောင် အသက်ကယ်လှေသည် လှိုင်းလုံးများပေါ်တွင် နိမ့်ချိုမြင့်ချို အလိုက်အထိုက် စီးမျောနေသည်ကို တွေ့ရ

၏။ အနီးအနားတွင် 'ကိန်းဘရစ်ချ်' သင်္ဘောကို လှမ်းတွေ့ရ၏။ ကျွန်တော် ခွင့်မယူခင်က ဒါတွေမဖြစ်သေး။ ခု ဒါတွေဖြစ်လာပြီဆိုရင် ငါ့ကိုတော့ ပြန်ခေါ်တော့ မှာပဲဟု တွေးလိုက်မိ၏။ ရုပ်မြင်သံကြားသတင်းပေါ်တွင် အသက်ကယ်လှေက လှိုင်းလုံးပေါ်မှာ တစ်ကြိမ်ပြန်ပေါ်လာတာ တွေ့ရပြီးနောက် ကျွန်တော့်အိတ်ကပ်ထဲမှ ဖုန်းက မြည်လာ၏။ 'ဖီးလ်' ထံမှ ဖုန်း။

"မင်း သတင်းကြည့်နေသလား"

"ဟုတ်ပါတယ်။ ခုပဲတွေ့လိုက်ရတယ်"

"အခု မင်းဘယ်မှာလဲ"

"ကျွန်တော် လေဆိပ်မှာပါ။ ခွင့်ယူပြီး ခဏပြန်မလို့"

"အေး ကောင်းတယ်။ ဒါဆို ချက်ချင်း တပ်ကို မြန်နိုင်သလောက် မြန်မြန်ပြန်

ခဲ့"

ဤကဲ့သို့ အခွင့်အရေးမျိုး တစ်သက်တစ်ခါ ရချင်မှပင် ရမည်ဖြစ်ရာ ကျွန်တော် ခွင့်မယူဘဲ တပ်ကိုသာ တန်းပြေးခဲ့၏။

တပ်ကို ပြန်ရောက်တော့ ညရှစ်နာရီပင်ရှိပြီ။

"မနက်ဖြန်မနက် အသင့်ပြင်ထား။ ငါတို့ မြန်မြန်သွားရမယ်။ အစီအစဉ်တွေတော့ အကုန်လုပ်ပြီးပြီ။ ဒါပေမဲ့ ဝါရှင်တန်က အဆုံးအဖြတ်ကို စောင့်နေရသေးတယ်။ 'ဖီးလ်' က အမိန့်ပေး၏။

"ခေးစာခံက တစ်ယောက်။ ပင်လယ်ဓားပြက လေးယောက်။ သူတို့က ပြန်ပေး ဆွဲသွားတာ။ ဒေါ်လာနှစ်သန်းတောင်းတယ်"

"ကျွန်တော်တို့ဆို ဒီလောက်တန်မှာတောင် မဟုတ်ဘူး" ဟု ကျွန်တော်က အသောဝင်ဖောက်လိုက်၏။

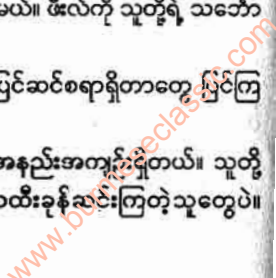
"ငါဆိုရင်တော့ ပိုကောင်းမယ်ကွ။ ငါ့မိန်းမအတွက်တော့ ငါ့ကို ဒေါ်လာနှစ်သန်း နဲ့ဆို ရွေးမှာပဲ"

"အခု သူတို့ ဘယ်ကိုသွားနေတာလဲ"

"သူတို့ရဲ့ ဆရာကြီးတွေဆီကို သွားနေကြတာဖြစ်မယ်။ ဖီးလ်ကို သူတို့ရဲ့ သင်္ဘော တစ်စင်းပေါ်တင်ခေါ်သွားမယ်ထင်တာပဲ"

ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့ စစ်ဆင်ရေးအတွက် ပြင်ဆင်စရာရှိတာတွေ ပြင်ကြ၏။

"ကိန်းဘရစ်ချ်သင်္ဘောပေါ်မှာလည်း ငါတို့လူ အနည်းအကျဉ်းရှိတယ်။ သူတို့ အာဖရိကမှာ တာဝန်ယူနေရာက မနေ့ညက လေထီးခုန်ဆင်းကြတဲ့သူတွေပဲ။

ကြာသပတေးနေ့ကပဲ ညှိနှိုင်းနေတာတွေ ပျက်သွားပြီ”

“ဖီးလ်’က ရှင်းပြနေသည်။

“သူတို့ ကမ်းခြေရောက်မယ့်အချိန် ဘယ်လောက်ကြာကြဦးမှာလဲ”

“သူတို့ ချက်ချင်းတော့ ကမ်းကပ်ဦးမှာမဟုတ်ဘူး။ အနီးအနားက မျိုးနွယ်စုတွေ နဲ့ သူတို့က အဆင်မပြေဘူး။ ဒါကြောင့် သူတို့ အဆင်မပြေမယ့်နေရာကိုသွားဖို့ ၄ ရက်လောက် ကြာဦးမယ်။ ငါတို့အတွက် အချိန်ပိုရတာပေါ့ကွာ”

“အခုထက်ထိ ကျွန်တော်တို့သွားဖို့ အမိန့်မရသေးဘူးလား” ကျွန်တော်က စိတ် မရှည်စွာနှင့် ဝင်ပြောလိုက်၏

“ဒါက ဝါရှင်တန်လေကွာ။ သူလည်း စဉ်းစားရတာ နည်းနည်းတော့ ကြာမှာ ပေါ့”

နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်တို့ အမိန့်ရ၏။ ကျွန်တော်တို့လည်း လူရော လက်နက်ပါ အသင့်ဖြစ်နေကြပြီ။

နာရီနှစ်ဆယ်အကြာတွင် ကျွန်တော်တို့၊ လေယာဉ်သည် သတ်မှတ်နေရာသို့ ရောလာ၏။ လေယာဉ်ဝမ်းဗိုက်တံခါး ဖွင့်လာလျှင် ကျွန်တော်တို့ လေထီးခုန်ချကြ ရမည်။ ကျွန်တော်တို့ ပင်လယ်ဓားပြများ မမြင်နိုင်သည့်နေရာတွင် လေထီးခုန်ချ ကြရမည်။ ကျွန်တော်တို့က ပင်လယ်ဓားပြများ မမြင်နိုင်သည့်နေရာတွင် လေထီး ခုန်ချကြရမည်။ ကျွန်တော်တို့ SEAL တပ်သားများနှင့်အတူ ဆက်သွယ်ရေးပါရဂူ သုံးဦးလည်း လေထီးခုန်ချကြရ၏။ ထိုဆက်သွယ်ရေးသမားများမှာ လေထီးခုန် အတွေ့အကြုံတစ်ခါမှ မရှိဘူးသူများဖြစ်၏။ လေထီးမခုန်မီ သူတို့ထဲမှ တစ်ယောက် ကို ဝင်စပ်စုကြည့်၏။ ခပ်ပိန်ပိန်ပါးပါး၊ ဆံပင်တိုတိုနဲ့ စာကြမ်းပိုးပုံ ပုဂ္ဂိုလ်ကို စုမေးကြည့်သည်။

“ဟင့်အင်း”

သူကြည့်ရတာ သွေးပျက်နေပုံရ၏။ ကျွန်တော်လည်း လေထီးစခုန်စဉ်က သူ့လို ပင် ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်က ‘အရိုဇီးနာ’ တွင် ပထမဆုံး ခုန်ချရ၏။ သူကတော့ အိန္ဒိယ သမုဒ္ဒရာထဲကို။

“အဆင်ပြေသွားမှာပါ။ ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါနဲ့” ဟု ကျွန်တော်က သူ့ကို အားပေး ရ၏။ သူကတော့ ဘာမှပြန်မပြော။

လေယာဉ်ပေါ်တွင် လေထီးခုန်မည့်သူက လေးဆယ်ရှိ၏။ ကျွန်တော်တို့ တစ်ဦးပဲ လိုက်ကြ၏။

“အသင့်ပြင်”

တပ်စုမှူးက ခုန်ချရန် စက္ကန့် ၃၀ အလိုတွင် အမိန့်စပေးသည်။ ဆက်သွယ်ရေးပုဂ္ဂိုလ်၏ ဒူးတွေ တဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်ကို သတိထားမိ၏။

“စိတ်ကို လျှော့ထားလိုက်”

ကျွန်တော်က အားပေးစကားပြောလိုက်ရသည်။ သူ့ကို လေထီးခုန်ရာတွင် လိုက်နာရမည့်ကိစ္စအချို့ အတိုချုပ်သင်ပေးထားသည်။ ဒါတွေကိုပဲ အာရုံစိုက်ထားရန် သတိပေးလိုက်၏။

“မီးစိမ်းပြပြ။ ခုန်ချတော့”

တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ခုန်ချကြ၏။ ဆက်သွယ်ရေးပုဂ္ဂိုလ်ကမူ လုံးဝမလှုပ်တော့သဖြင့် သူ့ကို ကျွန်တော်ပင် ကျွန်တော့်ရှေ့မှ တွန်းချလိုက်ရ၏။ ကောင်းကင်ပြင်နှင့် ရေထူသည် မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းတွင် ဆုံနေဟန်ကို မြင်လိုက်ရ၏။ လေယာဉ်သံ ပျောက်သွား၏။ အရာရာငြိမ်သက်လျက်။ လေထီးဖွင့်သွားသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ စိတ်ကို ငြိမ်ငြိမ်ထားပြီး ကြည့်လိုက်ရာ လှပနေ၏။ လတ်ဆတ်သောလေကို ရှုရှိုက်လိုက်ရသည်။ သောင်ပြင်ရော၊ ရေရောက သလင်းကျောက်ပြာရောင် တောက်နေ၏။ ကျွန်တော်တို့ ခေါင်းပေါ်နားတွင် တိမ်ထုတွေ ဖြတ်သွားနေ၏။ သမုဒ္ဒရာထဲတွင် လှည့်လည်ပြီး ကျွန်တော်တို့ကို စောင့်နေသော မီးခိုးရောင်လှေလေးစင်းကို တွေ့လိုက်ရသည်။ မကြာခင်မှာပင် သမုဒ္ဒရာနှင့် ကျွန်တော်တို့ ထိတွေ့လိုက်ကြရ၏။ ရေက ငြိမ်နေသည်။ လှိုင်းလုံးလေးတွေက သေးသေးလေး။ မဝေးလှသောနေရာတွင် ‘ယူအက်စ်အက်စ်ဘောက်ဆာ’ သင်္ဘောက ကျွန်တော်တို့ကို စောင့်နေသည်။ ကျွန်တော့်ဘေးမှာ ကပ်လျက်က ဆက်သွယ်ရေးပုဂ္ဂိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကူအညီပေးလိုက်သည်။

ကျွန်တော်တို့ကျသည့်နေရာနှင့် လှေက ကိုက်နှစ်ဆယ်မျှသာ ဝေး၏။ ဆက်သွယ်ရေးပုဂ္ဂိုလ်ကိုပါ တွဲခေါ်ကာ လှေဆီသို့ ကူးသွားကြ၏။

“ဘယ်လိုလဲ”

“ဆိုးတယ်ကွာ”

ဆက်သွယ်ရေးပုဂ္ဂိုလ်က ပြုံးပြီး ပြန်ပြော၏။ သူပြုံးတာကို ကျွန်တော် ပထမဆုံး မြင်လိုက်ရခြင်း။

လှေတစ်စင်းကို ၁၂ ယောက်သာဆန့်ရာ ကျွန်တော်တို့လှေတွင် ချက်ချင်း လူပြည့် သွားသည်။

“ဟေ့လူ။ ခင်ဗျား ငါးမန်းမတွေ့ဘူးလား”

ရဲဘော်တစ်ဦးက ရေထဲမှ တက်လာလာခြင်း မေးသည်။

“ဟင့်အင်း”

“ကျွန်တော်တို့တွေ ရေကူးလာရင်းနဲ့ အောက်မှာ ငါးမန်းအုပ်ကြီး တွေ့ခဲ့တယ်”
သူပြောမှ ကျွန်တော်လည်း လန့်သွား၏။

ပင်လယ်ဓားပြများ စီးနင်းလိုက်ပါနေသော အသက်ကယ်လှေက ဓာတ်ဆီကုန် သွားပြီ။ ထို့ကြောင့် ရေထဲမှာ မျောနေရ၏။ ‘ကိန်းဘရစ်ချ်’ သင်္ဘောပေါ်မှ တပ်မှူး ‘ဖရင့်ကတ်စတယ်လာနို’က ပင်လယ်ဓားပြများကို စည်းရုံးနေသည်။ အစားအစားနှင့် ရေပေးချင်လို့ အနားကို လှော်ခဲ့ပါဟုပြော၏။ ပင်လယ်ဓားပြများထဲမှ တစ်ယောက် ဖြစ်သူ ‘အဗ္ဗဒူဝေအီမူဒီ’ ကတော့ သူ့လက်ဒဏ်ရာအတွက် ဆေးဝါးပေးဖို့ပြော၏။ ‘ဖီးလ်’က သူ့ထံမှ ရုန်းထွက်ရင်း သူ့လက်ဒဏ်ရာရသွားခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့ကို ‘ကိန်း ဘရစ်ချ်’ သင်္ဘောပေါ်သို့တင်ကာ ဆေးကုပေးရ၏။

ကျွန်တော်တို့လည်း ‘ဘောက်ဆာ’ သင်္ဘောမှတစ်ဆင့် ‘ကိန်းဘရစ်ချ်’ သင်္ဘော ပေါ်ရောက်နေကြပြီ။ အသက်ကယ်လှေ ကမ်းကပ်ချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့က ကမ်း ပေါ်တက်ကာ ကပ္ပတိန်အသက်ကို ကယ်ရမည်ဖြစ်၏။

‘ကိန်းဘရစ်ချ်’ပေါ်သို့ နေရာယူထားကြသော ကျွန်တော်တို့အုပ်စုတွင် လက် ဖြောင့်တပ်ဖွဲ့ဝင်အများစုပါဝင်၏။ ကျွန်တော်တို့က ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးစဉ်ကာလတွင် သူတို့ကို မျက်ခြေမပြတ် စောင့်ကြည့်နေ၏။ အခြေအနေ တိုးတက်မှုရှိမရှိကို ကျွန်တော် တို့ စိတ်ရှည်လက်ရှည် စောင့်ဆိုင်းနေရ၏။

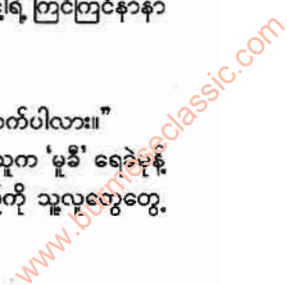
သင်္ဘောပေါ်တွင် မိတ်ဆွေဟောင်း ‘ဂယ်ရီ’ ကိုပါ မမျှော်လင့်ပဲ ပြန်ဆုံရ၏။ သူက ‘အစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့’ကို ကျွန်တော့်နောက်မှ ဝင်လာသူဖြစ်၏။ တာဝန်ထမ်း ဆောင်ရာတွင် ထူးချွန်သဖြင့် ‘ငွေတံဆိပ်သူရဲကောင်းဆု’ပင် ရရှိထားသူဖြစ်သည်။ သူက သူ့ရဲဘော်ငါးဦးနှင့်အတူ ဤစစ်ဆင်ရေးတွင် တာဝန်ကျနေ၏။ ‘ဂယ်ရီ’ က ကျွန်တော်တို့ဖမ်းမိထားသော ပင်လယ်ဓားပြ ‘ဝေအီမူဒီ’ ကို စစ်ဆေးမည့် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်၏။

‘သူ့လူတွေကို လက်နက်ချခိုင်းဖို့ စည်းရုံးထားတယ်။ သူက ငါ့ရဲ့ ကြင်ကြင်နာနာ ဆက်ဆံမှုကို တုံ့ပြန်တဲ့အနေနဲ့ လက်နက်ချတာပဲ’

‘ဂယ်ရီ’ က ရှင်းပြ၏။

“ဟေ့လူ။ ရေခဲမုန့်စားဦးမလား။ ကိုကာကိုလာကော့ သောက်ပါလား။”

‘ဂယ်ရီ’ က ‘မူဒီ’ ကို အစားအသောက်တွေ ကျွေးနေ၏။ သူက ‘မူဒီ’ ရေခဲမုန့် စား ကိုကာကိုလာသောက်ပြီး အေးအေးဆေးဆေးဖြစ်နေသည်ကို သူ့လူတွေ

အောင် တမင်လုပ်ရခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အသက်ကယ်လှေပေါ်က ပင်လယ်
ဓားပြများလည်း ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးရန် သဘောတူလာကြ၏။

“သူတို့ ဘာပြောနေကြတာလဲ။ ငါမကြားရဘူး။ မင်းပဲပြောလိုက်ပါ။ သင်္ဘော
ပေါ်ကို တက်ခဲ့ကြလို့”

‘ဂယ်ရီ’ က ‘မူဒီ’ ကို ပြောနေ၏။

‘မူဒီ’ က ဘာပြန်ပြောလိုက်သည်မသိ။ သင်္ဘောပေါ်မှ ချပေးလိုက်သောကြိုးကို
သူတို့ အသက်ကယ်လှေပေါ်မှ ဖမ်းဆွဲကာ သင်္ဘောဆီသို့ လာနေကြ၏။ ပင်လယ်
ရေပြင်က မငြိမ်တော့။ စက်မမောင်းနိုင်တော့ အသက်ကယ်လှေမှာ အခြေအနေဆိုး
နေ၏။ ညကလည်း မှောင်နေ၏။ သင်္ဘောပေါ်မှနေ၍ အသက်ကယ်လှေကို ည
ကြည့်မှန်ပြောင်းများနှင့် သေသေချာချာ စစ်ဆေးကြည့်ရှုနေရ၏။

အသက်ကယ်လှေပေါ်တွင် ပင်လယ်ဓားပြနှစ်ဦးကို အသေအချာ မြင်ရသော်
လည်း တစ်ဦးကတော့ ပျောက်နေ၏။ အကြာကြီးစောင့်ကြည့်တော့မှ ပင်လယ်ဓားပြ
၏ ခေါင်းနှင့် ပခုံးအစွန်းအစလေးကို တွေ့ရှိရ၏။ လက်ဖြောင့်တပ်သားများက
အသေအချာ ချိန်ရွယ်ထားကြ၏။ ‘ဖီးလ်’ ၏ အသက်ဘေးအန္တရာယ်ရှိလာသည်နှင့်
တစ်ခါတည်းပစ်ချရန် အမိန့်ကိုစောင့်နေကြ၏။ သို့သော် အခြေအနေက တင်းမာ
လာသဖြင့် သူတို့သုံးဦးကို ပစ်ချလိုက်ကြရ၏။ ထိုနောက် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူတို့
ထံမှ အေကေ-၄၇ သေနတ်သံတစ်ခုပေါ်လာရာ ကျွန်တော်တို့အားလုံး စိုးရိမ်သွား
သည်။ ‘ဖီးလ်’ ဒဏ်ရာရသွားသလား၊ သေပဲသေသွားသလား။ လက်ဖြောင့် တပ်သား
နှစ်ဦး ကမန်းကတန်းပင် အသက်ကယ်လှေပေါ်သို့ ဆင်းသွားကြ၏။ ‘ဖီးလ်’ ကိုထောင့်
တစ်နေရာတွင် ကြိုးတုပ်လျက်သား တွေ့လိုက်ရ၏။ ဘာမှ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရခြင်း
မရှိ။ SEAL တပ်ဖွဲ့ဝင်များက အသက်ကယ်လှေကို စီးနင်းလိုက်ကြရ၏။

‘ဖီးလ်’ ကို သင်္ဘောပေါ်တင်ခဲ့ကြ၏။ စိတ်လှုပ်ရှားနေသည်မှအပ ကျွန်တော်တို့
အခြေအနေကောင်း၏။ သူက ကျွန်တော်တို့တပ်ဖွဲ့ဝင်များကို ချီးကျူးစကား အထပ်
ထပ်ပြောနေ၏။ မကြာခင် သူ့မိသားစုနှင့် ဖုန်းအဆက်အသွယ်ရကာ သူ့မိသားစုလည်း
စိတ်ချမ်းသာသွားကြသည်။

‘ဂယ်ရီ’ က ‘မူဒီ’ ကို လက်ထိပ်ခတ်လိုက်၏။ ထို့နောက် ခေါင်းပေါ်ကို ခေါင်းစွပ်
စွပ်လိုက်သည်။

“မင်းလူတွေအားလုံးလည်း သေကုန်ပြီ။ မင်းကို ငါ ဘာမှ အသုံးမရှိရာ မရှိ
တော့ဘူး။ ထောင်ထဲသာ သွားနားနေလိုက်တော့”

‘ဂယ်ရီ’ က ပြောလိုက်ကာ သူ့လူများက ‘မူဒီ’ ကို ခေါ်သွားသည်။

သင်္ဘောပေါ်တွင် ရက်အနည်းငယ်ကပ်နေရသည်။ ပြီးတော့မှ ရဟတ်ယာဉ်က လာခေါ်သည်။ စစ်ဆင်ရေးတစ်ခု အောင်မြင်သွား၍ စိတ်ချမ်းသာရရသည်။ သို့သော် အရေးတကြီးကိစ္စတစ်ခုကို ဝါရှင်တန်က အဆုံးအဖြတ် နှောင့်နှေးနေခဲ့ခြင်းအပေါ် ကား ဘဝင်မကျ။

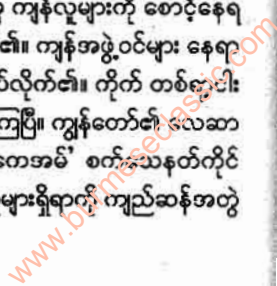
အခန်း (၇) ရှည်လျားသောစစ်ပွဲ

တောင်ပေါ်ပြေးတက်လာရသဖြင့် ကျွန်တော့်ခြေထောက်တွေ ကိုက်ခဲနေကာ၊ အထုပ်များကလည်း နင့်နေအောင် လေးနေ၏။

၂၀၀၉ ခုနှစ် ဇွန်လလောက်မှာ အာဖဂန်အလယ်ပိုင်းရှိ ပေ ၈၀၀၀ မြင့်သော တောင်ပေါ်တက်နေရ၏။ ဤတောင်မှာ 'ကဘူးလ်မြို့'မှ နှစ်နာရီမျှသွားရသော အကွာအဝေးတွင်ရှိ၏။ 'ဖီးလ်'ကို ကယ်တင်ပြီးနောက် ကျွန်တော့်တို့ မိခင်တပ်ကို ပြန်ရသည်။ လပေါင်းများစွာ ဆက်လေ့ကျင့်ရ၏။ ထို့နောက် အာဖဂန်နစ္စတန်သို့ တာဝန်ကျ၏။

ကျွန်တော်တို့ ရောက်သောအခါ တိုက်လေယာဉ်ရှစ်စင်း၏နောက်သို့ ခြေရာခံလိုက်သော 'ဒရန်း' မောင်းသူမဲ့လေယာဉ် မြေပေါ်ဆင်းသည်နှင့် ကျွန်တော်တို့လည်း အပြေးကလေး ချီတက်ကြရ၏။

“အယ်လ်ဖာအဖွဲ့ရောက်ပြီ” ဟူသော 'ဖီးလ်'၏အသံကို ရေဒီယိုမှ ကြားရ၏။ တိုက်လေယာဉ်များက ကျွန်တော်တို့ဆီမှ မြောက်ဘက် ကိုက်သုံးရာလောက် ဆီသို့ ဦးတည်ယှဉ်သန်းနေကြ၏။ ကျွန်တော်တို့၏တပ်ဖွဲ့မှ ကျန်လူများကို စောင့်နေရသည်။ မကြာခင် ကျွန်တော်တို့တပ်ဖွဲ့တွေ ပြန်ပေါင်းမိကြ၏။ ကျန်အဖွဲ့ဝင်များ နေရာယူပြီးသောအခါ ကျွန်တော်သည် ရှိငယ်ကို ပခုံးပေါ်စွပ်လိုက်၏။ ကိုက် တစ်ဦး၏ ဆယ်အကွာမှာမူ ရန်သူစစ်သားများလည်း နေရာယူထားကြပြီ။ ကျွန်တော်၏ လေဆာကမူ မီတာ ၅၀၀ အထိတော့ ချိန်ထားနိုင်သည်။ 'ဗီကေအမ်' စက်သေနတ်ကို ဝှက်သွားတစ်ဦးပေါ်လာ၍ ပစ်ချလိုက်၏။ ထို့နောက် ရန်သူများရှိရာကို ကျည်ဆန်အတွဲ

လိုက် ဆက်တိုက်ပစ်လိုက်၏။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော့်နဘေးသို့ ကျွန်တော်တို့ တပ်ဖွဲ့ဝင်များ ရောက်လာကာ သူတို့လည်း ဝိုင်းကူပစ်ကြသည်။ ရန်သူနှစ်ယောက် ထပ်ကျပြီး သူတို့ ဆုတ်သွားကြသည်။

သူတို့ လူများ၏အလောင်းကိုပင် မကောက်နိုင်တော့ဘဲ ခြေဖဝါးနှင့် ဖနောင့် တစ်သားတည်းကျအောင် ပြေးကြသည်။

“တပ်စုငါးခုလောက် မြောက်ဘက်သို့ ရွှေ့လာနေကြတယ်” ဟု ‘ဒရန်း’လေယာဉ် မှ လေသူရဲက ကျွန်တော့်ရေဒီယိုကို သတင်းပို့နေ၏။ တောင်ကုန်း၏နောက်ဘက်သို့ ‘ဒရန်း’လေယာဉ်ထိုးဆင်းကာ လေဆာရောင်ခြည်ဖြင့် နေရာပြနေ၏။

‘ဖီးလ်’က ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ပြလိုက်သည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း ထိုနေရာဆီ သို့ အပြေးကလေး ချီတက်ကြ၏။

တောင်ကမူပေါ်ရောက်တော့ အတင့်မရဲနိုင်တော့။ ရန်သူက အချိန်မရွေး ခြံခို တိုက်နိုင်၏။ လမ်းခုလတ်တွင် အလောင်းသုံးလောင်းကို တွေ့ရ၏။ တစ်ယောက်က စက်သေနတ်ကို ကိုင်ထားသည်။ တစ်ယောက်က ‘ပီအာဂျီ’ကို လက်မှာဆွဲလျက်။ သူတို့ကိုင်ထားသော လက်နက်ကြီးများဘေးမှ သိသိလေးလွတ်လာကြသည်မှာ ကံကောင်းလှသည်။

ရန်သူအလောင်းများသည် တာလီဘန်တိုက်ပွဲဝင် ဝတ်စုံများကို ဝတ်ထား၏။ ကျားသစ်နက်တံဆိပ်ဝတ်စုံတွေ။ တောင်ကုန်းပေါ်ကြည့်လိုက်ရာ ရန်သူတစ်ချို့ တောင်ကုန်းအောက်ဆင်းပြေးနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ‘ဖီးလ်’က ရန်သူအလောင်းကိုင် ထားသော ‘အာပီဂျီ’ ကို ကောက်ယူလိုက်ပြီး ထွက်ပြေးနေသော ရန်သူအုပ်စုဆီသို့ ချိန်ရွယ်ပြီး ပစ်လိုက်၏။ ခုံးကျည်က သူတို့အနီးအနားသို့ကျ၏။ သူတို့ ပိုလန်သွားကြပြီး သွေးရှူးသွေးတန်း ထပ်ပြေးကြပြန်သည်။

ထို ‘လောင်ချာ’ကို ပြန်ပစ်ချပြီး ‘ဖီးလ်’က ကျွန်တော့်ဘက်သို့လှည့်ကြည့်၏။ ရေဒီယိုကတော့ လေယာဉ်အကူတွေလာနေပြီဟု သတင်းပို့နေသည်။ ‘အေစီ-၁၃၀’ တိုက်လေယာဉ်များက ကျွန်တော့်အပေါ်တွင် ဝဲနေ၏။

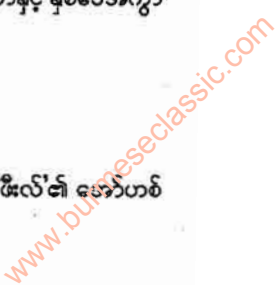
“သေသေချာချာ နေရာယူထားကြဟေ့” ဟု ‘ဖီးလ်’ကကျွန်တော်နှင့် နှစ်ပေအကွာ မှ အော်ပြော၏။

‘အာပီဂျီ’ ပေါက်ကွဲသံက ဆူညံနေသည်။

“ကျုပ်ကြားတယ်ဗျ။ အော်မနေနဲ့”

“ဘာလဲကွ”

‘ဖီးလ်’က ကျွန်တော်ပြောတာ မကြား၍ ပြန်အော်နေသည်။ ‘ဖီးလ်’၏ အော်ဟစ်

အမိန့်ပေးသံများကို တစ်ညလုံးကြားနေရသည်။

‘အေစီ-၁၃၀’ ၂၀မမအမြောက်က ရန်သူတို့ကို တစ်ဝိုင်းဝိုင်း ချေမှုန်းနေ၏။ ‘အမွှေး ရှိသောခုံးပျံ’ဟု အမည်ပေးထားသော တိုက်ခိုက်ရေးစစ်ခွေးကလည်း ရှေ့ကတက် ၏။ ကျွန်တော်တို့က ခွေးနောက်မှလိုက်ပြီး ရန်သူလက်ကျန်များကို ချေမှုန်းရသည်။ ရန်သူအများစုမှာ သေသွားသေ၊ ဒဏ်ရာရသူရ။

‘ဖီးလ်’ နှင့် ရဲဘော်တစ်ယောက်က ထွက်ပြေးသွားသောရန်သူတစ်ဦးနောက်ကို ထပ်ကြပ်မကွာလိုက်နေစဉ်တွင်၊ ကျွန်တော်တို့က ခါးလယ်ထိမြင့်သော မြက်တော်ထဲ မှာ ရန်သူတွေကို လိုက်ရှာနေရ၏။ ပေငါးဆယ်အကွာတွင်ရှိသော ရန်သူအနံ့ကို ကျွန်တော်တို့၏ ‘အမွှေးရှိသောခုံးပျံ’က အနံ့ရသွား၏။ သူ့ခုန်အုပ်လိုက်၍ ငယ်သံပါ အောင် အော်ပစ်လိုက်သော ရန်သူ၏အသံက စူးစူးရဲရဲပေါ်ထွက်လာ၏။

ခွေးကိုပြန်ခေါ်လိုက်ကာ ကျွန်တော်တို့ကို ခြံခိုတိုက်ခိုက်ရန် စောင့်နေသော ရန်သူအုပ်စုထဲသို့ လက်ပစ်ဗုံးတွေ ဆက်တိုက်ပစ်သွင်းလိုက်၏။ သူတို့ထွက်ပြေးသွား ကြပြန်လျှင် ကျွန်တော်တို့က နောက်မှ လိုက်ရပြန်သည်။

ကျွန်တော်၏ ညကြည့်မှန်ပြောင်းသည်ပင် ညဘက်မှာ ကောင်းကောင်းမမြင်ရ။ မြက်တွေက ထူ၏။ လမ်းလျှောက်ဖို့ခက်သည်။ ကျွန်တော့်နောက်ဖက်တွင် ‘ဖီးလ်’ နှင့် ရဲဘော်တစ်ယောက်တို့ ရန်သူနှင့်တွေ့ပြီး ရင်ဆိုင်ပစ်ခတ်သံတွေ ကြားနေရ၏။ ကျွန်တော်ကတော့ မြက်တောထဲတွင် ပုန်းနေသောရန်သူများကို လေဆာဖြင့် ရှာနေ ရ၏။ ၂၀မမဗုံးဆန်ကျရောက်၍ မီးလောင်နေသော မြက်တစ်ချို့ကိုလည်း တွေ့ရ၏။ ခြေလှမ်းတိုင်း သတိထားနေရသည်။

ကျွန်တော့်ခြေထောက်နားတွင် အမည်းရောင်အရိပ်တစ်ခုကို မြင်လိုက်ရသည်။ ကျွန်တော်က ခြေကိုကြွလိုက်၏။ သစ်တုံးတစ်ခုဟု ထင်မိသည်။ သို့သော် အသက်ရှူ သံထွက်လာတော့မှ ရန်သူမှန်းသိလိုက်သည်။ ကျွန်တော်နောက်ဘက်ကို ခုန်ထွက် ကာ သေနတ်ဖြင့် ပစ်လိုက်ရသည်။ ပြီးမှ သူ့အလောင်းကို ခြေထောက်နှင့်စမ်းပြီး ရှားရသည်။ သူ့ရင်ဘတ်ပေါ် ကျွန်တော့်ခြေထောက်က တည့်တည့်ကြီးနင်းမိသည်။ ၂၀မမကျည်ဆံရာတွေ ဗလဗွဖြင့် သေနေသောအလောင်း။ သူ့ထံမှ အေကေ-၄၇ သေနတ်နှင့် ကျည်ကပ်ကို သိမ်းလိုက်၏။

ဂျာလာလာဘတ်ပြန်ရောက်တော့ တိုက်ပွဲပြန်အမှတ်တရဓာတ်ပုံရိုက်ကြ၏။ ‘ဖီးလ်’က အနက်ရောင်ဦးထုပ်ဆောင်းထားသည်။ ပခုံးပေါ်မှာက ‘အာပီဂျီ’ကို လွယ် ထားသည်။ ရန်သူလက်မှရသော ‘အာပီဂျီ’ဖြင့် ရန်သူကို ပြန်သတ်နိုင်ခဲ့သောဖြစ်ရပ်ကို

ဤဇာတ်ပုံက ထာဝရ မှတ်တမ်းတင်ထားတော့မည်။

ထိုညက တိုက်ပွဲတွင် ကျွန်တော်တို့နိုင်၏။ ရန်သူအလောင်း ဆယ်လောင်းရ၏။ မိမိဘက်မှ အထိအခိုက်လုံးဝမရှိ။ ဤသည်မှာ ကျွမ်းကျင်မှုကြောင့်လည်းဖြစ်သကဲ့သို့ ကံကောင်းသောကြောင့်ဟုလည်း ဆိုရမည်။ မြက်တောထဲတွင် ပုန်းနေပြီး ကျွန်တော် တို့ကို ခြံခိုတိုက်ခိုက်ရန်ရည်ရွယ်နေသောသူသည် ကျွန်တော်တို့စစ်ခွေးလက်ချက် မိပြီး သူ့ကိုသတ်ပစ်နိုင်ခဲ့သည်မှာ ကံကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။ စစ်ခွေး၏ အသုံးတည့်ပုံကို ဤဖြစ်ရပ်ဖြင့်ပင် သိသာ၏။

တိုက်ပွဲတစ်ပွဲတော့ ပြီးပြန်ပြီ။ နောက်ထပ်တိုက်ပွဲများကို စောင့်နေရပြန်သည်။ ကျွန်တော်တို့ တကယ့်တိုက်ပွဲမဆင်ရလျှင်လည်း အအားမနေရပါ။ တိုက်ပွဲအစစ် ကဲ့သို့ပင် အပြင်းအထန်လေ့ကျင့်နေကြရသည်။ ကျွန်တော်တို့တပ်ဖွဲ့အနေနှင့်မူ အီရတ်နှင့် အာဖဂန်ကိုသာ တစ်လှည့်စီ ပြေးနေကြရသည်။ ဟိုတစ်လှည့် ဒီတစ်လှည့် မရပ်မနား။ လူပျိုဖြစ်ဖြစ် အိမ်ထောင်သည်ဖြစ်ဖြစ်၊ ဘာမှမထူး။ ဤတပ်ဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ပါ လျှင် အလုပ်ကသာ ကျွန်တော်တို့ကို ပိုင်သည်။ ကျွန်တော်တို့အလုပ်က ကမ္ဘာကြီး တစ်ခုလုံးကို ဖြန့်ကျက်လုပ်ကိုနေရသောအလုပ်။ အလုပ်သည်သာ ပထမဦးစားပေး။

တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့တပ်ဖွဲ့ဝင်များထဲတွင် ဇနီးရှိသူရှိ၏။ ဇနီးမရှိလည်း ချစ်သူတော့ရှိကြသည်။ အိမ်ထောင်သည်ဆိုလျှင် သားသမီးတော့ရှိမည်။ မိဘတော့ ရှိကြသူချည်း။ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေလည်း ကိုယ်စီ။ ကျွန်တော်တို့သည် ဖခင် ကောင်း သားသမီးကောင်းဖြစ်ရန် ဖခင်တာဝန်၊ သားသမီးတာဝန်၊ ခင်ပွန်းကောင်း တာဝန် ကျေပြန်ကြရန်လို၏။ သို့သော် ရှည်ကြာသောစစ်ပွဲကိုဆင်နွှဲရင်း ကျွန်တော် တို့သည် မိသားစုတာဝန်များကိုကား မကျေကြ။

ကျွန်တော်တို့က သတင်းထူးခြားမှုပေါ်တွင် အသက်ရှင်နေကြရ၏။ ထူးခြား ဖြစ်စဉ်တစ်ခုခုပေါ်ပြီဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ လှုပ်ရှားကြရပြီ။

ကျွန်တော်တို့ဘဝကို ကျွန်တော်တို့ မိသားစုကတော့ နားလည်ပါသည်။ တစ်နှစ် တွင် ရှစ်လမှ ဆယ်လအထိ ဝေးလံသောအရပ်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေကြရ၏။ မိသားစုအတွက်ကတော့ နောက်ဆုံးဦးစားပေး။

သူတို့က ကျွန်တော်တို့ကို အိမ်မှာ အတူရှိစေချင်ကြသည်။

သူတို့က ကျွန်တော်တို့ကို ဘေးမသိရန်မခံဖြစ်စေလိုကြ၏။

တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့က အများသူငါ ဘေးရန်ကင်းစွာငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း နေနိုင်ကြစေရန်၊ မိကွဲဖကွဲ မိသားစုကွဲနှင့် အသက်စွန့်လုပ်တိုင်နေရခြင်းသာဖြစ်၏။ 'အယ်လ်ဒိုင်ဒါ'တစ်ဦးကို ကျွန်တော်တို့သတ်လိုက်နိုင်ခြင်းသည် ကမ္ဘာကြီးကို အတိုင်း

အတာတစ်စုံတစ်ရာတော့ သက်သာဘေးကင်းအောင် လုပ်နိုင်ခြင်းပင် မည်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့မိသားစုများ ဤသဘောတရားကို နားလည်နိုင်ကြပါစေ။ မည်သို့ပင် ဆိုစေကာမူ သူတို့သည် အိမ်ကပင် ရင်တမမနဲ့ ဆုတောင်းနေကြရရှာ၏။

ယူနီဖောင်းဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်များက အိမ်တံခါးဝသို့ရောက်လာကြကာ ကျွန်တော်တို့ အိမ်ပြန်မရောက်နိုင်တော့ကြောင်း ပြောမည့်သတင်းကို သူတို့မကြားချင်ဆုံး။ SEAL အဖွဲ့သားတော်တော်များများ အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ကြပြီးပြီ။ DEVGRU တစ်ခုတည်းပင် အသက်ပေးသွားကြသူများလှပြီ။ သူတို့၏ စွန့်လွှတ်စွန့်စားမှုများကား အလဟဿ မဖြစ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ နောင်တော်၊ ညီတော်များ၏ သူရဲကောင်းပီသစွာ ပေးဆပ် သွားမှုများကား အချည်းနှီးမဖြစ်ပါ။ ကျွန်တော့်မိသားစု၊ ကျွန်တော်ဖခင်ကြီးသည်ပင် လျှင် ကျွန်တော်၏ ရှင်သန်နေမှုကို အမြဲတမ်းနားမလည်နိုင်ခဲ့ပါ။

အထက်တန်းကျောင်းပြီးသည်နှင့် ကျွန်တော်စစ်ထဲဝင်မည်ဟု အဖေ့ကို ပြော လိုက်၏။ မိဘများက သဘောမတူ၊ အမေဆိုလျှင် ငယ်စဉ်က ကျွန်တော်စစ်တိုက် တမ်းကစားတာပင် မကြိုက်။ စစ်တိုက်တမ်းကစားတာပင် ကြမ်းတမ်းရက်စက်လွန်း သည်ဟု သူခံစား၏။

ကျွန်တော် တပ်ရင်းတပ်ဖွဲ့မှ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ဆက်သွယ်စကားပြောတာကို ကြား တော့မှ 'မိအနှစ်ပါးလုံး မျက်ကလဲဆန်ပြာဖြစ်ကုန်ကြ၏။ ပထမက ကျွန်တော် ရူးကြောင်မူးကြောင်ပြောသည် ထင်ခဲ့ကြပုံပေါက်၏။ အခုအတည်ပေါက်ပြောတော့ မှ တားမနိုင်ဆီးမရဖြစ်ကုန်၏။

“မင်း စစ်ထဲမဝင်ပါနဲ့ကွာ၊ ကောလိပ်ပဲ ဆက်တက်ပါ”

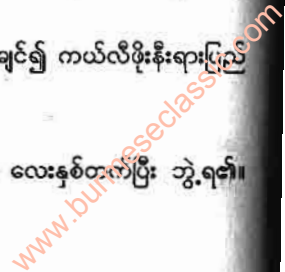
အဖေက တောင်းပန်၏။ အဖေသည် ရွှေပြည်အေးဝါဒီမဟုတ်၊ သူသည် ဗီယက် နမ်စစ်ကာလတွင် ကြီးပြင်းလာသူပီပီ စစ်၏ဆိုးကျိုးတွေ သူသိ၏။ သူ့မိတ်ဆွေတော် တော်များများမှာ စစ်ထဲဝင်သွားကြကာ မပြန်လမ်းကို ပြန်သွားကြတာတွေ သူသိ၏။ သူ့သားကိုလည်း စစ်ထဲမသွားစေလို။

“သားရဲ့အဆုံးအဖြတ်ကို အဖေလေးစားပါတယ်။ တစ်ခုတော့ လျှော့ပါဦးကွာ၊ ကောလိပ်ကို တစ်နှစ်တော့ အဖေ့အတွက် တက်ပေးပါ။ နောက်ပိုင်း မတက်ချင်တော့ မှ သားသဘောပေါ့”

ကျွန်တော်ကလည်း အဖေ့သဘောကို မပယ်ရှားချင်၍ ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည် နယ်မှ ကောလိပ်လေးတစ်ခုကို ဝင်တက်၏။

“အဖေ့ကတိအတိုင်း တစ်နှစ်ပဲ တက်မယ်နော်”

သို့သော် ကျွန်တော်တစ်နှစ်တည်း မတက်ခဲ့ပါ။ လေးနှစ်တက်ပြီး ဘွဲ့ရ၏။

ကျွန်တော် ရေတပ်ထဲဝင်လျှင် အရာရှိဖြစ်သည်။ သို့သော် SEAL အဖွဲ့ဝင်ဟောင်း မိတ်ဆွေများက ကျွန်တော့်ကို အရာရှိအနေဖြင့် စစ်ထဲမဝင်ရန်ပြော၏။ အကြီးအကဲ အရာရှိက တစ်ချိန်ကျရင် ဖြစ်မှာပဲ။ သာမန်စစ်သားတစ်ဦးအနေနဲ့ အတွေ့အကြုံအရ ပြီးမှ အရာရှိလုပ်သင့်တယ်ဟု သူတို့က ပြော၏။

အဖေကလည်း သူ့စကားနှင့်သူ။ ကျွန်တော်ဘွဲ့ရပြီး စစ်ထဲဝင်တာ မတားတော့။

ကျွန်တော် SEAL တပ်ဖွဲ့သို့ ဝင်၏။ စစ်သင်တန်းတက်သည်။ တတ်အားသမျှ ကြိုးစားလိုက်နာ၏။ အကောင်းဆုံးတပ်သားအဆင့်တော့ မရခဲ့။

ကျွန်တော်တို့ တပ်သားတွေဖြစ်ကြတော့ တပ်မှာသာ အနေများသည်။ လူမှုရေး တွေ သိပ်ပျက်၏။ လက်ထပ်ပွဲတွေ၊ အသုဘတွေ အနားယူအပန်းဖြေတာတွေ မရှိ။ အလုပ်တာဝန်သည်သာလျှင် ကျွန်တော်တို့၏ ပထမဦးစားပေးပါ။ ကျွန်တော်တို့က တာဝန်အပေးခံရမှုကိုသာ ငုံ့လင့်နေကြသူတွေ ဖြစ်ကြ၏။ တာဝန်ပေးပြီဆိုလျှင် အနိုး ကျေကျေ အရေခန်းခန်း စွန့်စားဖို့ဝန်မလေး။

၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် ကျွန်တော့်စစ်သက် ၁၁ နှစ်ရှိပြီ။ ယခုအခါ 'ဖီးလ်' ၏ လက် ထောက်အဆင့်ပင် ရောက်လာပြီ။ 'အစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့' ဝင်အဖြစ် ၂၀၁၁ ခုနှစ်တုန်း က ခွင့်တစ်ခါယူခဲ့ဖူးပြီ။ နောက်ပိုင်း ၈ နှစ်လုံးလုံး အလုပ်တာဝန်ရော၊ သင်တန်းတွေ ရော တောက်လျှောက်တက်နေ၊ လုပ်နေရလျှင် တစ်ခါမှ အအားမရ။ ကျွန်တော့် အောက်မှာက တပ်သားသစ်တွေ ရောက်လာကြသည်။ သူတို့ကို လက်လွှတ်ထား၍ မရ၊ သူတို့ကို အထူးချွန်ဆုံးတွေဖြစ်အောင် ကျွန်တော်တို့ကို လေ့ကျင့်ဖို့တာဝန်ရှိ ၏။ ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် မူလတာဝန်မှာ အာဖဂန်နစ္စတန်ကို အာရုံစိုက်ရန်။ တစ်ခါ တလေ အီရတ်မှာလည်း ဝင်ပါရ၏။

'စတိမ်' က တပ်ပြောင်းသွားပြီး အခြားတပ်ဖွဲ့တွင် တပ်စုမှူးဖြစ်သွား၏။ 'ချာလီ' က 'အစိမ်းရောင်' တပ်ဖွဲ့တွင် နည်းပြဆရာ။

၂၀၀၉ နွေရာသီတွင် တာလီဘန်တို့ ထိုးစစ်တွေက ပိုပြင်းထန်လာသည်။ ဆောင်း ရာသီတွင် ခေါင်းမထောင်သမျှ ပွင့်လင်းရာသီဖြစ်သော နွေရာသီတွင် သူတို့ အတော် ထကြွကြ၏။ နွေဦးအစတွင် အမေရိကန်စစ်သားတစ်ဦး ပျောက်သွားပြီဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ ခေါင်းမီးတောက်ကြရ၏။ ၂၀၀၉ ဇွန်လ ၂၀ ရက်နေ့က တပ်သား 'ဆိုဘာကဒါလ်' ပျောက်သွား၏။ သူ့ကို တာလီဘန်အုပ်စုက ဖမ်းဆီးကာ ပါကစ္စတန် နှင့် အာဖဂန်နစ္စတန်နယ်စပ်ကြားသို့ ခေါ်သွား၏။ ကျွန်တော်တို့ ထောက်လှမ်းရေး ဇာတာက သတင်းလိုက်ကြ၏။ ကယ်ဆယ်ရေးအဖွဲ့တွေ စေလွှတ်၏။ သို့သော် အဖွဲ့သည်

နီးပင် သူ့ကို ပါကစွတန်ထဲသို့ ခေါ်မသွားနိုင်မီ အချိန်မီကယ်ဖို့ လို၏။ ပိုကြောက်စရာကောင်းသည်မှာ တာလီဘန်တို့က သူ့ကို 'ဟက်ကာနီကွန်ယက်' သို့ ရောင်းပစ်လိုက်မှာကိုပင် ဖြစ်၏။ 'ဟက်ကာနီကွန်ယက်' သည် တာလီဘန်တို့နှင့် မဟာမိတ်ပြုလာသော အကြမ်းဖက်အုပ်စုဖြစ်၏။

သူ့ပျောက်ဆုံးပြီး ၁ လမပြည့်တပြည့်တွင် တာလီဘန်တို့က 'ဘာဂဒါလ်' ၏ ဗီဒီယိုကို ပြ၏။ အင်္ဂလိပ်လက်ရည်အပြာနှင့် ဘောင်းဘီအပွကြီးကို ဝတ်ထားသည်။ သူက နံရံအဖြူရောင်ရှေ့တွင် ထိုင်နေ၏။ သူက အတော်ပိန်သွားသည်။ သူ့ကြည့်ရသည်မှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေပုံရ၏။ ဗီဒီယိုပြပြီးနောက် သူ့ရှိနိုင်မည့်နေရာကို ခန့်မှန်းလို့ ရလာ၏။

“သူက အခု ကဗူးလ်မြို့ရဲ့ တောင်ဘက်နားမှာရှိမယ်လို့ ထောက်လှမ်းရေးက ပြောတယ်။ နောက်ထပ်သတင်းကိုစောင့်ဖို့ အချိန်မရှိဘူး။ ဒါဦးစားပေး အခွင့်အရေးပဲ။ ချက်ချင်းလိုက်ရှာဖို့ လိုတယ်” ဟု တပ်စုမှူးက အာဖဂန်နစ္စတန်မြေပုံကို ထောက်ပြရင်း ပြော၏။

ကျွန်တော်တို့လူစု လိုက်ကြ၏။ 'စတီဖီ' နဲ့ သူ့အဖွဲ့လည်း ထိုနေရာမှာ ရောက်နေပြီ။ 'အာပီဂျီ' ချိန်ပြီးပစ်၍ မရနိုင်သော အကွာအဝေးသို့ လေယာဉ်ဖြင့်သွားကြမည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် တပ်ဖွဲ့များဆက်လက်လှုပ်ရှားကြမည်။ နေမထွက်ခင် တိုက်ပွဲအပြီးသတ်ရမည်။

ယခုပင် သန်းခေါင်းကျော်နေပြီ။ ချက်ချင်းလှုပ်ရှားကြရ၏။ ထုံးစံအရဆိုလျှင် လပြည့်ညများတွင် တိုက်ပွဲမဆင်နွှဲ၊ ရန်သူက အလွယ်တကူမြင်နိုင်၍ ဖြစ်၏။ တာလီဘန်တို့သည် စစ်တိုက်ကျွမ်း၏။ သူတို့ကို လျှော့တွက်၍ မရ။ ယနေ့က လပြည့်ည။ မြေပြင်တစ်ခုလုံး လင်းကျင်းနေသည်။ သို့သော် ဒါကိုကြောက်နေ၍ မရ။ ချက်ချင်းလုပ်မှရမည့် ကိစ္စ။ အချိန်ဆိုင်း၍၊ အချိန်စောင့်၍ မရ။

x x x

“စီအိပ်ချ်ချင်နွတ်” ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ သွားကြ၏။ ကွင်းပြန်တစ်ခုတွင် ဆင်း၏။ 'စတီဖီ' တို့အဖွဲ့က တောင်ဘက်။ ကျွန်တောတို့က ပစ်မှတ်၏ အနောက်ဘက်သို့ သွားကြ၏။

'ဂျာလာလာဘတ်' ရှိ ကျွန်တော်တို့ အခြေစိုက်စခန်းမှ ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် တစ်နှာရီခွဲသွားရ၏။ 'စတီဖီ' အဖွဲ့က ရန်သူနှင့် ပထမဆုံး ရင်ဆိုင်တွေ့၏။ တာလီဘန်လစ်ဦးက သူ၏ 'ပီအေအမ်' စက်သေနတ်ဖြင့် စပစ်၏။ အော်တိုပတ်လက်နက်သံတွေ ဘဝင်ညံသွားပြီ။

‘စတိမ်’၏ ရဲဘော်တစ်ဦးက လက်ပစ်ဗုံးလောင်ချာနှင့် ပြန်ခုခံ၏။ သူ့လက်က တည့်လိုက်သည်ဖြစ်ခြင်း၊ စက်သေနတ်သမားခိုအောင်းရာအိမ်ကို တိုက်ရိုက်ထိမှန် သွားသည်။ ပေါက်ကွဲမှုမှ ထွက်လာသော အလင်းရောင်ဖြင့် ‘စတိမ်’တို့အုပ်စုလည်း အလွယ်တကူပင် အိမ်နားသို့ ကပ်သွားနိုင်ကြ၏။ တံခါးပေါက်ဝသို့ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ဝင်သွား ကာ သူပုန်လက်ကျန်တွေကိုပါ ရှင်းပစ်လိုက်ကြ၏။

“ကျုပ်တို့ မြောက်ဘက်နဲ့ အရှေ့ဘက်ကို ချီတက်ကြမယ်”

‘ဖီးလ်’က ရေဒီယိုမှ အမိန့်ပေး၏။

လက သာနေသဖြင့် နေအခါလိုပင် မြင်ကွင်းက ကြည်လင်ရှင်းလင်းနေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ညကြည့်မှန်ပြောင်းနှင့် ကြည့်လျှင် သူတို့ကို ကိုက် ၃၀၀ အကွာမှပင် မြင်ရ၏။ သူတို့ကမူ ရိုးရိုးမျက်စိဖြင့်ကြည့်လျှင် ကိုက် ၁၀၀ မျှသာ မြင် ရ၏။

ကွင်းပြင်က အခုအခံမရှိ၊ ပြောင်တလင်း။ ရန်သူများကို အတိုင်းသားပင် မြင်နေ ရ၏။ ကျွန်တော်က လမ်းမဘက်ပြေးသွားသော ရန်သူနှစ်ဦးကို လှစ်ခနဲ မြင်လိုက်၏။ ‘ဖီးလ်’ကတော့ အိမ်ထဲမှထွက်ပြေးသွားသော ရန်သူလေးယောက်ကို သတိပြုမိ၏။

‘စတိမ်’အဖွဲ့က စတင်ရှင်းလင်းလိုက်နိုင်သော်လည်း ‘ဘာဂဒါလ်’ကို မတွေ့သေး။ သို့သော် သူ ဤအနီးအနားမှာပင်ရှိမည်ကို ကျွန်တော်တို့ ခန့်မှန်းမိ၏။ ရန်သူ အင်အားက အတော်များ၏။ လူတိုင်းကိုယ်စီ လက်နက်အပြည့်အစုံရှိကြ၏။

ကျွန်တော်နှင့်အတူ လက်ဖြောင့်တပ်သားနှစ်ဦးနှင့် ဆက်သွယ်ရေးကျွမ်းကျင် သူတစ်ဦးတို့ ပါ၏။ ‘ဖီးလ်’ကမူ သူ၏ လက်ရွေးစင်တပ်သားတစ်ဦးကို ခေါ်လာသည်။

ကျွန်တော်တို့ ချီတက်လာကြစဉ် မြက်ခင်းထဲတွင် ဝပ်နေသော ရန်သူတစ်ဦး နှင့် စတင်ရင်ဆိုင်ရ၏။ သူ့ကို ကျွန်တော်က မမြင်။ ကျွန်တော်၏ လက်ဖြောင့် တပ်သားက သူ့ကိုမြင်ပြီး ရှင်းပစ်လိုက်၏။ ရှေ့ဘက်ဆက်သွားသောအခါ ရန်သူတို့ မျှာ လမ်းမပေါ်သို့ ထွက်ပြေးနေကြသည်ကို တွေ့၏။ လက်ဖြောင့်တပ်သားက သူတို့ ထံမှ နှစ်ယောက်ကို ပစ်ချလိုက်၏။ ကျွန်တော် သူတို့ပြေးရာလမ်းကို ကြိုမှန်းပြီး လက်ပစ်ဗုံးနှင့်ပစ်ရာ ကွက်တိပင် ထိမှန်သွား၏။ ‘ဖီးလ်’၏ အဖွဲ့ကလည်း တစ်ဖက်မှ ညှပ်ပြီး ကူပစ်ပေး၏။ ကျွန်တော်တစ်ယောက်ထံ ရှေ့သို့တိုးထွက်လိုက်၏။ ကျွန်တော့် ကျောမှာက ခေါက်၍ချိုး၍ရသော လှေကားတစ်ခု သယ်လာ၏။ လက်ဝဲဘက်က ရှိင်ဖယ်ကိုင်ကာ လက်ယာလက်ဖြင့် လက်ပစ်ဗုံးတစ်လုံးပြီးတစ်လုံးထုရင်း ဆက်တက် ၏။ ကျွန်တော့်ရှေ့နားဆီက ‘အေကေ-၄၇’သေနတ်သံများ ကြားရကာ ‘ဖီးလ်’တို့ ကမန်းကတန်း ချေမှုန်းနေပြီး ရန်သူကတုတ်ကျင်းဆီမှ မီးပွင့်များ ထွက်လာသည်ကို

ကြည့်ပြီး ထိုကျင်းဆီသို့ တွားတက်ကာ ကျင်းပေါက်ဝမှ လက်ပစ်ဗုံးတစ်လုံး ပစ်သွင်းလိုက်၏။ အဆောက်အဦထဲမှ ရန်သူတွေတော့ ရှင်းသွားပြီ။ ထိုစဉ် ရေဒီယိုမှ သတင်းတစ်ခုလာ၏။

“ငါတို့ ဒဏ်ရာရနေတဲ့ လင်းယုန်ကို ရထားပြီ။ ဒဏ်ရာရနေတဲ့လင်းယုန်ကို ရထားပြီ”

ကျွန်တော်၏ လက်ဖြောင့်တပ်သားတစ်ဦးမှာ ဆေးတပ်သားလည်းဖြစ်၍ သူက ‘ဖီးလ်’ထံသို့ အပြေးရောက်သွားသည်။ ကျွန်တော့်မျက်စေ့အောက်မှ ပျောက်သွားသော ရန်သူတစ်ဦးကိုလည်း ယခုတိုင် ရှာမတွေ့သေး။ ဘယ်သူက ဒဏ်ရာရသွားသလဲ။ ခေါင်းထဲမှအတွေးစကို ချက်ချင်းဖယ်ပစ်ကာ ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်သာ လက်ကျန်ရန်သူများကို ဆက်ရှာ၏။ သေဆုံးသွားသော ရန်သူများထံတွင် လက်ပစ်ဗုံးတွေ ကိုယ်စီရှိ၏။ အကေ-၄၇ သေနတ်ကိုယ်စီရှိ၏။ သူတို့သည် လယ်သမားယောင်ဆောင်ထားသော သူပုန်အရင့်အမကြီးတွေ။

ကျွန်တော်တို့ ‘ဘာဂဒါလ်’ကို မရခဲ့ပါ။ ၂၀၁၂ နွေရာသီအထိ သူသည် သုံ့ပန်းဖြစ်နေဆဲ။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့ ရှင်းလင်းသည့်နေရာတွင် သူရှိခဲ့မှာ သေချာ၏။ ရန်သူက သတင်းကြိုရကာ သူ့ကို ဖယ်ထုတ်သွားဟန်တူ၏။ သို့မဟုတ် တိုက်ပွဲရှုပ်ထွေးနေစဉ် သူ့ကို တစ်နေရာပို့လိုက်ဟန်ရှိသည်။

အလောင်းများအပြင် လက်ပြတ်သုံးခုလည်း တွေ့ရရာ ထိုသူများလည်း အတော်အထိနာသွားဟန်တူ၏။

‘အယ်လ်ဖာနှစ်၊ ဒါက အယ်လ်ဖာတစ်ပါ’

‘ဖီးလ်’က ရေဒီယိုမှ သတင်းပို့နေ၏။ ‘အယ်လ်ဖာနှစ်က ကျွန်တော်။ ‘ဖီးလ်’က ‘အယ်လ်ဖာတစ်’။

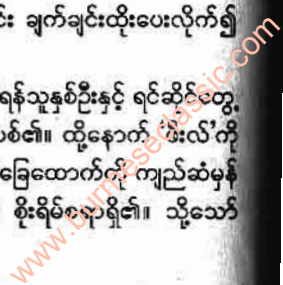
“ဟေ့လူ ကျုပ်လူတွေလည်း ဂရုစိုက်ဦး”

‘ဖီးလ်’က ဆက်ပြော၏။

‘ဒဏ်ရာရသောလင်းယုန်’မှာ ‘ဖီးလ်’ဖြစ်၏။

သူ၏ခြေတစ်ဖက်လုံး သွေးတွေရွှဲနေ၏။ သူ့ကို မော်ဖင်း ချက်ချင်းထိုးပေးလိုက်၍ နာကျင်ဟန်တော့ မပေါ်။

နောက်မှသိရသည်မှာ သူလည်း လက်နက်ကြီးတိုင်ရန်သူနှစ်ဦးနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ရာ၊ သူ့ခွေးက စပြီးလိုက်၏။ ရန်သူများက ခွေးကို စပစ်၏။ ထို့နောက် ‘ဖီးလ်’ကို ပစ်၏။ ခွေးက နေရာတွင်ပင် သေသွားသည်။ ‘ဖီးလ်’၏ခြေထောက်ကို ကျည်ဆံမှန်သည်။ သူ့သွေးလွန်သွားလျှင် အသက်ဘေးအန္တရာယ် စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ သို့သော်

ကျွန်တော်တို့ဆေးတပ်ဖွဲ့ဝင်နှစ်ဦး၏ကျေးဇူးဖြင့် သူ့ အသက်ရှင်ခဲ့ရ၏။

“စိတ်ကို တောင့်ထားနော်။ ဘာမှ ကိစ္စမရှိဘူး” ကျွန်တော်က သူ့ကို အားပေး၏။

တပ်ရင်းပြန်ရောက်တော့ ပါးစပ်အငြိမ်မနေနိုင်သော ရဲဘော်တချို့က ကျွန်တော့်ကို လာစ၏။

“ခင်ဗျား ဖီးလ်ရဲ့ ရာထူးလိုချင်လို့ ဒီလိုလုပ်လိုက်တာ မဟုတ်လား။ ဖီးလ်ရဲ့ ခြေထောက်ကို ခင်ဗျားပစ်ချလိုက်တာ ကျွန်တော်တို့မြင်တယ်နော်။ ပြီးမှ ခင်ဗျား ဖီးလ်ကို ဘာမှကိစ္စမရှိဘူးလို့ ပြောပြီး သွားအားပေးတာ မဟုတ်လား”

‘ဖီးလ်’ပင် ဆေးရုံကမဆင်းရသေး။ စစ်သားတို့ပီပီ အနောက်အပြောင်ကတော့ သန်ပါပေ။

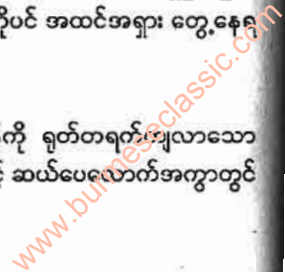
အခန်း (၈)
တိုက်လည်းတိုက်ရ၊ အစွပ်စွဲလည်းခံရ

'ဂျပာလာဘတ်'မှ အာဖဂန်နစ္စတန်၏ တောင်ထူထပ်သော "ကူနာခရိုင်" သို့ ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် သွားရပြန်သည်။ 'ဖီးလ်'သေနတ်ဒဏ်ရာရပြီး နှစ်လအကြာတွင် ဖြစ်၏။ သူ့ကို ဆေးခွင့်ပေးကာ အိမ်သို့ပြန်စေ၏။ ကျွန်တော်တို့က မိခင်တပ်ရင်း တွင် သုံးပတ် စစ်ရေးလေ့ကျင့်၏။ 'ဖီးလ်'ဒဏ်ရာရနေစဉ် ကျွန်တော်က တပ်စုများ တာဝန်ကို ယူရသည်။ ယခု အာဖဂန်နစ္စတန်၏ အရှေ့ဘက် အစွန်အဖျားဒေသများ တွင် ရန်သူများခိုအောင်းလှုပ်ရှားနေသည်ကို သတင်းရ၍ သွားရောက်ရှင်းလင်းရ မည်ဖြစ်၏။

"စီအိတ်ချ်-၄၇၊ ချင်နွတ်"ရဟတ်ယာဉ်က သတ်မှတ်နေရာသို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း ဆင်းမည်။ ရဟတ်ယာဉ်ရပ်သည်နှင့် ကျွန်တော်တို့က အမြန်ခုန်ချကာ အပြေးတက် ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့ဆင်းသောမြေပြင် ပတ်ပတ်လည်တွင် တောင်တန်းကြီးများကို တွေ့ရ၏။ တောင်ကြီးတွေက မတ်စောက်ပြီး ကြည့်ရတာ အလွန်လှ၏။ ကျွန်တော် ၏ ညကြည့်မှန်ပြောင်းအောက်တွင် ရှုမျှော်ခင်းက သာတောင့်သာယာရှိပြီး ငြိမ်း ချမ်းလှသည်။ ကောင်းကင်ပြင်တွင် သောကြာကြယ်ကိုပင် အထင်အရှား တွေ့နေရ ၏။

"ဝုန်း"

သာတောင့်သာယာ အေးချမ်းနေသော အချိန်ကို ရုတ်တရက် ဂျပာလာသော ဗုံးသံက နိဂုံးချုပ်ပစ်လိုက်၏။ ထိုဗုံးက ရဟတ်ယာဉ်နှင့် ဆယ်ပေလောက်အကွာတွင်

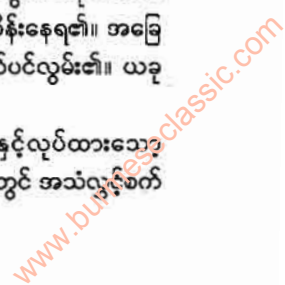
ကျရောက်ပေါက်ကွဲ၏။ ကျွန်တော်တို့က ပြန်မပစ်နိုင်မိမှာပင် ခုံးကျည်များစွာ ထပ်မံ ကျလာ၍ ကျည်ကွယ်မျက်ကွယ် ယူလိုက်ကြရ၏။ အားလုံး ကြက်သေသေမိနေကြ၏။ ဤနေရာသည် အလုံခြုံဆုံးနေရာဟု သတ်မှတ်ကာ ကျွန်တော်တို့ ဆင်းခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်၏။ ယခုတော့ သတ်ကွင်းထဲတည့်တည့်ကျနေပါပကောလား။

ရဟတ်ယာဉ်များက အမြန်ပြန်ထွက်ကြ၏။ တောင်ကြားမှတစ်ဆင့် ဘေးကင်း ရာကို မောင်းနှင်သွားကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကျွန်တော်တို့ဘက်မှ မော်တာသံ များနှင့် ဒဿမ ၅၀ စက်သေနတ်သံများကို စကြရ၏။ ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်နေ သော အမှောင်ထုအောက်တွင် မီးကျည်များဖောက်ကာ ပြန်တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ မီးကျည်အလင်းကျသွားသည်နှင့် အမှောင်ထုက ပြန်လည်စိုးမိုးလာပြန်သည်။ မနီးမဝေးတစ်နေရာတွင် ကျွန်တော်တို့တပ်စခန်းဂိတ်ဝကို လှမ်းတွေ့လိုက်ရသည်။ ကတုတ်ကျင်းအုတ်နံရံကလည်း အခိုင်အမာတည်ဆောက်ထားသည်။ ဆေး တပ်ဖွဲ့ဝင် များကလည်း ပြာပြာသလဲဒဏ်ရာရသူများကိုလည်း ရှာဖွေရသည်။ မည်သူ မျှ ပြင်းပြင်းထန်ထန် မထိခိုက်ကြ၍ တော်ပါသေးသည်။ 'အာပီဂျီ'ငှားဆန်မှန်၍ ကျွန်တော် တို့၏ စကားပြန်ရယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ခေါ်လာသော အာဖဂန်နစ္စတန် လမ်းပြရယ်၊ စစ်ခွေးတစ်ကောင်ရယ်သာ အနည်းငယ်ထိခိုက်ဒဏ်ရာရကြ၏။ ရဟတ် ယာဉ်များက အနီးအနားတွင် ဝဲနေကြ၏။ ထို့နောက် လူနားများကို ကောက်တင် ကာ ပြန်ထွက်သွားကြသည်။

ကျွန်တော်တို့လည်း ကတုတ်ကျင်းထဲတွင် လူပြန်စုကာ စစ်ဆင်ရေးဗျူဟာကို ပြန်ရေးကြရသည်။ 'ချာလီ'က ဤနေရာတွင် သူ့သဘောနှင့်သူ လာရောက်တာဝန် ထမ်းဆောင်နေသည်မှာ နှစ်လမျှကြာခဲ့ပြီ။ 'ဖီးလ်' ဒဏ်ရာရပြီး ကျွန်တော်တို့အုပ်စု အင်အားနည်းသွားသည်ကို သူက ဝင်ကူခြင်းဖြစ်၏။ 'ချာလီ'က ယခုအခါ 'အစိမ်း ရောင်တပ်ဖွဲ့'၏ နည်းပြဆရာဖြစ်နေပြီ။

ဒီကောင်ကြီးနှင့် မတွေ့ရတာကြာပြီ။ သူကို သိပ်တွေ့ချင်နေတုန်း ယခုကျမှ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ပြန်ဆုံနေ၏။ 'ဖီးလ်'က အတွေ့အကြုံတွေ အများကြီးရှိ၏။ ဘောလုံးအသင်းတစ်သင်းတွင် တိုက်စစ်မှူးကောင်းတစ်ဦး လျော့သွားသလို အသင်း ၏ ထိုးနှက်အား မလျော့ပါးအောင် ကျွန်တော် မနည်းကြိုးစားထိန်းနေရ၏။ အခြေ အနေက မဆိုးပါ။ သို့သော် ကျွန်တော် 'ဖီးလ်'ကိုတော့ တကယ်ပင်လွမ်း၏။ ယခု 'ချာလီ'နှင့် ပြန်ဆုံရတော့ ကျွန်တော် အလွန်အားရှိလာသည်။

စစ်ဆင်ရေးရုံးခန်းက ခပ်ကျဉ်းကျဉ်းပင်။ သုံးထပ်သားနှင့်လုပ်ထားသော ပရိဘောဂများအပေါ်တွင် မြေပုံများချိတ်ထား၏။ အခန်းထောင့်တွင် အသံလွှင့်စက်

အသံဖမ်းစက်များရှိ၏။ ပတ်ပတ်လည်တွင် သဲအိတ်များကာထား၏။ ဒါမှ အာပီတို ဒဏ်တွေ၊ မော်တာဒဏ်တွေ ကာကွယ်နိုင်မည်။ ဆက်သွယ်ရေးတပ်သားနှစ်ဦးက ရေဒီယိုဖြင့်သတင်းပို့နေသည်။

ကျွန်တော်က 'စတိဖ်'ဘေးတွင်ရပ်ကာ မြေပုံကိုကြည့်နေ၏။

"ကြိုဆိုနှုတ်ဆက်ပွဲအတွက်တော့ စိတ်မကောင်းပါဘူးဗျာ။ ဒါမျိုးက တစ်ပတ် တစ်ခါလောက် ဖြစ်တတ်တယ်။ ခင်ဗျားတို့က နေရာမှန်အချိန်မှန်ရောက်လာသူတွေပဲ" ဟု စခန်းတာဝန်ခံဗိုလ်ကြီးတစ်ဦးက ပြောသည်။

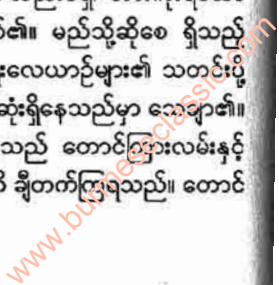
'ကူနာ'တွင် စစ်ဆင်းရသည်မှာ ကြမ်းတမ်း၏။ အာဖဂန်နစ္စတန်တွင် တိုက်ပွဲ အပြင်းထန်ဆုံးနေရာများထဲတွင် တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်၏။ မည်သည့်နေရာသို့ လှုပ်ရှား သည်ဖြစ်စေ။ တိုက်ပွဲမကြုံရတာမရှိ။ 'ဟိန္ဒူကွက်ရှ်' အောက်ပိုင်းဒေသတွင် တည်ရှိ ပြီး တောင်တန်းတွေ၊ တောင်ကြားလမ်းကျဉ်းတွေသာရှိသဖြင့် ရန်သူအတွက် ပုန်းခို ရန် အားသာသည်။ ဤနေရာတွင် ရန်သူများ ခြေကုပ်စခန်းချထားသည်မှာ ကြာပြီ။ မတ်စောက်မြင့်မားသောတောင်များ၊ ကျယ်ဝန်းသော သဘာဝဂူများလည်းရှိ၏။ ပါကစ္စတန်၏ အနောက်မြောက်နယ်စပ်နှင့်လည်း ကပ်နေသဖြင့် ရန်သူတို့အတွက် စိတ်တိုင်းကျ ခိုအောင်းရာနေရာဖြစ်နေသည်မှာ မဆန်း"

၂၀၀၆ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီနှင့် ၂၀၁၀ မတ်လကြားတွင် ဤနေရာကို 'ရန်သူဗဟို ဌာန' သို့မဟုတ် 'အိန္ဒိယနယ်မြေ' ဟု လူသိများ၏။ သူပုန်သူကန် ၆၅ ရာခိုင်နှုန်းက ဤနေရာတွင်ပင် ခိုအောင်းကြသည်။ ဌာနတော်လီဘန်တပ်များက နိုင်ငံခြား အယ်ဒိုင်ဒါတပ်သားများနှင့် ရောနှောပေါင်းစပ်နေကြ၏။

အခန်းအလယ်ခေါင်စားပွဲပေါ်တွင် မြေပုံတစ်ခုရှိ၏။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး မြေပုံ ကို ဝိုင်းအံ့ကြည့်ကြသည်။ အစီအစဉ်မှာ ကင်းစခန်း၏တောင်ဘက် တောင်ကြားထဲသို့ ကင်းလှည့်ကာ ရှင်းလင်းစစ်ဆင်ရေးပင်ဖြစ်၏။ ထိုနေရာတွင် တာလီဘန်အဆင့်မြင့် ခေါင်းဆောင်များ လုပ်မည်ဟု သတင်းရထားသည်။

ကျွန်တော်တို့က စစ်ဆင်ရေးနောက်ဆုံးကာလသို့ အချိန်ကိုက်ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ပွဲကြီးပွဲကောင်းခွဲရတော့မည့်ကာလ။ 'ဖီးလ်'လည်းမရှိ၊ အားကိုးရသော စစ်ခွေးတစ်ကောင်လည်း ဆိုးရွားနေရသောကာလဖြစ်၏။ မည်သို့ဆိုစေ ရှိသည် အင်အားနှင့် တိုက်ပွဲဝင်ရတော့မည်။ ထောက်လှမ်းရေးလေယာဉ်များ၏ သတင်းပို့ ချက်အရဆိုလျှင် ဤနေရာတွင် ရန်သူလှုပ်ရှားမှုအများဆုံးရှိနေသည်မှာ သေချာ၏။

အစီအစဉ်အရ ကျွန်တော်တို့ ၈ ယောက်တပ်စုသည် တောင်ကြားလမ်းနှင့် အပြိုင်နေရာ တောင်ပေါ်မှသွားကာ ပစ်မှတ်နေရာအထိ ချီတက်ကြရသည်။ တောင်

ကြားတွင် ရန်သူနှင့် ပက်ပင်းရင်ဆိုင်လျှင်လည်း သတ်ဖြတ်ပြီး လမ်းရှင်းသွားကြရသည်။ အခြားတပ်စုနှစ်စုကမူ လမ်းပေါ်မှသာ ချီတက်ပြီး တာလီဘန်တွေကို ရှင်းသွားရသည်။ လိုအပ်လျှင် လိုအပ်သလို ကျွန်တော်တို့တပ်ဖွဲ့က ခြံခိုတိုက်စရာရှိတာတွေ တိုက်မည်။ တစ်ခါတစ်ရံ တပ်စုများ စုပေါင်းဆုံတွေ့ပြီးလည်း တိုက်တန်တိုက်ကြရသည်။

ရန်သူအများစုမှာ ကျွန်တော်တို့ကို ရင်ဆိုင်မတိုက်ကြ။ ကျွန်တော်တို့ကိုမြင်သည်နှင့် သူတို့ထွက်ပြေးကြသည်။ သစ်ပင်နောက် သွားပုန်းလိုပုန်း၊ တောင်ကြားထဲ ဆင်းပြေးလိုပြေး။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့က သူတို့ကို ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် တိုက်ရ၏။ သတ်ကွင်းထဲကို မြားခေါ်ပြီး ပစ်ရခတ်ရ၏။ သူတို့ထွက်မပြေးနိုင်မီ အမိအရဖမ်းရသည်။

ကျွန်တော်တို့ ထိုးဖောက်ရမည့်လမ်းကြောင်းမှာ ခုနှစ်ကီလိုမီတာမျှ ဝေးမည်။ သိပ်ဝေးလှသည်တော့မဟုတ်။ သို့သော် မြေပြင်မဟုတ်ဘဲ တောင်တက်ခရီးဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့တပ်စုသည် ညတွင်းခြင်း တောင်ပေါ်တက်ရန် အသင့်ပြင်ရမည်။ ရန်သူက အပေါ်စီးမှ ဆီးပြီး ပစ်နိုင်၍ ကျွန်တော်က ကျည်ကာဝတ်စုံဝတ်ရမည်။ ကျည်ဆံမဂ္ဂဇင်းကပ်လည်း။ သုံးကပ်သာ အပိုယူ၏။ လက်ပစ်ဗုံးက တစ်လုံး၊ ရေဒီယို၊ အရေးပေါ်သုံးဆေးပစ္စည်း ဤမျှလောက်သာ သယ်ခဲ့၏။ သယ်ရမည့်ပစ္စည်းကို တတ်နိုင်သမျှ ပေါ့အောင် လုပ်ရ၏။ သင်တန်းကျောင်းမှာ သင်ခဲ့ရသော ဆောင်ပုဒ်တစ်ခုကို သွားသတိရ၏။ 'ပေါ့လေမှန်လေ'။

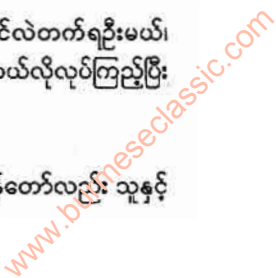
ကျွန်တော်တို့ တိုက်ပွဲဝင်အုပ်စုက ညှိမထားဘဲ ဆံပင်ရှည်ရှည်တွေနှင့် ချည်းဖြစ်နေ၏။ ယူနီဖောင်းကလည်း တစ်ယောက်တစ်မျိုး၊ ဘောင်းဘီအရောင်နှင့် အင်္ကျီအရောင်မလိုက်ဖက်တာများ၏။ တူတာဆိုလို့ ရှိင်ဖယ်ပြောင်းတွင် ညကြည့်မှန်ပြောင်းတွေကိုယ်စီတပ်ထားတာပဲ ပြောလို့ရ၏။ နည်းဗျူဟာဆိုင်ရာ ပစ္စည်းပစ္စယတော့ ကိုယ်သန်ရာကိုယ်ယူလာကြ၏။

ကျွန်တော်တို့က ရန်သူကို ခြေမှန်းပြီး မနက်မလင်းခင်း ပြန်ဆင်းကြဖို့ ပြင်ဆင်ထား၏။

“ခင်ဗျားတို့ဒီလိုလုပ်လို့ကတော့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ။ တောင်လဲတက်ရဦးမယ်၊ ဝင်လည်း တိုက်ရဦးမယ်။ ပြီးတော့ မှောင်ကြီးမည်းကြီးထဲမှာ ဘယ်လိုလုပ်ကြည့်ပြီး တိုက်လို့ရမှာလဲ”

ဗိုလ်ကြီးတစ်ဦးက လာပြော၏။

သူ၏ တပ်ဖွဲ့က တောင်ကြားထဲမှာသာ တည်ရှိနေရာ ကျွန်တော်လည်း သူနှင့်

ပြိုင်ပြီး မငြင်းချင်တော့။ သူတို့အဖို့တော့ လင်းလင်းချင်းချင်းကြီးကျမှ သတ်ကွင်းကို စိတ်တိုင်းကျ ပြင်တိုက်ကြပုံပေါ်၏။

“ခင်ဗျားတို့တပ်တွေ တောင်ပေါ်တက်တိုက်ဖူးသလား” တစ်ယောက်က ဗိုလ်ကြီးကိုမေးသည်။

“ဟိုနားလောက်ထိတော့ တက်ဖူးတာပဲ”

သူလက်ညှိုးညွှန်ရာကြည့်လိုက်တော့ ကျွန်တော်တို့သွားဖို့ပြင်ထားသောခရီး၏ တစ်ဝက်သာသာမျှပဲရှိ၏။

“အဲဒီသွားတိုက်ရတာတောင် ခြောက်နာရီကြာတယ်။ ပြီးတော့ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲက အကြာကြီးပဲ။ ဒါနဲ့ ကျုပ်တို့လည်း တောင်ကြားကိုပဲ ပြန်ဆုတ်ခဲ့ရတယ်။”

သူထံမှ အတွေ့အကြုံတချို့ကို မေးကြည့်၏။ ဗိုလ်ကြီးက ကျွန်တော်နှင့် ‘စတိမ်’ကိုကြည့်ပြီး အံ့သြနေ၏။

ကျွန်တော်တို့ကတော့ လုပ်စရာရှိတာလုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ။ လက်ဖြောင့်တပ်သားသုံးယောက်။ စစ်ခွေးလည်းမပါ။ ထောက်လှမ်းရေး လေယာဉ်၏ သတင်းဖို့ချက်အရမူ အပေါ်မှာ သိပ်လှုပ်လှုပ်ရှားရှားမရှိဟု ဆို၏။ ထို့ကြောင့် အလစ်အငိုက်ဝင်တိုက်ကို တိုက်ရမည်။ ကျွန်တော်တို့က တစ်ဦးစီ လူခွဲတက်သွားသည်။ တောင်ပေါ်ကို ပတ်ဝိုက်ချီတက်ကြပြီး နောင်မှလူစုပြီး အပေါ်စီးမှတိုက်မည်။

“ကဲ စကြစို့ဟေ့”

ကျွန်တော်က အမိန့်ပေးလိုက်၏။ ‘စတိမ်’ကလည်း ခေါင်းညိတ်၏။

“ခင်ဗျားတို့ တကယ်ပဲ သွားကြတော့မလို့လား”

မြေပြင်တပ်မှဗိုလ်ကြီးက မေးဖြစ်အောင် ထပ်မေးသေးသည်။

“ဟုတ်ကဲ့”

“အေးဗျ။ ခင်ဗျားတို့ကတောင် တကယ်စွန့်ခဲ့မှတော့ ကျုပ်တို့လည်း ဘယ်ဒီအတိုင်းနေတော့မလဲ။ ကျုပ်တို့လည်း ကင်းလှည့်ပြီး ဝင်ကူမယ်ဗျာ”

သူက ပြောပြောဆိုဆို တပ်သားနှစ်ဆယ်ခန့်ကိုခေါ်ကာ တောင်ကြားမှနေ၍ တောင်ဘက်ဆီသို့ လှည့်ကင်း စလွှတ်၏။ ကျွန်တော်တို့က လှည့်ကင်းနောက်မှလိုက်၏။ သူတို့က ရှေ့မှ လမ်းရှင်းပေးသွား၍ ကျွန်တော်တို့အတွက် ပို၍ဘေးကင်း၏။

“ဝေါ့လ်(ထ်)နှင့် ‘ချာလီ’တို့က မဂ္ဂဇင်းကပ်တွေမှာ ကျည်ဆံတွေထပ်ပြည့်၏။ ကျွန်တော်လည်း ကျည်ဆံကပ်တွေထပ်ယူ၏။ ‘ဝေါ့လ်(ထ်)’ က ‘စတိမ်’၏ တပ်မှဖြစ်၏။ သူက ‘စတိမ်’နှင့် ကျွန်တော်နှင့်ကို တလှည့်စီတွဲသူဖြစ်၏။”

သူ့အရပ်က ကျွန်တော့် ချိုင်းလောက်ပဲရှိ၏။ သို့သော် ဆံပင်ကတော့ ရှည်ရှည် အုတ်အုတ်။ မုတ်ဆိတ်မွေးကလည်း ထူလှပေ၏။ မျက်နှာပင် သိပ်မပေါ်တော့။ သူက အရပ်ပုသလောက် တိုက်ခိုက်ရာတွင် သွက်လက်ပေါ့ပါးလှ၏။ သူနှင့် ကျွန်တော် သိက္ခမ်းပြီးနောက်ပိုင်း ခဏလေးအတောအတွင်းမှာပင် အလွင်ခင်မင်ရင်းနှီးသွားကြ ၏။ သူနှင့်ကျွန်တော်က ဝါသနာတူ။ သေနတ်ကို ခံမင်တာရော၊ ပစ်ချင်ခတ်ချင်တာ ရော အတူတူ။ အားလပ်ရက်များဆိုလျှင် သူနှင့် ကျွန်တော် မြို့ထဲထွက်ကာ သေနတ် သစ် ဘာတွေထွက်သလဲ လျှောက်စနည်းနာ၏။ စစ်သုံးပစ္စည်းအသစ်ဆိုလျှင်လည်း ပေါ်သည်နှင့် ကျွန်တော်တို့ လက်ဦးအောင်ဝယ်ပြီးသား။

‘ဝေါလ်(ထ်)’က လူပုံပန်းသေးသော်လည်း ဥပမိရုပ်ကတော့ ခန့်၏။ ဆေးပြင်း လိပ်ကြီး ပါးစောင်တွင်ခဲနေသည့်ပုံက တော်တော်ကြည့်ကောင်း၏။ အခုတော့ သူနဲ့ ကျွန်တော် ဤစစ်ဆင်ရေးတွင် ပြန်လက်တွဲမိပြန်ပြီ။

“ပစ်မှတ်နားရောက်ရင် ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ပြောပြီးသားနော်။ ကဲ ဘာမေး စရာရှိသေးသလဲ”

ကျွန်တော်က မေးလိုက်တော့ အားလုံးပင် ခေါင်းခါပြကြ၏။

“ဘာမှ မေးစရာမရှိဘူး။ အကုန်ကောင်းတယ်”

‘ချာလီ’ကတော့ ပြောဖြစ်အောင် ဝင်ပြောသေး၏။

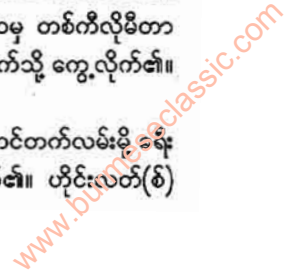
ဘတ်စကတ်ဘောပွဲတစ်ခုကစားသလိုပင်။ ကိုယ်ဆီ ဘောလုံးဘယ်လိုရောက် အောင်လုပ်မလဲ။ ရောက်လာသည့်ဘောလုံးကို ဘယ်သူ့ဆီပေးမလဲ။ ဘယ်သူက ဘယ်လို ဂိုးသွင်းမလဲ။ အားလုံးက ညှိထားပြီးသား။

“ပစ်မယ်ခတ်မယ်။ လှုပ်ရှားမယ်။ ဆက်သွယ်မယ်”

ဒါတွေကို အကြိမ်ကြိမ် ဇာတ်တိုက်ပြီးသားမို့ အထူးအထွေညှိစရာ မလိုတော့။ ပွဲတွေကလည်း အပွဲပွဲနဲ့ခွဲပြီးသားလေ။ ချက်ဆို နားခွက်က မီးတောက်သူတွေချည့်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော့်လူတွေကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းယုံသည်။

ရှေ့ကင်းက အရင်ထွက်နှင့်ပြီ။ သူတို့နောက်သို့ ကျွန်တော်တို့လိုက်၏။ ပထမ တော့ ဖောက်ထားသောလမ်းအတိုင်း သွားကြ၏။ လမ်းက အတော်ကောင်း၏။ အမေရိကန်အခွန်ငွေတွေနဲ့ ဖောက်ထားသောလမ်းကိုး။ ဂိတ်ဝမှ တစ်ကီလိုမီတာ မရှိတရှိတွင် ကျွန်တော်တို့က နောက်ချန်နေခဲ့ကာ အနောက်ဖက်သို့ ကွေ့လိုက်၏။ ထိုမှတစ်ဆင့် ညာဘက်သို့ ဆက်ချီတက်၏

နှစ်နာရီကြာ ချီတက်ရ၏။ ယခုတက်ရသောလမ်းက တောင်တက်လမ်းမို့ ခရီး သိပ်မတွင် မကြာခင် ကားတွေရပ်ထားသောနေရာကိုရောက်၏။ ဟိုင်းလတ်(စ်)

ထရပ်ကားတစ်စင်းက လမ်းဘေးတွင် ရပ်ထား၏။ စတေရှင်ဝက်ဂွန်ကားနှစ်စီးကို လည်း အနီးအနားတွင် တွေ့ရ၏။ ကားမှန်ထဲမှတစ်ဆင့် အတွင်းကို ကြည့်လိုက်၏။ အထဲမှာ ဘယ်သူမှမရှိ။ စွန့်ပစ်သွားသောကားတွေ။ ကားလမ်းပေါက်သမျှအထိ မောင်းလာကြပြီး ဤနေရာအနောက်တွင် စွန့်ပစ်သွားကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုနေရာတွင် သွားလို့ရသောလမ်းဆုံးသွားပြီ။ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ် လမ်းထွင်၍ ဆက်ချီတက်ရ၏။ တောင်ပေါ်သို့ ခြေတစ်လှမ်းတက်လေ သယ်ပိုး လာရသော ဝန်စည်စလယ်တွေက နှင့်ကနည်းပိုလေးလာလေ။ ခရီးတစ်ဝက်ကျိုး တော့ ခြေတွေလက်တွေမသယ်နိုင်လောက်အောင် ခြေကုန်လက်ပမ်းကျနေပြီ။ ဆက်ပြီး အားတင်းကာ ရှေ့ခရီးကို နှင်ရဦးတော့မည်။

နောက်တစ်နာရီလောက် ဆက်သွားတော့မှ ပစ်မှတ်ကို ရှာတွေ့၏။ အဆောက် အဦးတစ်ခုဆီမှ မှိန်ပျယုမီးရောင်ကို လှမ်းမြင်နေရသည်။ သစ်တောအုပ်ကတော့ မြင်ကွင်းကို ကွယ်ထား၏။ အသေအချာ ဂရုစိုက်ကြည့်မှ မြင်နိုင်သည်။ အဆောက် အဦတွေက ကျောက်တုံးနှင့် ရွှံ့ရောပြီး ဆောက်ထား၏။

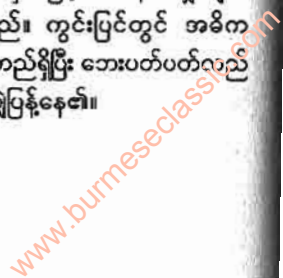
ရှေ့နားတွင် အစောင့်တွေရှိဟန်တူ၏။ ထို့ကြောင့် ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း ဝင်၍ မရ။ သူတို့၏ လှုပ်ရှားမှုအရိပ်အခြေတွေကို စောင့်ကြည့်နေရသည်။

နေထွက်ချိန်အထိ စောင့်နေ၍ကား မဖြစ်။ ရုတ်တရက် အငိုက်ဖမ်းနိုင်ဖို့ အရေး ကြီး၏။ ကျွန်တော့်ခြေထောက်တွေကတော့ တကျွတ်ကျွတ်ပင် အသံမြည်နေသည်။ ညောင်းညာလွန်း၍ လှုပ်လိုက်သည်နှင့် အစိုးက အသံထွက်နေ၏။ တောင်ထိပ်ကို ထပ်တက်ကြရာတွင် မည်သူမျှ စကားတစ်ခွန်းမှ မဟကြ။ သို့သော် ရဲဘော်အားလုံးဆီ မှ အသက်ရှူနေသော ဟောဟဲသံကိုကား ကြားနေရ၏။ ပစ်ကွင်းအကောင်းဆုံး နေရာအရောက် ချီတက်နေကြသည်။

နောက်ထပ်နှစ်နာရီမျှကြာမှ ပစ်ကွင်းအကောင်းဆုံးနေရာကို ရှာတွေ့၏။ ခြေထောက်တွေက နာကျင်ကိုက်ခဲလွန်း၍ ထုံကျင်ပြီးပင် နေချေပြီ။ အသက်ရှူသံ တွေကလည်း မမှန်တော့။ သို့သော် ပစ်ကွင်းက သိပ်လှသဖြင့် ပင်ပန်းသမျှ ချက် ချင်းပျောက်သွား၏။ မကြာခင် အရုဏ်ပျိုးတော့မည်။ ကွင်းပြင်တွင် အဓိက အဆောက်အဦးက သုံးခုရှိ၏။ သူတို့က အလယ်တွင် တည်ရှိပြီး ဘေးပတ်ပတ်လည် တွင် တဲသာသာအဆောက်အဦးတွေက အများကြီးကျဲပြန့်နေ၏။

“အယ်လ်ဖာအသင့်ပြင်ပြီ”

ကျွန်တော်က ရေဒီယိုမှ သတင်းပို့လိုက်၏။

'စတိမ်' ၏ တစ်စုကလည်း ကျွန်တော့်အပေါ်နားတွင် ရောက်နေပြီး လက်ယာဘက်သို့ ဆက်သွားနေ၏။

“ချာလီလည်း အသင့်ပဲ”

'စတိမ်' က ရေဒီယိုမှ ပြန်ပြောသည်။

တောင်ဘက်ခြမ်းမှ 'ဗရာဇို' အဖွဲ့လည်း ရောက်လာပြီ။

“ဗရာဇိုလည်း အသင့်”

ကျွန်တော့်သွေးကြောတစ်လျှောက် ကြက်သီးဖြန်းဖြန်းထလာ၏။ ခြေနာတာတွေ၊ ကိုက်ခဲတာတွေ၊ မောပန်းတာတွေ ဘာမှမရှိတော့။ စိတ်ဓာတ်က အမြင့်ဆုံး ဖိဂရီသို့ ရောက်လာသည်။ အားလုံးက အသင့်ဖြစ်နေကြပြီပဲ။ အစီအစဉ်အတိုင်းသာ ဖြစ်မည်ဆိုလျှင် ရန်သူကို အလစ်အဇိုက်တိုက်မိမည်မှာ အမှန်ပင်။ အဆင်မပြေ တစ်ခုခုဖြစ်လျှင်ကား သူနိုင်ကိုယ်နိုင် အနီးကပ်တိုက်ပွဲဆင်နွှဲရတော့မည်။

“စတော့၊ ဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကောင်းကောင်းလုပ်”

တပ်ခွဲမှူးထံမှ အမိန့်ရေဒီယိုမှာ ပေါ်လာ၏။

ကျွန်တော်တို့ ရှေ့သို့ စပြီးတွားတက်ကြ၏။ ခြေသံက လုံနေကြသည်။ အစစအရာရာ တိတ်ဆိတ်နေ၏။ သွေးတိုးနှုန်းတွေကသာ မြန်ပြီး ကိုယ့်နားတွင် ပေါက်ကွဲသံတမျှ ကျယ်လောင်စွာ ကြားနေရ၏။ ဘယ်အချိန်မှာ ထကြမ်းရမလဲ။ ဘယ်အခြေအနေမျိုးမှာ သည်းခံစောင့်ဆိုင်းနေရမလဲဆိုတာတွေ ကျွန်တော်တို့ သင်ကြားနာယူခဲ့ကြပြီးသား။

နှလုံးခုန်နှုန်းက ရင်ဘတ်ပေါက်ကွဲလုမတတ်။ နှလုံးခုန်သံက အသံချဲ့စက်တပ်ပြီး အနားမှာလာအော်နေသလို ခံစားရ၏။ ခြေလှမ်းလေးငါးလှမ်းတက်လိုက်၊ ပြန်နားလိုက်၊ သေနတ်ပြောင်းမှ လေဆာနဲ့ အဆောက်အဦးတံခါးတွေဆီသို့ လိုက်ချိန်ထားသည်။ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားတွေ့သည်နှင့် တစ်ခါတည်းပစ်ချရမည်။ အခြားရဲဘော်များ၏ လေဆာများကလည်း ကျွန်တော့်နည်းတူ လိုက်ချိန်ရွယ်နေကြသည်ကို ကျွန်တော် မြင်ရ၏။

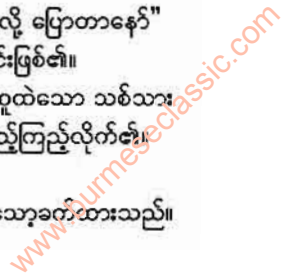
“ဖြည်းဖြည်းဆက်သွား။ ဖြည်းဖြည်းဆိုတာ အသံမမြည်နဲ့လို့ ပြောတာနော်”

ကျွန်တော့်ဘာသာ ကျွန်တော် စိတ်ထဲမှ အမိန့်ပေးနေခြင်းဖြစ်၏။

ကျွန်တော် အဆောက်အဦတစ်ခုဆီသို့ ရောက်သွား၏။ ထူထဲသော သစ်သားတံခါးကြီး၏ သံချေးတက်နေသော လက်ကိုင်ဘုကို အသာလှည့်ကြည့်လိုက်၏။

သော့ခတ်ထားသည်။

'ချာလီကလည်း နံဘေးအိမ်မှ တံခါးဘုကို သွားလှည့်၏။ သော့ခတ်ထားသည်။

ရွှန်လ်က 'ချာလီ' ကို ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ပြကာ အိမ်ပတ်ပတ်လည် လျှောက်ကြည့်ဖို့ အသိပေးလိုက်သည်။

'ဝေါလ်(ထ်)'က ဂိတ်တံခါးမှ သံဆူးကြိုးကိုဖြတ်ပြီး ဝင်လာနေ၏။

'စတိမ်' 'ဝေါ(ထ်)'နှင့် အခြားရဲဘော်အားလုံး ခြံဝင်းထဲရောက်ကုန်ကြပြီ။ ကျွန်တော်တို့ အပေါ်စီးနားမှ ရဲဘော်တစ်ဦးကလည်း ရန်သူအစောင့်ထွက်လာလျှင် ခြေမှုန်းရန် စောင့်ပေးနေ၏။

'ဝေါလ်(ထ်)'က သူ့ရှေ့မှ အဆောက်အဦ၏ တံခါးဘုကို စမ်းလိုက်တော့ သော့ခတ်မထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ 'ဝေါလ်(ထ်)'က အထဲကို အသာဝင်သွားသည်။ ထိုင်နေသူတစ်ဦးနှင့် စောင့်ခြုံကွေးနေသူတစ်ဦးတို့ကို တွေ့ရသည်။ သူတို့ဘေးမှာက အေကေ-၄၇ သေနတ်တွေရှိသည်။ 'ဝေါလ်(ထ်)'နှင့် သူ့ဘေးသို့ရောက်လာသော သူ့ရဲဘော်တို့က ရန်သူနှစ်ဦးကိုဦးအောင်ပစ်ထည့်လိုက်၏။ ထိုအသံကိုကြားတော့ 'စတိမ်'ကလည်း သူ့ရှေ့မှ တံခါးကို အတင်းတွန်းဖွင့်ကာ အိမ်ထဲဝင်လိုက်၏။ အမျိုးသမီးတချို့နှင့် ကလေးများကိုသာ တွေ့ရ၏။ သူ့ရဲဘော်တစ်ဦးကို အစောင့်အနေနှင့် ထားခဲ့ကာ 'စတိမ်'က အခြားအခန်းများသို့ ဆက်ရှာ၏။

တာလီဘန်တပ်သားခြောက်ဦးလောက် အဆောက်အဦထဲမှ သေနတ်တွေဆွဲပြီး ထွက်လာကြ၏။ သူတို့ကို ကျွန်တော်တို့၏ လက်ဖြောင့်တပ်သားက တစ်ဦးစီအား ရှင်းပစ်လိုက်၏။

အခြားအိမ်ထဲမှ လှုပ်ရှားလာကြသူများကို 'စတိမ်'၏ ရဲဘော်တစ်ဦးက လက်ပစ်ဗုံးစာကျွေးလိုက်၏။

လမ်းပေါ်ကို စီးကြည့်၍ ရသောနေရာမှ အစောင့်စစ်သားကိုလည်း ကျွန်တော့်ရဲဘော်များက ပစ်လိုက်ရ၏။ သူက အေကေ-၄၇ သေနတ်ကိုင်ထားသည့်အပြင် အာပီဂျီကိုလည်း ဘေးမှာချထားသူဖြစ်၏။

ကျွန်တော်၏ ရှေ့ကင်းရဲဘော်တစ်ဦးက အိမ်တစ်လုံးထဲဝင်ရှင်းရာ၊ အစားအသောက်အိတ်တွေ၊ အဝတ်အထည်တွေ၊ ဆီပုံးတွေကို တွေ့ရ၏။ ထိုအဆောက်အဦထဲတွင် ပုန်းနေသော ရန်သူတစ်ဦးကမူလက်နက်ကိုင်လျက် နောက်ဖေးဘက်သို့ ပြေးသွားသည်။ ကျွန်တော်က သူ့ကို အမိအရပစ်ချလိုက်သည်။

အပြင်တွင် 'ဗရာဗို'အုပ်စုမှ စက်သေနတ်သံများကို မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်ပင် ကြားနေရ၏။ သေနတ်သံများ၊ ပေါက်ကွဲသံများက တောင်ကြားတစ်လျှောက် စီညံ့ရှ်နေ၏။ ပထမကတုံးကမူ အသံမကြားရအောင် ကျွန်တော်တို့သေနတ်များကို ဆိုင်လင်ဇာ အသံတိတ်ကိရိယာပင် တပ်ထားရသေး၏။ ယခုတော့ ပြောင်ပြောင်တင်းတင်ပင်

ပစ်ခတ် နေကြပြီ။ တောင်ကြားထဲတွင် နေရာယူထားသော ရန်သူများက ကျွန်တော် တို့ရှိရာသို့ စုပြုံတက်လာကြ၏။ ကျွန်တော်တို့လည်း တပ်ကို သုံးစုခွဲကာ သူတို့ကို ချေမှုန်းကြရ၏။ ရန်သူများက စက်သေနတ်ကြီးတွေရော၊ အာပီဂျီတွေပါ ပုံးပေါလအောသုံးပြီး တက်လာနေကြ၏။

ကျွန်တော်တို့က အဆောက်အဦတွေကြားရှိ ကျဉ်းမြောင်းသော လူသွားလမ်း လေးတစ်လျှောက် ဝင်လာနေကြသော ရန်သူများကို ပစ်နေရ၏။ ကျွန်တော့်ဘေး မှာက 'ချာလီ'ကလည်း နံရံကို ကျောမှီကာ ပစ်ခတ်နေ၏။ ကျွန်တော်က သူ့ဘေးမှ နေ၍ တက်လာသမျှရန်သူများကို ပစ်ချရသည်။ 'ချာလီ'က ရှေ့သို့ ဆက်တိုးသွား သည်။ သူ့နောက် ခြေလှမ်းသုံးလှမ်းအကွာမှ ကျွန်တော်ပြေးလိုက်သည်။ များသော အားဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် ကိရိယာတန်ဆာပလာ ပေါင် ၆၀ မျှကို အလေးခံ၍ သယ်ကာ တိုက်ပွဲဝင်ကြ၏။ ထိုအထဲတွင် ရင်ဘတ်သေနတ်မမှန်အောင် ကျည်ကာ ပြားလည်း တပ်ထားကြရသည်။ ထိုနေ့က 'ချာလီ'သည် ကျည်ကာပြားမဝတ်ခဲ့။ ကျွန်တော်လည်း ထိုနည်းတူပင် လေးပင်မည်စိုး၍ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးစလုံး ကျည်ကာ ပြားများကို တမင်ပင် ချန်ထားခဲ့ကြသည်။

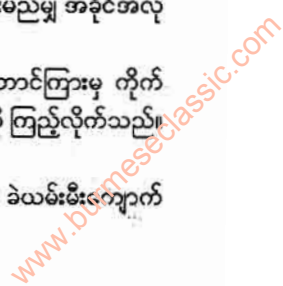

ခဏကြာတော့မှ "အောင်ပြီ"ဟူသော အသံကို ရေဒီယိုမှ ကြားရ၏။ ကျွန်တော် တို့ အလစ်အငိုက်တိုက်ပွဲ အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။ လက်နက်တွေ၊ ကွန်ပျူတာတွေ၊ စာရွက်စာတန်းတွေ အများကြီး သိမ်းဆည်းရမိခဲ့၏။

သို့သော် ဤတိုက်ပွဲသည် နောင်အခါ ကျွန်တော်တို့ကို စွပ်စွဲစရာတစ်ခုအနေ နှင့် အမည်တပ်ပြီး ပြေလာကြသည်ကား၊ ခံပြင်းစရာ။ ကျွန်တော်တို့ ညက သတ်ဖြတ် ခဲ့ကြသည်များမှာ အပြစ်မဲ့လယ်သမားများဖြစ်သည်ဟု စွဲချက်တင်ကြ၏။ တိုက်ပွဲ ပြီး၍ ရက်အနည်းငယ်အကြာတွင် ရွာလူကြီးတစ်ဦးက အနီးအနားရှိ 'နေတိုး'စခန်းသို့ လာရောက်ကာ ကျွန်တော်တို့ အပြစ်မဲ့အရပ်သားများကို လာရောက်သတ်ဖြတ်သည် ဟု တိုင်တန်းခဲ့၏။ အာပီဂျီတွေ၊ အေကေ-၄၇ သေနတ်တွေ ကိုင်ဆောင်ထားသူတွေ က အပြစ်မဲ့လယ်သမားတွေတဲ့လား။ သို့သော် အထောက်အထားမည်မျှ အခိုင်အလုံ ပြစေ ကျွန်တော်တို့ကို အပြစ်ရှိသည်ဟုသာ စွပ်စွဲနေကြဆဲ။

အေစီ ၁၃၀ လေယာဉ်များ၏ ၁၂၀ မမ ပုံးသံများကို တောင်ကြားမှ ကိုက် တစ်ရာကျော်အကွာတွင် ကြားနေရ၏။ ကျွန်တော့်လက်မှ နာရီကို ကြည့်လိုက်သည်။ နံနက် လေးနာရီကျော်ပြီ။

အထောက်အထားများကို ဓာတ်ပုံရိုက်ကာ၊ လက်နက်များ၊ ခဲယမ်းမီးကျောက်

များကို ကွင်အလယ်တွင်စုံပုံကာ ဗုံးခွဲဖျက်ဆီးခဲ့၏။ ကျွန်တော်တို့ အောက်သို့ ဆင်းလာကြပြီ။ မကြာခင်မှာပင် လက်နက်ခဲယမ်းများ ပေါက်ကွဲသံကို ကြားလိုက်ရ၏။

အပြန်အဆင်းလမ်းကား အတက်လမ်းထက် သက်သာလှပါ၏။ သုံးနာရီအကြာတွင် တပ်စခန်းသို့ ပြန်ရောက်ကြ၏။ အားလုံးကား ခြေကုန်လက်ပန်းကျနေကြပြီ။ တစ်ကိုယ်လုံး ရေလောင်းချပြီး သက်သာသလိုနေလိုက်ကြရ၏။

တာဝန်ကျဗိုလ်ကြီးကို အထောက်အထားတွေ အကုန်တင်ပြ၏။

“ရန်သူ ၁၇ လောင်းကို ရတယ်။ အေစီ ၁၃၀ လေယာဉ်ပေါ်က ပစ်လို့သေတဲ့ သူ ၇ ဦး၊ ၈ ဦးလည်းရှိတယ်”

မြေပြင်တပ်မှ ဗိုလ်ကြီးက ကျွန်တော်တို့တင်ပြသောပုံများကို သူ့ကွန်ပျူတာမှကြည့်ပြီး အံ့သြနေ၏။ သူနှင့် သူ့တပ်မှလူများ ဤကဲ့သို့ ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲမျိုး မကြုံဖူးခဲ့ကြ။ သူတို့က ရပ်ရွာလုံခြုံရေး၊ လမ်းလုံခြုံရေးလောက်သာ လုပ်ခဲ့ကြ၏။

‘ဂျာလာလာဘတ်’ သို့ ပြန်လာကာ အပြန်ခရီးတွင် ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်၌ ထိုစစ်ဆင်ရေးအကြောင်း ကျွန်တော်ပြန်စဉ်းစားမိ၏။ ဤမျှ ကြောက်မက်ဖွယ်တိုက်ပွဲကြီး ဆင်နွှဲခဲ့သော်လည်း ကျွန်တော်တို့ဘက်မှ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရမှုမရှိ၊ ကျဆုံးမှုမရှိ။

ကင်းလှည့်သည်။ တောင်တက်သည်။ အလစ်အငိုက်ဝင်တိုက်သည်။ ဒါတွေက ကျွန်တော်တို့သင်တန်းတွေမှာ ဖန်တရာတေမက လေ့ကျင့်သင်ကြားခဲ့ရသော အရာတွေ။

လူလေးတစ်ဒါဇင်လောက်နှင့် ဤမျှခက်ခဲသော တိုက်ပွဲမျိုးကို ငှက်ပျောသီးအခွံနွှာစားသလို တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြပြီး ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မရှိခဲ့ခြင်းသည် အံ့သြစရာမဟုတ်။ စီမံချက်ကောင်းကောင်းချခြင်းနှင့် လေ့ကျင့်မှုကောင်းခြင်းတို့သည်သာလျှင် အခရာ ဖြစ်ချေသည်။

အခန်း(၉) ဒီစီမှ ထူးခြားမှုတစ်စုံတစ်ရာ

ကျွန်တော်သည် ခြံဝင်းအတွင်းမှာရပ်လျက်၊ ခြေဖျားများကို မြက်ခင်းထဲ ထိုးထည့်ရင်း အပြာရောင်ကောင်းကင်ကြီးကို မော့ကြည့်လိုက်၏။

၂၀၁၁ ခုနှစ် ဇွန်ဦးပေါက်ရာသီ၏အစ။ လွန်ခဲ့သော ရက်သတ္တပတ်သုံးပတ်အတွင်းက အမေရိကန်၏ ရှေ့တန်းအခြေစိုက်စခန်းများတွင် လှည့်လည်နေထိုင်ရင်း ချမ်းအေးလှသည့် အာဖဂန်နစ္စတန်၏ ဆောင်းရာသီကို ဖြတ်သန်းကုန်လွန်ခဲ့၏။ လနှင့်ချီပြီး ရေခဲတွေ၊ နှင်းတွေ၊ ရွံ့တွေနှင့်သာ နပန်းလုံးခဲ့ရ၏။ ၂၀၀၁ စက်တင်ဘာလ ၁၁ ရက်နေ့နောက်ပိုင်းတွင် သဲကန္တရုနိုင်ငံတစ်ခုမှတစ်ခုသို့ တပ်တွေရွှေ့ရာနောက်လိုက်ခဲ့ရသည်။ ခုမှသာ စိမ်းလန်းကောင်းမွန်သော မြက်ခင်း၏ အရသာကို စတင်ခံစားရ၏။

ကျွန်တော်အိမ်ပြန်ရောက်နေ၍ ဝမ်းသာမိသည်။

နောက်ဆုံးတာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော တပ်မှာမူ တိုက်ပွဲကြီးတွေနည်း၏။ ရန်သူများသည် ပါကစ္စတန်ဘက်သို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ကြကာ ပိုမိုနွေးထွေးသောရာသီကို စောင့်နေကြ၏။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်သုံးပတ်ခွင့်ရ၏။ အနားယူပြီးလျှင် ကျွန်တော် သေနတ်ပြန်ကိုင်ရဖို့ကို မျှော်နေမိ၏။

ဤတစ်ချိန်အနားယူသည့်အခါသည် 'စတိမ်'နှင့်အတူ သေနတ်ပစ် လေ့ကျင့်ရသော ပထမဆုံးအချိန်ကာလဖြစ်၏။ သူ၏ တပ်စုမှူးတာဝန်ကား ကုန်ဆုံးသွားပြီ။ နောက်ဆုံးတပ်မှ ကျွန်တော်တို့ပြန်အလာ သူ့ကို 'အစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့'သို့ ရွှေ့ပြောင်း

ခွင့် အမိန့်ကျလာသည်။ ထိုတပ်တွင် သူက နည်းပြဆရာ သွားလုပ်ရမည်။ နှုတ်ဆက်ပွဲတွေဘာတွေ မလုပ်နိုင်ကြ။ ကိုယ့်လက်နက်ကိုယ် သိမ်းဆည်းပြီး ပြောင်းဆိုလျှင် ချက်ချင်းပြောင်းလို့ရတာက စစ်သားသဘာဝ 'စတိမ်'လည်း ခွင့်မှ ပြန်လာလျှင် နောက်သင်တန်းတွင် နည်းပြလုပ်ရတော့မည်။

ခွင့်မသွားခင် တစ်နံနက်တွင် ကျွန်တော်က 'စတိမ်'ကို သွား၍ နှုတ်ဆက်သည်။

"အေး၊ ငါလည်း နည်းနည်းနားချင်သေးတယ်ကွာ။ အပြောင်းအလဲအနေနဲ့ တပ်မှာပြန်ပြီး နည်းပြလုပ်လိုက်ဦးမယ်"

"ငါလည်းကြားလို့ မင်းကို လာနှုတ်ဆက်တာပဲ။ နောက်တစ်ခါ တပ်စုမျှအနေနဲ့ ပြန်ကြံကြံသေးတာပေါ့ကွာ"

ကျွန်တော့်တပ်ထဲမှ ရဲဘော်အားလုံးပင် တိုက်ပွဲဝင်အတွေ့အကြုံရှိသူတွေချည်းဖြစ်၏။ ပျမ်းမျှအားဖြင့် သူတို့တစ်ဦးခြင်းသည် တပ်ပေါင်း တစ်ခါလင်လောက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီးကြပြီ။ သူတို့က တိုက်ပွဲတစ်ခုပြီးတစ်ခု မနားတမ်းတိုက်နေကြရသော်လည်း နားချင်သေးပုံမရ။

"ခဏပါကွာ။ နောက်တစ်ခါပြန်လာရင် မင်းက တပ်ခွဲမျှအနေနဲ့ ပြန်ရောက်လာမှာပါ"

ကျွန်တော်က 'စတိမ်'ကိုပြောလိုက်၏။

"အေးကွ၊ အဲဒီအခါကျမှ ငါတို့နှစ်ယောက် ပါဝါပွိုင့်ပညာကို အတူတူပင် သင်ကြရတာပေါ့"

'စတိမ်' က ပြန်ပြော၏။

အာဖဂန်နစ္စတန်အခြေအနေကား ပိုဆိုးလာ၏။ ထို့ကြောင့် စစ်ပွဲအခြေအနေကို တစ်ခါတစ်မျိုး ပြောင်းနေရ၏။ ပါဝါပွိုင့်ဆလိုက်တွေ အများကြီးကြည့်ရ၏။ အကန့်အသတ်တွေ၊ လိုအပ်ချက်တွေအများကြီး လိုက်နာရသည်။ ရှေ့နေများ၊ ဦးစီးအရာရှိများက ဘာမလုပ်ရ၊ ဘာလုပ်ရမည်ဆိုသော အသေးစိတ်အချက်အလက်တွေ အမြဲပေးနေ၏။ အာဖဂန်နစ္စတန်အစိုးရ၏ လက်ခံနိုင်ဖွယ်ရာရှိသော အစီအစဉ်များကိုသာ ကျွန်တော်တို့က ဆောင်ရွက်ရ၏။ စည်းကျော်ဘောင်ကျော်လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်၍မရ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့တာဝန်က အတော်ပင် အကန့်အသတ်ရှိ၏။ ယခုအခါ ကျွန်တော်တို့သည် သမားရိုးကျ တပ်မတော်မှစစ်သားများကိုပါ စစ်ဆင်ရေးတွင် ခေါ်ဆောင်လာပြီး မဟုတ်တမ်းတရားစွပ်စွဲမှုများကို ချေဖျက်ရန် သတ်သေထူနေရ၏။

ပေါ်လစီရေးဆွဲသူများက ကျွန်တော်တို့သင်ကြားခဲ့သော သင်ခန်းစာများကို လျစ်လျူရှုထားရန်၊ နိုင်ငံရေးအဖြေရှာမှုတစ်ခုတည်းကိုသာ ကြည့်ရန် တိုက်တွန်းနေကြ၏။ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျွန်တော်တို့က ရန်သူစခန်းများထဲသို့ အတင်းဝင်ခဲ့၊ ရန်သူများကို အလစ်တိုက်ခဲ့တာတွေ လုပ်ခဲ့ရပြီးပြီ။

အခု ဒါမျိုး မလုပ်ရတော့။

နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲတစ်ခုအကြောင်း မှတ်မိနေပါသေးသည်။ ရန်သူအဆောက်အဦတစ်ခုကို ဝိုင်းမိသည်နှင့် စကားပြန်က အော်လံနှင့်အော်ရသည်။

“အထဲက လူတွေ၊ လက်မြောက်ပြီး ထွက်ခဲ့ကြတော့”

အမေရိကန်တွင် ရဲတွေလုပ်သည့်ပုံစံမျိုး။ ရန်သူတွေထွက်လာပြီးမှ အဆောက်အဦထဲ ကျွန်တော်တို့ဝင်ရ၏။ အဆောက်အဦထဲတွင် သေနတ်တွေတွေ့လျှင် ရန်သူများကို ဖမ်းရ၏။ ဖမ်းသည်ဆိုသော်လည်း နောက်တစ်လနှစ်လကြာလျှင်ပြန်လွတ်ပေးလိုက်စမြဲ။ တစ်ခါတစ်လေ လူတစ်ဦးတည်းကိုပင် တပ်စခန်းတစ်ခုထဲ၌ အကြိမ်ကြိမ် ဖမ်းမိခဲ့ရတာတွေ အများကြီးရှိခဲ့၏။

ဘာနှင့်သွားတူသလဲဆိုတော့၊ လက်တစ်ဖက်က သေနတ်နှင့်တိုက်ပွဲဝင်ကာ အခြားလက်ဖြင့် ခိုးအလုပ်တွေလုပ်နေရသလိုဖြစ်နေ၏။ ဖမ်းဆီးလာသူများရှိရင် သူတို့ကို စစ်မေးပြီး စစ်ချက်ရေးရတာက နှစ်နာရီသုံးနာရီမျှကြာ၏။ မည်သူ့ကိုမဆို ဖမ်းမိလာလျှင် ပထမဆုံးမေးရသောမေးခွန်းမှာ “မင်းနှိပ်စက်ခံရ၊ အစော်ကားခံရသလား” ဆိုသောမေးခွန်း။

ရန်သူကလည်း ကျွန်တော်တို့ပုံစံကို နားလည်သဘောပေါက်သွားသည်။ သူတို့ကလည်း ကျွန်တော်တို့လိုပင် နည်းဗျူဟာကို ပြောင်းလိုက်၏။ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ကို စပစ်သည်။ စတိုက်ခိုက်သည်။ ပြီးလျှင် လက်နက်များကို ဝှက်ထားလိုက်၏။ သူတို့မှာ လက်နက်ကိုင်မထားလျှင် ကျွန်တော်တို့ကပစ်ခွင့်မရှိတော့။ ဖမ်းမိလျှင်လည်း ခဏသာ။ မကြာခင် ရွာပြန်ရမည်ကို သိနေကြ၏။ ရွာပြန်ရောက်တော့ ကျွန်တော်တို့ကို ပြန်ချ၊ ပြီလျှင် လက်နက်ဖွက်လိုက်။ ပြန်အဖမ်းခံ၊ ပြန်လွတ်။ ပြန်တိုက်။ သံသရာစက်ဝန်းကား လည်ပတ်နေ၏။

ကျွန်တော်တို့ဘက်ကတော့ ခံရတာချည်းသက်သက်။

“ကံကောင်းပါစေကွာ။ နောက်နှစ်ကျရင် ဘာတွေဆက်ဖြစ်ဦးမလဲမသိဘူး”

‘စတိဖ်’က ပြောတော့ ကျွန်တော်က ရယ်၍သာနေလိုက်၏။

“ရာဘာကျည်ဆံမျိုးတွေ၊ ကစားစရာသေနတ်တွေနဲ့ စစ်တိုက်တမ်းကစားရမယ်ထင်တယ်” ဟုကား ပြောလိုက်မိ၏။

‘စတိမ်’နှင့်ခွဲရပြီးနောက်ပိုင်း မကြာမကြာ ပြန်ဆုံပါ၏။ ကျွန်တော်တို့၏ နယ်ပယ်က ကျဉ်းကျဉ်းလေးကိုး

ကျွန်တော်သည် ပစ္စည်းပစ္စယအမြန်သိမ်းကာ ခွင့်ဖြင့် အိမ်ပြန်ဖို့ပြင်၏။ ဗာဂျီးနီးယားကမ်းခြေတွင် နွေးနွေးထွေးထွေးရွိလှသည်။ သမုဒ္ဒရာထဲတွင် ရေကူး၍ရသည်။ သိပ်မပူ။ ဘောင်းဘီတိုလောက်တော့ ဝတ်ထားရမည်။ ဒါတွေ တွေးပြီး ပျော်နေမိ၏။

ကျွန်တော်အိမ်ပြန်ရောက်တော့ အက်ဖ်-၁၅ ဖွဲ့ဒ်ထရပ်ကားတစ်စင်း အိမ်ရှေ့မှာရပ်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ လူတစ်ဦးက တွန်းလှည်းနှင့် ခက်ရင်းခွနှင့် တစ်ယောက်တည်းအလုပ်ရှုပ်နေ၏။ သူ့ကို ကျွန်တော်မမြင်ဖူး။ သူလုပ်နေသောအလုပ်မျိုး ကျွန်တော်လုပ်လို့လည်း ရပါသည်။ သို့သော် အချိန်ပေးရမည်။ ထို့ကြောင့် ငွေပေးပြီး ငှားလုပ်ခိုင်းတာက ပိုကောင်း၏။ သူက ကျွန်တော်ကိုကြည့်ပြီး စ၊မေးသည်။

“ခင်ဗျားက တပ်ကလူလား”

“ဟုတ်တယ်” ကျွန်တော်ကပြန်ဖြေလိုက်၏။

သူ့ပုံစံကြည့်ရတာလည်း SEAL လူထွက်ဖြစ်ပုံရ၏။ ဆံပင်ကတော့ နည်းနည်းရှည်၏။ လက်မောင်းနှစ်ဖက်စလုံး ဆေးမင်ကြောင်တွေထိုးထားသည်။

“ကျွန်တော် ဂျေးရဲ့အိမ်မှာ လုပ်ခဲ့သေးတယ်။ ခင်ဗျားသူ့ကိုသိတယ်မဟုတ်လား”

“သူက ကျွန်တော့်အရာရှိပဲ။ သူနဲ့ နောက်တစ်ပတ် သေနတ်ပစ်ထွက်မလို့ ချိန်းထားသေးတယ်”

‘ဂျေး’က ကျွန်တော့်တပ်စုမှူးဖြစ်၏။ သူက ယခုအခြားတပ်သို့ ပြောင်းသွားပြီ။ သူနှင့်ကျွန်တော်က သိပ်မတွေ့ခဲ့ရ။ သူက ပူးတွဲစစ်ဆင်ရေးဌာနချုပ်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရတာကများ၏။ ‘ဂျေး’သည် ကျွန်တော်၏ စတူမြောက်တပ်စုမှူးဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။

“သူလည်း ခုတလော အတော်အလုပ်များနေပုံရတယ်”

ထိုသူက စကားကြောဆက်ရှည်၏။

‘ဂျေး’လည်း ခွင့်ပြန်တာကမှ ဘာမှမကြာသေး။ သူ့အလုပ်များနေသည်ဆို၍ ကျွန်တော်လည်း အံ့ဩသွားသည်။

“ခင်ဗျား ဘာပြောနေတာလဲ”

“ကျွန်တော် သူ့ခြံကိုတစ်ရက်သွား အလုပ်လုပ်ပေးခဲ့ရသေးတယ်။ ပြဿနာတွေ တစ်ခုခုရှိနေပြီနဲ့တူတယ်။ သူ့ချက်ခြင်း ဒီစီကို ထွက်သွားရတယ်”

“ဘာဗျ၊ သူနဲ့ ကျွန်တော်တို့ နောက်နှစ်ရက်ဆို မစ္စစ္စပီတပ်ကို သွားဖို့ရှိတယ်လေ”

ထိုအချိန်တွင် အာရပ်နေ့ဦးအစပျိုးချိန်ဖြစ်၏။ အီဂျစ်တွင် အစိုးရသစ်တက်၏။ အရှေ့အလယ်ပိုင်းတစ်ခုလုံးတွင် ဆန္ဒပြပွဲတွေဖြစ်ကုန်ပြီ။ လစ်ဗျားမှာလည်း ပြည်တွင်းစစ် စ.ဖြစ်၏။ သူပုန်များကို နေတိုးက ကူညီထောက်ပံ့ပေးနေ၏။ ဆီးရီးယားတွင်လည်း မတည်ငြိမ်။ အာဖဂန်နစ္စတန်ကတော့ ပြောစရာပင်မလိုတော့။

ကျွန်တော်တို့ကို ကမ္ဘာတစ်ဝန်းမှ ခြိမ်းခြောက်မှုများအကြောင်း အပတ်စဉ်ရှင်းလင်း၏။ ကျွန်တော်တို့၏ ထောက်လှမ်းရေးများသည် ကမ္ဘာအနှံ့သွားနေကြ၏။ လစ်ဗျားကဲ့သို့သော အထူးဒေသမျိုးကတော့ မပြောပါနှင့်တော့။ ရှင်းလင်းပွဲများသည် နောက်ဆုံးတော့ အာဖဂန်နစ္စတန်နှင့် အီရတ်ပြဿနာနှင့်ပင် နိဂုံးချုပ်တာများ၏။ ရှင်းလင်းပွဲတွေများများတက်ရလေ။ ကျွန်တော်တို့က ပိုပြီး ပြင်ဆင်ရလေဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တို့က စစ်ဆင်ရေးတစ်ခုလို့ ရေးဆွဲ၊ အစမ်းလေ့ကျင့်မှုတွေ အဖန်ဖန် တလဲလဲလုပ်ပြီးမှ အဆုံးအဖြတ်ပေးသူ ဝါရှင်တန်မှ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏အမိန့်ကို စောင့်ရသည်ကား သဘာဝကျလှပါချေ။ တစ်ခါတလေ 'ဗိုလ်ကြီးဖိလစ်(စ်)'တို့ကဲ့သို့ သတင်းရသည်နှင့် လက်ဦးမှုအရယူကာ တစ်ခါတည်းသွားတိုက်ချင်၏။ သို့သော် များသောအားဖြင့်မူ အမိန့်ကိုစောင့်ကာ အသင့်ပြင်ထားရတာကများ၏။ ကျွန်တော်တို့အနေနှင့် ခေါင်းကလေးတွေအသာငှဲကာ သူတစ်ပါးအမိန့်ကိုနာခံပြီး သူတို့ခိုင်းတာပဲ လုပ်ရတာက ဘေးကင်း၏။ ဤသို့ဖြင့် ခွန်အားလည်းမစိုက်ရ။ ဘာမှလည်းမဖြစ်။

ကျွန်တော်က တပ်စုခေါင်းဆောင်မျှသာဖြစ်၏။ အရာရှိမဟုတ်။ အရာရှိတွေက ကျွန်တော်တို့ထက် ဆယ်ဆအလုပ်များ၏။ မစ္စစ္စပီမှာ သင်တန်းတက်နေရတာမှ ပိုစိတ်ချမ်းသာဦးမည်။

ဤတစ်ခေါက် မစ္စစ္စပီသို့သွားရသောခရီးသည် ယခင်က 'အစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့' မှာတုန်းက နေရသည်နှင့်မတူ။ နောက်ဆုံးအဆင့်က လူငါးယောက်ရွေးရမှတို့ ဘာတို့မရှိတော့။ နေ့တစ်ဝက်ကို သေနတ်ပစ်ကွင်းမှာအချိန်ကုန်ကာ နောက်တစ်ဝက်ကို ပစ်မှတ်အိမ်တွင် ကျွမ်းကျင်အောင် လေ့ကျင့်ရုံသာဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့အုပ်စုတိုင်လူသစ်များစွာရောက်နေကြရာ၊ သူတို့ကို ပိုပြီး လှုပ်ရှားမှုသွက်အောင် မောင်းပေးနေရ၏။

SEAL တပ်ဖွဲ့ထဲသို့ 'ဂျေး'နှင့် 'မိုက်' ဘယ်သူ့အရင်ဝင်လာသလဲ။ ဘယ်သူက ရာထူးပိုကြီးသလဲကို မည်သူ့မျှ ဂရုမစိုက်ပါ။ သို့သော် 'ဂျေး'က ဒီစီသို့ အထူးတာဝန်ဖြင့် သွားနေသည်ဆိုသော စကားကြားရ၍ ကား ထူးဆန်းနေ၏။

“ဝဂးဝဝ နာရီ အစည်းအဝေး”

'မိုက်'ကလည်း 'ချာလီ'ကဲ့သို့ပင် လူထွားကြီး။ တုတ်ခိုင်သောလက်မောင်တွေ။

မို့မောက်သောရင်အုံတွေ ပိုင်ရှင်။ သူက ကျွန်တော်ရေတပ်မှာရှိနေတုန်းကတည်းက DEUGR တွင် ရှိနေသူဖြစ်၏။ ‘ဂျေး’ကဲ့သို့ပင် အထူးစစ်ဆင်ရေးတွေ သိပ်မသွား။

ကျွန်တော့်ကဲ့သို့ပင် တပ်ထဲမှ အခြားသူအချို့လည်း ဤသတင်းရ၏။ ‘ချာလီ’က ကျွန်တော့်ကိုမေး၏။

“မင်းကော သတင်းရပြီးပြီလား”

“အေးရတယ်။ ဘာသတင်းသိုးသိုးသန့်သန့် ကြားပြီးပြီလဲ”

“မကြားဘူး။ ဝေါ့လ်(ထ်)လည်း သတင်းရလိမ့်မယ်။ စာရင်း မကြာခင်ထွက်မယ်နဲ့ တူတယ်”

‘ချာလီ’က အခြားသူအချို့အမည်တွေ ရွတ်ပြ၏။ တစ်ဖွဲ့လုံးမဟုတ်။ ဝါရင့်တပ်ဖွဲ့ ဝင်တွေချည်း။

“ကျုပ်တော့ မစောင့်နိုင်တော့ဘူးဗျ။ ကြည့်ရတာက သံသယရှိစရာကြီး”ဟု ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သည်။

ကျွန်တော်က နောက်တစ်နေ့တွင် တပ်ရင်းသို့သွားကာ ပစ္စည်းပစ္စယတွေ အသင့်ပြင်၏။

အစည်းအဝေးက အထူးလုံးခြုံရေးရုံးခန်းတွင် ကျင်းပ၏။ လက်ကိုင်ဖုန်းများ မယူရ။ အထူးလျှို့ဝှက်သတင်းများကိုမှ ဆွေးနွေးသောနေရာဖြစ်၏။ လုံခြုံရေးတံခါးသို့ အဖြတ်တွင် အထူးတံဆိပ်တွေ တပ်ကြရ၏။ အခန်းနံရံကို သတ္တုနှင့်လုပ်ထားသည့် အတိုက် အီလက်ထရွန်းနစ်ကိရိယာများဖြင့် ချောင်းနားထောင်၍မရ။

အစည်းအဝေးခန်းထဲတွင် ရုပ်မြင်သံကြားစက် လေးခုရှိ၏။ အခန်းနံရံတွင် ရုပ်ပုံ သို့မဟုတ် မြေပုံတစ်ခုမှမရှိ။ ဘယ်သူမှ ဘာသတင်းကိုမျှ ကြိုတင်သိမထားကြ။ ကျွန်တော်က စားပွဲပိုင်းအလယ်မှ ထိုင်ခုံတစ်ခုတွင် နေရာယူလိုက်၏။ ကျွန်တော်က ‘ဝေါ့လ်(ထ်)’ရယ်၊ ‘ချာလီ’ရယ်နှင့် ‘အစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့’တုန်းက ဆရာဖြစ်သူ ‘တွမ်’ တို့ကို တွေ့ရ၏။ သူက ကျွန်တော့်ကို လှမ်းမြင်တော့ ခေါင်းဆတ်ပြီး နှုတ်ဆက်၏။

‘တွမ်’သည် ‘စတိဖ်’၏ ဆရာဟောင်းဖြစ်၏။ သို့သော် ‘စတိဖ်’ကို မမြင်ရတာ ထူးနေ၏။ အခန်းထဲတွင် လူ ၃၀ ခန့်ရှိ၏။ SEAL အဖွဲ့သားအချို့ ဆက်သွယ်ရေး ပါရဂူများနှင့်အတူ ရဲဘော်နှစ်ဦး။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး စားပွဲပိုင်းကျဉ်းကျဉ်းရှေ့တွင် ကပ်ထိုင်ကြ၏။ ‘မိုက်’က အလယ်မှထိုင်ပြီး အစည်းအဝေးအကြောင်း ရှင်းပြ၏။ တပ်စုမှ ‘ဂျေး’ကားမလာ။ ‘မိုက်’ကိုကြည့်ရသည်မှာ သက်သောင့်သက်သာရှိပုံမရ။ အသေးစိတ်အချက်အလက်တွေမပြော။

“ငါတို့ ပူးတွဲအသင့်ပြင် လေ့ကျင့်ခန်းတွေလုပ်ရမယ်။ မြောက်ကားရိုးလီးနားကို

သွားပြီး လေ့ကျင့်ရမယ်”ဟု ‘မိုက်’က ပြောကာ လူစာရင်းကို လက်ဆင့်ကမ်းပေး၏။

“ငါလည်း ဘာသတင်းမှ များများစားစားမရသေးဘူး။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် လိုအပ်တာ ပြင်ဆင်ထားကြ။ တနင်္လာနေ့ကျမှ အသေးစိတ်ပြောနိုင်မယ်”

ကျွန်တော်က လူစာရင်းကို တစ်ချက်ကြည့်၏။ စာရွက်ပေါ်တွင် သေနတ်၊ ခဲယမ်းမီးကျောက် ဘာတွေယူခဲ့ရမလဲဆိုတာ မပါ။

“ဘယ်လောက်ကြာမှာလဲ”

အဖွဲ့သားတစ်ယောက်က ဖောက်မေး၏။

“မသိဘူး။ တနင်္လာနေ့ကျရင်တော့ သွားကြမယ်”ဟု ‘မိုက်’ကပြော၏။

‘ရိက္ခာခြောက်တို့၊ ရွက်ဖျင်တဲ့တို့ရော ယူရဦးမှာလား”

‘ချာလီ’ကမေး၏။

“ဒါတွေကို ထောက်ပံ့မှာပါ”ဟု ‘မိုက်’ကဖြေ၏။

နောင် ရဲဘော်နှစ်ဦးကလည်း အလားတူမေးခွန်းမျိုးမေး၏။ ‘မိုက်’က လိုရင်းကို သာ ပြန်ဖြေ၏။ ကျွန်တော်က လက်ညှိုးထောင်ပြီး တစ်ခုမေးကြည့်၏။ လူဘယ်လို ခွဲမလဲ။ အားလုံးက အတွေ့အကြုံရှိသောသူတွေ။ တပ်ပေါင်းစုံကလာသူတွေ။ ပစ္စည်း ပစ္စယသယ်သူ လူသစ်တွေဘာတွေလည်း လိုသေးသည်။ အခန်းထဲလှည့်ပတ်ကြည့် တော့ အတွေ့အကြုံရှိသူ လူဟောင်းတွေချည့် တွေ့ရ၏။ ဘာတွေဘယ်လို လုပ်နေ ကြတာလဲ။

ကျွန်တော်လက်မထောင်မီ ‘တွမ်’က ကျွန်တော့်ကိုကြည့်ပြီး ခေါင်းခါပြ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က လက်ပြန်ချလိုက်ရ၏။ ကျွန်တော့်ခေါင်းမှာက ချာချာလည် နေသည်။ မေးစရာမေးခွန်းအတွက် အဖြေရယူလို၏။ ဘာလုပ်ရမယ်မှန်းတောင် ကြိုမသိတာတော့ဖြင့် ဘဝင်မကျ။

“ကျွန်တော်တို့ထွက်သွားတော့မှ ‘တွမ်’က ပြော၏။ ကျွန်တော်လည်း ယူစရာ ရှိတာယူဖို့ ပြင်ဆင်ရ၏။ လမ်းမှာ ရဲဘော်တစ်ဦးနှင့်တွေ့တော့ သူက ပြော၏။

“ကျွန်တော်တို့ လေ့ကျင့်ခန်းတစ်ခုလုပ်ရမယ်။ မြောက်ဘက်ကာရိုလီးနား ပြည်နယ်ဘက်ကိုသွားပြီး ပူးပေါင်းလေ့ကျင့်ရေး အသင့်ပြင်ရမယ်လို့ ထင်တာပဲ။

ကျွန်တော်က သူ့ကို ဘာမှတ်ချက်မှ ပြန်မပေးတော့။ ကျွန်တော်ကတော့ သေတ္တာထဲသို့ သေနတ်တွေ၊ ငုံးတွေ၊ ကိရိယာတန်ဆာပလာတွေ အပြည့်အသိပ် တည့်ထားလိုက်သည်။

အချို့ကတော့ ကျွန်တော်တို့ လစ်ပျားကိုသွားရမည်ဟု တွက်ထားကြ၏။ အချို့ကမူ ဆီးရီးယား သို့မဟုတ် အီရန်ကို သွားဖို့များသည်ဟု ဆို၏။

'ချာလီ'ကတော့ တစ်မျိုးပြော၏။

“ယူဘီအယ်လ်ကို သွားဖမ်းရမယ်ထင်တယ်ကွ”

'ယူဘီအယ်လ်'ဆိုသည်မှာ အက်ဖ်ဘီအိုင်နှင့် စီအိုင်အေမှခေါ်သော “အိုစမာ ဘင်လာဒင်”၏ အတိုကောက်အမည်ဖြစ်၏။

“ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုပြောနိုင်တာလဲ”

ကျွန်တော်က ပြန်မေးလိုက်၏။

“သူတို့က နေရာအတိအကျ ဘယ်သွားရမယ်၊ ဘာလုပ်ရမယ်မှ မပြောတာဗျ။ ဒါဆို ဒါပဲဖြစ်ဖို့ကျန်တော့တာပေါ့”

'ချာလီ'က သူ့တွက်ကိန်းနှင့်သူ ပြောပြခြင်းဖြစ်၏။

“ဘယ်သိပါ့မလဲကွာ။ ဒီလိုဆိုရင်တော့ ငါတို့ အစ္စလာမာဘတ်ကို သွားရတော့ မယ်ထင်တာပဲ”

'ဂေါ်လ်(ထ်)'က မှတ်ချက်ချ၏။

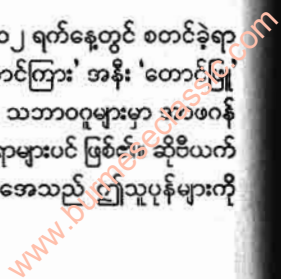

ကျွန်တော်၏ ဆဌမမြောက်တပ်ပြောင်းခြင်းဖြစ်၏။ အချိန်က ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ကျွန်တော်သည် ထိုစဉ်က 'ခွို(စ်)ခရိုင်' တွင် ရှေ့တန်းဌာနချုပ်၌ စီအိုင်အေနှင့်အတူ ပူးတွဲတာဝန်ထမ်းဆောင်နေချိန်။

'ခွို(စ်)ခရိုင်က ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်ရေးဌာနနှင့် ပင်တဂွန်စစ်ဌာနချုပ်တို့ကို ဖျက်ဆီးခဲ့သော လေယာဉ်အပိုင်စီးသူများ လေ့ကျင့်ရာ ဗဟိုဌာနဖြစ်၏။ အယ်လ်ခိုင်ဒါနှင့် တာလီဘန်သူပုန်တို့က ပါကစ္စတန်နိုင်ငံသို့ ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် ကြိုက်သလို လှုပ်ရှားနေကြ၏။

တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ် တစ်ဝက်လောက်တွင် ကျွန်တော်တို့တပ်ကို 'ဂျာလာလာဘတ်'သို့ ပြန်ခေါ်၏။ စီအိုင်အေ၏ ထောက်လှမ်းချက်အရ 'အိုစမာ ဘင်လာဒင်'ကို 'တိုရာဘိုရာ' အနီးတွင် တွေ့ခဲ့ရသည်ဟု ဆို၏။ ဤနေရာသည်ပင် ၂၀၀၀ ခုနှစ်က အမေရိကန်တပ်ဖွဲ့များ သူ့ကို ဖမ်းမိလုနီးနီး စစ်ဆင်ခဲ့သော နေရာဖြစ်၏။

'တိုရာဘိုရာ' တိုက်ပွဲကို ၂၀၀၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် စတင်ခဲ့ရာ ငါးရက်မျှပင် ကြာခဲ့၏။ 'ဘင်လာဒင်'သည် 'ခိုင်ဘာတောင်ကြား' အနီး 'တောင်ပြူ' ရှိ ဂူတစ်လုံးထဲတွင် ခိုအောင်းနေသည်ဟု ယုံကြည်ကြ၏။ သဘာဝဂူများမှာ ဒုတိယကမ္ဘာပွဲများအတွက် သမိုင်းဝင် သဘာဝအမွေအနှစ် ခိုကုံးရာများပင် ဖြစ်၏။ ဆိုဗီယက်က အာဖဂန်နစ္စတန်ကို ကျူးကျော်စဉ်ကာလက စီအိုင်အေသည် ဤသူပုန်များကို

ရက်ရက်ရောရော ထောက်ပံ့ခဲ့ဖူး၏။

အမေရိကန်နှင့် အာဖဂန်တန်များက တိုက်ပွဲအတွင်း၌ တာလီဘန်နှင့် အယ်လ် ခိုင်ဒါ စခန်းများစွာကို သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော် 'ဘင်လာဒင်'ကို မသတ်နိုင်။ မဖမ်းနိုင်ခဲ့။ ယခုလည်း လာပြန်ပြီ။ 'ဘင်လာဒင်'သည် 'တိုရာဘိုရာ'တွင် ရှိသည်ဟု စီအိုင်အေက ဆိုပြန်ပြီ။

“တိုရာဘိုရာမှာ ဝတ်ရုံဖြူဝတ်ထားတဲ့အရပ်ရှည်ရှည်လူတစ်ယောက် လှုပ်ရှား နေတာကို သူတို့တွေ့ထားကြတယ်။ သူက ဒါနောက်ဆုံးခိုအောင်းရာနေရာပဲဖြစ် မယ်”ဟု တပ်မှူးကပြော၏။ ဤသည်မှာ ၂၀၀၇ ခုနှစ်ဖြစ်ပြီး ၉/၁၁ အရေးအခင်း ဖြစ်ခဲ့တာ ခြောက်နှစ်ပင်ကြာသွားပြီ။ ထိုအချိန်အထိ သူဘယ်မှာ ပုန်းအောင်းနေ သည်ကို သဲလွန်စမရကြသေး။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း ဤသတင်းကို ယုံချင်ကြပါ သည်။ သို့သော် အသေးစိတ်ကို သူမသိရသေး။

ကျွန်တော်တို့သည် 'တိုရာဘိုရာ'သို့ လေယာဉ်ဖြင့် သွားကြရတော့မည်။ 'တိုရာဘိုရာ'သည် အာဖဂန်နစ္စတန်နှင့် ပါကစ္စတန်နယ်စပ်၌ ရှိ၏။ 'ခိုခို' နှင့် 'ဂျာလာလာဘတ်'ကြားတွင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ ဤနေရာကို ဝင်စီးရမည်။ သဘောတရားအရမူ ရောမစစ်ဆင်ရေးဟု ဆိုနိုင်၏။ တကယ်တော့ ဤ စစ်ဆင်ရေးသည် လူတစ်ဦးတည်းကိုသာ စစ်ဆင်ခြင်းဖြစ်၏။ ထောက်လှမ်း ရေးသတင်းတစ်ခုတည်းကိုသာ မှတည်ပြီး လုပ်ကြခြင်းဖြစ်၏။ ဤသတင်းခိုင်မာမှု ရှိသည် မရှိသည် မည်သူမျှ အတည်မပြုနိုင်။ 'တိုရာဘိုရာ'ပေါ်တွင်မူ သူလျှို့ ထောက် လှမ်းရေးလေယာဉ်များက နေ့ရောညပါ ဝဲပုံနေကြ၏။ စစ်ဆင်ရေးသည် ကျွန်တော် တို့ရောက်ပြီး ရက်အနည်းငယ်တွင် စ၊ရမည်ဖြစ်၏။ သို့သော် ဘာကြောင့်မှန်းမသိ၊ နှောင့်နှေးနေ၏။

နေ့တိုင်းပင် ဆင်ခြေတစ်မျိုးစီ ကြားနေရ၏။

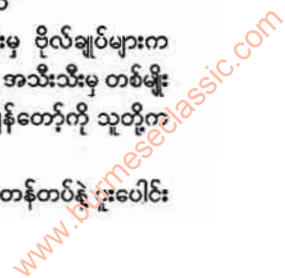
“ဘီဝမ်း ဗုံးကြဲလေယာဉ်တွေ စောင့်ရမှာမို့”

“ရိန်းဂျားတပ်တွေ မရောက်သေးလို့”

“အာဖဂန်တပ်နဲ့ အထူးတပ်တွေ ပေါင်းမိဖို့ ကျန်သေးတယ်”

အာဖဂန်နစ္စတန်တွင် အခြေစိုက်ထားသော တပ်အားလုံးမှ ဗိုလ်ချုပ်များက ဤစစ်ဆင်ရေးတွင် တစ်နေရာရာမှ ပါဝင်နေကြပုံပေါ်၏။ တပ်ဖွဲ့ အသီးသီးမှ တစ်မျိုး စီပါဝင်နေကြသည်။ စစ်ဆင်ရေးမစမီညက 'ဝေါ့လ်(ထ်)'နှင့် ကျွန်တော့်ကို သူတို့က စစ်ဆင်ရေးဌာနချုပ်သို့ခေါ်၏။

“တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်လာရင် ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်က ပါကစ္စတန်တပ်နဲ့ ပူးပေါင်း

ပြီး လုပ်ဆောင်ကြရမယ်။ ကျွန်တော်တို့က နယ်စပ်နားကို စစ်ဆင်ရေးလုပ်ရင်း ခင်ဗျား တို့နှစ်ယောက်က ပါကစ္စတန်တပ်တွေနဲ့အတူ ပိတ်ဆို့ကာဆီးပေးရမယ်”

“ကျွန်တော်တို့ လက်နက်တွေရော ယူခဲ့ရမှာလား”

ကျွန်တော်က မေးလိုက်၏။

“အေး၊ ဟုတ်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ လက်နက်ခဲယမ်းတွေလည်း ယူခဲ့။ ပါကစ္စတန် တပ်တွေနဲ့ တိုက်ပွဲဝင်ရမယ်”

တကယ်ကျတော့ ‘ဝေါလ်(ထ်)’က အစ္စလာမာဘတ်တွင် နေခဲ့ရ၏။ ပါကစ္စတန် တပ်များက ရှေ့တန်းသွားရန် တစ်ဦးသာ ခွင့်ပြု၍ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်က စီနီယာပိုကျ သူဖြစ်ရာ တာဝန်က ကျွန်တော့်အပေါ်မှာသာ ကျလာ၏။ ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ တစ်ဦးနှင့် ဆက်သွယ်ရေးပညာရှင်တစ်ဦးတို့ ကျွန်တော်နှင့် လာတွဲ၏။

ကျွန်တော်သည် အင်္ဂတေဖြင့် ဆောက်ထားသော ‘ယူဖုံး’ အဆောက်အဦထဲ တွင်သာ တစ်ပတ်လုံးနေရ၏။ ထိုနေရာက ကွပ်ကဲရေးရုံးဖြစ်၏။ သူလျှိုလေယာဉ် များကပေးသော သတင်းများကို နားထောင်ပြီး စောင့်ဆိုင်းနေရ၏။

ကျွန်တော်ပါကစ္စတန်သို့ရောက်သောညက လေတပ်က ဗုံးကြဲမှုစ၊၏။ ကျွန်တော့် တပ်ဖွဲ့ဝင်များက ‘တိုရာဘိုရာ’၏အပေါ်မှ တောင်တန်းများပေါ် တက်ရောက် နေရာ ယူပြီး ‘ဘင်လာဒင်’နှင့် သူလူများကို စတင်ရှာဖွေကြ၏။

ကျွန်တော်က ပါကစ္စတန်တပ်ဖွဲ့ကို ကွပ်ကဲရေးရုံးသို့ မကြာခဏခေါ်ကာ သူလျှို လေယာဉ်မှပေးသော အချက်အလက်များကို ရှင်းပြရ၏။ တစ်ခါက လေယာဉ်မှ နေ၍ နယ်စပ်အနီးတွင် စခန်းတစ်ခုဖြစ်ပုံရသည်ကိုတွေ့ရ၍ ထိုနေရာသို့ လက်နက် အပြည့်အစုံနှင့် ကျွန်တော်တို့ ချီတက်ကြရသေး၏။ သို့သော် ဤနေရာက တကယ် တော့ နယ်စပ်စစ်ဆေးရေးစခန်း ဖြစ်နေ၏။

ပါကစ္စတန်စစ်တပ်မှ အရာရှိများကို ကျွန်တော် သိပ်မယုံ။ သူတို့တစ်ယောက် စီက ပုံစံတစ်မျိုးစီရှိကြ၏။ ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိကလည်း ဘာမှ ကူဖော်လောင် ဖက်မရ။ ထို့ကြောင့် သူတို့နှင့် အလိုက်အထိုက်သာ နေရ၏။

ရက်အနည်းငယ်အကြာ၊ ဘာမှမထူး၍ ကျွန်တော်လည်း မိခင်တပ်သို့ ပြန်လာ ခဲ့၏။ အစ္စလာမာဘတ်တွင် ‘ဝေါလ်(ထ်)’နှင့် ပြန်ဆုံ၏။ သူက အာဖဂန်နစ္စတန်သို့ ပြန်တော့မည်။

တစ်ချိန်လုံး ဘာမှမရှိသော တောင်တန်းတွေပေါ် ဗုံးတွေအခြောက်တိုက်ကြ ခဲ့ကြ၏။ ကျွန်တော့်လူတွေလည်း အလကားနေရင်း တောကစားထွက်သလို လုပ်ခဲ့ ကြရ၏။ ဝတ်ရုံဖြူဝတ်ထားသောသူဆို၍ အရိပ်အယောင်မျှပင် မမြင်ခဲ့ရ။ နောက်

တစ်ပတ်အကြာ ကျွန်တော်တို့ အာဖဂန်နစ္စတန်ပြန်ရောက်၏။ “ဝတ်ရုံဖြူတလွားလွား နှင့်သူ” ဆိုသည့်စကားမှာ ကျွန်တော်တို့အတွက် နောက်စရာပြောင်စရာတစ်ခု တိုးလာ ခဲ့၏။ ဘာမှမဟုတ်သည့် စစ်ဆင်ရေးပါတကား။

မြောက်ကာရိုလီးနားပြည်နယ်တွင် လေ့ကျင့်ခန်းတွေ ပြုလုပ်ကြရ၏။ တနင်္လာ နေ့အထိ ဘာတစ်ခုမှ မသိရသေး။ ကျွန်တော်က ဗာဂျီနီးယားကမ်းခြေတွင် တစ်ရက် ရောက်နေ၍ အဖွဲ့သားတွေက ကျွန်တော်မပါဘဲ ထွက်သွားကြ၏။ ကျွန်တော်က အားလပ်ရက်ဆက်မယူဘဲ အမြန်ဆုံးလာခဲ့မည်ဟု ‘မိုက်’ကို ပြောလိုက်၏။

“မလောပါနဲ့ကွာ။ အင်္ဂါနေ့မနက်ရောက်ရင် တော်ပါပြီ”ဟု ‘မိုက်’က ပြန်ပြော ၏။

တနင်္လာနေ့ညနေကျတော့ ‘ဝေါ့လ်(ထ်)’နှင့် ‘ချာလီ’ထံ ဆက်သွယ်ကြည့်၏။ သူတို့က ‘အမြန်လာရန်’ အကြောင်းကြား၏။

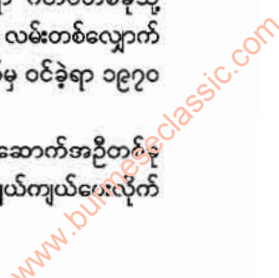
ကျွန်တော်လည်း ကသောကမျော လိုက်လာရာ အင်္ဂါနေ့နံနက် အရှက်မတက်မီ ရောက်သွားသည်။ မိုးကလည်း သည်းလိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း။ လမ်းကချောနေ၏။ ကားကို ဂရုတစိုက်မောင်းနေရသည်။ နည်းနည်းလေးမှားသည်နှင့် ချောက်ထဲကို တစ်ခါတည်း ကျသွားနိုင်သည်။

အင်္ဂါနေ့နံနက်။ နှစ်နာရီကားစီးရမည့်ခရီးသည် ရှစ်နာရီစာမျှကြာသည်ဟုပင် ခံစားလိုက်ရ၏။

မနက် ၇ နာရီကျမှ လေ့ကျင့်ရေးစခန်းသို့ ရောက်၏။ အစောင့်ကို ကျွန်တော့် နာမည်ပြောပြကာ ဝင်ခွင့်တောင်းခဲ့၏။ ကျွန်တော့်ကို လုံခြုံရေးတံဆိပ်တွေ ဘာတွေ ပေး၏။ လေ့ကျင့်ရေးစခန်းက ထင်းရှူးတောအလယ်တွင် ရှိသည်။ နံနက်စောစော ရွာသောမိုးကြောင့် ထင်းရှူးနံ့များပင် သင်းယုံ့နေ၏။ ကျွန်တော်က သတ်မှတ်ချိန် ထက် သုံးနာရီစောရောက်၏။ ကျွန်တော့်အုပ်စုနှင့်အတူ ချီတက်ရန် အပြေးကလေး လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

တစ်လမ်းသွား အင်္ဂါတေလမ်းကလေးအတိုင်း ဝင်လာခဲ့ရာ ဂိတ်ဝတစ်ခုသို့ ရောက်၏။ အမြင့်ဆယ်ပေခန့်ရှိသော လုံခြုံရေးသစ်သားနံရံကြီးက လမ်းတစ်လျှောက် ကာဆီးထား၏။ ထို့ကြောင့် အတွင်းကို လုံးဝမမြင်ရ။ ဂိတ်ပေါက်မှ ဝင်ခဲ့ရာ ၁၉၇၀ ခေတ် ကွန်ကရစ်စိမ့်ထပ်အဆောက်အဦရှေ့သို့ ရောက်၏။

ကျွန်တော်အထဲဝင်သွားတော့ ကျွန်တော့်ရဲဘော်နှစ်ဦး အဆောက်အဦတစ်ခု ထဲ ဝင်သွားသည်ကို လှမ်းမြင်ရ၏။ ကျွန်တော်က ကားဟွန်းသံကျယ်ကျယ်ပေးလိုက်

ပြီး အနီးအနားရှိ ယာဉ်ရပ်နားနေရာတွင် တားကို ထိုးရပ်လိုက်၏။ သူတို့က ကျွန်တော့်ကို ရပ်ပြီး စောင့်နေကြ၏။ မိုးဖွဲဖွဲလေးရွာနေသဖြင့် ကျွန်တော် သူတို့ဆီ သို့ သုတ်သီးသုတ်ပြာ ပြေးသွားလိုက်၏။

“ခင်ဗျား အတော်စောသားပဲ။ ကျုပ်တို့တောင် ခုမှ မနက်စာ စားပြီးကြတာ။ ဘယ်တုံးက ရောက်တာလဲ”

“စောစောကပါ။ ခင်ဗျားတို့ ဘာစားပြီးကြပြီလဲ”

“စားချင်လို့လား။ ယူဘီအယ်လ်(အိုစမာဘင်လာဒင်)လေ”

“တော်စမ်းပါဗျာ”

သူတို့က ဝိုင်းရယ်လိုက်ကြ၏။ ‘ဂျေး’ ကတော့ ဒီစီမှနေ၍ ဤစစ်ဆင်ရေးကို ကူညီလုပ်ဆောင်ပေးနေသည်။

“ဟုတ်တယ်” ယူဘီအယ်လ်ကို သူတို့တွေ့ထားကြပြီ” ရဲဘော်တစ်ဦးက ပြောသည်။

“ဘယ်မှာလဲ”

“ပါကစ္စတန်မှာ”

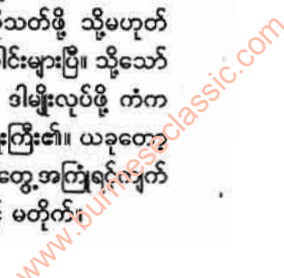
**အခန်း(၁၀)
အက်ဘော့တာဘတ်**

သူတို့က အစည်းအဝေးခန်းထဲသို့ ကျွန်တော့်ကို ခေါ်သွားကြ၏။ ထိုအခန်းကို ယခု စစ်ဆင်ရေးဌာနချုပ်လုပ်ထားကြသည်။

ခေါက်စားပွဲများပေါ်တွင် လက်ပ်တော့များ၊ ပရင်တာများရှိ၏။ နံရံတစ်ခုတွင် ပါကစ္စတန်မြေပုံကို ချိတ်ထား၏။ 'အက်ဘော့ကာဆက်'ဟုခေါ်သော မြို့တစ်မြို့၏ မြေပုံလည်း အပါအဝင်။ ပရိဘောဂအားလုံးကို သားရေတုနှင့် လုပ်ထား၏။ ကုလား ထိုင်လက်တန်းတွေကတော့ သတ္တုတွေဖြစ်၏။ ပရိဘောဂအချို့ကို အခန်းတစ်ဖက် စွန်းရုံ ပလတ်စတစ်အပင်များအနီးသို့ တွန်းရွှေ့ထား၏။ ဒါမှ လက်နက်တွေထားဖို့ နေရာရှိမည်။

အခန်းထဲတွင် အရပ်သားစီအိုင်အေအချို့ အလုပ်လုပ်နေကြသည်ကလွဲ၍ ဘာမှ မရှိ။ ကျွန်တော်က မြေပုံနှင့် ဓာတ်ပုံတချို့ ယူလိုက်၏။ နောက်ဆုံးတွင် သူတို့ 'အိုစမာဘင်လာဒင်'ကို ရှာတွေ့သည်ကို ယခုထိ ကျွန်တော်မယုံသေး။

သူသည် စစ်ပွဲတစ်ခုလုံးကို ကြိုးကိုင်နေသူဖြစ်၏။ သူ့ကိုသတ်ဖို့ သို့မဟုတ် ဖမ်းဖို့ရာ စစ်ဆင်ရေးတွေကို ကျွန်တော်တို့ အိပ်မက်မက်ခဲ့ကြပေါင်းများပြီ။ သို့သော် တကယ်တမ်းမူ မည်သူမျှ လေးလေးနက်နက် မစဉ်းစားကြပါ။ ဒါမျိုးလုပ်ဖို့ ကံက လည်း သိပ်လိုသေးသည်။ အချိန်မှန် နေရာမှန်ဖြစ်ဖို့ သိပ်အရေးကြီး၏။ ယခုတော့ ကျွန်တော်တို့ နေရာမှန်သို့ကား ရောက်နေကြပြီ။ အထူးတပ်မှ အတွေ့အကြုံရင်လျက် သူ အများစုကို သူတို့ ခေါင်းခေါက်ရွှေ့ထား၏။ ရှိရင်းစွဲတပ်နှင့် မတိုက်

‘မိုက်’ဝင်လာတော့ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဖွဲ့စည်းပုံဇယားရှေ့တွင် ရပ်နေသည်ကို သူတွေ့သွားသည်။ စာရင်းတွင် ၂၈ ဦးပါဝင်၏။ ဆက်သွယ်ရေးစက်ကျွမ်းသူလည်း အပါအဝင် စကားပြန်တစ်ဦးနှင့် ကိုင်ရုံဟု အမည်ရသော တိုက်ခိုက်ရေးခွေးတစ်ကောင်ကိုလည်း အားဖြည့်ထား၏။

“ဒီအဖွဲ့ရဲ့ စကားပြန်ကတော့ အလီပဲ။ လေ့ကျင့်စဉ် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသွားလျှင် အစားဖြည့်ဖို့ အရန်စစ်သည်လေးဦးလည်း ရှိသည်။

“အုပ်စုကို လေးစုခွဲထားမယ်။ တစ်စုစီမှာ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်စီ တာဝန်ယူရမယ်”ဟု ‘မိုက်’က ပြော၏။

‘တွမ်’သည်လည်း အဖွဲ့တစ်ခု၏ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တာဝန်ယူရ၏။

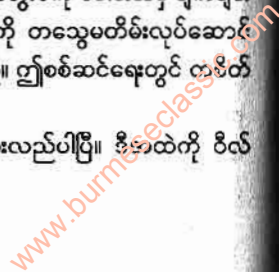
“ခင်ဗျားရဲ့အဖွဲ့ကတော့ ‘ချော့ဝမ်း’နဲ့ လိုက်သွားပြီး ဧည့်သည်ဆောင်ရယ်၊ စီဝမ်းရယ်၊ တောင်ဘက်ခြမ်းရယ်ကို တာဝန်ယူ”ဟု ‘မိုက်’က ပြော၏။

‘စီဝမ်း’သည် ဧည့်သည်ဆောင်၏ဘေးမှ သီးခြားဆောင်ဖြစ်၏။ ပင်မ အဆောက်အဦမှ ခွဲထားသော အဆောင်တစ်ခုဖြစ်။ ‘ဘင်လာဒင်’ အများအားဖြင့် နေတတ်သော နေရာဖြစ်၏။ ‘ချော့ဝမ်း’နှင့် ‘ချော့တူး’တို့မှာ ကျွန်တော်တို့ကို သယ်ဆောင်သွားမည့် ရဟတ်ယာဉ်များကို ဆိုလို၏။

‘ချာလီ’ နှင့် ‘ဂေါ့လ်(ထ်)’တို့ကလည်း ‘ချော့ဝမ်း’တွင် လိုက်ကြမည်။ အဖွဲ့ကတော့မတူ။ ရဟတ်ယာဉ်နှစ်စင်းလုံးပင် အတူတွဲ၍ တာဝန်ယူရသည်။ ‘ချော့ဝမ်း’နောက်က ‘ချော့တူး’လိုက်သည်။ သို့သော် မြေပြင်ရောက်သည်နှင့် သူက လမ်းကြောင်းညွှန်ပြဖို့တာဝန်ယူရမည်။

ပစ်မှတ်ကိုကြည့်ရသည်မှာ အသားမကျသေး။ နံရံတစ်ခုတွင် ချိတ်ထားတာက မြေကွက်လပ်နဲ့ မြားပုံသဏ္ဍာန်နံရံများအဖြစ်ပေ။ ဧည့်သည်ဆောင်ကလည်း အရေးကြီးပစ်မှတ်ဖြစ်နေ၏။ ‘အေဝမ်း’တပ်ဖွဲ့က ပင်မအဆောက်အဦ (အေဝမ်း)၏ ခေါင်မိုးပေါ်တွင် တက်၍တာဝန်ယူရမည်။ အားလုံးစီစဉ်သည့်အတိုင်းဖြစ်လျှင် သူတို့သည် တတိယထပ်သို့ ပထမဆုံးဆင်းရမည့်အဖွဲ့ဖြစ်၏။ ထိုအထပ်တွင် ‘ဘင်လာဒင်’နေနိုင်၏။ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ထဲတွင် ပါချင်၏။ သို့သော် ထိုအတွေးစကို ခေါင်းထဲမှ ချက်ချင်းကြီး ဖယ်ပစ်လိုက်၏။ တကယ်တော့ တာဝန်ပေးရာကို တသွေမတိမ်းလုပ်ဆောင်ဖို့သာ ရှိ၏။ လှုပ်ရှားစရာတွေက အများကြီးရှိသေးသည်။ ဤစစ်ဆင်ရေးတွင် တဖိတ်တပိုင်းပါဝင်ခွင့်ရသည်ကပင် ဝမ်းသာလှပြီ။

ကျွန်တော်က မယားကို လေ့လာပြီးနောက် ‘နားလည်ပါပြီ။ ဒီအထဲကို ဝိလ်ကော ပြန်လာဦးမလား”ဟု မေးလာ၏။

'ဝိလ်'က ယခုအရင်းတွင်မပါ။ သူက ညီအစ်မတပ်ရင်းတစ်ခုတွင် တာဝန်ချထားခြင်းခံနေရ၏။ သူတို့တပ်က အာဖဂန်နစ္စတန်ရှိ 'ဂျာလာလာလတ်'တွင် ရှိ၏။ သူက အာရာဗီစကားသင်ထားသူမို့ 'ဘင်လာဒင်'၏ မိသားစုနှင့် ဆက်သွယ်ရာတွင် အသုံးဝင်လိမ့်မည်။

"ဝိလ်နဲ့ ဂျာလာလာဘတ်မှာ မင်းဆက်သွယ်လိုက်ပေါ့။ ခုတော့ ငါ အစည်းအဝေးရှိသေးတယ်။ ပုံစံကို သေသေချာချာ လေ့လာထားကြ။ ဒါလုပ်ဖို့ ငွေတွေအများကြီး အကုန်ခံထားရတယ် ကျွန်တို့လူတွေတော့ မနက်စာစားပြီး မကြာခင်မှာ ရောက်လာကြလိမ့်မယ်"ဟု 'မိုက်'က ပြောသည်။

ကျွန်တော်က ကော်ဖီကို တကျိုက်ခြင်း သောက်ရင်း စစ်ဆင်ရေးရုံးချုပ်မှ ထွက်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို လိုက်ကြည့်၏။ ကျွန်တော်တို့ ပစ္စည်းပစ္စယတွေကို ခန်းမရှေ့တွင် စုပုံထားသည်။ လက်နက်သေတ္တာတစ်ချို့က ဖွင့်နေ၏။ ရေဒီယို အသံဖမ်းစက်တွေက ပစ္စည်းကိရိယာအိတ်တွေဘေးမှာ တုံးလုံးပက်လက်။ ပရင်တာဘက်ကို ထောင့်တစ်နေရာတွင် ချောင်ထိုးထားသည်။ အခြားထောင့်မှာတော့ ဝိုက်ဘုတ်တွေ၊ ဝိုက်ဘုတ်ထောင်သောစင်တွေ ရှိနေ၏။

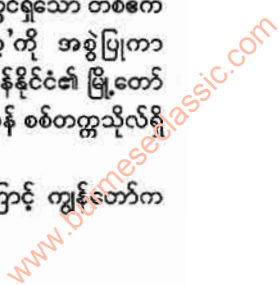
'ဘင်လာဒင်'နေထိုင်သော ဝင်းပုံစံကို တပ်ထဲတွင် ပုံတူလုပ်ပြထား၏။ အောက်ခြေကို အလျားငါးပေ၊ အမြင့်ငါးပေ သုံးထပ်သားတို့ဖြင့် လုပ်ထား၏။ ပုံစံတူကို ရေမြှုပ်ဖြင့် လုပ်ထားခြင်းဖြစ်၏။

ပုံစံတူက 'ဘင်လာဒင်'အိမ်နှင့် အသေးစိတ်ကအစ တူ၏။ သစ်ပင်တွေရှိသော နေရာကအစ၊ ကားလမ်းအထိ အကုန်အသေးစိတ်။ ဝင်းတံခါးနဲ့ တံခါးမကြီးတွေ၊ ခေါင်မိုးပေါ်မှ ရေတိုင်ကီတွေ၊ နံရံသို့ တွယ်ချိတ်ထားသော ဝါယာကြိုးများမှအစ တစ်ထေရာတည်းဖြစ်အောင် ဖန်တီးထား၏။ ခြံထဲတွင် မြက်ခင်းပြင်နေရာအနေအထား၊ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အိမ်များ၊ အကုန်အစုံပါ၏။

ကော်ဖီတစ်ကျိုက်သောက်လိုက်၊ သုံးထပ်တိုက်ကို လေ့လာလိုက်နှင့် ကျွန်တော် အလုပ်ရှုပ်နေ၏။

'အက်ဘော့တာဘတ်'မြို့၏ အစွန်နားရှိ "ကာကူလမ်"ပေါ်တွင်ရှိသော တစ်စက ခြံဝင်း။ ဤမြို့သည် ဗြိတိသျှဗိုလ်မှူး 'ဂျိမ်းစ်အက်ဘော့'ကို အစွဲပြုကာ 'အက်ဘော့တာဘတ်'ဟု အမည်မှည့်ထားခြင်းဖြစ်၏။ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ၏ မြို့တော် 'အစ္စလာမာဘတ်' မြောက်ဘက်တွင်ရှိ၏။ ဤမြို့သည် ပါကစ္စတန် စစ်တက္ကသိုလ်ရှိ ရာ နေရာဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့်ရဲဘော်အချို့မှာ နံနက်စာစားနေကြဆဲ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က

အိမ်ပုံစံတူကိုသာ အသေမှတ်နေရ၏။ ကျွန်တော်မှတ်မိသမျှကို ပြန်စဉ်းစားလိုက် ပြန်မှတ်လိုက် အထပ်ထပ်အခါခါ ဦးနှောက်ကို အလုပ်ပေးထား၏။ နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်တော်တို့ 'အိုစမာဘင်လာဒင်' နောက်ကို လိုက်ကြရတော့မည်။

"အိုစမာဘင်လာဒင်"ကို ၁၉၅၇ ခုနှစ် မတ်လ ၁၀ ရက်နေ့တွင် 'ရီယာဒ်'မြို့၌ မွေးခဲ့၏။ သားသမီးအယောက်ငါးဆယ်ထဲမှ သူက သတ္တမမြောက်။ သူ့ဖခင် 'မိုဟာမက် အဝ်ဘင်လာဒင်' သည် ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းရှင် ဘီလျံနာ သူကြွယ် ကြီးဖြစ်၏။ သူ့မိခင် 'အလီယာဂန်နင်'သည် ဆီးရီးယားမှ ဖြစ်ကာ၊ သူ့ဖခင်၏ ဆယ် ယောက်မြောက်ဇနီးဖြစ်၏။ 'ဘင်လာဒင်'က သူ့အဖအကြောင်း သိပ်မသေ။ သူ ဆယ် နှစ်သားတွင် သူ့ဖခင်နှင့် မိခင် ကွာရှင်းပြတ်စဲ၏။ သူ့မိခင်က နောက်အိမ်ထောင် ထပ်ပြုရာ၊ အမေတူ အဖေကွဲ ညီ၊ ညီမ လေးဦးရခဲ့၏။

ဆော်ဒီအာရေဗျနိုင်ငံ 'ဂျေဒါ'မြို့တွင် အထက်တန်းကျောင်းတက်နေစဉ် 'ဘင်လာဒင်'သည် ကုန်အိတ်ကုမ်းကို အာဂုံဆောင်သော အစွလားမစ်မစ် လေ့လာရေး၊ အဖွဲ့နဲ့ ဆက်သွယ်မိ၏။ ထို့ကြောင့် အထက်တန်းကျောင်းသားဘဝမှပင် သူသည် အစွလားမစ်အခြေပြုဝါဒီဖြစ်ကာ၊ တမန်တော် မိုဟာမက်ကဲ့သို့ မှတ်ဆိတ်မွေး အရှည် ထားခဲ့၏။

အသက် ၁၈ နှစ်တွင် သူ၏ နှမဝမ်းကွဲတော်သူနှင့် လက်ထပ်၏။ ၁၉၇၆ တွင် သားတစ်ယောက်မွေးသည်။ ထိုနှစ်တွင်ပင် 'ဘင်လာဒင်' ဘွဲ့ရခဲ့၏။ ထို့နောက် 'ဂျေဒီ' ရှိ 'အဗ္ဗူလာမစ် ဘုရင်တက္ကသိုလ်'သို့ သွားကာ ပြည်သူ့အုပ်ချုပ်ရေးပညာဘွဲ့ကို ယူခဲ့၏။

၁၉၇၉ တွင် အာဖဂန်နစ္စတန်ကို ဆိုဗီယက်တို့ ကျူးကျော်သောအခါ 'ဘင်လာဒင်' သည် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ 'ပက်ရှူဝါ' မြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်၏။ ထို့ နောက် အာဖဂန်နစ္စတန်သို့ ပြန်ပြောင်းသည်။ မူစလင်တစ်ဦးအနေနဲ့ ကျူးကျော်သူ ဆိုဗီယက်တို့ကို တိုက်ရန် သူ့မှာ တာဝန်ရှိသည်ဟု သူဆို၏။ ထို့ကြောင့် စခန်းမှာ တည်ဆောက်ကာ မူဂျာဟီဒင်တပ်သားများကို လေ့ကျင့်ပေး၏။ အမေရိကန်ထံမှ အထောက်အပံ့များကို သူရ၏။ ၁၉၈၉ တွင် စစ်ပွဲပြီးသောအခါ သူသည် ဆော်ဒီ အာရေဗျသို့ ပြန်၏။ သို့သော် အကျင့်ပျက်တော်ဝင်အစိုးရကို သူက ရွံရှာ၏။ ၁၉၉၀ တွင် သူက ဆော်ဒီအစိုးရကို ပုတ်ခတ်ဝေဖန်သဖြင့် သူ့ကို ဘူဒန်သို့ နယ်နှင်ခဲ့၏။

တစ်နှစ်အကြာတွင် သူက 'အယ်လ်ကိုင်ဒါ'ကို ဖွဲ့စည်း၏။ 'အယ်လ်ကိုင်ဒါ'၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ အာရဗီဘာသာစကားဖြင့် 'အခြေခံ၊ အုတ်မြစ်' ဟူ၍ ဖြစ်၏။ သူ၏

ပန်းတိုင်မှာ အမေရိကန်ကို စစ်ကြေညာကာ မူစလင်များကို စုစည်းလျက် အရှေ့ အလယ်ပိုင်းတွင် တစ်ခုတည်းသော အာရပ်နိုင်ငံထူထောင်ရန်ဖြစ်၏။

အမေရိကန်အပေါ် ဆန့်ကျင်သော စစ်ပွဲစသည့်အနေဖြင့် ၁၉၉၆ တွင် အယ်လ် နိုင်ဒါသည် ဆော်ဒီအာရေဗျတွင် ထရပ်ကားတစ်စီးကို ဗုံးခွဲပြီး အခြေစိုက်အမေရိကန် တပ်သားများကို သတ်ဖြတ်ခဲ့၏။ နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ၏ ဖိအားပေးမှုကြောင့် ဘူဒန်အစိုးရက သူ့ကို ပြည်နှင့်ဒဏ်ပေးလိုက်၏။ ထို့ကြောင့် 'ဘင်လာဒင်'သည် အာဖဂန်နစ္စတန်သို့ ထွက်ပြေးကာ တာလီဘန်တို့၏ အကာအကွယ်ကို ခံယူခဲ့၏။

၁၉၉၈ တွင် အယ်လ်နိုင်ဒါအုပ်စုက ကင်ညာနှင့် တန်ဂန်းနီးယားရှိ အမေရိကန် သံရုံးများကို ဗုံးခွဲခြင်းဖြင့် ထင်ရှားလာ၏။ ထိုတိုက်ခိုက်မှုများက လူ ၃၀၀ နီးပါး သေကြေစေခဲ့၏။ သံရုံးတိုက်ခိုက်မှုများလုပ်ပြီးနောက် ၂၀၀၀ပြည့်နှစ်တွင် 'အေဒင် ဆိပ်ကမ်း'တိုင် ဆိုက်ကပ်ထားသော 'ယူအက်စ်အက်စ်ကိုးလ်' သင်္ဘောကို ဗုံးခွဲခဲ့ ပြန်၏။ သို့သော် သူ၏ အဆုံးအဖြတ်အပေးဆုံး တိုက်ခိုက်မှုလေးခုမှာမူ ၂၀၀၁ စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက် တိုက်ခိုက်မှုပင်ဖြစ်၏။ သူ့နောက်လိုက်များက နယူးရောက်၊ ဝါရှင်တန်နှင့် ပင်ဆီလ်ဗေးနီးယားတို့တွင် အရပ်သားသုံးထောင်ကျော် သေကြေပျက် စီးစေခဲ့၏။ ၂၀၀၁ တွင် စုပေါင်းတပ်များက တာလီဘန်ကို တိုက်ခိုက်ရာတွင် အာဖဂန် နစ္စတန်၊ တိုရာဘိုရာဗွ် ခိုအောင်းနေသော ဘင်လာဒင်သည် သီသီလေး လွတ်မြောက် သွားခဲ့၏။

နောက်ထပ် ဆယ်နှစ်လုံးလုံး သူ့ကို အာဖဂန်နစ္စတန်နှင့် ပါကစ္စတန်နယ်စပ် တစ်လျှောက်တွင် ရှာဖွေကြ၏။ ယခုနောက်ဆုံးကျမှ သူ ပါကစ္စတန်တွင် ပုန်းအောင်း နေသည်ကို တွေ့သွားသည်။

မကြာခင် ကျွန်တော့်အဖွဲ့ဝင်တွေ နံနက်စာစားရာမှ ပြန်လာကြ၏။ ကျွန်တော် ကတော့ ပုံစံတူကို လေ့လာနေဆဲ။ 'ချော့ဝမ်း'မှ ခေါင်းဆောင် 'တွမ်'ဝင်လာသည်။ သူ့အဖွဲ့က 'အဝမ်း'ဟုခေါ်သော ပင်မအဆောက်အဦ၏ ပထမထပ်ကို ရှင်းလင်းရန် တာဝန်ရှိ၏။

"သူ့ကို လမ်းသလားသူလို့တောင် ခေါ်ကြတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူက နာရီပေါင်းများစွာ လမ်းလျှောက်လို့ပဲ။ ထောက်လှမ်းရေးက သတင်းပေးတာက သူက ပန်းခြံထဲမှာ တစ်ချိန်လုံး လမ်းသလားနေတတ်တယ်တဲ့။ အဲဒီသူက ယူအီးအယ်လ်ပဲ" ဟု 'တွမ်'က ခြံဝင်း၏ အရှေ့ဘက်ခြမ်းမြေပုံကို ထောက်ပြရင်း ရှင်းလင်းပြ၏။

'ဝေါလ်(ထ်)'နှင့် 'ချာလီ'တို့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဝင်လာကြ၏။ မျက်နှာသား

ကြီးတွေက ခပ်တင်းတင်းနှင့်။

“သူ့ကို ဘယ်လိုလုပ်တွေ့သွားတာလဲ”ဟု ကျွန်တော်က ‘ချာလီ’ကို မေးလိုက်၏။

“သူ့ရဲ့ ဆက်သားတွေက တစ်ဆင့်ပေါ့။ ဘင်လာဒင်ဆီမှာ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ ဆက်သားနှစ်ယောက်ရှိတယ်လေ”ဟု ‘ချာလီ’က ပြောသည်။

စီအိုင်အေက ကျွန်တော့်အဖွဲ့သားများကို ရှင်ပြု၏။ ‘အက်ဘော့တာဘတ်’သို့ သွားရာလမ်း။ သူတို့ ‘ဘင်လာဒင်’ကို မည်သို့ ခြေရာခံခဲ့နိုင်ပုံများ။

စစ်ဆင်ရေးဌာနချုပ်တွင် ‘ဘင်လာဒင်’၏ ပုန်းအောင်းရာနေရာနှင့် ‘ဘင်လာဒင်’ အကြောင်းများကို ထောက်လှမ်းရေးမှ တွေ့ရှိချက်များ အပြည့်ရှိ၏။ ကျွန်တော်က ထို အချက်များကို လေ့လာ၏။ ကျွန်တော်က တစ်ရက်နောက်ကျမှ ရောက်သည် ဖြစ်ရာ၊ အရင်လူတွေကို အမြန်နှုန်းနှင့် လိုက်နေရ၏။

ဤအိမ်နေရာသည် ပါကစ္စတန်စစ်တက္ကသိုလ်အနီးတွင်ရှိ၏။ မြေနေရာကို ဒေါ်လာတစ်သန်းနှင့်ဝယ်ပြီး ၂၀၀၅ တွင် အဆောက်အဦဆောက်ခဲ့၏။ ဤအိမ်သည် နယ်မြေအတွင်း အခြားအိမ်များထက်ကြီး၏။ တယ်လီဖုန်းမရှိ၊ အင်တာနက် မချိတ် ဆက်ထား။ တောင်ဘက်ခြမ်းနံရံတွေက ပိုမြင့်၏။ ထိုနံရံများက အိမ်၏ ဒုတိယထပ် နှင့် တတိယထပ်များကိုပင် ကွယ်နေ၏။ ပင်မအဆောက်အဦ၏ ဒုတိယထပ်နှင့် တတိယထပ်မှ ပြတင်းပေါက်များကို မမြင်ရ။ အတွင်းကလည်း အပြင်ကို မမြင်ရ။

‘ဘင်လာဒင်’သည် ပြင်ပကမ္ဘာနှင့် လုံးဝ အဆက်ဖြတ်နေ၏။ နေထိုင်သူများ က အမှိုက်များကိုပင် မီးရှို့ပစ်သည်။ အိမ်နီးနားချင်းများနှင့် အဆက်အသွယ်မရှိ သလောက်။

ဤခြံဝင်းတွင် နေထိုင်သူထံမှ လူတွေသိသူတစ်ဦးမှာ ‘အာမက်ဘယ်လ်ကူပိတ်တီ’ ဖြစ်၏။

စီအိုင်အေက ဆော်ဒီနိုင်ငံသား ‘မိုဟာမက် အယ်လ်ခါတန်နီ’ဆိုသူ ၂၀၀၁ စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက် အရေးအခင်းတွင် ပါဝင်သူကို စစ်မေးရာမှ ‘အာမက်’ အကြောင်းသိလာ၏။ ၂၀၀၁ ဩဂုတ်လတွင် သူက အမေရိကန်သို့ တရားမဝင် ဝင်လာရန် ကြိုးစားတဲ့သူ ဖြစ်၏။ ထိုနေ့က ‘အော်လန်ဒီ’ လေဆိပ်တွင် စက်တင်ဘာ ၁၁ တိုက်ခိုက်ကြိုးကိုင်သူ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ‘မိုဟာမက်အာကာ’နှင့် ‘မိုဟာမက်’ က တွေ့ဆုံရန် စီစဉ်ခဲ့ကြောင်း ထောက်လှမ်းရေးမှ တွေ့ခဲ့၏။

‘မိုဟာမက်’ကို ‘တိုရာဘိုရာ’တိုက်ပွဲကျမှ ပြန်မိ၏။ သူ့ကို ကမ္ဘာ့ဘားနိုင်ငံ ‘ဝှမ်တာနာမို’ပင်လယ်ဥွေ’ထောင်သို့ ပို့လိုက်၏။ သူ၏ လက်တွေ့မှာ ဗာစ်ထပ်တည်း

ဖြစ်နေ၍ သူ့ကို ၂၀၀၂ နှင့် ၂၀၀၇ တွင် လပေါင်းများစွာ စစ်ဆေးမေးမြန်းခဲ့၏။

နောက်ဆုံးကျမှ 'မိုဟာမက်'က ပြောဆိုချက်ပေး၏။ သူ့ကို စက်တင်ဘာ ၁၁ တိုက်ခိုက်မှု ကြီးကိုင်စီစဉ်သူ 'ခါလစ်ရှိုတ် မိုဟာမက်'က အမေရိကန်သို့ စေလွှတ်ခဲ့ကြောင်း သိရ၏။ သူက 'ဘင်လာဒင်'နှင့် တွေ့ဆုံကာ အကြမ်းဖက်သင်တန်းတက်ခဲ့ကြောင်း၊ 'ဘင်လာဒင်'၏ ဆက်သားနှင့် ညာဘက်ရုံးမှာ 'အာမက်အယ်လ်ကူဝိတ်တီ' ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ဆောင်လုပ်၏။ အမေရိကန်အကျဉ်းထောင်ထဲရောက်နေသော 'ခါလစ်ရှိုတ်မိုဟာမက်'ကလည်း 'အယ်လ်ကူဝိတ်တီ' ကို သူသိကြောင်း ဝန်ခံခဲ့၏။ ထိုသူက အယ်လ်ခိုင်ဒါ မဟုတ်ဟုလည်း ပြော၏။

၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် 'ဟာဆန်းဂူးလ်'အဖမ်းခံရ၏။ 'ဂူးလ်'သည် ဆက်သားလည်း ဖြစ်ကာ အယ်လ်ခိုင်ဒါ အဖွဲ့ဝင်လည်း ဖြစ်၏။ သူက ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိများအား 'အယ်လ်ကူဝိတ်တီ'သည် 'ဘင်လာဒင်'နှင့် အနီးစပ်ဆုံးသူဖြစ်သည်ဟု ပြော၏။ ထောက်လှမ်းရေးက 'ခါလစ်ရှိုတ်မိုဟာမက်'ကို ထပ်မေးရာ သူက 'အယ်လ်ကူဝိတ်တီ'၏ အခန်းကဏ္ဍကို ဖော်တော့။ 'မိုဟာမက်'၏ အရိုက်အရာဆက်ခံသူ 'အဘူဖာရာချ် အယ်လီအီ'ကို ၂၀၀၅ တွင် ပါကစ္စတန်တပ်မှ ဖမ်းမိ၏။ သူက 'အယ်လ်ကူဝိတ်တီ'ကို ယခုတလော မတွေ့ပါဟု ပြော၏။ 'မိုဟာမက်'ရော 'အယ်လီအီ'ကပါ 'အယ်လ်ကူဝိတ်တီ'ကပါ 'အယ်လ်ကူဝိတ်တီ'ကို မတွေ့ပါဟုဆိုသောအခါ ထောက်လှမ်းရေးက တွက်မိသွားသည်။ သူသည် 'ဘင်လာဒင်'နှင့်သာ အတူရှိနေရမည်။

'အယ်လ်ကူဝိတ်တီ'နှင့် သူညီအသက် ၃၃ နှစ်အရွယ် 'အာဘရာ အာမက် အယ်လ်ကူဝိတ်တီ'ကို ပါကစ္စတန်တွင် ခြေရာခံလိုက်၏။ သူက သူ့အစ်ကိုဆီသွားကာ ထိုမှတစ်ဆင့် 'ဘင်လာဒင်'နှင့် ဆက်သွယ်ရန် အသုံးချရန်စီစဉ်၏။

၂၀၁၀ တွင် သူက မိသားစုဝင်တစ်ဦးနှင့် တွေ့ရာတွင် ဘာလုပ်နေသလဲဟု မေး၏။ သူက ဘယ်မှာလုပ်သည်ကို လျှို့ဝှက်ထား၏။ မိသားစုဝင်တစ်ဦးက အတင်းမေးတော့မှ 'လုပ်နေကျအရင်အလုပ်ပေါ့ကွာ'ဟု 'အယ်လ်ကူဝိတ်တီ'က ပြောသွားသည်။

ဤသို့ဖြင့် စစ်ဆင်ရေးအတွက် အစတစ်ခုကို ဆွဲနိုင်လာ၏။ စီအိုင်အေက 'ဘင်လာဒင်'သည် 'အေဝမ်း' ပင်မအဆောက်ဦး၏ တတိယထပ်တွင် နေကြောင်း သိလာ၏။ သူ့သား 'ခါလစ်'က ဒုတိယထပ်တွင်နေ၏။ စီအိုင်အေ ခန့်မှန်းတာက အိမ်ထဲတွင် သူ့ဇနီး သို့မဟုတ် နှစ်ဦးနှင့် ကလေး တစ်ဒါဇင်မျှရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းထားသည်။ ကျွန်တော်တို့ စီးနင်းဝင် ရောက်သည့်အတွေ့အကြံအရ ထိုအိမ်မျိုးများတွင် ကလေးတွေ အမြဲရှိတတ်၏။

'ဂျေး'နှင့် 'မိုက်'က ဝါရှင်တန်တွင် ယခင်အပတ်များကတည်းက စစ်ဆင်ရေးစီမံ

ချက်ကို ရေးဆွဲကြ၏။ တကယ်လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ရမှာကတော့ ကျွန်တော်တို့။

ကျွန်တော်တို့က ပုံစံတူကို အလွတ်ရအောင် မှတ်ကြ၏။

“ငါတို့ ပစ်မှတ်နေရာကို ရဟတ်ယာဉ်နဲ့ သွားကြမယ်။ ချော့ဝမ်းရဟတ်ယာဉ်က တစ်ဆင့် ခြံဝင်းထဲကို ကြိုးနဲ့ဆင်းရမယ်” ဟု ‘ဂျေး’က ပြော၏။

ပုံစံတူ၏ တောင်ဘက်ခြမ်းတွင်မူ ‘ဂျေး’က ဧည့်သည်ဆောင် (စီဝမ်း)ကို ထောက် ပြ၏။

“မတ် . . . ခင်ဗျားနဲ့ ခင်ဗျားလူတွေက စီဝမ်းကို တာဝန်ယူရမယ်။ ခင်ဗျားတို့ အဖွဲ့က ဧည့်သည်ဆောင်ကို တိုက်ရိုက်ဝင်ကြ။ လက်ဖြောင့်တပ်သားက လမ်းကြောင်း ရှင်းပေးလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားတို့က စီဝင်းကို ခြေကုပ်ယူ။ အာမက်ကူပိတ်လီရယ်၊ သူ ဇနီးရယ်၊ ကလေးတွေရယ်က အဲဒီမှာ နေကြတယ်။ ခင်ဗျားတို့ တာဝန်ပြီးရင် တွမ်ရဲ့ အဖွဲ့နဲ့ အဝမ်းကို ဝင်ကူကြ။

‘ဂျေး’က ဆက်၍ညွှန်ကြားနေ၏။

‘ချော့ဝမ်း’မှ ကျန်တပ်ဖွဲ့ဝင်များကို ‘တွမ်’ဦးဆောင်ကာ ‘အဝမ်း’သို့ ဝင်လိုက်ကြ သည်။

‘ချာလီ’နဲ့ ‘ဂေါ့လ်(ထ်)’က အဝမ်းရဲ့မြောက်ဘက်တံခါးဆီသွားပြီး စောင့်နေကြ။ ဘင်လာဒင်က အဲဒီတံခါးကို ပုံမှန်အတိုင်းဆို သုံးလှေ့ရှိတယ်။ ဒီအိုင်အေသတင်းအရ တော့ ကြောင်လိမ်လှေကားက တတိယထပ်က သူ့အခန်းဆီသွားလို့ရတယ်တဲ့။

‘ဂျေး’က ဆက်ပြီးရှင်းပြနေ၏။

‘တွမ်’နှင့် သူ့အဖွဲ့က တောင်ဘက်တံခါးသို့သွားမည်။ ထို့နောက် ပထမထပ်ကို ရှင်းမည်။ ဆက်သား၏ညီဖြစ်သူ ‘အဗရာအာမက်အယ်လ်ကူပိတ်ကီ’က သူ့မိသားစုနှင့် အတူ အဆောက်အဦ ပထမထပ်တွင် နေမည်ဟုထင်၏။ ‘တွမ်’အတွင်းခန်းသို့ မြင်ရ မည့်အပေါ် မူတည်ကာ သူ့အဖွဲ့သည် မြောက်တံခါးကို ရှင်းမည် သို့မဟုတ် ‘ချာလီ’ နှင့် ‘ဂေါ့လ်(ထ်)’ကို ဝင်ခိုင်းမည်။ အကယ်၍ ပိတ်ဆို့နေလျှင် သူတို့အတင်းဝင်ပြီး မြောက်တံခါးဆီသို့ သွားမည်။

“အဆောက်အဦက နှစ်ပိုင်းခွဲထားတယ်။ ဒါကြောင့် အတွင်းခန်းအနေအထား တွေတော့ မသိနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ‘ချာလီ’နဲ့ ‘ဂေါ့လ်(ထ်)’က ထိန်းသာထား။ ‘လွမ်း’က ရှင်းတယ်လို့ပြောမှ ဝင်” ဟု ‘ဂျေး’က ဆက်ပြောသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဒုတိယရဟတ်ယာဉ်က ‘ချော့တူး’ကို သယ်ဆောင်လာကာ လူ ငါးယောက်ပါသော အဖွဲ့ကို ခြံဝင်းမြောက်ဘက်သို့ချပေးကာ အပြင်စည်း လုံခြုံရေးကို

ယူမည်။ တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်နှစ်ဦးနှင့် တိုက်ခိုက်ရေးစစ်ဆွေးတို့က ဝင်းအတွင်း ကင်းလှည့်နေမည်။ တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့ဝင် ကျန်နှစ်ယောက်နှင့် စကားပြန်တို့က ခြံဝင်း၏ အရှေ့မြောက်ဘက်တွင် နေရာယူမည်။

ပြင်ပလုံခြုံရေးအဖွဲ့၏ အလုပ်က တကယ်တော့ အကြီးဆုံးနှင့် အန္တရာယ်အရှိဆုံး အလုပ်များထဲမှ တစ်ခုဖြစ်၏။ တိုက်ပွဲနည်းနည်းရှည်ကြာလာလျှင် ပထမဆုံး ခုခံသူများ၊ နယ်မြေခံရဲတပ်ဖွဲ့၊ နယ်မြေစစ်တပ်တို့နှင့် ပဋိပက္ခဖြစ်နိုင်၏။

“အပြင်လုံခြုံရေး ချပြီးရင်၊ ကျန်တဲ့ တိုက်ခိုက်ရေးအဖွဲ့ဝင်တွေက ခေါင်မိုးပေါ် တက်။ အဲဒီကတစ်ဆင့် တတိယထပ် လသာဆောင်ကိုသွား။ တတိယထပ်ကို ရှင်း။”

အကယ်၍ ထောက်လှမ်းရေးသတင်းသာ မှန်ခဲ့လျှင်၊ စီမံချက်အတိုင်းသာဖြစ် လျှင်၊ ထိုတပ်ဖွဲ့နှင့် ‘ဘင်လာဒင်’ ပထမဆုံး ထိပ်တိုက်တိုးမည်သာဖြစ်၏။

ထို့နောက် သတင်းပို့ဆက်သွယ်ရာတွင် သုံးမည့် အတိုကောက်စကားလုံးများကို ပြောမည်။ ‘ယူတီအယ်လ်’ကို ‘ဂျာရီနီမို’ဟု ခေါ်ရန်စသဖြင့် ‘ဂျေး’က ရှင်းပြ၏။

စစ်ဆင်ရေးရှင်းလင်းပွဲက တစ်နာရီနီးပါးကြာသည်။ သူတို့ပြောတာဆိုတော့ နားထောင်ပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့လည်း ဖြစ်နိုင်စရာနည်းလမ်းတွေ ထပ်စဉ်းစားကြ ၏။

ပစ်မှတ်နေရာသို့ ရဟတ်ယာဉ်တိုက်ရိုက်ဆင်းတာမျိုးတော့ အဆင်မပြေဟု ထင် ၏။ အဝေးတစ်နေရာမှ ချပေးကာ လူက တိတ်တဆိတ်တက်သွားတာမျိုးက ပိုကောင်း ၏။ ဒါက ကျွန်တော်တို့ ကျွမ်းပြီးသားကိစ္စ။

လက်ဖြောင့်တပ်သားများကလည်း ဂြိုဟ်တုမှတစ်ဆင့်ပို့သော ပုံများကို မှတ်မိ အောင် မှတ်ကြရ၏။ ပစ်မှတ်ကို ခြောက်ကီလိုမီတာအကွာမှ မလွဲတမ်းပစ်ခတ်ဖို့ လေ့ကျင့်ရ၏။ သို့သော် တိုက်ခိုက်ရမည့်နေရာက လူနေရပ်ကွက်ထဲမှာ။ ပစ်မှတ်က ရှုပ်ထွေးနိုင်၏။

နောက်ဆုံးတွင် ပစ်မှတ်ဆီသို့ ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် ဆင်းသော အစီအစဉ်ကိုပင် လက်ခံလိုက်ကြ၏။ အသံကျယ်ကောင်း ကျယ်မည်။ သို့သော် ဒါက ပို၍အချိန်ကုန် သက်သာ၏။ ခြေလျင်တက်ရတာက သိပ်စိတ်မချရ။ အဖွဲ့တစ်ခုစီက ကိုယ့်နည်း ကိုယ့်ဟန်တွေ ပြန်ခွဲစဉ်းစားကြ၏။

ကျွန်တော်တို့အုပ်စုကမူ မပါမဖြစ်ယူရမည့် ပစ္စည်းစာရင်းကို စဉ်းစား၏။ လှေကားတစ်စင်း၊ ဆယ်ပေါင်တူ၊ ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းများ။

“ကားဂိုထောင်ခေါင်မိုးတက်ဖို့ လှေကားလိုတယ်” ဟု လက်ဖြောင့်တပ်သားက ပြော၏။ သို့သော် လှေကားက လေး၏။ ထို့ကြောင့် ကြိုးပစ်ပြီးတက်ရန်သာ ဆုံးဖြတ်

၏။

ကျွန်တော်တို့ လက်ဖြောင့်တပ်သားနှစ်ဦးကို နေရာချ၏။ 'ချော့ဝမ်း'၏ တံခါး တစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် သူတို့ အသင့်နေရာယူရမည်။ ကျွန်တော်တို့ ရဟတ်ယာဉ် ပေါ်မှ ကြိုးနှင့်ဆင်းတာကို သူတို့က ကာကွယ်ပေးရမည်။ ထိုအချိန်တွင် ခြံဝင်းထဲသို့ အေကေ ၄၇ ကိုင် လူတစ်ယောက်မှ မမြင်ချင်။ သူက ကျွန်တော်တို့ ကြိုးနှင့် ဆင်း လာသည်ကို လှမ်းပစ်နိုင်၏။

တံခါးကို သုံးစက္ကန့်အတွင်း ဖောက်ခွဲပွင့်ထွက်စေဖို့ ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းတွေကို လည်း ပြင်ဆင်ရ၏။

ကျွန်တော်တို့ကို ဂြိုဟ်တုမှရသော ဓာတ်ပုံများ၊ မြေပုံများကို ထောက်လှမ်းရေး မှ ပထဝီဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်သူအမျိုးသမီးက အကုန်ထောက်ပံ့၏။ သူက အသက် သုံးဆယ်ဝန်းကျင်သာရှိသေးသည်။ ကျွန်တော်တို့ တောင်းသမျှ အသေးစိတ်အကုန် ပေး၏။ အကြီးရော အသေးရော။

ကျွန်တော်က ဧည့်သည်ဆောင်မှာ တံခါးများကို လေ့လာပြီး သူ့ကို မေးလိုက် ၏။

“စီဝမ်းက တံခါးတွေက အတွင်းဖွင့်လား၊ အပြင်ဖွင့်လား”

သူက ခေတ္တစဉ်းစားပြီး အဖြေပြန်ပေး၏။

“သတ္တုနှစ်ထပ်တံခါးတွေ။ အပြင်ဖွင့်။”

ကျွန်တော်တို့က သိချင်တာ အကုန်မေး၏။ ထောက်လှမ်းရေးမှာက အဖြေအကုန်ရှာ၏။ 'ဘင်လာဒင်'ဘယ်မှာ လမ်းလျှောက်လေ့ လျှောက်ထ ရှိသလဲ။ ဘယ်သူတွေ ဘယ်နေရာမှာ နေသလဲ။ ဘယ်ဂိတ်တံခါးက သော့မခတ်ဘဲထားသလဲ။ ဘယ်နေရာမှာ ကားရပ်တာ များသလဲ။ သူတို့က သူလျှိုလေယာဉ်များနှင့် ဂြိုဟ်တုမှ ပို့သော သတင်းအချက်အလက် အသေးစိတ်ရှိ၏။ သူတို့ မသိတာဟူ၍ မရှိ။

ဝါရှင်တန်တွင်ကား သမ္မတအိုဘားမားနှင့် သူ့အကြံပေးအဖွဲ့ဝင်များက နည်းလမ်း အဖုံဖုံကို ဆွေးနွေးနေကြဆဲ။ သမ္မတက ယခုထိ မြေပြင်စစ်ဆင်ရေးကို လက်မှတ်မထိုး သေး။ ကျွန်တော်တို့ကသာ ပွဲမဝင်မီ ပြင်က လေ့ကျင့်နေကြ၏။ အိမ်ဖြူတော်ကမူ လေကြောင်းမှတိုက်ခိုက်ရေးကိုသာ စဉ်းစားနေဆဲ။ ဘီ-တူး ဝုံးကြလေယာဉ်များဖြင့် အဆောက်အဦကို မြေကြီးထဲရောက်သွားအောင် ဝုံးကြပစ်မလား။

ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး 'ရောဘတ်ဂိတ်(စ်)'ကမူ လေကြောင်းမှ တိုက်ခိုက်ရေးကို ထောက်ခံ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူက ပါကစ္စတန်မှ အဖေရိုက်ကြည်းတပ်

တွေ ဖယ်ရှားချင်၍ဖြစ်၏။ မြေပြင်တပ်ဖွဲ့တွေရှိနေခြင်းသည် နိုင်ငံတစ်ခု၏ အချုပ်အခြာအာဏာကို ဝင်ရောက်ကျူးကျော်စွက်ဖက်ရာရောက်နေ၏။

အမေရိကန်လည်း ကျွန်တော်တို့ ယခုစီစဉ်နေသော ကွန်မန်ဒို အတင်းဝင်စီးနင်းတိုက်ခိုက်ခြင်းကို သိပ်မလုပ်လို။ 'လင်းယုန်လက်သည်း'စစ်ဆင်ရေးနောက်ပိုင်းတွင် သူတစ်ပါးမြေပေါ်၌ သိပ်ပြီးပင် မစွန့်စားလို။

'လင်းယုန်လက်သည်း'စစ်ဆင်ရေးတိုးက ရဟတ်ယာဉ် ခြောက်စင်းအနက် တစ်စင်းသည် သဲမှုန်များပါသော တိမ်တိုက်နှင့် တိုးမိကာ လောင်စာဆီလောင်ကန်ပေါ် ပျက်ကျ၏။ မီးလောင်သဖြင့် လေယာဉ်စစ်သည် ရှစ်ဦးပါ သေကုန်သည်။ 'မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တပ်'မှ စီစဉ်သော ပထမဆုံးစစ်ဆင်ရေးကား ပျက်သွား၏။ 'လင်းယုန်လက်သည်း'စစ်ဆင်ရေး ပျက်သွားသဖြင့် သမ္မတ 'ကာတာ'ပင် နောက်တစ်ကြိမ် ရွေးကောက်ပွဲ ရှုံးခဲ့၏။

လေကြောင်းမှတိုက်လျှင် ပေါင်နှစ်ထောင် စမတ်ဗုံး ၃၂ လုံး လို၏။ ထိုဗုံးဒဏ်ကြောင့် မြေပြင်တွင် ပေ ၃၀ အနက် ကျင်းကြီးဖြစ်သွားမည်။ အပျက်အစီးက သိပ်များ၏။ အလောင်းတွေလည်း ရုပ်ပျက်ပြီး အမည်ဖော်၍ ရတော့မှာမဟုတ်။

သေသူများထဲတွင် 'ဘင်လာဒင်'ပါကြောင်း ပြုနိုင်ဖို့က အရေးကြီး၏။ ဗုံးကြဲလျှင် ဤသို့ မပြုနိုင်။

မြောက်ကာရိုလီးနားသို့ ရက်အနည်းငယ်အကြာ ကျွန်တော်တို့ ရောက်ကြ၏။ 'ဘင်လာဒင်'ကို ပထမဆုံးအကြိမ် ကျွန်တော်တို့ မြင်ဖူးကြရ၏။ ကွန်ပျူတာပုံရိပ်ထဲတွင် အဖြူအမည်းမျှသာ ပေါ်သော်လည်း အသေးစိတ်မြင်ရ၏။ ဝီဒီယိုထဲတွင် ပင်မအဆောက်အဦနှင့် ခြံဝင်းကို မြင်ရ၏။ တစ်စက္ကန့်အနည်းငယ်အကြာတွင် 'ဘင်လာဒင်'ပုံပေါ်လာ၏။ သူ့ကိုကြည့်ရတာ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိတ်လိုဖြစ်နေ၏။ မြောက်ဘက်တံခါးမှထွက်လာကာ ခြံဝင်းထဲတွင် လမ်းလျှောက်နေပုံ။ မျက်နှာပြင်ကိုတော့ ထင်ထင်ရှားရှား မမြင်ရ။

“သူက နာရီပေါင်းများစွာကြာအောင် လမ်းလျှောက်တယ်။ သူ့ဘေးမှာ အလုပ်လုပ်နေသူတွေရှိတယ်။ ဘယ်သူ့ကိုမှ မကူညီဖူး။ လမ်းပဲ လျှောက်နေတာပဲ”ဟု စီဒိုင်းအေမှ ကျွမ်းကျင်သူက ပြော၏။

တစ်ခါတလေ သူ့ဘေးတွင် အမျိုးသမီး သို့မဟုတ် ကလေးတစ်ဦး ပါတတ်၏။ သူတို့ဝင်းထဲရှိ နွားတစ်ကောင် နေမကောင်းဖြစ်သည်ကို တိရစ္ဆာန်ဆရာဝန်တစ်ဦးက လာကုသည်။ ထိုနွားကို တခြားခြံသို့ ပို့ပြီးကုသမှု ခံ၏။

“နွားကို တခြားခြံ ပို့လိုက်တာက သူတို့ ဒီမှာရှိတာ ဘယ်သူမှ မမြင်စေချင်လို့ပဲ။ သူတို့က သိပ်လျှို့ဝှက်နေကြတယ်။ ကျိန်းသေတာက သူတို့က တစ်ယောက်ယောက် ကို ဖွက်ပေးနေတာ ထင်ရှားတယ်။ ဟောဒီမှာ ကြည့်လိုက်ဦး”

ခြံဝင်းကို မြင်ရ၏။ မှန်သားပြင်၏ လက်ယာဘက်တွင် ပါကစ္စတန်ရဟတ်ယာဉ် ပျံသွားသည်ကို တွေ့ရ၏။

“ဒီလေယာဉ်က ဘယ်ကနေ လာတာလဲ”

ကျွန်တော်က မေးကြည့်၏။

“ပါကစ္စတန်စစ်တပ်လေယာဉ်လေ။ ဘယ်က လာသလဲတော့ မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ စစ်တက္ကသိုလ်က ထွက်လာတာတော့ သေချာတယ်”

ကျွန်တော်တို့ မှန်သားပြင်ကို ဂရုစိုက်ကြည့်ကြ၏။ ခြံဝင်းထဲက ဘယ်သူကများ ဘာတုံ့ပြန်မလဲလို့။ ‘ဘင်လာဒင်’က ကားပေါ်တက်ပြေးတာမျိုးမရှိ။ ကျွန်တော်တို့ သိသွားပီ။ သူသည် ရဟတ်ယာဉ်သံကို ယဉ်ပါးနေပြီ။

“ငါတို့လည်း ဒီလိုပဲ ရဟတ်ယာဉ်နဲ့ ဆင်းမယ်။ နောက်ကျမှ ဘာဖြစ်သွားသလဲ သူတို့သိမှာပေါ့” ဟု ‘ချာလီ’က ပြော၏။

စစ်ဆင်ရေးလုပ်တော့မည်ဆို၍ ကျွန်တော်တို့လည်း အစမ်းလေ့ကျင့်ကြရ၏။

‘သိန်းငှက်မည်း’သည် ကာရိုလီးနားပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း ထင်းရှူးတောမှ ကျော်ဖြတ်ကာ ခြံဝင်းပေါ်သို့ ရောက်လာ၏။ ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှာ ခြေတွဲလောင်းချ ရင်း ကျွန်တော် စီးလာ၏။ ကျွန်တော့်ခြေအိတ်ကို ပြင်ပလေ တဟူးဟူးတိုက်နေ၏။ ရဟတ်ယာဉ် လက်ဝဲဘက်တံခါးအပြင်ဘက်မှနေ၍ ‘ဘင်လာဒင်’၏ ခြံဝင်းပုံတူလုပ် ထားသောနေရာကို တွေ့ရ၏။ လေ့ကျင့်ရာကွင်းကို သုံးထပ်သားများဖြင့် အတိအကျ လုပ်ထား၏။

ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှနေ၍ ကြိုးဖြင့် ကျွန်တော် လျှော့ချလိုက်၏။ ခြံဝင်းထဲသို့ ရောက်သည်နှင့် ‘စီဝမ်း’မှ တံခါးမကြီး နှစ်ခုဆီသို့ ပြေးသွားလိုက်၏။ ကျွန်တော့် ပတ်ပတ်လည်တွင်လည်း ကျွန်တော့်အဖွဲ့ဝင်တွေ ရောက်နေကြပြီ။ ခေါင်းပေါ်မှ ရဟတ်ယာဉ်စက်သံကြောင့် ကျွန်တော်တို့ စကားပြောရခက်၏။ သို့သော် သုံးရက်မျှ လေ့ကျင့်ကြပြီးနောက် စကားပြောစရာလည်း မလိုတော့ပါ။ ကျွန်တော်တို့ တစ်ဖွဲ့လုံး သင်ခန်းစာကို ကောင်းကောင်းကျေညက်နေကြပြီ။ လူတိုင်း ကိုယ်ဘာလုပ်ရမည်ကို ကိုယ်သိနေကြ၏။ ကျွန်တော်တို့မှာ အတွေ့အကြုံတွေကလည်း များခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ ချက်ဆို နားခွက်က မီးတောက်သောသူတွေချည်းဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် အရာရာမှာ

ချောချောမွေ့မွေ့။ ကျွန်တော်တို့ ယခင် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည့်ပုံစံများထက် ဤပုံစံမှတ်သည် ပို၍မခက်ခဲ၊ မရှုပ်ထွေးလှပါ။

အစမ်းလေ့ကျင့်ခြင်းသည် လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်သည်ဆိုတာထက် အိမ်ဖြူတော်မှ လူများကို ကျွန်တော်တို့လုပ်နိုင်သည်ဆိုသည်ကို သက်သေထူပြတာက ပိုနေ၏။

အောက်ခြေလူတွေက အတုလုပ်ရာတွင် တော်၏။ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်သားများသည် အပင်တွေစိုက်၊ ခြံဝင်းပတ်ပတ်လည် မြောင်းတွေတူး။ ပါကစ္စတန်တွင် တွေ့နေကျဖြစ်သော အာလူးခင်းမျိုးဖြစ်အောင်ပင် ပုံစံတူတွေ လုပ်ပြထား၏။

ကျွန်တော်တို့ကလည်း ခြေလှမ်း ဘယ်နှလှမ်း ပြေးလိုက်သည်နှင့် ဘယ်နေရာ ရောက်နေပြီဆိုတာအထိ အသေးစိတ် မျက်စိမှိတ်လုပ်၍ပင် ရနေကြပြီ။

နောက်တစ်ခါ အစမ်းမလေ့ကျင့်မီ အပြောင်းအလဲများ လုပ်ခဲ့၏။

ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်သားတွေက ဘာကြောင့်လဲဟု မမေး။ လုပ်ဆိုရင် လုပ်၊ ဖျက်ဆိုလျှင် ဖျက်။ သူတို့က ခိုင်းတာမှန်သမျှ မငြင်းဘဲ လုပ်တတ်ကြတယ်။

ကျွန်တော်တို့က အိမ်နှင့် ခြံ ပြင်ပလောက်သာသိကြပြီး အိမ်အတွင်းခန်းတွေကို မှု မသိကြ။ သို့သော် တိုက်ခိုက်ရေး အတွေ့အကြုံရှိသူများပီပီ ဒါကို ဂရုမစိုက်။ ပြဿနာကို အဖြေရှာတတ်၏။ အခြေအနေကို အကောင်းဆုံးအသုံးချတတ်ကြ၏။

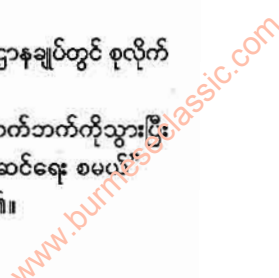
ကျွန်တော် အိမ်တံခါးမရှေ့တွင် ရပ်လိုက်ကာ အထဲမဝင်မီ အတွင်းကို တစ်ချက် လေ့လာလိုက်၏။ တကယ်တိုက်ခိုက်လျှင်မူ 'အာမက်အယ်လ်ကူပိတ်တီ'သည် လက်နက်ကိုင်ထားမလား၊ အသေခံဗုံးခွဲအင်္ကျီဝတ်ထားမလား၊ ကျွန်တော်တို့ မသိ။ 'ဘင်လာဒင်'ရော၊ 'ခါလစ်'ရော၊ 'ကူပိတ်တီညီအစ်ကို နှစ်ဦးရော' ပြန်တိုက်ခိုက်ကြမည် ဟုသာ စိတ်ထဲ မှတ်ထားလိုက်၏။

ကျွန်တော်တို့က အမျိုးစုံပြောင်းပြီး လေ့ကျင့်၏။ ခြံဝင်းထဲသို့ ရဟတ်ယာဉ်မှ တစ်ဆင့် ကြိုးနှင့်ဆင်းမည်။ အုတ်တံတိုင်းပြင်ပတွင်သာဆင်းပြီး ထိုနေရာမှ ဝင်တိုက်သည်။ မတိုက်ခိုက်မီ ပစ်မှတ်ထဲမှတစ်စုံတစ်ဦးက ကျွန်တော်တို့ကို အရင်တွေ့သွားလျှင်ကော ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ ဒါကိုလည်း အသင့်ပြင်ထား၏။ ပုံစံမျိုးစုံ လေ့ကျင့်ထားကာမှ တော်ကာကျမည်မဟုတ်လား။

နောက်ဆုံးလေ့ကျင့်ပြီးသောအခါ ကျွန်တော်တို့ စစ်ဆင်ရေးဌာနချုပ်တွင် စုလိုက်ကြ၏။ 'ဈေး'လည်း အသင့်ရောက်နေ၏။

"ကျုပ်တို့ အိမ်ပြန်ကြတော့မယ်။ တနင်္လာနေ့ဆိုရင် အနောက်ဘက်ကိုသွားပြီး နောက်ထပ်တစ်ပတ် လေ့ကျင့်ဦးမယ်။ နောက်ပြီးရင်တော့ စစ်ဆင်ရေး စမယ်။"

သူက ပြောပြီးတော့ ကျွန်တော်က လက်ထောင်ပြလိုက်၏။

“ဒီစစ်ဆင်ရေးကို အတည်ပြုပြီးပြီလား။ မပြုသေးဘူးလား၊ သိပါရစေ”

“မသိဘူး။ ဝါရှင်တန်ကို စောင့်နေတုံးပဲ”

သူက ဖြေ၏။ ကျွန်တော်က ‘ဝေါ့လ်(ထ်)’ကို ကြည့်လိုက်၏။ သူက မျက်လုံးကို လည်ပြလိုက်၏။ ‘မြန်မြန်လုပ်၊ ပြီးရင်စောင့်’ ဆိုသော ပုံစံမျိုး။ ‘ကပ္ပတိန် ဖီးလစ်’ကို ကယ်တုံးကလည်း ဤအချိုးမျိုး။

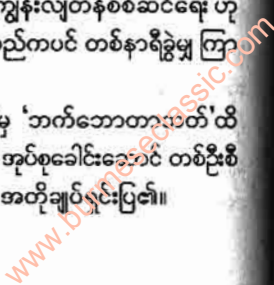
တနင်္လာနေ့ နံနက်စောစောတွင် ကျွန်တော်တို့ လေ့ကျင့်ရမည့်နေရာသို့ လေယာဉ်နှင့်သွားကြ၏။ ကြာသပတေးနေ့တွင် ဝတ်စုံပြည့် လေ့ကျင့်မှု စလုပ်ကြ၏။

အဖွဲ့ဝင်အားလုံးနှင့် စီစဉ်သူများပါ အခြေစိုက်စခန်းတွင် စုဝေးကြ၏။ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် အာဖဂန်နစ္စတန်အရှေ့ပိုင်း မြေပုံရှိ၏။ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘မိုက်မူလင်’ ခေါင်းဆောင်သော ဗီအိုင်ပီ အရာရှိကြီးတွေအားလုံးလည်း လာကြ၏။ ‘မိုက်မူလင်’က ပူးပေါင်းစစ်ဆင်ရေး ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်၏။ ‘တမ်ပါ’၏ အထူးစစ်ဆင်ရေးအရာရှိချုပ်လည်းဖြစ်၏။ DEVRU ၏ အကြီးအကဲဟောင်းလည်းဖြစ်သူ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘အဲရစ်အောက်ဆင်’လည်းပါ၏။ သူတို့ ရေတပ်ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘ဘီလ်မက်ရေပင်’နှင့် အတူ မြေပုံအနီးတွင် ရပ်နေကြ၏။

‘မက်ရေပင်’သည် အထူးစစ်ဆင်ရေးကိစ္စတိုင်းတွင် မည်သည့်အဆင့်ကိုမဆို ကွပ်ကဲသူဖြစ်၏။ DEVRU စစ်ဆင်ရေးကိုလည်း သူပင် ကွပ်ကဲ၏။ သူ့အရည်အချင်းကို ကျွန်တော် လေးစားသည်။ ‘မက်ရေပင်’သည် ကြယ်သုံးပွင့်ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ်ကာ ‘ပူးပေါင်းစစ်ဆင်ရေးအထူးတပ်ဖွဲ့’တွင် ထိပ်ဆုံးမှ နေရာယူထားသူဖြစ်၏။ သူက အရပ်မြင့်မြင့်၊ ပိန်ပိန်ပါးပါး၊ အမြဲတစေ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိနေသူဖြစ်၏။ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအများစုသည် အများစုသည် အသက်ကြီးကြီး၊ ခပ်ဝဝတွေဖြစ်သော်လည်း ‘မက်ရေပင်’ကျတော့ အမြဲတစေ ဖျတ်လတ်သွက်လက်နေ၏။ သူက သူ့အလုပ်ကို သူပိုင်သကဲ့သို့ ဒီစီမှာလည်း ကိုင်တတ်၊ တွယ်တတ်သူဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တို့ တပ်ဖွဲ့ဝင်အားလုံးကတော့ လေ့ကျင့်မှုတွေ အောင်အောင်မြင်မြင် လုပ်နိုင်ခဲ့ပြီးပြီ။ ကျွန်တော်တို့ စစ်ဆင်ရေးကို ‘နက်ပကျွန်းလုံတန်စစ်ဆင်ရေး’ဟု အမည်ပေးထား၏။ စစ်ဆင်ရေးအသေးစိတ်ကို ဖတ်ပြသည်ကပင် တစ်နာရီခွဲမျှ ကြာ၏။

လေသူရဲများက စပြောသည်။ ‘ဂျာလာလာဘတ်’မှ ‘ဘက်ဘောတာဘတ်’ထိ မောင်းနှင်လာမည့်ခရီးစဉ်ကို ရှင်းပြကြ၏။ နောက်ဆုံးတွင် အုပ်စုခေါင်းဆောင် တစ်ဦးစီက သူတို့တစ်ဦးချင်းလုပ်ဆောင်ရမည့် လုပ်ငန်းများကို အတိုချုပ်ရှင်းပြ၏။

“ကျွန်တော့်အဖွဲ့က ချောဝမ်း ရဟတ်ယာဉ်ကနေ ဒြဝင်းထဲကို ကြိုးနဲ့ဆင်းပါမယ်။ ကျွန်တော်တို့ စိမ်းကို ရှင်းလင်းပြီး လုံခြုံရေးယူပါမယ်။ ပြီးတော့ ချောဝမ်းမှ ကျန်အဖွဲ့တွေအတွက် လိုအပ်တာဖြည့်ဆီးပါမယ်” ဟု ကျွန်တော်က ပြော၏။

ဗီအိုင်းပီအရာရှိကြီးများကလည်း သူတို့ သိလိုသည်များကို မေးကြ၏။ အများစုမေးသော မေးခွန်းမှာ ပြင်ပမှလူများကို အပြင်လုံခြုံရေးက မည်သို့ထိန်းသိမ်းမလဲဆိုသော မေးခွန်း။

“နယ်မြေခံရဲတပ်ဖွဲ့ ဒါမှမဟုတ် ဌာနေစစ်တပ်နဲ့ ရင်ဆိုင်ရရင် မင်းတို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ” ဟု အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ကို မေး၏။

“ပထမဆုံးအနေနဲ့ စကားပြန်ကတစ်ဆင့် ရှင်းပြပါမယ်။ ပြီးရင် စစ်ခွေးကို သုံးပါမယ်။ နောက်ပြီး မြင်နိုင်တဲ့ လေဆာတွေနဲ့ အချက်ပြပါမယ်။ နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ကတော့ အင်အားသုံးပါမယ်” ဟု အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်က ပြော၏။

နောက်ဆုံးတွင် ဤစစ်ဆင်ရေးသည် လူသတ်သည့် စစ်ဆင်ရေးလားဟုမေး၏။ ကာကွယ်ရေးဌာနမှလား၊ အိမ်ဖြူတော်မှလား မသိသော ရှေ့နေက ဤစစ်ဆင်ရေးသည် လုပ်ကြံမှုမဟုတ်ကြောင်း နားလည်အောင် ရှင်းပြ၏။

“တကယ်လို့ သူက လက်နက်မပါဘဲ လက်မြောက်ထားတယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ကို မခြိမ်းခြောက်ဘူးဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ သူကို ဖမ်းဆီးထိန်းသိမ်းရဖို့ပဲ ရှိတယ်” ဟု သူက ဆက်ပြော၏။

ထိုသို့ ရှင်းလင်းပွဲလုပ်ပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့ ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်တက်ကြကာ စစ်ဆင်ရေးအသေးစိတ်ကို ပြန်လုပ်ကြ၏။ ဗီအိုင်းပီတို့က သေသေချာချာ ကြည့်ကြ၏။ သူတို့ကြည့်ဖို့ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ပြတာကတော့ တော်တော်ကြောင်သည့်ကိစ္စ။ ကျွန်တော်တို့က ဖန်ခွက်ထဲမှ ငါးများကဲ့သို့ အကြည့်ခံသက်သက်။

လေယာဉ်ပေါ်မှ လေယာဉ်မှူးက တံခါးဖွင့်လိုက်သည်နှင့် ကျွန်တော်က ခြေထောက်ကို တွဲလွဲချလိုက်၏။ ကြိုးကို လက်နှင့်ဆုပ်ထားရင်း အောက်ကို ငုံ့ကြည့်တော့ ဗီအိုင်းပီတွေက မှန်ပြောင်းနှင့် ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကျွန်တော်လည်း အချိန်မဆိုင်း ခုန်ချလိုက်ကာ တိုက်ပွဲဝင်ပုံစံကို လုပ်ပြလိုက်၏။

ဤသို့ဖြင့် ဝတ်စုံပြည့် လေ့ကျင့်ခြင်း ပြီးဆုံးခဲ့သည်။

“ဒါဆို ဆက်လုပ်လို့ရပြီပေါ့နော်” ဟု ‘ချာလီ’က လေ့ကျင့်ပွဲပြီးနောက်က ကျွန်တော့်ကို လှမ်းမေးသည်။

“မသိဘူးဗျာ” ကျုပ်ဖြင့် အသက်ရှူလို့တောင် မဝသေးဘူး” ဟု ကျွန်တော်က ဖြေလိုက်၏။

ကျွန်တော်တို့အားလုံး အသင့်ဖြစ်ကြပြီ။ လောလောဆယ် ကျွန်တော်တို့ လုပ်နိုင်
တာဆိုလို့ စောင့်ဖို့သာရှိတော့၏။

**အခန်း (၁၁)
လုပ်ကြံဖို့အချိန်**

ဗာဂျီးနီးယားကမ်းခြေရှိ ကျွန်တော်တို့ တပ်စခန်းမှ အစောင့်ကို ကျွန်တော်၏ မှတ်ပုံတင်ကတ်ပြား ထုတ်ပြလိုက်ချိန်တွင် နေဝင်တော့မည်။ သူက ကျွန်တော့်ကို လက်ဝှေ့ယမ်းပြပြီး နှုတ်ဆက်၏။ ကျွန်တော်လည်း ကားကို မောင်းထွက်လာ၏။

လေယာဉ်ထွက်ဖို့ စောသေး၏။ သို့သော် ကျွန်တော်က စောင့်ဆိုင်းရသည်ကို ပင်ပန်းလှပြီး အိမ်မှာ တစ်ပတ်လုံးလုံးနေရမည့်အတွက် ပျင်းတောင်လာပြီ။ အီစကာ အားလပ်ရက်တွင် မိဘများကို သွားတွေ့၏။ ကျွန်တော် ဘာလုပ်နေရသလဲတော့ မည်သူ့ကိုမှ မပြော။ ကျွန်တော်တို့ ရင်ထဲတွင် သိမ်းထားရသော လျှို့ဝှက်ချက် အစိုင် အခဲကြီးက လေးလံလှ၏။

ဝတ်စုံပြည့် လှေကျင့်ပြီးနောက် ဝါရှင်တန်မှ နိုင်ငံရေးသမားများက အဆုံး အဖြတ်ပေးဖို့သာ ကျန်တော့သည်။ ကျွန်တော်တို့က ကာရိုလီးနားမြောက်ပိုင်းသို့ တစ်ချီထပ်သွားကာ နောက်ဆုံးပိတ်တစ်ခါ လှေကျင့်ကြဦးမည်။

ကျွန်တော် တပ်စခန်းရှေ့တွင် ကားကို ထိုးရပ်လိုက်၏။ ဌာနချုပ်သို့ လျှောက် သွားနေသော ရဲဘော်ရဲဘက်များကို တွေ့ရ၏။ သူတို့ရင်ထဲတွင်လည်း ကျွန်တော့်လို ပင် ခံစားချက် ကိုယ်စီရှိနေကြမည်။

မကြာခင်မှာ စစ်ဆင်ရေးကို ခွင့်ပြုကြောင့် သတင်းရလာ၏။ ကျွန်တော်တို့ လည်း စားစရာရှိတာ မြန်မြန်စားကြ၏။ မကြာခင် လေယာဉ်အကြာကြီး စီးရတော့ မည်။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ကြယ်သီးတပ်ကော်လာနှင့် ရှုပ်အကျီတွေကိုယ်စီ။

www.burmeseclassic.com

ဂျင်းဘောင်းဘီကိုယ်စီ ဝတ်ထားကြ၏။ သူငယ်ချင်းတစ်သိုက် အားလပ်ရက်ခရီးသွား ကြတော့မည့်ပုံစံ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး။ လက်မှာသာ နိုင်ဖယ်မကိုင်ဘဲ ဂေါက်တံကိုင်ထား လျှင် ကြေးစားဂေါက်အဖွဲ့လားဟု ထင်မှတ်မှားနိုင်မည်။

ကျွန်တော်ကလည်း ပစ္စည်းပစ္စယ ပေါ့နိုင်သမျှ ခပ်ပေါ့ပေါ့ပဲ ယူလာ၏။ ယခု လေယာဉ်ဖြင့် သွား၊ နှစ်ရက်စောင့်၊ တတိယညတွင် စစ်ဆင်ရေး စမည်။

ဘတ်စ်ကားများဖြင့် အခြေစိုက်စခန်းမှ လေယာဉ်ကွင်းသို့ ပို့ပေး၏။ လေယာဉ် ကွင်းထဲတွင် မီးခိုးရောင် စီ - ၁၇ ဂလုပ်မာစတာလေယာဉ်ကြီးကို ထီးထီးကြီး မြင် နေရ၏။ လေတပ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်များက အစမ်းပျံသန်းကြည့်ပြီးပြီ။ ယခု လေယာဉ်ပေါ်တွင် ရဟတ်ယာဉ်စက်ပြင်သမားများ တက်နှင့်နေကြပြီ။ အနီးအနားတွင် အမျိုးသားလုံခြုံ ရေးအဖွဲ့မှ အုပ်စုတစ်စုနှင့် စီအိုင်အေမှတချို့ စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

လေယာဉ်ပေါ် ထိုင်လိုက်ကြတော့မှ သက်သောင့်သက်သာရှိသွား၏။ ဒါမျိုး တပ်အပြောင်းအရွှေ့တွေ၊ စစ်ဆင်ရေးတွေ လုပ်ခဲ့ပေါင်းများခဲ့ပြီ။ လေယာဉ်ဝမ်းဗိုက် ထဲတွင် ကျွန်တော်တို့ ပစ္စည်းပစ္စယတွေ၊ ရဟတ်ယာဉ်အုပ်စုမှ ရဲဘော်တွေ၏ ပစ္စည်း ပစ္စယတွေ ထည့်ထား၏။ ကျွန်တော်က ကျွန်တော်၏ အစိမ်းရောင်နိုင်လွန် ပုခက်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်ကာ လေယာဉ်ပေါ်တွင် ခလျိတ်စရာ နေရာရှာလိုက်၏။ ကျွန်တော့် ရဲဘော်တွေလည်း လေယာဉ်ပေါ်မှာ သက်သောင့်သက်သာ ခြေဆန့်၊ ကျောဆန့် လုပ်လို့ရမည့်နေရာကို ပုရွက်ဆိတ်ပမာ ရှာနေကြတာ တွေ့ရ၏။ ကျွန်တော်တို့ အားလုံးသည် လေယာဉ်စီးလျှင် တတ်နိုင်သမျှ သက်သောင့်သက်သာ ဖြစ်သည့်နေရာ ကို ရှာဖွေကြရာတွင် ပါရဂူမြောက်သူများဖြစ်ကြသည်။

ကျွန်တော်က ပုခက်ကို လက်နက်သေတ္တာနှစ်ခုကြားတွင် ချည်လိုက်၏။ အချို့ ကလည်း လက်နက်သေတ္တာပေါ် တက်အိပ်သူ အိပ်ကြ၏။ အချို့ကလည်း လူထိုင်ခုံ နှင့် ပစ္စည်းထားသည့်နေရာကြား ကွက်လပ်တွင် နေရာသွားယူကြသည်။ အချို့ ရဲဘော်တွေကမူ ဖြာခင်းပြီး ခြေနင်းဖက်တွင်ပင် အိပ်ကြ၏။ ပုခက်သုံးသူကား ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း။ တောထဲစစ်ဆင်ရေးလုပ်တိုင်း ပုခက်နှင့်အိပ်ရတာ နေသားကျနေသော ကျွန်တော်က အေးစက်သော လေယာဉ်ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် မအိပ်လို့။

ကျွန်တော်တို့ ခရီးစဉ်က ရှည်လျား၏။ ဂျာမနီသို့ ၈ နာရီကြာ ပျံသန်းရမည်။ ထို့နောက် ခေတ္တနားကာ နောက် ၈ နာရီကြာအောင် 'ဘာဂရမ်'သို့ သွားရမည်။ ထို့ကြောင့် လေယာဉ်ပေါ်မှာ အိပ်နိုင်သမျှ အိပ်တတ်မှ တော်ကာကျမည်။

စီအိုင်အေမှ လိုက်ပါလာသူ 'ဂျင်'သည် လေယာဉ်ပေါ်တွင် တိုင်ခုံနှင့် ထိုင်၏။

ကျွန်တော်က မအိပ်ခင် 'ဂျင်'နှင့် စကားပြောသည်။ သူ့ကို ကာရိုလီးနားမြောက်ပိုင်း မှာ တွေ့နေတာကြာပြီ။ သို့သော် စစ်ဆင်ရေးအလုပ်တွေ ကိုယ်စီရှုပ်နေကြသဖြင့် စကားကြာကြာပြောဖို့ အချိန်မရခဲ့ကြ။ သူက 'ဘင်လာဒင်'ကို ရှာဖွေရာတွင် အကူအညီပေးသော စီအိုင်အေမှ လေ့လာသုံးသပ်ရေးခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်၏။

“ရိုးရိုးသားသား မေးပါရစေ။ သူ့မှာက ထူးခြားတာ ဘာရှိသလဲ”

“ရာနှုန်းပြည့်အလုပ်ပဲလို့ ပြောရမယ်”

'ဂျင်'သည် ကောလိပ်မှ ဘွဲ့ရပြီး စီအိုင်အေသို့ ဝင်ခဲ့၏။ လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်တာ တစ်လျှောက်လုံး သူမက 'ဘင်လာဒင်' ချေမှုန်းရေးအလုပ်တာဝန်တစ်ခုတည်း စိုက်လိုက်မတ်တပ် စောင့်ခဲ့ရ၏။ လူတွေသာ နေရာပြောင်းသွားသည်။ သူကတော့ မူရင်းနေရာမှာပင် ရှိခဲ့။ 'အယ်လ်ကူပိတ်တီ'ထံမှ ဖုန်းလာပြီးနောက်တွင် သူက တစ်စစီဖြစ်နေသော ကွင်းဆက်များကို အကုန်ရှုပ်လုံးပေါ်အောင် ဆက်ပြနိုင်ခဲ့၏။ သူတို့ 'ဘက်ဘော့ကာဘတ်'အထိ မည်သို့ ခြေရာခံလိုက်ခဲ့သည်ကို သူမ ရှင်းပြခဲ့ဖူးသည်။ ထို ပထမနေ့က ရှင်းပြသည့်ပွဲကို ကျွန်တော် လွတ်သွားခဲ့၏။ နောက်ပိုင်းတွင် သူမသည် ပစ်မှတ်နှင့်ပတ်သက်သမျှ ထောက်လှမ်းရေးမေးခွန်းများကို တစ်ဦးတည်းဒိုင်ခံဖြေရှင်းပေးသူဖြစ်ခဲ့၏။

၂၀၀၇ ခုနှစ်တိုးက ဝတ်ရုံဖြူနှင့်လူဆိုသော သတင်းထွက်ပေါ်လာပြီး လွဲခဲ့ကြသည့်ကိစ္စကို သူနှင့် ကျွန်တော် ပြောမိကြသေး၏။ ယခုတစ်ခါတော့ သေချာပြီဟု သူက အခိုင်အမာပြော၏။ 'ဂျင်'နှင့် သူ့အဖွဲ့သည် ငါးနှစ်လုံးလုံး တကုပ်ကုပ်နှင့် ခြေရာခံခဲ့ကြရာ ယခု ကျွန်တော်တို့သွားမည့်နေရာသို့ ရောက်လာ၏။

“ခင်ဗျားတို့အုပ်စုကို ချိုးကျူးတယ်ဗျာ။ ဒီအတိုင်းဆို ကျွန်တော်တို့ နာရီဝက်လောက် လှုပ်ရှားလိုက်တာနဲ့ ဇာတ်သိမ်းပြီ”ဟု ကျွန်တော်က ပြော၏။

ဘာဂရပ်သို့ရောက်တော့ မှောင်နေပြီ။ ဘာဂရပ်သည် အာဖဂန်နစ္စတန်မြောက်ပိုင်းရှိ နေတိုး၏ အဓိကအခြေစိုက်စခန်းဖြစ်၏။ 'ကဘူးလ်'မြို့နား၏ မြောက်ဘက်တွင် ရှိ၏။ ယခုတော့ ဤစခန်းသည် မြို့လေးတစ်မြို့ပမာ စည်ကားနေပြီ။ စစ်သားတွေ၊ အရပ်သားတွေ ထောင်နှင့်ချီပြီး ရှိကြ၏။ 'ဘာဂရပ်'တွင် စီ-၁၃၀ လေယာဉ်ပြောင်းစီးရ၏။ စီ-၁၃၀ ၏ ထိုင်ခုံတွေက သက်သောင့်သက်သာမရှိ။ စီ-၁၇ လေယာဉ်ပေါ်တွင် ပုခက်ဆင်ပြီး စီးရတာက ပထမတန်းထိုင်ခုံဆိုလျှင် စီ-၁၃၀ လေယာဉ်၏ အလယ်ခုံက ရိုးရိုးတန်းထိုင်ခုံနှင့်တူသည်ဟု ဆိုရမည်။ ထိုလေယာဉ်ဖြင့် 'ဂျာလာလာဘတ်'လေဆိပ်သို့ လာရ၏။ လေဆိပ်က ပါကစ္စတန်နယ်စပ်နှင့် မိုင်အနည်းငယ်မျှသာ ဝေး၏။ အမေရိကန်တပ်သားအများစု စခန်းချသောနေရာဖြစ်

၏။ စစ်သည်ပေါင်း ၁၅၀၀ မျှရှိ၏။ အာဖဂန်လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့က လေဆိပ်ကို စောင့်ကြပ်ပေး၏။

‘ဂျာလာလာဘတ်’ရောက်မှ အိမ်ပြန်ရောက်သလို ခံစားရ၏။

“ဘာဖြစ်လာတာလဲ နောင်တော်ကြီး”ဟု ကျွန်တော်တို့ ရောက်လာသောအခါ ‘ဝီလ်’က မေး၏။

သူသည်လည်း ကျွန်တော်တို့ စစ်ဆင်ရေးတွင် ပါရမည်ဟု သိထားရာ သူကလည်း စိတ်စောနေ၏။

လက်နက်များ သိမ်းဆည်းပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့ ပြန်ဆုံကြ၏။ ကျွန်တော်တို့ ဆုံသောနေရာမှာ မီးဖိုကျင်းတွင်ဖြစ်၏။ ယခင်တာဝန်ကျသူများက မီးဖိုကျင်းတစ်ခု လုပ်ထားကြ၏။ ဤနေရာတွင် ညဘက် လူတွေဆုံကြ၏။ ပါကစ္စတန်လုပ် ထိုင်ခုံကူရှင်များမှာ ကျွန်တော်တို့ကဲ့သို့ ပေါင် ၂၀၀ အလေးချိန်စီးသူများဒဏ်ကို ကြာကြာ မခံနိုင်၍ အပြင်တွင် အစုတ်အပြတ်တွေ စုပုံထားရ၏။ ဤနေရာမှာပင် ကော်ဖီသောက်ကြ၊ ဆေးလိပ်သောက်ကြ၊ ပေါက်တတ်ကရပြောကြနှင့် လူတွေဆုံဖို့ လုပ်ထားသည့် နေရာလိုဖြစ်နေ၏။

‘ဝီလ်’သည်သာလျှင် ကျွန်တော်တို့တပ်ထဲတွင် အာရာဗီဘာသာစကားပြောတတ်သည့် တစ်ဦးတည်းပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရာ ဤစစ်ဆင်ရေးတွင် သူ့ကိုခေါ်မည်ဟု အားလုံးက ထင်ထားကြ၏။ ‘ဝီလ်’က ခန္ဓာကိုယ် ပိန်ပိန်ပါးပါး။ အရပ်ကတော့ ၅ ပေ ၁၀ လက်မလောက်ရှိ၏။ သူက စကားနည်း၏။ ပေါင်းလို့၊ သင်းလို့ ကောင်း၏။ သူ၏ ထူးခြားချက်မှာ သူ့ဘာသာသူ အာရာဗီဘာသာကို သင်ကြားတတ်မြောက်ထားသူဖြစ်၏။

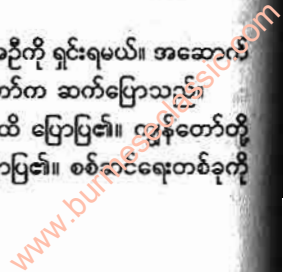
“ကဲ . . . ပြောစမ်းပါဦးဗျာ၊ အခြေအနေတွေ”

‘ဝီလ်’က အားတက်သရော မေး၏။

“အေး။ ငါတို့က ချောဝမ်းမှာ ပါရမယ်။ ငါတို့ ရဟတ်ယာဉ်က အရှေ့တောင်ကို ပထမဆုံး ချဉ်းကပ်ရမယ်။ အဲဒီမှာ အရင်ဆုံးနေပြီး အခြေအနေကို ထိန်းရမယ်” ကျွန်တော်က လက်ညှိုးထိုးပြီး ပြောပြနေ၏။

“ငါတို့က ကြီးနဲ့ လျှောဆင်းကြမယ်။ အဆောက်အဦကို ရှင်းရမယ်။ အဆောက်အဦကိုတော့ ငါတို့က စီဝမ်းကိုခေါ်တယ်”ဟု ကျွန်တော်က ဆက်ပြောသည့်။

ကျွန်တော်က သူ့ကို အစမ်းလေ့ကျင့်တာတွေအထိ ပြောပြ၏။ ကျွန်တော်တို့ ရက်သတ္တပတ်များစွာ လုပ်ခဲ့ရပုံတွေကို သူ့ကို ပြန်ပြောပြ၏။ စစ်ဆင်ရေးတစ်ခုကို

ရက်သတ္တသုံးပတ်ကြာလုပ်သည်ဆိုသည်မှာ တော်တော်ထူး၏။

အာဖဂန်နစ္စတန်နှင့် အီရတ်တို့တွင် စစ်ဆင်ရေးလုပ်ငြိဆိုလျှင် ချက်ချင်းစီစဉ်၊ နာရီပိုင်းအတွင်း အကောင်အထည်ဖော်ကြ၏။

ယခုတော့ ကျွန်တော်တို့၏ ဌာနချုပ်က လုပ်ဟေ့ လုပ်ဟေ့ဆို၍ လုပ်ရပြီး အားလုံးအဆင်သင့်ဖြစ်ပြန်တော့ စောင့်၊ စောင့်ဆို၍ စောင့်ရပြန်၏။

တကယ်တော့ ဒါမျိုးကိစ္စတွေက အာရုံရတုံး မြန်မြန်လုပ်ရ၏။ အကြာကြီး အာရုံစိုက်ထား၍လည်း စောင့်ရတာက အဆိုးဆုံး။

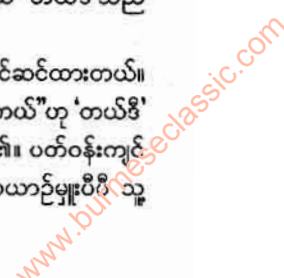
ကျွန်တော်တို့က နေ့တိုင်း စစ်ဆေးရ၏။ ပြန်ပြီး စစ်ဆေးရ၏။ ညကြည့်မှန် ပြောင်းအတွက် ဘက်ထရီတွေ၊ လေဆာတွေ အားကောင်း၊ မကောင်း နေ့စဉ် စစ်နေ ကာမှ တော်ရုံကျ၏။ အသံလွှင့်စက်ရေဒီယိုလည်း ထိုနည်းအတိုင်းပင်။ ချာဂျင်အမြဲ မပြတ် သွင်းထားရ၏။ အရာရာကို အမြဲမပြတ် သွင်းထားရ၏။ အရာရာကို အမြဲပင် အဆင်သင့်ဖြစ်နေတော့၏။ ဖိနပ်တွေ၊ ခြေအိတ်တွေကအစ ခေါက်ထားသော ယူနီဖောင်းဘေးမှာ ပုံထားရသည်။ အသေးအဖွဲ့ပစ္စည်းကအစ အမြဲပင်အဆင်သင့် ရှိနေရသည်။ အိပ်ချ်အင်ကေ ၄၁၆ သေနတ်ကတော့ အမြဲပင် ကိုယ်နှင့်မကွာ။

သေနတ်က အမြဲပဲ အသင့်ပြင်ထားရသည်။ သန်းခေါင်ကျော်လား၊ နေ့လယ် စာ စားချိန်လား။ အချိန်မရွေး။ လာဟေ့ဆိုလျှင် အဆင်သင့်ဖြစ်နေရ၏။ ကြားထဲမှာ တော့ အားကစားရုံသွား၏။ အချို့ရဲဘော်များကမူ ကော်ဖီကို အသင့်ဖျော်ပြီး အထုပ် တွေ မသောက်။ ကော်ဖီစေ့စစ်စစ်ကို ကြိတ်ပြီး အရသာခံသောက်ကြ၏။ မီးဖိုဘေး မှာ ထိုင်ပြီး ကော်ဖီကောင်းကောင်းကို အရသာခံသောက်ရတာသည်ပင်လျှင် ကျွန်တော်တို့အတွက် မဟာအပန်းဖြေမှု။ ကော်ဖီသောက်သည်ဆိုသည်မှာပင် မိနစ် တာနည်းငယ် အနားရချိန်ဖြစ်၏။

နောက်နေ့တွင် ကျွန်တော်နှင့် 'ဝီလ်'က လေယာဉ်မှူးများနှင့်သွားတွေ့၏။ သူတို့ နဲ့ ကျွန်တော် လေ့ကျင့်စဉ်က အတူတူတွေ။ သူတို့က ကမ္ဘာပေါ်တွင် အတော်ဆုံး လေယာဉ်မှူးတွေဖြစ်၏။

ဆံပင် ခေါင်းတုံးဆံတောက်နှင့်၊ ခပ်ပုပု အသက် ၅၀ အရွယ် 'တယ်ဒီ'သည် 'ချောဝမ်း'၏ လေယာဉ်မှူးဖြစ်၏။

"အခြေအနေ မကောင်းရင် ကျွန်တော် အရေးပေါ်ဆင်းဖို့ပါ ပြင်ဆင်ထားတယ်။ အနောက်ဘက်က မြေပြင်လွတ်ကို ခုကတည်းက ရှာထား ရွေးထားတယ်"ဟု 'တယ်ဒီ' က ပြော၏။ ထိုနေရာကို ကျွန်တော်တို့က 'ပဲ့တင်သံတွင်း'ဟုခေါ်၏။ ပတ်ဝန်းကျင် တွင် အကျယ်ဆုံးနေရာလပ်ဖြစ်သည်။ အတွေ့အကြုံရှိသော လေယာဉ်မှူးပီပီ သူ

ရဟတ်ယာဉ်ကို ရန်သူက ပစ်ချလျှင် ဘေးကင်းရာ ပြေးဖို့နေရာကို ကြိုရွေးထား၏။

“တွေးပြီး မပူပါနဲ့ဗျာ။ သေအတူ ရှင်မကွာပေါ့။ ပျက်ခြင်းပျက်ရင် ချောတူးပဲ ပျက်မှာပါ”

ကျွန်တော်က သူ့ကို ပြန်အားပေးလိုက်၏။

ကျွန်တော်စီးသော လေယာဉ်ကား တစ်ခါမှမပျက်။ သို့သော် ကျွန်တော့်ရဲဘော် များ ၁၂ ယောက်ထဲမှ ၇ ယောက်သည် ယခင်က လေယာဉ်ပျက်ကျရာမှာ ပါဖူးကြ သူများဖြစ်ကြ၏။ ယခု ချောတူးတွင်ပါသောသူများထဲမှ နှစ်ဦးက ထိုအတွေ့အကြုံမျိုး ရှိဖူးသည်။ ကျွန်တော်တို့က စိတ်လက်ပေါ့ပါးစေရန် နောက်သလို ပြောင်သလို ပြော နေကြခြင်းသာဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တို့က စောင့်ရတာကြာတော့ စိတ်မရှည်။ စစ်ဆင်ရေးတစ်ခုကို ဒီလောက်အချိန်ဆွဲထားလျှင် ကြာသည့်အခါ ယိုပေါက် ဖိတ်ပေါက်များ ဖြစ်လာမည် ကို စိုးရိမ်နေကြ၏။ ကျွန်တော်တို့ စတင်စီစဉ်သည်မှစ၍ ယခုထိ သုံးပတ်အကြာတွင် ဤစစ်ဆင်ရေးအကြောင်း သိသူက ပိုများလာသည်။

‘မက်ရေဗင်’က အာဖဂန်နစ္စတန်ရောက်နေ၏။ ရိန်းဂျားတပ်မှ ဗိုလ်မှူးကြီးတစ် ယောက်သည် ‘ဘာဂရပ်’ရှိ ကွပ်ကဲရေးရုံးမှနေ၍ နေ့စဉ်စစ်ဆင်ရေးတွေကို ညွှန်ကြား အမိန့်ပေးနေရ၏။

ဝါရှင်တန်မှာကတော့ ထောက်လှမ်းရေးသတိအပေါ် ယုံရမလား၊ မယုံရမလား ကို အဓိကအားဖြင့် သံသယပွားနေကြ၏။ ‘ဂျင်’နှင့်မတူတာက သူ့ဆီမှ ပုဂ္ဂိုလ်များထဲ တွင်လည်း ‘ဘင်လာဒင်’ ဤခြံတွင်းမှာနေသည်ကို ယုံထားသူက ၆၀ ရာခိုင်နှုန်းမျှသာ ရှိ၏။

ကျွန်တော်တို့ကတော့ နေ့စဉ်ညွှန်ကြားချက်တွေ နားထောင်ရ၏။ သူ့လျှို့ လေယာဉ်တွေကလည်း ထိုဝင်းခြံကို မပြတ်စောင့်ကြည့်နေ၏။

ကျွန်တော်တို့စစ်ဆင်ရေး လုပ်နေချိန်တွင် ပြင်ပမှ ရဲတို့၊ စစ်တပ်တို့ ဝင်ပါလာ ကာ အကုန်ရှုပ်ကုန်နိုင်သည်။ ဤအချက်ကိုသာ ရတက်မအေးဖြစ်နေရ၏။ ကျွန်တော် တို့ ‘အလီ’ဆိုသူ အကြောင်း နာရီဝက်လောက် ဆွေးနွေးကြ၏။ ‘အလီ’သည် ပြင်ပ လုံခြုံရေးမှ စီတိုင်အေစကားပြန်ဖြစ်၏။ သူက ပါကစ္စတန်စကားပြောသူဖြစ်ရာ သူ့ကို အရပ်ဝတ် အရပ်စား ဝတ်ကာ အပြင်ကိစ္စတွေ ဖြေရှင်းခိုင်းရမည်။ ကျွန်တော်တို့က ပါကစ္စတန်ရဲ၏ အချက်ပြအရောင်ကို သုံးဖို့လည်း ပထမစဉ်းစားကြသေး၏။ နောက် တော့ အစီအစဉ်ပြောင်းလိုက်၏။ ‘အလီ’ကို ယူနီဖောင်းဝတ်ခိုင်းလိုက်သည်။ ရဲအချက်ပြမီးလည်း မသုံးတော့။

ဒုတိယတစ်ည။ ကျွန်တော်သည် မီးကျင်းနားတွင် ထိုင်ပြီး ‘ချာလီ’တို့၊ ‘ဝေါလ်ထ်’တို့ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ကော်ဖီကို အရခံသောက်နေ၏။ ‘ဘင်လာဒင်’ကို ပစ်ခတ်ဖို့ စီစဉ်သည့်တစ်နေ့တော့ ကုန်သွားပြန်ပြီ။

“သူ့ကို ပစ်ရင် မျက်နှာတော့ မပစ်နဲ့နော်။ လူတိုင်းက သူ့ရုပ်ကို မြင်ချင်နေကြတာ”ဟု ‘ဝေါလ်ထ်’က ပြော၏။

“မှောင်နေတုံးတော့ ဘယ်သိမလဲကွာ။ ငါလည်း သူ့ခေါင်းပဲ မြင်ရလို့ အဲဒါပဲ ချိန်ပစ်ရမှာပေါ့”

‘ချာလီ’က ညင်း၏။

“ရင်ဘတ်ကို မှန်အောင်ပစ်တာပဲ ကောင်းပါတယ်”

ကျွန်တော်က အကြံပေးသည်။

“အပြောကတော့ တယ်လွယ်ကိုးကွ”

‘ဝေါလ်ထ်’က ဝင်ထောက်၏။

“မြင့်မြင့်မှန်းထားကာမှ တန်ကာကျတယ်နော်”

ကျွန်တော်က ‘ဝေါလ်ထ်’ကို ပြန်ပက်လိုက်၏။

ဤစစ်ဆင်ရေး အောင်မြင်လျှင် အရာရှိတွေ ရာထူးတက်ကြမှာ မြင်ယောင်သေးသည်။ ‘ဂျေး’ဆိုလျှင် တစ်နေ့ကျလျှင် ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးပင်ဖြစ်လာနိုင်၏။ တိုက်ပွဲတွင် ပါဝင်ရမည့်သူများကား ဘာမှထူးကြမည်မဟုတ်။ ကျွန်တော်တို့အတွက် ဒီတစ်ပွဲပြီးလျှင် နောက်တစ်ပွဲ ထပ်နွဲ့ဖို့သာ အသင့်ပြင်ထားကြရမည်။ တကယ်အမြတ်ရကြမှာက နိုင်ငံရေးသမားတွေနှင့် တပ်မတော်အရာရှိကြီးတွေသာ။ သို့သော် ဤသို့တွက်မိထား၍ ကျွန်တော်တို့က ပေးအပ်သောတာဝန်ကို လျှော့လုပ်လိမ့်မည်မဟုတ်။ ကျွန်တော်တို့၏ ဆုလာဘ်မှာ ပေးအပ်သောတာဝန်ကို ကျော့ပွန်အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်ရေးသာဖြစ်၏။

အရက်တက်ခါနီးကျမှ မီးပုံကို မီးသတ်လိုက်၏။ ထို့နောက် အိပ်ဖို့ ပြင်ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့က ညဘက်ကျမှ စစ်ဆင်ရေးလုပ်ကြသူတွေဖြစ်ရာ အခြားလူတွေ နိုးလာမျှန်တွင် ကျွန်တော်တို့က စ အိပ်ကြ၏။

ကျွန်တော်က အိပ်ဆေးနှစ်လုံး မြို့ချလိုက်၏။ အိပ်ဆေးမရှိဘဲ ဘယ်သူမှ အိပ်မရကြ။ စောင့်ရတာ နှစ်ရက်ပဲရှိသေး၏။ စိတ်ထဲမှာက နှစ်လလောက်ကြာနေ၏။

တတိယနေ့တွင်ကား လှုပ်ရှားရတော့မည်ဟု မျှော်လင့်ထား၏။ သို့သော် တိမ်မထွက် ထူနေ၍ ရွှေ့ဆိုင်းထားရ၏။ ကျွန်တော်တို့က မကြာခဏ ရွှေ့ဆိုင်းရ၍ ရိုးနေပြီ။ မည်သို့ဆိုစေ ရွှေ့ဆိုင်းသည်ဆိုရာ၌ ဖျက်သိမ်းတာထက်တော့ တော်သေး

သပေါ့။

‘မက်ရာဗင်’က သူ့လျှိုလေယာဉ်တို့၏ သတင်းကို အသေအချာစောင့်၏။ မတော်ကျွန်တော်တို့အိမ်ထဲကို ဝင်စီးချိန်တွင် ‘ဘင်လာဒင်’အပြင်ထွက်သွားလျှင် မခက်ပါလား။

ကျွန်တော်တို့ကို နေ့စဉ်သတင်းထုတ်ပြန်မှုအား ရှည်လျားကျဉ်းမြောင်းသော အခန်းတွင် လုပ်၏။ လက်လုပ်ဖြစ်ကတတ်ဆန်း ခုံတန်းရှည်ပေါ်တွင်ထိုင်ပြီး နားထောင်ရ၏။ သူ့လျှိုလေယာဉ်မှ ပေးသော သတင်းများ၊ ဓာတ်ပုံများကို ကြည့်ရ၏။

ယနေ့ ဆွေးနွေးကြမည့် အကြောင်းအရာမှာ ပါကစ္စတန်အာဏာပိုင်များဘက်က အမြင်ဖြစ်၏။ သမ္မတကမူ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ကာကွယ်ဖို့ရန်ကား မီးစိမ်းပြခဲ့ပြီးပြီ။ ပါကစ္စတန်စစ်တပ်နှင့် ထိပ်တိုက်တိုးလျှင် ဘယ်လိုလုပ်ရမည်ကို ဆွေးနွေးကြ၏။ ကျွန်တော်တို့သည် ပါကစ္စတန်နယ်မြေထဲသို့ အတော်နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်နေပြီဖြစ်ရာ အဖမ်းခံရလျှင် အမှန်ပြောဖို့ထက် ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်စကားတွေပြောဖို့ လို၏။

“ပါကစ္စတန်တွေနဲ့ ထိပ်တိုက်တိုးရင် ငါတို့က သူ့လျှိုလေယာဉ်ပျက်ကိုရှာပြီး ကယ်တဲ့ အဖွဲ့ကို ပြောရမယ်” ဟု အရာရှိက သင်ပေးသည်။

တကယ်တော့ ထိုသို့ပြောနိုင်ရန် ကျွန်တော်တို့က ပါကစ္စတန်အာဏာပိုင်များကို အမေရိကန်လေတပ်၏ လေယာဉ်တစ်စင်း ပျောက်ဆုံးနေသည်ဟု ကြိုတင်ပြောထားရန် လို၏။

ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဝိုင်ရယ်လိုက်ကြ၏။

“ယုံရင်တော့ ကောင်းတာပေါ့ဗျာ။ ဒါနဲ့များတောင် သူတို့က ငါတို့ကို အသံချဲ့စက်အော်လံတို့၊ ရဲတွေသုံးတဲ့ ဥဩတို့ကို အရေးကြုံရင် သုံးဖို့ပေးထားသေးတယ်” ဟု အခန်းနောက်ဘက်မှ တစ်စုံတစ်ဦးပြောလိုက်သံကို ကြားရ၏။

လုံကြတ်ဇာတ်လမ်းက သဘာဝမကျလှပါ။ ကျွန်တော်တို့သည် စာရွက်ပေါ်တွင် ပါကစ္စတန်နှင့် မဟာမိတ်များဟု ရေးထားရာ အကယ်၍ လေယာဉ်ပျောက်ဆုံးပါက အစိုးရအနေနှင့် ပါကစ္စတန်အစိုးရကို တိုက်ရိုက်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်၍ ရပါသည်။

တကယ်တော့ ဆင်သေကို ဆိတ်သားရေဖြင့် ဖုံး၍ ကြိုးစား၍မရပါ။ SEAL တပ်သား ၂၂ ဦးက ပေါင် ၆၀ အလေးချိန်ရှိ အဆင့်မြင့်လက်နက်ကြီးများကို ကော့ဗွာလွယ်၍ စစ်ဆင်ရေးလုပ်နေသည်မှာ အထင်အရှား။ ထို့ပြင် ဆက်သွယ်ရေးသမားတစ်ဦးနှင့် စကားပြန်ပါဆိုလျှင် ၂၄ ဦး။ ခွေးက တစ်ကောင်၊ စစ်ဆင်ရေးလုပ်တာက ပါကစ္စတန် စစ်စခန်းနှင့် မဝေးလှသော နေရာ။

နောက်ဆုံးတော့ DEVGRU မှ တာဝန်ခံအရာရှိကြီး ရောက်လာ၏။ သူက ငွေရောင်ဆံပင်နှင့် နှုတ်ခမ်းမွေးပိုင်ရှင်။ ယခင်နှစ်များက လေထီးခုန်ဆင်းရာတွင် ခြေတစ်ဖက် ပေးလျှံခဲ့ရသူ။ ထို့ကြောင့် ခြေထောက်တုတစ်ဖက် တပ်ထားရ၏။

စစ်ဆင်ရေးရှင်းပြနေသော အရာရှိ၏ အသံက သူ့ထက်ကြီးသော အရာရှိကြီး ရောက်လာသောအခါ တိမ်သွား၏။ ရယ်ကြ မောကြ နောက်ကြ ပြောင်ကြတာတွေ ရပ်သွား၏။ တစ်ခန်းလုံး ငြိမ်သွားသည်။

“ရဲဘော်တို့ . . . အိုကေနော်။ ခုပဲ မက်ရေပင်ဆီက ဖုံးလာတယ်။ သူ မကြာသေး ခင်က သမ္မတကြီးနဲ့ စကားပြောပြီးပြီ။ စစ်ဆင်ရေးကို အတည်ပြုလိုက်ပြီတဲ့။ ငါတို့ မနက်ဖြန်ညမှာ စစ်ဆင်ရေး စမယ်”

DEVGRU အရာရှိကြီးကပြော၏။

လက်ခုပ်ဩဘာသံများ ထွက်မလာပါ။ နောက်ဘက် ခုံတန်းရှည်တွင် ထိုင်နေကြ သော ရဲဘော်အချို့ကို ကျွန်တော် မျက်စိကစားကြည့်လိုက်၏။ ကျွန်တော်က ဒါကို တကယ်လုပ်မယ်ဟု ထင်တောင် မထင်မိပါ။ ယခုတော့ တကယ်လုပ်တော့မည်ပဲ။ ဆက်စောင့်စရာမလိုတော့ပြီ။

အခန်း (၁၂)
ဇာတ်လမ်းစဉ်

ကျွန်တော် အိပ်မပျော်။

သက်သောင့်သက်သာရှိအောင် ကြိုးစားနေပြီး အိပ်ကြည့်သည်။ မရ။ တာဝန် တစ်ခု ထမ်းဆောင်ရမည့်စိတ်က စောနေ၏။

လွန်ခဲ့သော သုံးရက်တုံးက စစ်ဆင်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ မစဉ်းစားမိအောင် ကြိုးစားနေခဲ့၏။ ယခုတော့ ထိုသို့နေ၍ မရတော့။ အရာရာကို စိစဉ်ပြီးကြပြီ။ နောက် ၁၂ နာရီလောက် မကြာမီမှာပင် ကျွန်တော်တို့သည် ပါကစ္စတန်ရှိ ဘင်လာဒင်၏ ခြံဝင်းအတွင်းသို့ ကြိုးဖြင့်ဆင်းကြတော့မည်။

ကျွန်တော် မပင်ပန်းပါ။ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာကလည်း လန်းဆန်းနေဆဲ။ စိတ်ပိုင်း ဆိုင်ရာကတော့ လေးလံနေပါသည်။ 'မြန်မြန်လုပ်ကြ' ပြီးတော့ 'စောင့်ပါဦး' ဆိုသော သံသရာကြီးကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည်မှာ စိတ်ကုန်စရာ။ ယခုတော့ စောင့်ဆိုင်းရမည့် ဝုက္ခက ပြီးသွားပြီ။

ကျွန်တော်၏ တချို့ရဲဘောက်ရဲဖက်တွေကတော့ တခေါခေါနှင့် အိပ်နေကြ၏။ တချို့က ဟောက်လို့များပင်နေရဲ့။ ကျွန်တော် အဝတ်ကောက်လဲကာ နေကာမျက်နှာ ယူပြီး တဲအပြင်ထွက်ခဲ့၏။ အပြင်မှာ နေက အတော်ပူသည်။ ဝီးဂတ်(စ်)မှာ ကပ်ည လုံး ကစားပြီး အပြင်ထွက် လမ်းလျှောက်သည့်ပုံစံမျိုးဖြစ်နေ၏။ သို့သော် ငွန်းလွဲပိုင်း နေမို့ ခံနိုင်ရည်ရှိ၏။ နာရီကိုကြည့်လိုက်သည်။ လင်းနို့လူသား ကျွန်တော့်လူတွေ အတွက်မူ ဒါက သူတို့အတွက် အိပ်ရာမှ နိုးသည့်ကာလ၊ နံနက်ခင်းဖြစ်ချင်ဖြစ်နေ

မည်။

စခန်းမှ ကျန်ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက်မူ တစ်နေ့တာလုပ်ချိန် တစ်ဝက်ကျိုးနေပြီ။ ရဟတ်ယာဉ်များ၏ တက်လိုက်၊ ဆင်းလိုက် အသံက နားကွဲလွှဲမတတ်။ တပ်စခန်း မိလ္လာကန်မှ အညစ်အကြေးများကို စုပ်ယူသယ်ဆောင်သွားသော ကားက ဘေးမှ ဖြတ်သွား၏။ ပုပ်အဲ့အဲ့ ဟောင်စော်စော်အနံ့က ဝေ့ဝိုက်ပြီး ထွက်လာ၏။

အိပ်ဆေးသောက် အိပ်သော်လည်း မရ၍ ယခုခေါင်းက ခဲနေသည်။ ဂိတ်တံခါး နားရောက်သောအခါ ပထမဂိတ်က ပိတ်ထား၏။ ဂိတ်သော့ကို လျှို့ဝှက်နံပါတ်များ ဖြင့် ပိတ်ရ ဖွင့်ရ၏။ ကျွန်တော်က သင်္ကေတနံပါတ်ပါသော စာရွက်ကို အိတ်ကပ်ထဲ မှ ထုတ်ကြည့်ပြီး တံခါးဘုကို လှည့်ဖွင့်၏။

မပွင့်။

သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် စမ်းဖွင့်မှ ဖွင့်၏။

နံနက်စာစားချိန်ပင် ရောက်နေပြီ။ ကျွန်တော်တို့က အဲစားအသောက် မသောင်းကျန်းအောင် လေ့ကျင့်ထားရ၏။ တစ်ခါတလေ တစ်နေ့လုံးနေမှ တစ်နပ် တည်းနှင့်စား၍ ဖြစ်အောင်လည်း ကျင့်ထားသည်။ မကြာခင် ကျွန်တော်လုပ်ငန်း တစ်လျှောက်တွင် အရေးအကြီးဆုံး တာဝန်တစ်ခု ထမ်းဆောင်ရတော့မည်။ ထို့ ကြောင့် နံနက်စာတော့ စားထားဦးမှ။

ဝက်ပေါက်ခြောက်ယူ၍ စားရ အမဲသားထက်ပင် အဆီများနေသေး၏။ မစား၍ မဖြစ်။ ခွန်အားလိုမည်။ ထို့ကြောင့် ကြိတ်မှိတ်ပြီး လွေးလိုက်၏။ ထို့နောက် ထောပတ် နိုင်နိုင်ဖြင့် ကြော်ထားသော ကြက်ဥမွှေကြော်တစ်ပန်းကန်ကို စားရန် စိတ်ကူးမိ၏။

“ကြက်ဥလေးလုံး မွှေကြော်ဗျာ။ ဒိန်ခဲပါ ထည့်ပြီး ကြော်ပေးပါ”

စားဖို့များကို အော်ပြောလိုက်၏။ သူ ကြက်ဥ ကြော်နေတုံး ကျွန်တော်က ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုတ်နှင့် အသီးတချို့ကို စားလိုက်သည်။ အစားအသောက်တွေက တော့ ဖြစ်သလိုပါပဲ။ တစ်ခါတုံးက စားဖို့ဆောင်နားမှာ ဘယ်သူချိတ်သွားသလဲ မသိသော စာတန်းတစ်ခု ဖတ်မိဖူးသည်။

‘စစ်တပ်အတွက် ဒါမှမဟုတ် ထောင်ထဲမှာသာ စားရန် အစာများ’

သို့သော် မည်သူကမှ စားကောင်းသောက်ဖွယ်စားချင်၍ စစ်တပ်ထဲ ဝင်ကြမည် မဟုတ်။

ကျွန်တော်က ကြက်ဥကြော်ထဲသို့ ငရုတ်ကောင်းမှုန့်နည်းနည်းဖြူးကာ အခန်း ထောင့်တစ်နေရာမှာရှိသော ရဲဘော်အပေါင်းအသင်းတွေကို လှမ်းနှုတ်ဆက်လိုက်၏။ ထိုအုပ်စုထဲတွင် ‘ချာလီ’နှင့် ‘တွမ်’တို့လည်း ရှိ၏။ သူတို့တလည်း ပြန်လှန်နှုတ်ဆက်

၏။ သို့သော် ကျွန်တော်ကဲ့သို့ပင် သူတို့လည်း စကားပြောချင်ကြဟန် မတူ။ ကိုယ့် အတွေးနှင့်ကိုယ် နေရတာမှ စိတ်ချမ်းသာနေသော ကာလတွေ။

“အိပ်ပျော်ရဲ့လား”

ကျွန်တော်က လှမ်းမေးလိုက်၏။

“ချီးတဲ့မှပဲကွာ”

‘ချာလီ’က ပြန်ဖြေ၏။

“မင်းကော အိပ်ဆေးသောက်သေးလား”

“အိပ်ဆေး နှစ်ပြားတောင်သောက်တယ်”

ကျွန်တော်တို့၏ အလ္လာပ သလ္လာပတိုင်းက ဤမျှဖြင့် ပြတ်သွား၏။ အိမ် အကြောင်း၊ မိသားစုအကြောင်းတွေ မပြော။ စစ်ဆင်ရေးအကြောင်း မပြော။ အစား အသောက်တွေက မကောင်းမှန်သိသော်လည်း စားလိုက်ကြတာတော့ ပြောင်သလင်း ကို ခါလို။

တကယ်တော့ နံနက်စာကို အရသာခံစားနေကြတာမဟုတ်။ နောင်အတွက် ဓာတ်ဆီဖြည့်နေကြတာ။ ကြက်ဥနှင့်သစ်သီးတွေစားပြီးတော့ ကျွန်တော်က ကွေကာ အုတ်တစ်ခွက် သောက်လိုက်သေး၏။ ပြီးတော့ လိမ္မော်ရည်တစ်ခွက်။ အခန်းထဲ ပြန်တော့ ဝိုက်ပြည့်သွားပြီ။ ဘာတွေဘယ်လို သွတ်ခဲ့မှန်းတောင် မမှတ်မိတော့။

အခန်းထဲပြန်ဝင်တော့ တချို့လူတွေ အိပ်နေကြဆဲ။ ကျွန်တော်ကတော့ မအိပ် တော့။ သွားတိုက်ဆေးနှင့် သွားပွတ်တံယူပြီး သွားတိုက်လိုက်၏။

နံနက်စာ။

စားပြီးပြီ။

သွားတိုက်တာ။

လုပ်ပြီးပြီ။

ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဘာလုပ်ခဲ့သည်ကို ပြန်မှတ်နေ၏။ ဝတ်ရမည့် ယူနီဖောင်းကို ပြင်ဆင်၏။ အင်္ကျီလက်ရှည်နှင့် ဘောင်းဘီပွပွ။ ယူနီဖောင်းတွင် စုစုပေါင်း အိတ်ကပ် ဆယ်ခုရှိ၏။ တစ်ခုစီက သူ့ရည်ရွယ်ချက်နှင့်သူ။ ရှုပ်အင်္ကျီကအောက်မှ ကျည်ဆံက ရန်အတွက် တမင်ပင် ခပ်ကြီးကြီးရွေးထား၏။ အင်္ကျီလက်တွေ၊ ပခုံးတွေက ပြောက် ကျားအရောင်၊ ခန္ဓာကိုယ်ကတော့ အမည်းရောင်။ ချွေးမထွက်သော ပေါ့ပေါ့ပါးပါး အသားနှင့်ချုပ်ထား၏။ သို့သော် ကျွန်တော်ကတော့ အိုက်တတ်သူမို့ အင်္ကျီလက်ရှည် ကို လက်တွေ ဖြတ်ပစ်ထား၏။

ခုတင်ပေါ်မှာထိုင်ရင်း အဝတ်ဝတ်နေ၏။

သတိကို တစ်ချက်မှာ မလွတ်အောင် မှတ်နေ၏။ ဘာတစ်ခုမှ မေ့မကျန်အောင်၊ မလစ်ဟင်းအောင် သတိနဲ့ လုပ်နေရ၏။

ဘောင်းဘီဝတ်ပြီးသောအခါ အိတ်ကပ်တွေကို စစ်၏။

ဘောင်းဘီအိတ်တစ်အိတ်တွင် ကြိုးနှင့်ဆင်းရာမှာ လက်မနာစေဖို့ သားရေ လက်အိတ်ထည့်ထားရ၏။ နောက်တစ်အိတ်မှာတော့ ဓာတ်ခဲတွေ။ နောက်တစ်အိတ် မှာတော့ အပ်ချည်တို့၊ အပ်တို့ပါသည့် အချုပ်အလုပ်ပစ္စည်း။ လက်ဝဲဘက်ပခုံးအိတ် တွင်ကား ဒေါ်လာ ၂၀၀ ထည့်ထားသည်။ မတော်တဆဖမ်းမိသွားလျှင် လာဘ်ထိုး တန် ထိုး၍ ရအောင်။ အမေရိကန်ပိုက်ဆံက အခြားအရာတွေထက် နေရာတော်တော် များများမှာ ပိုအသုံးဝင်တတ်သည်။ ဒစ်ဂျစ်တယ်အိုလင်းပတ်(ခ)ကင်မရာကို လက်ယာ ဘက်ပခုံးအိတ်မှာ ထည့်သည်။ ခါးပတ်ကြိုးနှင့်တွဲထားတာက ဓားအိမ်နှင့် ဓား။

ကျည်ကာကြွေပြားတွေက အရှေ့နှင့် အနောက် သက်စောင့်အင်္ဂါတွေကို ကာကွယ်ဖို့။ ထို့နောက် အိတ်ချုံနှင့် ကေ ၄၁၆ တိုက်ပွဲဝင် ရိုင်ဖယ်အတွက် ကျည်ကပ် သုံးကပ်။ ဘေ့စ်ဘောဘောလုံးအရွယ် လက်ပစ်ဗုံးက တစ်လုံး။ အတွင်းခံစွပ်ကျယ်နှင့် ကပ်လျက် ဓာတုဗေဒအလင်းပစ္စည်းတွေလည်း ထည့်ထားရသေး၏။ ညဘက်ကို ဖောက်ထွင်းမြင်နိုင်သော အနီအောက်ရောင်ခြည်ရောပစ္စည်းတွေ။ ကျွန်တော်တို့ ရှင်းလင်းပြီးသော အခန်းများထဲသို့ အလင်းကိရိယာတချို့ ခွဲထည့်လိုက်ပါက ထို အလင်းသည် သာမန်မျက်စိဖြင့် မမြင်နိုင်။ သို့သော် ညကြည့်ကိရိယာတပ်ထားသော ကျွန်တော့်ရဲဘော်များကတော့ မြင်နိုင်ပြီ။ ဘယ်နေရာ လုံခြုံမှုရှိသည် မရှိသည် အလွယ် တကူ သိနိုင်၏။ ပခုံးနားတွင် သံဖြတ်ပလာတာလည်း ထည့်ထားရ၏။ အသားကပ် အင်္ကျီနှင့်တွဲလျက်က ရေဒီယို၏ အင်တင်နာ နှစ်ခု။

ထို့နောက် သံခမောက်။ ညကြည့်မျက်မှန်တပ်ထားလျှင် ထိုသံခမောက်က ဆယ်ပေါင်မျှ လေး၏။ ခမောက်ဘေးတွင် အလင်းပေးသော မီးသီးလည်းပါ၏။ သံ ခမောက်တွင် တပ်ထားသော ညကြည့်မျက်မှန်သည် ဒေါ်လာ ၆၅,၀၀၀ မျှတန်၏။ ထိုမျက်မှန်နှင့် ကြည့်လိုက်လျှင် ကျွန်တော့်တစ်ခန်းလုံး အစိမ်းရောင်တောက်တောက် နှင့် မြင်နေရမည်။ ပရိဘောဂများ၏ တည်ဆောက်ပုံကို အသေးစိတ် အတိအကျ မြင်ရ၏။

နောက်ဆုံးတွင် ရိုင်ဖယ်ကို ကောက်ယူလိုက်၏။ ရိုင်ဖယ်နှင့်တွဲလျက်က မှန်ပြောင်းရှိ၏။ ထိုမှန်ပြောင်းနဲ့ ချိန်ပစ်လျှင် နေ့အခါတွင် ပစ်မှတ်ကို မလွဲတန်းပမိနိုင် ၏။ အနီရောင်လေဆာကိုလည်း သေနတ်တွင် တပ်ထားသည်။ လေဆာနှင့်ချိန်ပစ်

လျှင် ပစ်မှတ်ကို ဘယ်လိုမှ မလွဲနိုင်။

ကျည်ကပ်ကို စစ်၏။ သေနတ်ပြောင်းကို စစ်၏။ မောင်းခလုတ်ကို စစ်၏။ စစ်တာမှ နှစ်ခါပြန် စစ်၏။ ပြီးမှ ရိုင်ဖယ်ကို နံရံကပ်၍ ထောင်လိုက်၏။

လက်နက်ပစ္စည်းတွေ စစ်ပြီးမှ နောက်ဆုံးတွင် မှတ်စုစာအုပ် အသေးလေးကို ဆွဲထုတ်လိုက်၏။ စာအုပ်က သေးသေးလေး။ သို့သော် အချက်အလက်က အစုံပါ၏။ ခြံဝင်း၏။ ကောင်းကင်ပေါ်မှ အမြင်။ အဆောက်အဦတွေကို နံပတ်ထိုးပြီး ခွဲထား၏။ ဒါကို အလွတ်ကျက်မိနေအောင် မကြာခဏ ကြည့်ကြည့်ပေးရ၏။ နောက်တစ်မျက်နှာတွင် ရေဒီယိုအသံလှိုင်းနံပါတ်တွေ ပါ၏။ နောက်ဆုံး စာရွက်များတွင်မူ စိ-ဝမ်းအဆောက်အဦတွင် နေထိုင်သည်ဟု ထင်ရသည့် 'အယ်လ်ကူပိတ်တီ' ညီနောင်၏ ဓာတ်ပုံများ။ ဓာတ်ပုံသာမက စာအုပ်၊ ကိုယ်အလေးချိန် စသည်တို့ပါ အတိအကျပါ၏။ နောက်ဆုံးစာမျက်နှာက 'ဘင်လာဒင်' သူ၏ ရုပ်ဖျက်နိုင်စရာပုံစံမျိုးစုံကိုပါ ပြထား၏။

နောက်ဆုံး ဝတ်ရတာက ဖိနပ်။ ကျွန်တော့်ဖိနပ်တွေ၏ အသုံးဝင်ပုံကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းသိ၏။ 'ကူနာခရိုင်' တွင် ဤဖိနပ်တွေနှင့် တောင်တက်ခဲ့၏။ အီရတ် သဲကန္တာရတွင် ဤဖိနပ်များနှင့် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ဖူးသည်။ သူတို့နှင့် ကျွန်တော်က အသားကျနေ၏။ ထို့နောက် နားတွင် နားကြပ်တွေ ကပ်လိုက်သည်။ အုပ်စုခေါင်းဆောင်များ၏ အမိန့်ကို နာခံရန်၊ အချင်းချင်း ပြောတာတွေလည်း ကြားရအောင်၊ နားကြပ် မပါ၍ မဖြစ်။ ကျွန်တော်က အုပ်စုတစ်စု၏ ခေါင်းဆောင်မို့ ဒါတွေကို အဓိက သုံးမှ ဖြစ်မည်။

ပြီးတော့ အခန်းကို ပြန်ကြည့်လိုက်တယ်။ ဘာကျွန်သေးသလဲ။ ဘာမှမကျွန်တာ သေချာမှ အပြင်ကို ထွက်ခဲ့၏။

နေဝင်တော့မည်။ အခြားရဲဘော်များလည်း ပြင်ဆင်နေကြ၏။ ကြားနေရ၏။ နံဘေးကို လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်တော့ 'ဝီလ်'၊ 'ဝေါ့လ်(တ်)'၊ 'ချာလီ' တို့လည်း သူတို့ အဖွဲ့တွေနှင့် သူတို့ အသင့်ဖြစ်နေကြပြီ။ လွန်ခဲ့သော နာရီပိုင်းလောက်က ကျွန်တော် တို့အချင်းချင်း နောက်ပြောင်ခဲ့ကြ၏။ 'ဘင်လာဒင်ဖမ်းခန်း' ဇာတ်ကားသာရိုက်လျှင် ဘယ်သူ့ကို ဇာတ်လိုက်တင်မည်။ ဘယ်သူကဖြင့် ဘယ်ဇာတ်လိုက်ပုံစံပေါက်သည် စသဖြင့်။ ယခုတော့ ဘယ်သူမှ မနောက်ပြောင်နိုင်အားတော့။ အားလုံးက လေးနက် တည်ကြည်နေကြ၏။

မကြာခင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'မက်ရေဗင်' ရောက်လာ၏။ သူက မဟာဗျူဟာအကြောင်း

အဓိကပြော၏။ သူပြောနေ၊ ဆိုနေတာတွေထက် ကျွန်တော်တို့က စစ်ဆင်ရေးတွေ ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ လှုပ်ရှားကြရမည်ကို ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် တွေးနေကြပုံရ၏။

မကြာခင် လေယာဉ်ဆီသို့ သယ်ဆောင်သွားမည့် ဘတ်စ်ကားတွေ ရောက်လာ ၏။ ဘတ်စ်ကားတွေက အိုအိုစုတ်စုတ်တွေ။ ဖုန်တွေကလည်း အလိမ့်လိမ့်။ စစ်သည် များကို ရှေ့တန်းသို့ ပို့ပေးရတာ များလွန်းသဖြင့် ထိုင်ခုံတွေလည်း စုတ်ပြနေကြ၏။ ကားလမ်းက ကြမ်း၏။ ကားက မောင်း၏။ မိနစ်အနည်းငယ်လိုက်ပါရသော ခရီးသည် ပိုကြာသည်ဟုပင် ထင်ရ၏။

မကြာခင်တွင် ကျွန်တော်တို့ကို စောင့်ကြိုနေသော 'သိန်းငှက်မည်း'လေယာဉ် များဆီသို့ ရောက်၏။

ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်တွင် ကျွန်တော်တို့ မိမိတို့ပစ္စည်းပစ္စယတွေ အကုန်အစုံ ပါ မပါ နောက်ဆုံးစစ်ဆေးကြ၏။ အားလုံးစုံတော့ ရဟတ်ယာဉ် စပြီး စက်နှိုး၏။

ကျွန်တော်က 'ချော့တူး'ပေါ်မှ ကိုယ့်လူတွေကို ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ပြပြီး နှုတ်ဆက်လိုက်၏။ သူတို့ကလည်း ခေါင်းပြန်ညိတ်ပြကြ၏။

မကြာခင် ရဟတ်ယာဉ် နှစ်စင်း ကောင်းကင်ကို ပျံတက်၍လာပြီ။

“မြေပြင်ကျတော့ ပြန်တွေ့ကြတာပေါ့ဗျာ”

ဒါကလွဲလို့ ဘာမှပြောစရာမရှိ”

ကျွန်တော် နာရီကို ကြည့်လိုက်၏။ အချိန် ဆယ်မိနစ်ရနိုင်သေး၏။ ကျွန်တော် ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှာပင် လှဲချလိုက်၏။ သံခမောက်ကို ခေါင်းအုံးပြီး ကြယ်တွေကို ကြည့်လိုက်၏။ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း စိတ်သက်သာရာရသွား၏။ မကြာခင်မှာပင် ခုန်ချ ဖို့ အချက်ပြတာတွေ့လိုက်ရ၏။

ပထမဆုံး ဆင်းရမည့်သူက ကျွန်တော်။ လက်နက်ကိရိယာတွေ ခိုင် မခိုင် စမ်းကြည့်လိုက်၏။ အဓိကက သေနတ်။ သေနတ်မပါလျှင် ဘာမှလုပ်၍မရ။ သံခမောက်ပေါ်မှ ညကြည့်မျက်မှန်ကိုလည်း သတိထားရသေး၏။ သူတို့မပျက်စီးစေ ဖို့အရေးကြီးသည်။ ခမောက်မှာ မျက်မှန်တပ်ထားရတာက သမင်မှာ ချို့ပေါက်နေ သည်နှင့်ပင် တူသေးတော့။

ရဟတ်ယာဉ်က ဆင်းရမည့်နေရာနှင့် နီးလာပြီ။ မကြာခင် နယ်စပ်ကို ဖြတ်လာ သည်။ တကယ်ချရတော့မှာပါကလားဟု ကျွန်တော့်ဘာသာ ကျွန်တော် တွေးမိလိုက် ၏။

“ဆယ်မိနစ်”

www.burmeseclassic.com

ရဟတ်ယာဉ်များက အချိန်မှတ်ပေး၏။ ‘အက်ဘော့တာဘတ်’မြို့နား ရောက် တော့မည်။ ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှာမှေး၍ လိုက်ပါလာသူများပင် လူးလွန်ထလာကြ၏။

“ခြောက်မိနစ်”

ကျွန်တော် ခမောက်ကို ဆောင်းလိုက်ကာ မေးသိုင်းကြိုးကို ခိုင်အောင် ချည် လိုက်၏။ ညကြည့်မျက်မှန်ကို မျက်နှာပေါ် ဆွဲချ၏။ ရိုင်ဖယ်ကို ရင်ဘတ်နှင့် တင်း တင်းကြပ်ကြပ် ကပ်ထားလိုက်သည်။

ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်တွင် ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်နေ၏။ သို့သော် လူတိုင်းပင် နောက်ဆုံးစစ်ဆေးမှုတွေ လုပ်နေကြမှာ သေချာ၏။

“တစ်မိနစ်”

ရဟတ်ယာဉ်ဝန်ထမ်းတစ်ဦးကို တံခါးကို တွန်းဖွင့်လိုက်၏။ ထို့နောက် ကြိုးတစ်စ ကို အိုင်ချည်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်က ခြေထောက်နှစ်ချောင်း တွဲလောင်းချကာ ကြိုးစကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ ကောင်းကင်ပေါ်မှကြည့်လျှင် အိမ်တွေ တစ်ရပ်ရပ် မြင်နေရ၏။ ဆင်းရဲမည့် ခြံဝင်းကို လှမ်းမြင်နေရပြီ။ ထို့ကြောင့် ကြိုးကို အောက်သို့ ပစ်ချလိုက်၏။

“သွားတော့ဟေ့”

ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ပင် စိတ်ထဲမှ အမိန့်ပေးရင်း ကြိုးကို ဆုပ်ရင်း လျှောချရန် ပြင်ဆင်လိုက်၏။ ထိုအချိန်တွင် ရဟတ်ယာဉ်က လက်ယာဘက် ၉၀ ဒီဂရီစောင်းပြီး ပျံလိုက်၏။ အောက်ခုန်ချကာနီး ကျွန်တော်ပင် တစ်ပတ်လည်သွား၏။ တကယ်တော့ ရဟတ်ယာဉ်က ဆင်းမည့်ဝင်းနှင့် ပိုနီးအောင် အရှိန်ယူလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ လေယာဉ် မငြိမ်၍ ကျွန်တော် နောက်ကို ပြန်လည်သွားသည်။ ‘ဝေါလ်(ထ်)’၏ လက်တစ်ဖက်က ကျွန်တော့်သေနတ်ကို လှမ်းဆွဲလိုက်၏။ ကျွန်တော့်ဘေးမှာ ရပ်နေသော လက်ဖြောင့် သေနတ်သမား၏ လက်တစ်ဖက်က ကျွန်တော့်ကို အတွင်းသို့ ပြန်ဆွဲသွင်းလိုက်၏။ ဘာမှ တိုက်ပွဲမစခင် သေတော့ဦးမလို့၊ မြေပြင်နား ပိုနီးလာလေ ဒေါသက ပိုဖြစ်လာ လေ။ ဤစစ်ဆင်ရေးတွင် အရွေးခံခဲ့ရလို့က ကံသိပ်ကောင်းပါလားလို့ ခံစားခဲ့ရသည်။ ယခုတော့ ဘာမှမလှုပ်ရှားရခင်မှာပင် သေတော့မလိုဖြစ်နေတော့ပါကလား။

အခန်း (၁၃)
ဝင်တိုက်သည့်အချိန်

ဖွင့်ထားသောတံခါးမှ ကြည့်လိုက်ရာ မြေပြင်ကြီးက ကျွန်တော့်ဆီသို့ တိုးဝင်လာ သလိုပင် မြင်နေရ၏။ ရဟတ်ယာဉ်များသည် လေယာဉ်ပျံများကဲ့သို့ မြေပြင်ကို ရှုပ် တိုက်ဆင်း၍မရ။ ရဟတ်ယာဉ်အလုပ်လုပ်တာ ရပ်သွားလျှင် ကောင်းကင်ပေါ်မှ ခဲ တစ်လုံး ပစ်ချလိုက်သလို တစ်ခါတည်းကျသွားမည်။ ကျွန်တော့်ကိုယ်လုံးကို 'ဂေါ့လ်(ထ်)'က အတွင်းသို့ လှမ်းဆွဲနိုင်ခဲ့သော်လည်း ခြေထောက်တွေကတော့ တံခါး အပြင်မှာပဲ ကျန်နေ၏။ လက်ဖြောင့်သမားကူ၍သာ ခြေတစ်ဖက်ပြီး တစ်ဖက် ရဟတ်ယာဉ်ပေါ် ပြန်ရောက်လာခြင်းဖြစ်၏။ ကံသီပေလို့ အနိုးတခြား အသားတခြား ဖြစ်မသွားတာ။ သေနတ်ကျည်ဆံနှင့် သေရတာက ရဟတ်ယာဉ်ပျက်ကြပြီး သေရ တာထက် ကောင်းလှသေး၏။ ကျွန်တော်တို့က တိုက်ပွဲဝင်ရတာ မကြောက်။ တိုက်ပွဲ ဆိုတာက ကျွန်တော်တို့ ကျွမ်းကျင်သည့်အလုပ်။ ကျွန်တော်တို့၏။ ကျွမ်းကျင်မှုကို ကျွန်တော်တို့ ယုံ၏။ ရဟတ်ယာဉ်ကတော့ ကျွန်တော်တို့လည်း မပိုင်နိုင်သည့်ကိစ္စ။ ယခု ရဟတ်ယာဉ်က သူ့ဘာသာသူ ထိန်းမရတော့။ ရဟတ်ယာဉ်သည် ယခုအခါ တောင်စွန်းမတ်စောက်စောက်၏အထက် ခြောက်ပေလောက်အကွာ စက်ရပ်သွား သည်။

“ထွက်တော့ဟေ့”

'ဂေါ့လ်(ထ်)'က ပြောပြောဆိုဆို ကျွန်တော့်ကို တွန်းချလိုက်၏။ ကျွန်တော်က မြေပြင်ပေါ်ကို ဘေးကင်းရန်ကင်းရောက်သွားသည်။ လက်နက်ခဲယမ်း ပေါင် ၆၀

မျှ သယ်ပိုးထားရသော်လည်း ကျွန်တော်က ကြောက်အားလန့်အားနှင့် ခုန်လိုက် တော့ ကြောင်လိုပဲ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ကျသွား၏။ နောက်ကိုလှည့်မကြည့်ဘဲ ရဟတ်ယာဉ် ပျက်ဆီမှ ဝေးနိုင်သမျှ ဝေးဝေး အိုလံပစ်အပြေးသမားကဲ့သို့ ပြေးသွား၏။ ကိုက်သုံး ဆယ်လောက်ရောက်မှ ပြန်ကြည့်သည်။ ရဟတ်ယာဉ်ပျက်ကို ပထမဆုံးအကြိမ် မြင်ဖူး လိုက်ခြင်း။

ရဟတ်ယာဉ်က ပျက်ကျကာ အမြီးက ၁၂ ပေအမြင့်ရှိ အုတ်နံရံကို သွားရိုက် ၏။ အမြီးသာရိုက်သွား၍တော်တော့၏။ နို့မဟုတ်လျှင် ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်လိုက်ပါလာ သူအားလုံး ကိစ္စချောမှာ သေချာ၏။ ရဟတ်ယာဉ်မှူး 'တယ်ဒီ'နှင့် တွဲဖက်လေယာဉ် မှူးတို့ ကျွမ်းကျင်၍ ဤမျှဖြစ်သွားရခြင်းဖြစ်၏။

ကျွန်တော်ရဲဘော်တွေအားလုံး ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှ ဘေးမသိရန်မခဲ ဆင်းလာနိုင် ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့က ခြံဝင်းဂိတ်ဝဆီသို့ အပြေးကလေး တက်ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့ ၏ စစ်ဆင်ရေးကို မိနစ်သုံးဆယ်အတွင်း အပြီးလုပ်ဖို့က ရှိသေး၏။ ပါကစ္စတန်ရဲတို့ စစ်တပ်တို့ အချိန်မီအရောက်လာ၍ အပြတ်ရှင်းရမည်။ လေ့ကျင့်ကတည်းက ပြဿနာတစ်စုံတရာဖြစ်လျှင် ဆယ်မိနစ် အချိန်ပိုရအောင် စီစဉ်ထားပြီးဖြစ်၏။

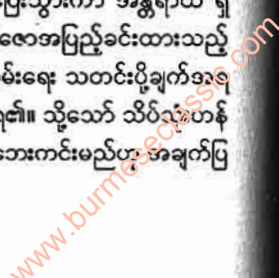
ရဟတ်ယာဉ်က အုတ်နံရံပေါ်တွင် အသာတင်နေ၏။ ရဟတ်ယာဉ်ပျက် အောက်မှနေ၍ ခြံဝင်းထဲဝင်ဖို့ တစ်လမ်းသာရှိတော့၏။

“ငါတော့ ဂိတ်တံခါးကို ဖောက်ခွဲတော့မယ်က”ဟု 'ချာလီ'က ပြော၏။ သူက ဂိတ်ဝတွင် ဖောက်ခွဲရေးစနက်တံကိုပင် ချိန်နေပြီ။

ကျွန်တော်က ရဟတ်ယာဉ်ပျက်ဆီသို့ ခေါင်းငုံ့ပြီး ပြေး၏။ ရဟတ်ယာဉ်စက်မှ ပူလောင်သော အိပ်ဇောငွေ့တွေ ထွက်နေ၏။ ဆံပင်အခြောက်ခံစက်ကဲ့သို့ စက္ကန့် အနည်းငယ် လမ်းလျှောက်ဝင်သွားရသလို ခံစားမိ၏။

ရဟတ်ယာဉ်တစ်ဘက်သို့ရောက်သောအခါ 'ချာလီ'က သံဂိတ်ဝတံခါးကို ဖောက်ခွဲဖို့ပြင်နေတာ တွေ့ရ၏။ သူ့ဘေးမှာက အတွင်းသို့ ဝင်တိုက်မည့်သူများ လက်နက်ကိုယ်စီနဲ့ စောင့်နေကြ၏။

ကျွန်တော်က ဂိတ်တံခါးအနီးမှ ဘုရားခန်းဆီသို့ ပြေးသွားကာ အန္တရာယ် ရှိ မရှိ စစ်ဆေးကြည့်၏။ အခန်းက အကျယ်ကြီး။ ကော်ဇောအပြည့်ခင်းထားသည့် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ခေါင်းအုံးတွေ ချထား၏။ ထောက်လှမ်းရေး သတင်းပို့ချက်အရ ဤစခန်းသည် ဧည့်သည်များကို တွေ့ဆုံရာနေရာဟု သိရ၏။ သို့သော် သိပ်လုံ့ဟန် မတူ။ ကျွန်တော်က အချက်ပြမီးထွန်းလိုက်ကာ ဤစခန်းဘေးကင်းမည်ဟု အချက်ပြ လိုက်၏။

အပြင်ပြန်ရောက်တော့ 'ချာလီ'က စံနက်တံကို မီးရှို့လိုက်ပြီ။ ထို့နောက် သူက အပြင်သို့ လှိုင့်ထွက်လိုက်၏။ ဒါမျိုး သူလုပ်ခဲ့တာ အကြိမ်တစ်ထောင်ကျော်ပြီ။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ခေါင်းတွေကို ဝပ်ထားလိုက်ကြ၏။ ပေါက်ကွဲသံတစ်ခု ထွက်လာကာ ဂိတ်ဝတွင် အပေါက်တစ်ခု ဖြစ်သွား၏။ ထိုအပေါက်မှ 'ချာလီ'ပထမဆုံး ဝင်သည်။ ကျန်သူများလည်း အလျင်အမြန် နေရာယူလိုက်ကြ၏။ ခုမှ မူလအစီအစဉ် အခန်းတစ်သို့ ပုံမှန်ပြန်ရောက်လာ၏။

ဂိတ်ရှင်းပြီးမှ 'ချော့တူး'ကို စောင့်ရ၏။ ရဟတ်ယာဉ်က အိမ်ဝင်းကို တစ်ချိန်ပဲ ပြကာ ဆင်းရမည်။ သို့သော် လေ့ကျင့်စဉ်ကလို မဟုတ်ဘဲ ရဟတ်ယာဉ်က အုတ်နံရံ နောက်တွင် အလျင်အမြန်ပျောက်သွားသည်။ လေယာဉ်များများက ကျွန်တော်တို့ လေယာဉ်ပျက်သည်ကို မြင်သွားကာ တပ်သားများကို နံရံအပြင်ဘက်မှာ ချရန် စီစဉ်ပုံရ၏။

"ရဟတ်ယာဉ်ပြဿနာတက်တာ ဂရုမစိုက်နဲ့။ တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေ မြေပေါ်ရောက်ဖို့ က အဓိကပဲ" ဟု ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'မက်ရေဗင်'က နောက်ဆုံးတွေ့ဆုံဖွဲ့တွင် ညွှန်ကြားဖူးသည်။ ထို့ကြောင့် 'ချော့တူး'က ဝင်းထဲသို့ တပ်သားများကို မဆင်းစေဘဲ အစီအစဉ် ပြောင်းလိုက်ဟန်ရှိ။ ယခု သူတို့က ဂိတ်၏ မြောက်ဘက်ခြမ်းမှ ဝင်ကြသည်။

'ဝီဝမ်း'သို့ ဦးတည်ပြေးကြရင်း 'ဝီလ်'က ကျွန်တော့်ဘေးမှာ ရောက်လာ၏။ သူလည်း ဧည့်သည်ဆောင်၏။ တံခါးမကြီးကို ချဉ်းကပ်၏။ အသံဗလံက တိတ်နေ၏။ ကျွန်တော်တို့၏ ဖိနပ်သံသာ ထွက်ပေါ်နေ၏။

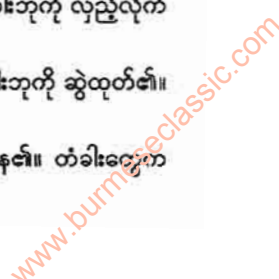
ဤဧည့်သည်ဆောင်တွင် 'ဘင်လာဒင်'၏ အယုံကြည်ဆုံးစစ်သားကြီး 'အာမက်အယ်လ်ကူဝိတ်တီ'နှင့် သူ့မိသားစုနေသည်ကို ကျွန်တော်တို့သိ၏။ အနည်းဆုံး သူ့ဇနီးတစ်ယောက်နဲ့ ကလေးတွေ ရှိမည်ဟု မျှော်လင့်ထား၏။

တံခါးတွေက သတ္တုတံခါးတွေ။ မှန်တံခါးနောက်တွင် သံတိုင်တွေပင် ကာထားသေး၏။ အိမ်ထဲမှ ဘာအလင်းရောင်မှ မမြင်တွေ့ရ။ ပြတင်းပေါက်အားလုံးကို ခန်းဆီးတွေ ကာထား၍ အထဲကို သိပ်မမြင်နိုင်။

ကျွန်တော်က တံခါးမကြီး၏ လက်ဝဲဘက်သို့သွားကာ တံခါးဘုကို လှည့်လိုက်၏။ နှစ်ခါကြိုးစား၍ လှည့်၏။ သော့ခတ်ထားသည်။

'ဝီလ်'က သူ၏ ဖောက်ထွင်းကိရိယာကို အသုံးချကာ တံခါးဘုကို ဆွဲထုတ်၏။ ကျွန်တော့်ကို သူ့ညာဘက်မှ စောင့်ပေး၏။

တံခါးဘုက ကျိုးထွက်သွားပြီး အငုတ်က အထဲမှ ကျန်နေ၏။ တံခါးတွေက သတ္တုအမာစားတွေဖြစ်လို့ တော်ရုံဖွင့်လို့မရ။

ထို့ကြောင့် ပြတင်းပေါက်တစ်ခုဆီသို့သွားကာ မှန်ကို ခွဲလိုက်ပြီး အတွင်းကို ကြည့်လိုက်၏။ သံတိုင်များကို တူနှင့် ကလန်ပြီး ဖွင့်ရန်ကြိုးစား၏။ မရ။ သံတိုင်တွေ က သိပ်ကပ်လွန်း၍ တူခေါင်းသွင်း၍ မဖြစ်နိုင်။

“ငါတော့ ဖောက်ခွဲတော့မယ်ကွာ” ဟု ကျွန်တော်က ‘ဝီလ်’ ကိုပြောကာ ကျောမှာ လွယ်ထားသော ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းများကို ထုတ်လိုက်၏။ အချိန်က အရေးကြီး၏။ ရဟတ်ယာဉ်ပျက်တာကြောင့် မိနစ်အနည်းငယ်ကုန်သွားခဲ့ရာ နောက်ထပ်အချိန်ဖြုန်း၍ မရတော့။

ခြံဝင်းအတွင်းတွင် ပေါက်ကွဲသံတစ်ခုကြားရပြီး ‘ချော့တူး’က ပွင့်သွားကာ မြောက် တံခါးမှ ဝင်လာကြ၏။

“ငါတို့ မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ခြံဝင်းဂိတ်က ဝင်လာကြပြီ” ဟု ဆက်သွယ်ရေးတပ်မှ ပြော၏။ ဂိတ်ပွင့်သွားသော်လည်း အတွင်းမှာ အုတ်နံရံတစ်ထပ်က ကာဆီးနေသေး၏။ ယခုအချိန်ဆိုလျှင် သူတို့က တတိယထပ်ကို ရောက်နေသင့်ပြီ။ ယခုတော့ ဝင်ဖို့ပင် ကြိုးစားနေကြ၏။

“ရော်ဂျာ မင်းနဲ့ ငါ တွေ့မိ။ အထဲကနေ တံခါးဖွင့်ပေး” ဟု ‘မိုက်’က ပြော၏။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဂိတ်က ကားလမ်း၏ မြောက်ဘက်အစွန်းတွင်ရှိ၏။ ရဟတ်ယာဉ် ပျက်ကျသည့်နေရာနှင့် ခြံဝင်းနဲ့ကို ခြားထားသော ဂိတ်ဖြစ်၏။ ‘မိုက်’သည် ကားလမ်း၏။ တောင်ဘက်ဧည့်သည်ဆောင်နားရောက်နေပြီ။

စစ်ဆင်ရေးလှုပ်ရှားမှုက ယခု ပိုသွက်လာ၏။ ကျွန်တော်တို့မြေပြင်ကိုရောက်ပြီး ငါးမိနစ်အတွင်းတွင် ၂၄ ဦးစလုံး ခြံဝင်းထဲ ရောက်နေကြပြီ။ ဗုံးခွဲသံနှစ်ခုရယ်၊ ရဟတ်ယာဉ်ပျက်ကျသံတွေရယ် သူတို့ကြားပြီး ကျွန်တော်တို့လာနေသည်ကို သူတို့သိကြမည်ဖြစ်၏။ ယခုအခါ အိမ်ထဲမှာရှိနေသူများသည် သူတို့ဘာသာသူတို့ ကာကွယ်ရန် ခုခံဖို့ အသင့်ဖြစ်နေကြမည်မှာ သေချာ၏။

ကျွန်တော်က လက်ယာဘက်တံခါးနား ဒူးထောက်ချလိုက်ပြီး တံခါးဘုနှင့် သော့ကို ချိုးဖို့ပြင်၏။ အီရတ်တွင် မတ်တပ်အနေအထားမှဆိုလျှင် အပစ်ခံရပေါင်း များ၍ ကျွန်တော်က အတွေ့အကြုံအရ ဒူးထောက်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ စစ်သည်များသည် တံခါးဖွင့်ဝင်ပြီးလျှင် တံခါးအလယ်ကိုသာ ကျည်ဆံတွေသွန်ပြီး ပစ်တတ်၏။ တံခါးနောက်တွင် လူတစ်ယောက်မတ်တပ်ရပ်နေမည်ဟု ထင်ထားကြ၍ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တို့အုပ်စုမှ တတိယလူလည်း ဝင်းထဲသို့ရောက်လာပြီ။ သူက ရဟတ်ယာဉ်မှ နောက်ဆုံးထွက်ခဲ့သူထဲတွင် တစ်ဦးအပါအဝင်။ သူ့တာဝန်က ဧည့်သည်ဆောင်၏ ခေါင်မိုးပေါ်မှနေကာ လှေကားပေါ်မှ တက်လာသည့်သူ့ကို ရှင်းရန်ဖြစ်

၏။ သူ လှေကားပေါ်တက်သွားစဉ် အေကေ-၄၇ သေနတ်သံတွေကြားရ၏။ သူ့ကို အတွင်းမှ ဆီးပစ်ခြင်းဖြစ်၏။ သူ သီသီလေး လွတ်သွားသည်။

ကျွန်တော့်ခေါင်းနားသို့ပင် ကျည်ဆံတွေ ဝဲလာ၏။ မှန်ကွဲစတချို့ ကျွန်တော့် ပခုံးကို လာမှန်၏။

အထဲမှ ပစ်သူ မည်သူဆိုသည်ကို ပြောရတာ လွယ်ပါသည်။ အတွင်းက လူတွင် ချေမှုန်းရေး ရိုင်းဖယ်ရှိ၏။ သူက ရင်ဘတ်နေရာကို ချိန်၍ ကျည်ဆံတွေ ရန်းပစ်နေခြင်းဖြစ်၏။ သူကလောင်ခြောက်ထဲမှ သတ္တဝါ။ သူ့မှာ ပြေးပေါက်က မရှိတော့။ ကျွန်တော်တို့ လာနေသည်ကို သူ့သိသွားပြီ။

‘ဝီလ်’က လက်ဝဲဘက်တံခါးကို အကာအကွယ်ယူပြီး ချက်ချင်းပြန်ပစ်၏။ ကျွန်တော်လည်း ပစ်၏။ ကျွန်တော့်လက်ဝဲပခုံး ပူခနဲဖြစ်သွား၏။ မှန်စ သို့မဟုတ် ကျည်ဆံ ပွတ်သွားဟန်တူ၏။ ကျွန်တော်က ပြတင်းပေါက်နားသို့ ခုန်သွားကာ နံရံအနီးရှိ တံခါးအနီးသို့ လိုမ့်ဝင်လိုက်၏။

‘အာမက်အယ်လ်ကူဝိတ်တီ၊ အာမက်အယ်လ်ကူဝိတ်တီ ထွက်ခဲ့ဟေ့’

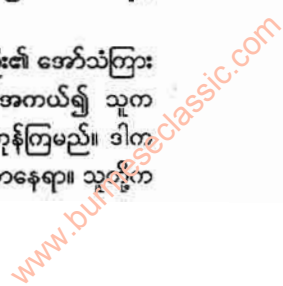
‘ဝီလ်’က အော်သည်။ ကျွန်တော် သေနတ်ဒင်နှင့် ပြတင်းပေါက်ကိုခွဲကာ အတွင်းမှ ပစ်သည့်နေရာကို မှန်းပြီးပစ်၏။

‘ဝီလ်’က အော်ခေါ်နေဆဲ။ အတွင်းကမူ ဘာမှကို မတုံ့ပြန်။ အချိန်က မရှိတော့ ကျွန်တော်က တံခါးနားမှာ တပ်ထားသောဗုံးကို ခွဲရတော့မည်။ ဗုံးခွဲသောနည်းမှ တစ်ပါးအတွင်းသို့ လက်ပစ်ဗုံးတစ်ခုပစ်သွင်းရန် စီစဉ်ထား၏။ ‘အာမက်အယ်လ်ကူဝိတ်တီ’ က မပစ်ခတ်ပဲ အဖမ်းခံမည့်သူမဟုတ်။

ကျွန်တော် ဗုံး၏စနက်တံကို ဖြုတ်ခါနီးတွင် အတွင်းမှ ချက်ဖွင့်သံကို ကြားလိုက်၏။ ‘ဝီလ်’ကလည်း ကြား၍ အသံလာရာဘက်ကို ကျွန်တော်တို့ လှည့်ပြီး ချိန်ထားကြ၏။ ဘယ်သူထွက်လာမလဲ၊ ဘာဖြစ်လာမလဲ ကျွန်တော်တို့အသိ။ သူက တံခါးဖွင့်ပြီး လက်ပစ်ဗုံးများ ပစ်လိုက်လေသလား။ အေကေ-၄၇ နှင့်ပင် ဆွဲမှာလား။ အဆိပ်ရည်တွေပဲ ဖျန်းလေမလား။ မသိ။ မသိ။ ဘာမှမသိ။

ကျွန်တော့်နံဘေးနဘီကို မျက်စိကစားလိုက်၏။ ရှာမတွေ့။ ပြတင်းပေါက်နှင့် တံခါးပေါက်နှင့် ဝေးဝေးနေဖို့ တစ်နည်းသာရှိ၏။

တံခါးမကြီးက ဖြည်းညှင်းစွာ ပွင့်သွားသည်။ အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ အော်သံကြားရ၏။ ဒါလောက်နှင့် ကျွန်တော်တို့ ဘေးကင်းပြီဟု မဆိုသာ။ အကယ်၍ သူက အသေခံဗုံးတွေ ဝတ်ဆင်ပြီး ထွက်လာလျှင် ကျွန်တော်တို့ သေတုန်ကြမည်။ ဒါက ‘ဘင်လာဒါ’၏ ခြံဝင်း။ သူ၏ သစ္စာခံလူယုံများသာ နေထိုင်ကြသောနေရာ။ သူ့ကိုက

‘ဘင်လာဒင်’ကို ကာကွယ်ရင်း အသေခံသွားကြမည့် သူများသာဖြစ်၏။

မျက်နှာပေါ်စီးကျလာသော ချွေးတွေကိုပင် မသုတ်နိုင်အားဘဲ သေနတ်ပြောင်းကိုသာ တံခါးဝသို့ ချိန်ထား၏။ ညကြည့်မျက်မှန်မှနေ၍ အမျိုးသမီးတစ်ဦးပုံသဏ္ဍာန်ကို မြင်နေရ၏။ သူ့လက်ထဲမှာက တစ်စုံတစ်ရာကို ကိုင်ထား၏။ ထို့ကြောင့် သေနတ်မောင်းကိုဖြုတ်ရန် အသင့်ပြင်လိုက်ရ၏။ လေဆာရောင်ခြည်က သူ့ခေါင်းတည့်တည့်ကို ရောက်နေပြီ။ သူ့လက်ထဲမှာသာ ဗုံးသေချာလျှင် ကျွန်တော် သူ့ကို တစ်ချက်တည်း ပစ်ချလိုက်တော့မည်။

တံခါးဆက်ပွင့်လာ၏။ သူ့လက်ထဲကိုင်ထားတာက ကလေးငယ်လေး။ သူက ‘အယ်လ်ကူပိတ်တီ’၏ ဇနီး ‘မာရီယမ်’ဖြစ်သည်။ ကလေးကို ရင်မှာပိုက်ထားရင်း သူထွက်လာ၏။ သူ့နောက်မှာက အခြားကလေးသုံးယောက်ပါ လိုက်လာကြ၏။

“ဒီကိုလာခဲ”

‘ဝိလ်’က အာရာဗီဘာသာစကားဖြင့် လှမ်းခေါ်လိုက်၏။

ကျွန်တော်ကတော့ သူတို့ဆီကို မလွတ်တန်း သေနတ်နှင့် ချိန်ထားဆဲ။

“သူသေသွားပြီ။ နင် ပစ်လိုက်လို့ သူ သေသွားပြီ။ သူသေသွားပြီ။ နင် သတ်လိုက်တာပဲ”

‘မာရီယမ်’က ‘ဝိလ်’အား အာရာဗီဘာသာစကားဖြင့်ပြော၏။

“သူသေသွားပြီလို့ သူမိန်းမက ပြောနေတယ်”ဟု ‘ဝိလ်’က ကျွန်တော့်ကို ဘာသာပြန်ပြနေ၏။

ကျွန်တော်က တံခါးမကြီး၏ လက်ယာဘက်ကို တွန်းဖွင့်လိုက်၏။

အိပ်ခန်းဝတွင် လဲကျနေသော ခြေအစုံကို တွေ့လိုက်ရ၏။ သူသေသလား၊ သေချင်ယောင်ဆောင်နေသလား မသိ။ ‘ဝိလ်’က ကျွန်တော့်ပခုံးကို တစ်ချက်ညှစ်လိုက်၏။ သူလည်း အသင့်ဖြစ်ပြီ။ ကျွန်တော်က ရိုင်ဖယ်ဖြင့် ချိန်ကာ လေးငါးချက် ထပ်ပစ်လိုက်၏။ သူသေတာ ဒါမှ သေချာမည်။

အိမ်တစ်ခုလုံး အပူပေးသော ဆီနံ့က နံ့စော်နေ၏။ ‘အယ်လ်ကူပိတ်တီ’ ၏ အလောင်းကို ကြည့်လိုက်၏။ အိပ်ခန်းနားမှာက ခြောက်လုံးပြူးတစ်လက်နှင့် အေကေ-၄၇ တစ်လက်ကို တွေ့ရ၏။ ဒါတွေကို ကျွန်တော်က ခြေနှင့် ကန်ပစ်ကာ အခန်းကို ရှင်းလင်း၏။ အခန်းအလယ်တွင် ခုတင်တစ်လုံး၊ နံရံနားကပ်လျက်တွင် ကလေးတွေအိပ်သော ခုတင်များရှိ၏။ မိသားစုတစ်ခုလုံး တစ်ခန်းထဲတွင် အိပ်ကြ၏။

ခန်းမ၏ အခြားသောဘက်တွင် မီးဖိုချောင်ရှိ၏။ ကျွန်တော်တို့လဲလိုက်သော

ကျည်ဆံရာတွေ ဗရပွဖြစ်နေ၏။ မီးဖိုချောင်ပစ္စည်းတွေအားလုံး ကျည်ဆံဆန်ကာ ပေါက်တွေဖြစ်နေ၏။ ရေပိုက်ပင် ပေါက်ထွက်နေ၏။

ကြမ်းပြင်တစ်ခုလုံး ရေတွေ၊ 'အယ်လ်ကူဝိတ်တီ'၏ သွေးတွေနှင့် လမ်းလျှောက် လျှင်ပင် ချော်လဲမည့်အနေအထားရှိနေသည်။ ကျွန်တော့် ဖိနပ်လည်း စိုစွတ်ကုန် သည်။ နှစ်ခန်းလုံး ဘာမှမရှိ။ ရှင်းပြီဖြစ်တာသိမှ အပြင်ကို ခေါင်းပြုကြည့်လိုက် သည်။

“စိမ်းကို ပစ်ပြီးပြီ။ အဆောက်အဦဘေးကင်းသွားပြီ” ဟု စက်မှ ပြောလိုက်၏။ ထို့နောက် ဓာတုဗေဒမီးဖြင့် ဧည့်သည်ဆောင်၏ တံခါးမကြီးကို ထိုးပြလိုက်၏။ ကျွန်တော်တို့ ပင်မအဆောက်အဦဆီသို့ အခြားအဖွဲ့များကို ကူရန် အပြေးကလေး သွားကြရ၏။

အခန်း (၁၄)
ခါလစ်

ကျွန်တော်တို့ ခြေမှုန်းပြီး ဆယ်မိနစ်ပင်မကြာ။ 'ဝီလ်'နှင့် ကျွန်တော်သည် ဖွင့်ထားသော ဂိတ်တံခါးနှင့် ဧည့်သည်ဆောင်၊ ခြံဝင်းအလယ်သို့ ပြန်ရောက်နေကြပြီ။ ကျွန်တော်တို့သည် 'အေဝမ်း'၏ မြောက်ဘက်တံခါးဆီသို့ ဦးတည်ပြေးနေကြ၏။

"ဖောက်ခွဲရေးဗုံးတွေ၊ အေဝမ်းရဲ့မြောက်ဘက်တံခါးမှာတပ်"ဟု 'ချာလီ'က ဗက်ဖြင့်ပြော၏။ သူဗုံးတွေက ထပ်ပြီးတော့ မြောက်တံခါးကို ခွဲဖို့ အမိန့်ကို စောင့်နေ၏။ 'ဂျင်း'နှင့် သူတို့အဖွဲ့ တွက်ချက်ပြတာက သိပ်ကို မှန်နေ၏။ သူတို့က အိမ်ကို နှစ်ပိုင်းခွဲထားမည်ဟုဆို၏။ 'ဘင်လာဒင်'မိသားစုက ဒုတိယနှင့် တတိယဆောင်များတွင် နေ၏။ သူတို့၏ ကိုယ်ပိုင်သီးသန့်တံခါးတွေရှိ၏။ 'ဘင်လာဒင်'က မြောက်တံခါးမှ အမြဲထွက်၏။ 'အယ်လ်ကူဝိတ်တီ'ညီနောင်တို့ကမူ တောင်တံခါးကိုသာ အမြဲသွား၏။

မြောက်တံခါးနှင့် တောင်တံခါးကို ဆက်သော လမ်းသာရှိပါက ကျွန်တော်တို့ ဗုံးနှစ်ခါ မခွဲချင်။ ထို့ကြောင့် 'တွမ်'နှင့် သူ့အဖွဲ့က အိမ်၏ တောင်ဘက်မှစပြီး ရှင်းရန် စီစဉ်၏။ ထိုအချိန်တွင် 'ချာလီ'က 'တွမ်'ထံမှ ဖောက်ခွဲမိန့်ကို စောင့်နေသည်။

'တွမ်'ပါဝင်သော အဖွဲ့ဝင်သုံးဦးသည် ပထမထပ်ကို စရှင်း၏။ အဆောက်အဦထဲမှာက ပိန်းပိက်အောင် မှောင်နေ၏။ သို့သော် ညကြည့်မျက်မှန်များကြောင့် အကုန်မြင်နေရ၏။ တံခါးလေးချပ်က ပွင့်နေ၏။ အထဲကို ခြေလှမ်းအနည်းငယ် ဝင်လိုက်

သည်နှင့် ရှေ့ပြေးရဲဘော်က လက်ဝဲဘက်အခန်းဆီမှ လူတစ်ယောက် ခေါင်းဖြူလာသည်ကို တွေ့လိုက်၏။ ဧည့်သည်ဆောင်အိမ်မှ သေနတ်သံများကို သူတို့လည်း ကြားဟန်တူ၏။ ရှေ့ပြေးရဲဘော်က အချိန်မဆိုင်းဘဲ ပစ်လိုက်၏။ 'အာဘရာအယ်လ်ကူဝိတ်တီ'သည် ဒဏ်ရာနှင့် လဲကျသွားကာ ကြမ်းပြင်တွင် လူးလွန်နေ၏။ နောက်တစ်ချက်ပစ်လိုက်ရာ သူ့ဇနီး 'ဘူရှရာ'က သူ့ကို ကာပေးလိုက်၍ သူတို့နှစ်ဦးစလုံး သေကုန်သည်။

တပ်ဖွဲ့က အခြားအမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် ကလေးများစွာ ထောင့်တစ်ထောင့်ထဲတွင် အော်နေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုအခန်းထဲတွင် အေကေ-၄၇ သေနတ်တစ်လက်ရှိသည်။ 'တွမ်'က ထိုသေနတ်မှ ယမ်းကပ်ကို ဖြုတ်လိုက်ကာ ကျည်အဖွဲ့ဝင်များက ကျန်ရှိသောအခန်းများကို ရှာကြ၏။

ခန်းမ၏ ထိပ်တွင်ကား သော့ခတ်ထားသော တံခါးကိုတွေ့ရ၏။ ထိုတံခါးက မြောက်ဘက်တံခါးနှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်စပ်နေ၏။ 'အေဝမ်း'အဆောက်အဦ လျှို့ဝှက်သွားသောအခါ 'တွမ်'တို့အဖွဲ့က လျှင်မြန်စွာ ဝင်လာကြသည်။

တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့က အိပ်ခန်းထဲမှ အမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးများအား တစ်ယောက်ယောက်ကို စောင့်ကြည့်ခိုင်းထားဖို့ ကောင်း၏။ သို့သော် လူအင်အား လျော့သွားမှာတစ်ကြောင်း၊ အချိန်မရှိတာက တစ်ကြောင်း မလုပ်ဖြစ်ခဲ့။ ကျန်ရှိသော အမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးများမှာ အခန်းထဲမှာပင် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြ၏။

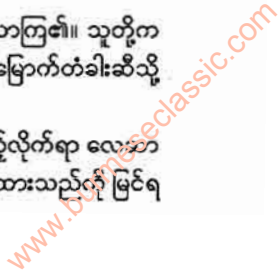
'ဟိတ် ချာလီ လှုပ်ရှားတော့လေ' ဟု 'တွမ်'က စက်မှပြော၏။

တောင်ဘက်တံခါးသို့ ဝင်ကြသောအခါ အဖွဲ့သားတစ်ယောက်က 'အာဘရာအယ်လ်ကူဝိတ်တီ'၏ အေကေ-၄၇ သေနတ်ကို ခြံထဲလွှင့်ပစ်လိုက်၏။ မှောင်မိုက်နေသဖြင့် မည်သူမျှလည်း ရှာတွေ့မှာမဟုတ်။

'တွမ်'၏ ညွှန်ကြားသံကို စက်မှတစ်ဆင့် ကြားရပြီး စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းတွင် 'ချာလီ'၏ ဝှံးခွဲလိုက်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။ 'ဝီလ်'နှင့် ကျွန်တော်က အဆောက်အဦ အနောက်ဘက်ကို ပြေးကာ မြောက်တံခါးမှဝင်ရန် စောင့်နေသူများနောက်သို့ လိုက်သွားသည်။ မြောက်တံခါးက ယခုပွင့်သွားပြီ။

'ချော့တူး'မှ SEAL တပ်ဖွဲ့ဝင်များလည်း ဝင်းခြံထဲရောက်လာကြ၏။ သူတို့က မိန်းဂိတ်တံခါးမကြီးမှပင် ဝင်လာကြခြင်းဖြစ်၏။ သူတို့လည်း မြောက်တံခါးဆီသို့ ရှေ့ရှုချိတ်ကန်နေကြ၏။

'ချာလီ'က အထဲရောက်နှင့်နေပြီ။ ညကြည့်မျက်မှန်ဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ လေအာရောင်ခြည်များစွာ ပြတင်းပေါက်တွေ၊ လသာဆောင်တွေကို ချိန်ထားသည်ကို မြင်ရ

၏။ ကျွန်တော်ကလည်း ဒုတိယထပ်၊ တတိယထပ် အခန်းများသို့ ချိန်ထားလိုက်၏။ ဘာလုပ်ရှားမှုမှ မတွေ့ရ။ မှန်တံခါးတွေကို ဆေးမည်းသုတ်ထား၍ အတွင်းကို မမြင်ရ။

လွန်ခဲ့သော ဆယ်မိနစ်အတွင်း လုပ်စရာအလုပ် အကုန်လုပ်ခဲ့ကြပြီးပြီ။ ယခု လှေကားထိပ်ကို တက်သိမ်းဖို့ပဲ ကျန်တော့၏။ သို့သော် 'ချာလီ'က လှမ်းပြော၏။ ဒုတိယထပ်သို့ တက်ရမည့် လှေကားကို သတ္တုတံခါးဖြင့် ပိတ်ထားသည်ဟုဆို၏။ 'ချာလီ'က တတိယထပ်ခွဲပြီး တံခါးကို ချိုးဖို့ ပြင်ရပြန်သည်။

ကျွန်တော်တို့ လုပ်စရာဆိုလို့ စောင့်ဆိုင်းပြီး ကိုယ့်လိုခြံရေးကိုယ် ယူထားဖို့သာ ဖြစ်၏။ 'ချာလီ'တို့အုပ်စုကမူ မြန်နိုင်သမျှ မြန်မြန်လုပ်နေကြ၏။ ကြက်ကလေး တချို့ အော်သံကြားလိုက်ရသည်။ မြောက်ဘက်တံခါးအနီးတွင် ကြက်ခြံတစ်ခုရှိ၏။ ဘာမှ မလုပ်ဘဲ ရပ်စောင့်နေရတာကို စိတ်ကုန်လှ၏။

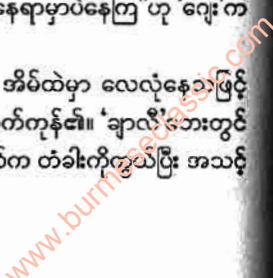
'ချော့တူး'နှင့် လိုက်ပါလာသူ 'ဂျေး'ကို ပြောပြလိုက်မှ ကျွန်တော်တို့ ရဟတ်ယာဉ် ပျက်ကျသွားသည်ကို သူသိ၏။ 'ချော့တူး'မှ မည်သူကမှ ကျွန်တော်တို့ ရဟတ်ယာဉ် ပျက်ကျသွားကြောင်း မသိကြ။ 'ချော့တူး'မှ လေယာဉ်မှူးများက 'ချော့ဝမ်း'ဆင်းသွား သည်ထင်ပြီး သူတို့လည်း နံရံအပြင်ဘက်တွင် ရဲဘော်များကို ကြီးနှင့် ချပေးလိုက်ကြ ခြင်းဖြစ်၏။

ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်တွင်ကား 'တယ်ဒီ'နှင့် သူ့လူများက စက်များကို ပိတ်ကာ အခြားပစ္စည်းပစ္စယများ မပျက်စီးရန် လုပ်စရာရှိတာ လုပ်နေကြ၏။ သူက ပြန်တက် ဖို့ပင် ပြင်သေး၏။ ရဟတ်ယာဉ်တွင် ကြီးကြီးမားမား ဘာမှမပျက်စီးရာ လူမပါလျှင် တက်လို့ရမည်ဟု သူ ထင်ထား၏။ နောက်ဆုံးတွင် သူလည်း မတက်ဖြစ်တော့။

'ဂျေး'က ခုမှ ဂြိုဟ်တုရေဒီယိုဖြင့် ရဟတ်ယာဉ်ပျက်ကြောင်း ဌာနချုပ်သို့ သတင်း ပို့လိုက်၏။ ဌာနချုပ်မှ ရှေ့တန်းရဲဘော်များက မဝေးလှသောနေရာတွင် ရှိနေ၍ ရောက်လာကြ၏။ ပိုပြီး အချိန်ကုန်သက်သာစေရန် ပါကစ္စတန်စစ်တက္ကသိုလ်ကို ဖြတ်သော်လမ်းမှ လာကြ၏။ မကြာခင် 'ဂျေး'က ပြန်ဆက်သွယ်၏။ ရဟတ်ယာဉ် ပျက်သော်လည်း ထိခိုက်သေဆုံးသူ မရှိကြောင်း။

"ဒါကြောင့် အကူတပ်တွေ မလာနဲ့တော့။ ရှိရင်းစွဲနေရာမှာပဲနေကြ" ဟု 'ဂျေး'က ပြန်သတင်းပို့၏။

'အဝမ်း'ထဲတွင် 'ချာလီ'၏ ဗုံးက ထပေါက်၏။ အိမ်ထဲမှာ လေလုံနေသဖြင့် ဗုံးသံကြောင့် ပြတင်းပေါက်တွေ၊ တံခါးတွေပင် လွင့်ထွက်ကုန်၏။ 'ချာလီ'ဘေးတွင် SEAL နှစ်ယောက် ရောက်လာ၏။ SEAL တစ်ယောက်က တံခါးကိုကွယ်ပြီး အသင့် နေရာယူထားသည်။

“မင်းတို့ အဲဒီတံခါးကို သေသေချာချာ စောင့်ကြည့်ထားကြ”ဟု ‘ချာလီ’က ပြော၏။

‘ချာလီ’ပြောလိုက်သဖြင့် တံခါးနားကပ်နေရာယူထားသော တပ်ဖွဲ့ဝင်ကပြောင်း၍ နေရာယူလိုက်၏။ ဗုံးဒဏ်က ပြင်းထန်၍ တံခါးတွေပင် အကုန်ပြုတ်ထွက်ကုန်သည်။ ခုနက ရဲဘော်သာ တံခါးနားကပ်၍နေရာယူနေလျှင် သူလည်း သေပွဲဝင်ပြီ။

“ကျေးဇူးပဲဗျာ”ဟု သူက ‘ချာလီ’ကို ပြောလိုက်ကာ ဂိတ်ဝဆီသို့ ထပ်တက်သွား၏။

ဂိတ်တံခါးပွင့်သွားသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ လှေကားကို တက်ကြ၏။ ကျွန်တော့် ရှေ့မှ တက်သွားသူတချို့လည်းရှိ၏။

လှေကားက ၉၀ ဒီဂရီမျှ မြင့်မတ်၏။ အကွေ့အကောက်များ၏။ အထဲတွင် ‘ဘင်လာဒင်’ သို့မဟုတ် တစ်စုံတစ်ဦးရှိနေလျှင် သူတို့ဘာသာသူတို့ ကာကွယ်ဖို့ လက်နက်ကို ပြင်ဆင်ရန် အချိန်ကောင်းစွာရ၏။ ကျွန်တော်တို့သာ လှေကားတက်ရင်း မတ်တပ်တွင် အပေါ်မှ ဆီးပစ်လျှင် အကုန်ခံကြရမည်။

မှောင်နေ၏။ ကျွန်တော်တို့၏ လှုပ်ရှားမှုကို ငြိမ်နိုင်သမျှ ငြိမ်အောင်လုပ်နေရ၏။ ခြေလှမ်းတိုင်းကို အသံမကြားရအောင် ဖွနင်းရ၏။

စကားမပြော။

မအော်ဟစ်။

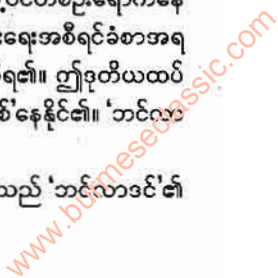
မပြေးမလွှား။

စစ်မြေပြင်တွင် ခံကတုတ်ကို သိမ်းလျှင် ညာသံပေးတက်ကာ လက်ပစ်ဗုံးတွေပစ်ပြီး လှုပ်ရှားကြ၏။ ယခုတော့ ငြိမ်နိုင်သမျှ ငြိမ်ငြိမ်လှုပ်ရှားနေကြ၏။ ညကြည့် မျက်မှန်ပါ၍သာ အခွင့်အရေးသာနေခြင်းဖြစ်၏။

ဒုတိယထပ်သို့ရောက်လာ၏။ ဒုတိယထပ်တံခါးမကြီးမှတစ်ဆင့် ရှည်လျားသော ခန်းမကြီးတစ်ခုသို့ ဦးတည်နေ၏။ ၎င်းသည် အဆောက်အဦ၏ တောင်ဘက်ခြမ်းတွင်ရှိ၏။ ဒုတိယထပ်တွင် တံခါးလေးချပ်ရှိ၏။ နှစ်ချပ်က လှေကားနားမှာ။ နှစ်ချပ်က ဟိုဘက်စွန်းမှာ။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဝပ်တွားပြီး ချီတက်နေကြ၏။

ဒုတိယထပ်နှင့် တတိယထပ်လှေကားရင်းနားတွင် တပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးရောက်နေသည်။ သူက လူတစ်ဦးကို ရိပ်ခနဲ မြင်ရသည်။ ထောက်လှမ်းရေးအစီရင်ခံစာအရ ဤခြံဝင်းအတွင်းတွင် အမျိုးသားလေးဦးထိ နေနိုင်မည်ဟု သိရ၏။ ဤဒုတိယထပ်တွင် ‘ဘင်လာဒင်’၏ သားများအနက် ဒုတိယသားဖြစ်သူ ‘ခါလစ်’နေနိုင်၏။ ‘ဘင်လာဒင်’ကမူ တတိယထပ်တွင် နေ၏။

ပြုကြည့်သော ခေါင်းတွင် မုတ်ဆိတ်မရှိ။ ထို့ကြောင့် သူသည် ‘ဘင်လာဒင်’၏

သားဖြစ်နိုင်၏။

'ခါလစ် . . . ခါလစ်'

တပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးက ခပ်တိုးတိုးခေါ်ကြည့်၏။

ဤခြံဝင်းထဲနေထိုင်သူများသည် ရဟတ်ယာဉ်သံများကို ကြားရမည်။ ဧည့်သည် ဆောင်မှ သေနတ်သံများကြားရမည်။ ဗုံးကွဲသံများလည်း ကြားရမည်။

ထို့နောက် တလောကလုံး ငြိမ်ကျသွားသည်။ ထိုအချိန်တွင် 'ခါလစ်'ဆိုသော အမည်ကို ခေါ်သံကြားလိုက်ရမည်။

“သူတို့ ငါနာမည်တောင် သိနေပါပကော”

သူက စဉ်းစားမိကောင်း စဉ်းစားမိမည်။ သူ့နာမည် ဘယ်သူခေါ်နေသလဲဆိုတာ ခေါင်းပြုကြည့်လိုက်၏။ သူ့ခေါင်းကို ပြန်ရှုတ်လိုက်သည်။ မရတော့။ တပ်ဖွဲ့ဝင်က သူ့မျက်နှာကို သေနတ်နှင့်ပစ်လိုက်ပြီ။ ရုပ်အလောင်းကြီးသည် လှေကားထစ်များပေါ် မှ ဒလိမ့်ခေါက်ကွေး ကျလာ၏။

ကျွန်တော့်နောက်မှာ SEAL တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေများစွာရောက်လာကြ၏။ ဒုတိယ ထပ်တစ်ခုလုံး ခြေမှုန်းရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်များ စုစည်းမိလာပြီ။

နောက်တစ်ချိ အပေါ်တက်ဖို့ပဲ ကျန်တော့၏။

ရှေ့ပြေးကင်း၏ လက်မောင်းကို တစ်ချက်ညှစ်လိုက်၏။ ကျွန်တော်တို့ အဆင် သင့်ဖြစ်ပြီဟု သတင်းပို့လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

“ဆက်လုပ်”

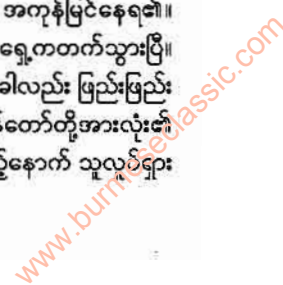

**အခန်း(၁၅)
တတိယထပ်**

'ခါလစ်'၏အလောင်းကိုကျော်ကာ ကျွန်တော်တို့လှေကားဆက်တက်ခဲ့ကြ၏။ သူ့အလောင်းမှကျလာသော သွေးတွေကြောင့် လှေကားထစ်တွေက ချောနေ၏။ တစ်လှမ်းချင်း သတိထားတက်နေရသည်။ လှေကားရင်းတွင် 'ခါလစ်'၏ အကေ-၄၇ သေနတ်ကျနေ၏။ 'သူဒါကိုမသုံးတာတော်သေးရဲ့' ဟု ကျွန်တော်က စဉ်းစားမိ၏။

သူ့နာမည်ခေါ်တာ ခေါင်းပြုမကြည့်မိလျှင် သူပထမဆုံးကျွန်တော်တို့ကို ပစ်ခတ်ကာကွယ်မည်သာဖြစ်၏။ သူကသာ လှေကားရင်းပေါ်ကနေ တရစပ်ပစ်နေလျှင် ကျွန်တော်တို့ အတုံးအရုံးသေကုန်မည်သာဖြစ်၏။ သူ၏ အကေ-၄၇ သေနတ်ကို နောက်ပိုင်းတွင်ကြည့်မိသောအခါ ကျည်ကပ်အပြည့်ထည့်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ သူကတိုက်ခိုက်ဖို့ အသင့်ပြင်ထားမည်မှာသေချာ၏။ သို့သော် သူအခွင့်အရေးမရခဲ့။

လှေကားသည်သာမန်မျက်စေ့နှင့်ကြည့်လျှင် ဘာမှမမြင်ရ။ မှောင်မဲနေသည်။ သို့သော်ညကြည့်မျက်မှန်နှင့်ကား အစိမ်းရောင်အောက်တွင် အကုန်မြင်နေရ၏။ လုံခြုံရေးယူထားသော ရဲဘော်သည်ယခု ကင်းတပ်သားပမာ ရှေ့ကတက်သွားပြီ။ ကျွန်တော်တို့က သူ့နောက်မှလိုက်ခဲ့ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့ယခုအခါလည်း ဖြည်းဖြည်းလေး အချိန်ယူလှုပ်ရှားနေကြရ၏။ ကင်းတပ်သားသည် ကျွန်တော်တို့အားလုံး၏ မျက်စေ့များ၊ နားများဖြစ်၏။ သူ့နှေးနှေးဖြည်းဖြည်းသွားနေသည့်နောက် သူလှုပ်ရှားပုံအတိုင်း လိုက်လုပ်နေကြရသည်။

အိမ်တွင် ယောက်ျားသားအနည်းဆုံး လေးဦးရှိမည်ဟုသိထားကြ၏။ ယခုတစ်
ယောက်သာကျန်တော့၏။ သူက 'ဘင်လာဒင်'။ သို့သော် ထိုအတွေးကို ကျွန်တော်
ခေါင်းထဲမှ ဖယ်ထုတ်လိုက်၏။ တတိယထပ်မှာ ဘယ်သူရှိရှိကိစ္စမရှိ။ ကျွန်တော်တို့
လုပ်စရာရှိတာလုပ်ရမည်။ သေနတ်တစ်လက်က အနီးကလေး စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း
အမှားလုပ်သူကို တစ်ခါတည်း ဇီဝိန်ခြွေသွားမည်ကိစ္စ။ 'အာရုံကိုစုစည်းထား'ဟု
ကျွန်တော်ဘာသာကျွန်တော် အမိန့်ပေးလိုက်၏။

ရှေ့ပြေးကင်းသမားက ကျွန်တော်ရှေ့တွင်ရှိသည်။ ကျွန်တော်ဘာမှမလုပ်နိုင်။
သူ့ကိုအကူအညီပေးဖို့ရှိ၏။ တိုက်ပွဲဖြစ်တာ ၁၅ မိနစ်ရှိသွားပြီ။ 'ဘင်လာဒင်'
အဖို့လုပ်စရာအချိန်တွေအများကြီးရှိသည်။ သတ်သေမလား၊ ဒါမှမဟုတ် သေနတ်
ကိုင်မလား။

လှေကားထိပ်မှနေ၍ ကျဉ်းမြောင်းသောအခန်းတစ်ခုဆီသို့ သွား၍ ရ၏။
ခန်းမအဆုံးတွင် လသာဆောင်သို့သွားသော တံခါးရှိ၏။ လှေကားထိပ်မှငါးပေမျှ
အကွာတွင် တံခါးနှစ်ချပ်ရှိသည်။ တံခါးတစ်ခုကညာဘက် တစ်ခုကဘယ်ဘက်။

လှေကားကအတော်ကျဉ်း၏။ ရှေ့ကကင်းသမားကိုကြည့်ဖို့ပင်ခက်၏။
လှေကားကအပေါ်ဘက်ရောက်လေပိုကျဉ်းလေ။

လှေကားထိပ်ရောက်ခါးနီးခြေလှမ်းငါးလှမ်းအလိုတွင် သေနတ်သံတစ်ချို့ကြား
လိုက်ရ၏။

ဝိုင်း ဝိုင်း

ရှေ့ကင်းသမားက သူ့ရှေ့ဆယ်ပေလောက်အလိုတွင် လူရိပ်မြင်၍ လှမ်းပစ်
လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ပစ်မှတ်ကိုထိမထိတော့မသိ။ ထိုသူကအမှောင်ခန်းထဲတွင်
ပျောက်သွား၏။

ကျွန်တော်တို့အခန်းထဲသို့ ဖြည်းဖြည်းဝင်သွားကြ၏။ ယခုတစ်ခါလည်း
အလောသုံးဆယ်မဟုတ်။ ခုတင်ခြေရင်တွင် လဲကျနေတာအမျိုးသားတစ်ဦးဘေးတွင်
အမျိုးသမီးနှစ်ဦးရပ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ အမျိုးသမီးနှစ်ဦးစလုံးသည် ညဝတ်အင်္ကျီ
ရှည်တွေနှင့် ဆံပင်တွေကလည်း ဖိုသီဖတ်သီ။ သူတို့အိပ်ရာမှ လူးလဲထားလာကြဟန်တူ
၏။ အမျိုးသမီးများမှာ အရူးလိုပင် ငိုကျွေးနေကြ၏။ အာရဗီဘာသာဖြင့်လည်း
တစ်စုံတစ်ရာရွတ်ဆိုနေကြ၏။ ခပ်ငယ်ငယ်တစ်ဦးက ကျွန်တော်တို့တံခါးဝနှင့်
ပေါ်လာသည်ကိုမြင်သွားသည်။

သူက အာရဗီဘာသာနှင့် တစ်ခုခုပြောကာ ရှေ့ကင်းသမားဆီသို့ပြေးသွား၏။
ကျွန်တော်တို့နှင့်သူက ငါးပေ မရှိတစ်ခုအကွာတွင်ရှိ၏။ ရှေ့ကင်းသမားက သေနတ်ကို

ရမ်းပြကာ ထိုအမျိုးသမီးနှစ်ဦးကို အခန်းထောင့်သို့ သွားခိုင်းလိုက်၏။ အမျိုးသမီး တစ်ဦးဦးကသာ ဗုံးခွဲမည့် အသေခံအင်္ကျီဝတ်ထားပြီး ဖောက်ခွဲလိုက်လျှင် ထိုရဲဘော် သေဆုံးသွားမည်သာ။ ယခုတော့ သူက ကျွန်တော်တို့အသက်ကို ကယ်ခဲ့၏။ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း ကိုယ်ကျိုးမငဲ့သော လုပ်ရပ်ကို သူလုပ်ခဲ့၏။

ထိုအမျိုးသမီးတွေရှင်းသွားမှ ကျွန်တော်သည် တတိယမြောက် SEAL နှင့်အတူ အခန်းထဲဝင်သွား၏။ အမျိုးသားတစ်ဦးသည် ခုတင်ခြေရင်းကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် လဲကျ နေ၏။ သူကလက်မပါသော အဖြူရောင်တီရှပ်ကိုဝယ်ထား၏။ ဘောင်းဘီက ခပ်ပွပွ။ ကင်းသမားလက်ချက်က သူ့ခေါင်းတည့်တည့်မှန်သွားသည်။ သွေးတွေဦးနှောက်တွေ က ဦးခေါင်းခွံထဲမှ စင်ထွက်လွင့်ကျနေ၏။ သူက သေခါနီးမှာပင် ခန္ဓာကိုယ်က တွန့်လိမ်နေဆဲ။ တခြားရဲဘော်နှင့်ကျွန်တော်က သူ့ရင်ဘတ်ကို လေဆာနှင့်ချိန်ပြီး ထပ်ပစ်လိုက်၏။ ကျည်ဆံများက သူ့တစ်ကိုယ်လုံးဖောက်ထွက်သွားသည်။

အခန်းထောင့်တစ်နေရာ လသာဆောင်သို့သွားသော တံခါးနား၌ ကလေးသုံး ယောက်ကိုပါတွေ့ရ၏။ ရုတ်တရက် မိန်းကလေး၊ ယောက်ျားလေးခွဲခြား၍ မရ။ ကျွန်တော်အခန်းထဲဝင်လာတာကြည့်ပြီး သူတို့လန့်ဖျက်နေကြ၏။

အခန်းထဲမှပုဂ္ဂိုလ်ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် မလှုပ်မရှားဘဲရှိနေတော့မှ အိပ်ခန်းဘေးမှ အခန်းနှစ်ခုကို ဆက်ရှင်းရ၏။ တစ်ခန်းက နူးခန်းဖြစ်ပုံရ၏။ စားပွဲငယ်တစ်လုံးပေါ်တွင် စက္ကူတချို့ရှိ၏။ နောက်တစ်ခန်းကတော့ ရေချိုးခန်းနှင့် အိမ်သာ။

တခြား SEAL အဖွဲ့ဝင်များလည်းရောက်လာကြသည်။ ကျွန်တော်က အခြား အခန်းတစ်ခုဆီကူးသွားရာ 'ဝေါလ်(တ်)' နှင့် လမ်းခုလတ်တွင်ဆုံ၏။

“ဟိုဘက်တော့ရှင်းပြီးပြီ” သူက ပြောသည်။

“ဒီဘက်တော့ ရှင်းပြီးသွားပြီ” ကျွန်တော်ကပြန်ဖြေ၏။

ရှေ့ကင်းသမားက အမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးများကို အိပ်ရာထဲမှာနေ၍ လသာ ဆောင်သို့ခေါ်သွား၏။

“တတိယထပ်လုံခြုံစိတ်ချရပါပြီ”

သူက စက်ဖြင့် သတင်းပို့နေသံ ကျွန်တော်ကြားလိုက်ရ၏။

အခန်း (၁၆)
ဇရာရီနီဇို

အိပ်ခန်းထဲပြန်ဝင်လာတော့ အငယ်ဆုံးအမျိုးသမီးက အရူးတစ်ယောက်လို အော်ဟစ်နေသည်ကိုတွေ့ရ၏။

‘ဝေါလ်(ထ်)’က အလောင်းဘေးတွင်ရပ်နေ၏။ မှောင်နေသဖြင့် အလောင်း၏ မျက်နှာကို မမြင်ရ။ အိမ်ကို မီးဖွင့်မထား။ ကျွန်တော့်သံခမောက်မှ မီးကိုဖွင့်လိုက်၏။ ပြတင်းပေါက်တွေအားလုံး ပိတ်ထားသဖြင့်အပြင်မှ ဘယ်သူကမှ ကျွန်တော်တို့ကို မမြင်ရ။

နဖူးတည့်တည့်ကျည်ဆံက သူ့ခေါင်းခွံညာဘက်မှထွက်သွားသည်။ ရင်ဘတ် တစ်ခုလုံးလည်း ကျည်ဆံရာတွေ ဗရဗ။ သူက သွေးအိုင်ထဲတွင်လဲနေ၏။ ကျွန်တော် ကဒူးထောက်ပြီး သူ့မျက်နှာကို အနီးကပ်ကြည့်လိုက်၏။ ‘တွမ်’လည်း လာကြည့်၏။

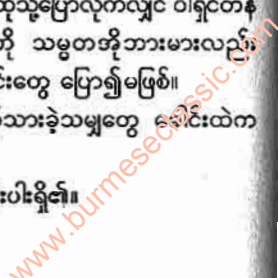
“ဒါက ငါတို့ကောင်လေးထင်ရတယ်”

‘တွမ်’ကပြော၏။

သူကရေဒီယိုမှနေ၍ ဒါ ‘ဘင်လာဒင်’ဟုမပြော။ ထိုသို့ပြောလိုက်လျှင် ဝါရှင်တန် တုန်လှုပ်သွားမည်။ ကျွန်တော်တို့ သတင်းပို့တာကို သမ္မတအိုဘားမားလည်း နားထောင်နေမည်ကိုသိ၏။ ထို့ကြောင့် အမှားအယွင်းတွေ ပြော၍မဖြစ်။

ကျွန်တော်က ‘ဘင်လာဒင်’နှင့်ပတ်သက်၍ မှတ်သားခဲ့သမျှတွေ ခေါင်းထဲက ထုတ်ကြည့်၏။

သူက အရပ်သိပ်မြင့်သည်။ ၆ ပေ ၄ လက်မ နီးပါးရှိ၏။

ဒါဆိုမှန်သည်။

သူကသုံးထပ်မှာနေတဲ့ ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်။

ဒါလည်းမှန်၏။

ဆက်သားနှစ်ဦးမှာ စီအိုင်အေပြောသည့်နေရာမှာပင် အတိအကျတွေ့ရသူဖြစ်ကြသည်။

မှန်သည်။

အလောင်း၏မျက်နှာကို သေသေချာချာထပ်ကြည့်၏။ သူ့နှာခေါင်းက မပျက်ယွင်း။ ထိုနှာခေါင်းကို ကျွန်တော်မြင်ဖူးနေကျ။ ကျွန်တော်က မှတ်စုစာအုပ် ဆွဲထုတ်ကာ ဓာတ်ပုံတွေကြည့်လိုက်၏။ ရှည်လျားပြည့်ဖြိုးသောနှာခေါင်း။ သူ့မုတ်ဆိတ်က မည်းနက်နေ၏။ ယခု မုတ်ဆိတ်မွေးတွေကလည်း ထိုအတိုင်း။

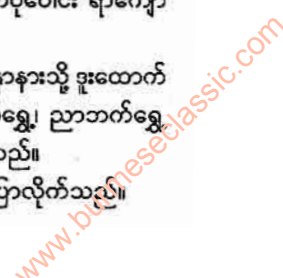
ကျွန်တော်က ကင်မရာနှင့် ရာဘာလက်အိတ်များထုတ်ကာ ဓာတ်ပုံစရိုက်၏။ 'ဝေါလ်(ထ်)'က ဒီအင်အေနမူနာတွေယူရန်ပြင်ဆင်၏။

အာရဗီဘာသာစကားပြောတတ်သော 'ဝီလ်'က ခြေထောက်ဒဏ်ရာရပြီး ငိုနေသောအမျိုးသမီးကို ပြုစုနေ၏။ သူသည် 'ဘင်လာဒင်'၏ ပဉ္စမဇနီး 'အမာလ်အယ်လ်ဖာတာ'ဖြစ်သည်။ သူဘယ်တုန်းက ဒဏ်ရာရသွားသည်ကို ကျွန်တော်မသိ။ သို့သော် သူဒဏ်ရာက ခပ်သေးသေး။ ကျည်ဆံရှုပ်ထိတာလောက်ပဲ ဖြစ်သည်။

'ဝေါလ်(ထ်)'က သူ့အိပ်ထဲမှရေအချို့ထုတ်ကာ အလောင်း၏မျက်နှာကို ရေနှင့်ဖြန်း၏။ ကျွန်တော်က ခုတင်ပေါ်မှ စောင်ယူကာ သူ့မျက်နှာကိုစတင် ဆေးပေးလိုက်သည်။ သွေးတွေတစ်ခါသုတ်လိုက်တိုင်း သူ့မျက်နှာကိုကျွန်တော်ပိုပြီး မှတ်မိလာ၏။ ကျွန်တော်မျှော်လင့်တာထက် ပိုငယ်နေ၏။ သူ့မုတ်ဆိတ်တွေက ဆေးဆိုးထားသလို နက်မှောင်နေ၏။ သူ့မျက်နှာကို အနီးကပ်မြင်နေရသည်မှာ ထူးဆန်းလှ၏။ သူနှင့် ကျွန်တော်တို့ ဆယ်နှစ်လုံးလုံးတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြ၏။ ထိုရန်သူတော်ကြီး ကမ္ဘာ့အလိုအရှိဆုံးလူကြီး၏သွေးတွေကို ကျွန်တော်ကယခု သုတ်ပေးနေရသည်။ ဒါမှ သူ့မျက်နှာကို ကောင်းကောင်းဓာတ်ပုံရိုက်၍ရမည်။ ဓာတ်ပုံကောင်းကောင်း ကျွန်တော်ပို့ရဖို့လို၏။ မျက်နှာကိုသုတ်သင်ပြီးသောအခါ ကျွန်တော် ဓာတ်ပုံပေါင်း ရာကျော်ရိုက်၏။

ပထမက သူ့၏ခန္ဓာကိုယ်အပြည့်အစုံ။ ထို့နောက်သူ၏မျက်နှာနားသို့ ဒူးထောက်ကာ မျက်နှာပုံအနီးကပ်ရိုက်၏။ သူ၏မုတ်ဆိတ်ကို ဘယ်ဘက်ရွှေ့၊ ညာဘက်ရွှေ့လုပ်ပြီးရိုက်၏။ သူ့နှာခေါင်းကိုပေါ်အောင်အဓိကဂရုစိုက်ရိုက်သည်။

"ဟေ့လူ့ သူ့မျက်လုံးကိုဖွင့်ပေးပါဦး"ဟု 'ဝေါလ်(ထ်)'ကို ပြောလိုက်သည်။

'ဝေါလ်(ထ်)'က သူ့မျက်ခွံတွေကိုလှန်ပေး၏။ အသက်ကင်းမဲ့နေသော အညိုရောင်မျက်လုံးများ။ ကျွန်တော်ဇွန်းဆွဲကာ အသေးစိတ်မှတ်တမ်းတင်၏။ ကျွန်တော်ဓာတ်ပုံရိုက်နေစဉ် 'ဝိလ်'က လသာဆောင်တွင် အမျိုးသမီးတွေ၊ ကလေးတွေနှင့်ရှိနေ၏။ အောက်ထပ်တွင်မူ ရဲဘော်များက ကွန်ပျူတာတွေ၊ မယ်မိုရီကတ်တွေ၊ မှတ်စုစာအုပ်တွေ၊ ဝီဒီယိုတွေကို သိမ်းဆည်းနေ၏။ အပြင်ဘက်တွင်ကား ဝီအိုင်အေစကားပြန် 'အလီ'နှင့် လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့က အိမ်နီးပါးချင်းမှ စပ်စပ်စုစု လာရောက်ကြသူများကို ရှင်းပြနေ၏။

ရေဒီယိုမှနေ၍ 'သိမ်းငှက်နက်'ပျက်ကျသည့်အကြောင်း'မိုက်'ပြောနေသည့်ကို ကြားရ၏။

"အဲဒီဟာကြီးကို ဖောက်ခွဲပစ်လိုက်"ဟု 'မိုက်'ကပြောသည်။
ရဲဘော်တစ်ဦးက "ဟေ့ ဒါကိုဖောက်ခွဲပစ်ရမယ်တဲ့"ဟုပြန်ပြော၏။

"ဘာလို့ခွဲရမှာလဲကွ"
တစ်ယောက်ကပြန်ပက်၏။

သူတို့နားရှုပ်နေကြ၏။
"ခင်ဗျားပဲဖောက်ခွဲပစ်ဆို"

"အိမ်ကိုပြောနေတာမဟုတ်ဘူးကွ ရဟတ်ယာဉ်ကိုပြောနေတာ"

"ချော့ဝမ်း" ပျက်ကျသည့်သတင်းက သိပ်မယုံသေး ဝါရှင်တန်မှနေ၍ သူလျှို့လေယာဉ်ရိုက်ပြတာကိုကြည့်ရှုသူများပင် လေယာဉ်ပျက်တာကို မသိကြ။ အေးအေးသက်သာဆင်းသွားသည်ဟုပင် ထင်နေကြ၏။ သမ္မတနှင့် အဆင့်မြင့်အရာရှိကြီးများကပင် ခေါင်းရှုပ်ကုန်ကြ၏။ 'ချော့ဝမ်း'မှာတပ်ထားသော အဆင့်မြင့်ကိရိယာများကို အကုန်လက်စဖျောက်ပစ်ဖို့ အရေးကြီး၏။

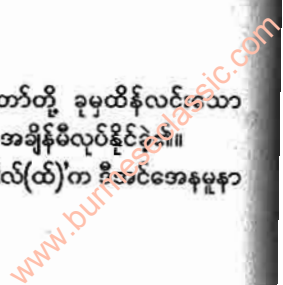
ထိုအချိန်တွင် ပျက်မကျသော 'လင်းယုန်နက်'နှင့်စီအိတ်ချ်-၄၇ လူတင်လေယာဉ်တို့က အနီးအနားတွင်ဝဲနေကြ၏။ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ကိုတင်ဆောင်ရန် ပြင်ဆင်နေကြ၏။ ဓာတ်ဆီလက်ကျန်လည်း နည်းနေပြီ။ ဆိုလိုတာက ကျွန်တော်တို့လုပ်စဉ် တွေ့အမြန်အပြီးသတ်လုပ်ရတော့မည်။

"ဆယ်မိနစ်"

'မိုက်'ကရေဒီယိုမှပြောသံကို ကျွန်တော်ကြား၏။

တတိယထပ်၌ ယခုမီးတွေဖွင့်လိုက်ပြီ။ ကျွန်တော်တို့ ခုမှထိန်လင်းသော အလင်းရောင်ဘက်သို့ ရောက်လာကြ၏။ အရာရာကို အချိန်မီလုပ်နိုင်ခဲ့၏။

ကျွန်တော်ဓာတ်ပုံကများဆက်ရိုက်နေစဉ်တွင် 'ဝေါလ်(ထ်)'က ဒီအင်အေနမူနာ

တွေယူနေ၏။ သူက 'ဘင်လာဒင်'၏သွေးများကို အဝတ်ဖြင့်သုတ်ပြီး နမူနာယူ၏။ ထို့နောက် ဂွမ်းစတစ်မျိုးကို 'ဘင်လာဒင်'၏ ပါးစပ်ထဲထည့်ကာ တံထွေးနမူနာ ယူပြန်၏။ နောက်ဆုံး၌ စီအိုင်အေကပေးသောဆေးထိုးအပ်ဖြင့် သွေးချင်ဆီနမူနာပါယူသည်။ ဆေးထိုးအပ်ကို ပေါင်တွင်းသို့စိုက်ချကာ အတွင်းမှချင်ဆီကို စုပ်ယူသောပညာကို ကျွန်တော်တို့ကိုသင်ပေးထားသည်။ 'ဝေါလ်(ထ်)'က 'ဘင်လာဒင်'၏ပေါင်ထဲသို့ အကြိမ်ကြိမ်ဆေးထိုးအပ်စိုက်သော်လည်း အပ်ကမထိုး။

"ရော ဒီမှာ ဒီအပ်ကိုသုံး" ဟု ကျွန်တော်က သူ့ကိုအပ်ကိုပေးလိုက်၏။ ကျွန်တော်အပ်ဖြင့် ထိုးသွင်းသော်လည်းမရပြန်။

'ဝေါလ်(ထ်)'က စိတ်မရှည်တော့ဘဲ ဆေးထိုးအပ်ကိုလွင့်ပစ်လိုက်သည်။

ကျွန်တော်က SEAL အဖွဲ့ဝင်နောက်တစ်ဦး၏ ကင်မရာယူပြီး ဒုတိယတစ်ကြော့ထပ်ရိုက်၏။ ဒီအင်အေနှစ်စုံ ဓာတ်ပုံနှစ်စုံရပြီ။ 'ဝေါလ်'က နမူနာတစ်မျိုးကို သူ့အိတ်ထဲထည့်ကာ တစ်မျိုးကိုအခြားရဟတ်ယာဉ်မှ SEAL လက်သို့ပေးလိုက်၏။ 'ဂျာလာလာဘတ်'သို့ အပြန်ခရီးတွင် ရဟတ်ယာဉ်တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်ပါက ဒီအင်အေနမူနာနှင့် ဓာတ်ပုံများပါသွားရန် သေသေချာချာစဉ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့က ပါကစ္စတန်၌ကမ္ဘာအား 'ဘင်လာဒင်'ကို ရပြီဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြလို၏။

ထိုအချိန်တွင် လသာဆောင်၌ 'ဝီလ်'ကမူ ကြမ်းပေါ်မှအလောင်းမှာ 'ဘင်လာဒင်'ဖြစ်ကြောင်း သက်သေထူနိုင်ရန် ကြိုးစားစည်းရုံးနေ၏။

ခြေကျင်းဝတ်တွင် ဒဏ်ရာရထားသော 'ဘင်လာဒင်'၏ဇနီး 'အမားလ်'ကမူ သွေးရူးသွေးတန်းဖြစ်နေဆဲဖြစ်ပြီး စကားမပြောနိုင်ပေ။ ငိုလွန်းထား၍ မျက်ခွံတွေ မို့နေကာ အခြားအမျိုးသမီးတစ်ဦးကမူ 'ဝီလ်'မေးတာကိုမဖြေဘဲ ခပ်တင်းတင်းမျက်နှာနှင့် ပြန်ကြည့်နေ၏။ 'ဝီလ်'ကမေးသည်။ သေဆုံးသွားသူက ဘယ်သူလဲ။ သူကမဖြေ။

"သူ့နာမည်ကဘယ်သူလဲ"

"ရှိတ်"

"ဘာရှိတ်လဲ"

သူက ကြုံရာနာမည်မျိုးစုံတွေဆက်ပြောနေ၏။ ထို့ကြောင့် 'ဘီလ်'က လသာဆောင်အပြင်ဘက်မှ ကလေးများထံသွား၏။ သူတို့အားလုံးက နံရံကိုမှိုကာ ငြိမ်ငြိမ်လေးထိုင်နေကြသည်။ 'ဝီလ်'က ဒူးထောက်ချကာ မိန်းကလေးများထံမှ တစ်ဦးကို မေးလိုက်သည်။

"ဟိုလူကြီးက ဘယ်သူလဲ"

မိန်းကလေးက ညာရကောင်းမှန်းမသိ။

“အိုစမာဘင်လာဒင်ပါ”

‘ဝိလ်’က ပြုံးလိုက်၏။

“ဒီလူက အိုစမာဘင်လာဒင်ဆိုတာ သေချာရဲ့လား”

“သေချာပါတယ်”

“အိုကေ ကျေးဇူးပါပဲ”

‘ဘိလ်’က အမျိုးသမီးထံ ထပ်သွားကာ လက်ကို ခါရမ်းပစ်လိုက်၏။

“ကဲ . . ဆက်ညာမနေနဲ့တော့ကွာ။ အိပ်ခန်းထဲက ဘယ်သူလဲ”

အမျိုးသမီးက စဉ်တော့သည်။ သူ ဆက်မငြင်းရဲတော့။

“အိုစမာ”

“အိုစမာ-ဘာလဲ”

‘ဝိလ်’က လက်ကိုဆွဲထားရင်း ထပ်မေး၏။

“အိုစမာဘင်လာဒင်ပါ”

‘ဝိလ်’က သူ့ကို ကလေးများနှင့်ထားခဲ့ကာ အိပ်ခန်းသို့ ပြန်လာခဲ့၏။

“ကဲ အိုင်အမာပြောလို့ရပါပြီ။ အမျိုးသမီးကရော၊ ကလေးကရော တစ်ထပ် တည်းဖြေကြပြီးပြီ။ ခိုင်မာတာမှ နှစ်ခါမေးထားတာ” ဟု ‘ဘိလ်’က ပြော၏။

‘ဝိလ်’ထွက်သွားတော့ ‘ဂျေး’နှင့် ‘တွမ်’က အလောင်းကို လာကြည့်ကြ၏။

“ဝိလ်က ပြောတယ်။ အမျိုးသမီးရော၊ ကလေးရောက ယူဘီအယ်လ်လို့ပြော ကြတယ်” ဟု ‘တွမ်’က ပြော၏။

ကျွန်တော်က ဒူးထောက်ချကာ သူ၏ မုတ်ဆိတ်မွှေးကို ဘယ်ဘက်သိမ်းလိုက်၊ ညာဘက်သိမ်းလိုက် လုပ်ပေး၏။ ထို့ကြောင့် ‘ဂျေး’လည်း ကောင်းကောင်းဓာတ်ပုံ ရိုက်၍ရ၏။ ကျွန်တော်က စီအိုင်အေမှပေးသောဓာတ်ပုံကို အလောင်းဘေးတွင်ချပြီး ‘ဘင်လာဒင်’အစစ်နှင့် စီအိုင်အေ၏ ‘ဘင်လာဒင်’ရုပ်ကို ယှဉ်ပြ၏။

“အေးကွ၊ တို့လူနဲ့တော့ တူသားပဲ” ဟု ‘ဂျေး’က ပြောသည်။

‘ဂျေး’က အပြင်ထွက်ကာ ဂြိုဟ်တုရေဒီယိုဖြင့် ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ‘မက်ရေဗင်’ ကို ဖုန်းဆက်၏။ သူက ‘ဂျာလာလာဘတ်’တွင်ပင် ရှိနေဆဲ။ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက သမ္မတအိုဘာမားနှင့် အိမ်ဖြူမှ ပုဂ္ဂိုလ်များကို နောက်ဆုံးပေါ်အခြေအနေများကို ရှင်းပြ၏။

“ထာဝရဘုရားသခင်ရဲ့ နိုင်ငံတော်အတွက် ကျွန်တော် ဂျာရိုနီမိုကို ရခဲ့ပါပြီ” ဟု ‘ဂျေး’က ပြော၏။

ရေဒီယိုမှတစ်ဆင့် ဒုတိယထပ်မှ တပ်ဖွဲ့ဝင်များအသံကြားရ၏။ သူတို့က ထောက်လှမ်းရေးပစ္စည်းအကုန်စုနိုင်ရန် လူအင်အား သုံးနေသည်ဟု ပြော၏။ ကျွန်တော်က 'ဘင်လာဒင်'ရုံးခန်းသဖွယ်သုံးသော ဒုတိယထပ်ရှိ ကွန်ပျူတာများ၊ ဗီဒီယိုများကို သွားသိမ်းပေး၏။ သူ့အခန်းထဲမှာ သူ့ပစ္စည်းတွေကို သူ အကျအနစ် စိကာစဉ်ကာထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ စီဒီတွေ၊ ဗီစီဒီတွေ၊ မယ်မိုရီကတ်တွေကို သူ့အကုန်နှင့် သူ သိမ်းထားသည်။ စီအိုင်အေက 'ဘင်လာဒင်'က ဘယ်လိုအသံဖမ်းစက်မျိုး သုံးသည်ဆိုသည်ကို ကျွန်တော်တို့ကို သင်ပေးသည်။ ယခု သူ့အခန်းထဲမှာတွေ့ရသော အသံဖမ်းစက်နှင့် စီအိုင်အေပြောသော အသံဖမ်းစက်က တစ်မျိုးတစ်စားတည်း။ ကျွန်တော်ထောက်လှမ်းရေးတို့ကို ချီးကျူးမိ၏။ 'ဂျင်'က သူတို့သိတာ တစ်ရာရာခိုင်နှုန်းရှိသည်ဆိုသည်ကို ယခုတော့ ယုံသွားပြီ။

ဒီအင်အေနမူနာနှင့် ဓာတ်ပုံများကို ယူပြီးနောက် 'ဝေါ့လ်(ထ်)'နှင့် အခြား SEAL တစ်ဦးက 'ဘင်လာဒင်'၏ ခြေထောက်ကိုဆွဲကာ 'အခန်းထဲမှ ထုတ်ခဲ့ကြ၏။ သူ့ရုပ်အလောင်းကို လှေကားတစ်လျှောက် ယခုလိုပဲ ဆွဲလာခဲ့ကြရသည်။

ကျွန်တော်က အခန်းထဲမှာသာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး ထောက်လှမ်းရေးမှက်စိနှင့် မှတ်စရာရှိတာ လျှောက်မှတ်၏။ စာရွက်စာတန်းများမှာ ဘာသာရေးတွေများ၏။ ကက်ဆက်ခွေတချို့ကိုတော့ အိတ်ထဲ ထည့်ခဲ့၏။ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်စီတွင် အိတ်အလွတ်တွေ ပါခဲ့ရာ ဤရည်ရွယ်ချက် လုပ်ရန်ပင်ဖြစ်သည်။ ရေချိုးခန်းထဲတွင် အမျိုးသားသီးသန့်သုံး ဆံပင်ဆိုးဆေးတစ်ဘူးကိုတွေ့၏။ ဤဆိုးဆေးဖြင့် သူ့မှတ်ဆိတ်များကို ဆိုးဟန်တူသည်။ ထို့ကြောင့်သာ ကျွန်တော်တို့ သူ့ကိုတွေ့ချိန်တွင် ပို၍ နုနု ခြင်းဖြစ်၏။

ရေချိုးခန်းနှင့် ရုံးခန်းကြားတွင် ဘီရိုကြီးတစ်လုံးရှိ၏။ ဘီရိုကြီးက ၆ ပေမျှမြင့်၏။ တံခါးရှည်ကြီးနှစ်ခုပင်ပါ၏။ အထဲတွင် အဝတ်အစားမျိုးစုံကိုတွေ့ရ၏။ အင်္ကျီရှည်ဖားဖားကြီးတွေ၊ ဘောင်းဘီပွပွတွေ၊ ဒေသခံလူတွေဝတ်သော စွပ်ကျယ်တွေ။

သူ့အဝတ်အစားတွေထားပုံက သိပ်ကို သပ်ရပ်လွန်းလှ၏။ တီရှပ်များကို လေးထောင့်စပ်စပ် သေသေချာချာ ခေါက်ထား၏။ မရိန်းတပ်ကသာ သပ်ရပ်မှု ရှိမရှိ စစ်ဆေးလျှင် သူလည်း အောင်မှတ်ရမှာ သေချာ၏။

ကျွန်တော်က ရုပ်အင်္ကျီအချို့နှင့် အတွင်းခံအင်္ကျီအချို့ကို အိတ်ထဲထည့်လိုက်၏။ သေနတ်နှစ်လက်ကိုလည်း တွေ့၏။ အေကေ-၄၇ တစ်လက်၊ 'မကာရော့ဖ်' ခြောက်လုံးပြူးတစ်လက်။ လက်နက်များကို သေသေချာချာ စစ်ကြည့်၏။ မဂ္ဂဇင်းတပ်တွေ ထုတ်ကြည့်၏။

ဘာကျည်ဆံမှ ထည့်မထား။

သူက ခုခံဖို့ပင် ပြင်ဆင်ထားပုံမရ။ သူ့တွင် တိုက်ခိုက်ရန် ရည်ရွယ်ချက်မရှိ။ သူက သူ့နောက်လိုက်များကို နှစ်ပေါင်းများစွာ အသေခံပုံးတပ်အင်္ကျီတွေ ဝတ်ခိုင်း၊ လေယာဉ်တွေနှင့် အဆောက်အဦတွေကို တိုက်ခိုင်းခဲ့သော်လည်း သူကတော့ လက်နက်ကို ကိုင်ပင်မကိုင်။ ကျွန်တော်တာဝန်ကျခဲ့သော နေရာအတော်များများတွင် ဤသဘောတရားမျိုးတွေကို တွေ့ရ၏။ ခေါင်းဆောင်များသည် တိုက်ရန်ခိုက်ရန် ဆန္ဒနည်း၏။ သူတို့ တပည့်တပ်သားတွေ၊ လူငယ်တွေကိုသာ တိုက်ခိုင်းသည်။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ပုံးခွဲသတ်သေခိုင်းသည်။

ရဟတ်ယာဉ်သံကြားကတည်းက 'ဘင်လာဒင်'သည် ကျွန်တော်တို့လာသည်ကို သူ့သိနှင့်ပြီ။ ကျွန်တော်ကတော့ 'အာမက်အယ်လ်ကူဝီလ်တီ'ကို ပိုလေးစားသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူက သူနှင့် သူမိသားစုအတွက် ခုခံတိုက်ခိုက်သွား၍ဖြစ်သည်။ 'ဘင်လာဒင်'တွင်မူ သူတကာထက်ပို၍ ပြင်ဆင်ဖို့ အချိန်ရှိ၏။ သို့သော် သူက ဘာမှမလုပ်ခဲ့။ တကယ်တော့ သူ ယုံကြည်တာအတွက် သူ သေနတ်စွဲကိုင်တိုက်ပွဲရမည်။ သူ့ဘာသာသူတော့ မတိုက်ခိုက်။ သူ့လူတွေကိုတော့ သူက အလဟဿ အသေခိုင်းနေခဲ့သည်။

အပြင်တွင်ကား 'အလီ'နှင့် အခြား SEAL လေးဦးတို့က ခြံဝင်း၏ အရှေ့ မြောက်ဘက်ကို လုံခြုံရေးယူထားကြဆဲ။ သူတို့ကို အနှောက်အယှက်ပေးလာလျှင် တပ်သားနှစ်ဦးနှင့် တိုက်ပွဲဝင်စစ်ခွေး 'ကိုင်ရို'တို့က လှုပ်ရှားကြရတော့မည်။

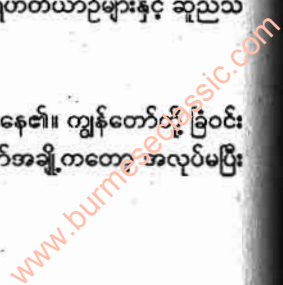
ရပ်ကွက်ထဲမှ လူအချို့လာပြီး စပ်စပ်စုစု လုပ်ကြ၏။ သူတို့က ရဟတ်ယာဉ်သံတွေကြားရ ပုံးခွဲသံတွေကြားရ သေနတ်သံတွေကြားရတော့ စပ်စုလိုကြ၏။ လူအုပ်စုအချို့က လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့အနီး ရောက်လာကြသည်။

"နောက်ပြန်ဆုတ်ကြ။ လုံခြုံရေးအရ စစ်ဆင်ရေးတွေ လုပ်နေတယ်"ဟု 'အလီ'က သူတို့ဘာသာစကားနှင့် ပြော၏။

ကံကောင်းတာက ပါကစ္စတန်လူမျိုးများက စကားနားထောင်ပြီး ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်ပြန်သွားကြခြင်းပင်ဖြစ်၏။ တွစ်တာထဲတွင်ကား ရဟတ်ယာဉ်များနှင့် ဆူညံသံအကြောင်း သတင်းတချို့တက်လာ၏။

အချိန်စေတော့မည်။

'မိုက်'က အချိန်လက်ကျန်ကို ရေဒီယိုမှ သတိပေးနေ၏။ ကျွန်တော်တို့ ခြံဝင်းထဲရောက်တာ နာရီဝက်နီးပါးရှိနေပြီ။ ကျွန်တော့်ရဲဘော်အချို့ကတော့ အလုပ်မပြီးသေး၍ အချိန်ပိုတောင်းနေကြ၏။

“ဆယ်မိနစ်လောက် ထပ်လိုချင်တယ်။ ခုမှ တစ်ဝက်တောင် မကျိုးသေးဘူး” ဟု ဒုတိယထပ်မှ ရဲဘော်တစ်ဦးကပြော၏။

ကျွန်တော်တို့က သက်သေခံပစ္စည်း ဘာတစ်ခုမှ မထားခဲ့ချင်။ သို့သော် ရဟတ် ယာဉ်များမှာက ဆီက နည်းနေပြီ။

“ငါးမိနစ်ပဲ ရမယ်”

နောက်ဆုံးတွင် ‘မိုက်’က ပြောလိုက်၏။ လုပ်လက်စ အလုပ်တွေထားခဲ့ပြီး ငါးမိနစ်အတွင်း အမြန်ထွက်ကြရမည်သဘော။

ကျွန်တော်က တတိယထပ်မှာ။ တစ်ခုခုလုပ်စရာကျန်သေးသည်ဟု ခံစားနေမိ ၏။ ထောက်လှမ်းရေးအတွက် လိုအပ်တာမှန်သမျှ အကုန်သယ်သွားချင်သည်။ လုပ်စရာတွေ အများကြီးကျန်သေး၏။ ကျွန်တော်တို့ ဘာကြောင့်ဒီကိုလာကြတာလဲ။ ‘ဘင်လာဒင်’ကို ရဖို့။ ဒါဆိုလျှင်တော့ လောဘတွေ သတ်သင့်ပြီ။

“အမျိုးသမီးနဲ့ ကလေးတွေကိုပါ ခြံဝင်းအပြင်ဘက်ကို ခေါ်ခဲ့တော့” ဟု ‘မိုက်’က ရေဒီယိုမှ ပြောသည်။

‘ဝိလ်’က သူတို့ကို ခေါ်ထုတ်ဖို့ ကြိုးစားနေ၏။ ရဟတ်ယာဉ်မဖောက်ခွဲမီ ခေါ် ထုတ်ခဲ့ကြရမည်။ အမျိုးသမီးတွေက ရှိကိုင်နေကြဆဲ။ ကလေးတချို့ကလည်း ငို။ တချို့ကလည်း ငုတ်တုတ်။ ဘယ်သူမှ ရွှေ့ပြောင်းချင်ကြဟန်မတူ။

ကျွန်တော် သူတို့ကို ကူညီဖို့ အချိန်မရှိ။ ကျွန်တော် ‘စီ’ခြံဝင်းသို့ သွားရဦးမည်။ ‘ဝေါလ်(တ်)’က ‘ဘင်လာဒင်’၏ ရုပ်အလောင်းကို အိတ်ထဲ ထည့်၏။ ‘ခါလစ်’၏ အလောင်းကိုလည်း အိတ်ထဲ ထည့်၏။ သူ့သား၏ ရုပ်အင်္ကျီအဖြူတွင် သူ့အဖေ သွေးများဖြင့် ချင်းချင်းနီ စွန်းထင်းနေ၏။

ကျွန်တော် ‘စီဝမ်း’သို့ဦးတည်သွား၏။ အခြားသူများက ‘အယ်လ်ကူဝိလ်တီ’၏ ဓာတ်ပုံနှင့် ဒီအင်အေတို့ကို ယူကြ၏။ ကျွန်တော်ရောက်သွားတော့ သူ့ဇနီးနှင့် ကလေး တွေက ခြံဝင်းထဲမှာ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေကြ၏။ သူတို့ကို ကျွန်တော် ဧည့်သည်ဆောင်သို့ ခေါ်လာရ၏။ မကြာခင် ရဟတ်ယာဉ်ကို ဗုံးခွဲဖျက်ဆီးတော့မည်။ သူတို့ကို အခန်းထဲ ထည့်ထားမှ လုံခြုံစိတ်ချရမည်ဖြစ်၏။

အချို့ရဲဘော်များက ထွက်လာကြ၏။ အိတ်ရှည်ကြီးများထမ်း၍။ ခရစ္စမတ်ကာလ စင်တာကလေးတစ်တွေ ကျနေတာပဲ။ သူတို့လည်း ထောက်လှမ်းရေး အတွက် လိုအပ်တာတွေကို ရနိုင်သမျှ ယူလာကြခြင်းဖြစ်၏။ အချို့ရဲဘော်များက ၁၉၅၁ ခုနှစ်ထုတ် သားရေသေတ္တာတွေဆွဲ၍။ ရုံးသွားတက်ကြမည့်ပုံစံတွေ။ အချို့ကတော့ အက်ဒီးဒတ်စ်အားကစားအိတ်တွေဆွဲလို့။ အားကစားရုံမှ အိမ်ပြန်ကြတော့

မည့်ပုံမျိုး။

‘ဘင်လာဒင်’၏ ရုပ်အလောင်းသယ်ရတာက အတော်ကြီးလေး၏။ ခြောက်ပေလေးလက်မ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်သို့အရောက် ကိုက်တစ်ရာအကွာ အဝေးမှ သယ်လာရတာက မလွယ်လှ။

စီအိပ်ချ်-၄၇ လေယာဉ်ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ပြန်ခဲ့ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့ စီစဉ်ထားသည်ထက် ဖြစ်မိနစ်ကျော်သွားမှ ပြန်ထွက်၍ရ၏။ လေယာဉ်ထွက်လာပြီးနောက် မကြာခင်မှာပင် လေယာဉ်ခေါင်းခန်းမှ ဓာတ်ဆီအချက်ပြဒိုင်ခွက်တွင် မီးနီကလေးလင်းလာသည်ကို ကျွန်တော် သတိထားမိ၏။ ကျွန်တော်သည် လေယာဉ်မှူးကားမဟုတ်။ သို့သော် လေယာဉ်ခေါင်းပိုင်းမှ မီးနီကလေး လှုပ်တုပ်လှုပ်တုတ် ပေါ်လာခြင်းသည် ကောင်းသော သင်္ကေတမဟုတ်မှန်းတော့ နားလည်ပါသည်။

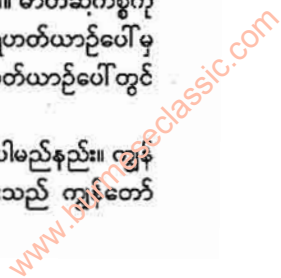
အခန်း(၁၇) ဆီကုန်ခါနီးလေယာဉ်

ကျွန်တော်က လေယာဉ်ခေါင်းခန်းထဲမှ မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ် ဓာတ်ဆီခိုင်ခွက်
လေးကိုသာ မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်နေမိ၏။ ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်းနှင့် ဓာတ်ဆီခိုင်ခွက်မှ
မှိတ်တုတ်မီးနီလေးသည် ပို၍ သေးသေးလာနေ၏။ အထဲတွင် ကျွန်တော်တို့ ကြပ်ကြပ်
သိပ်သိပ် ထိုင်လိုက်လာရ၏။ တွမ်က ကျွန်တော့်ဘေးမှာ။ ဝေါလ်(ထ်)က ဘင်လာဒင်
၏အလောင်းဘေးတွင် ထိုင်လျက်။ ဘင်လာဒင်၏ အလောင်းက ကျွန်တော့်ခြေ
ထောက်အောက်တွင် စန့်စန့်ကြီး။

လေယာဉ်ထွက်လာပြီးပြီးချင်း ကျွန်တော့်ခြေထောက်များက ပင်ပန်းနွမ်းလျ
နေပြီ။ ခြေကုန်သည်ဆိုတာမျိုး။ ခြေချောင်းလေးတွေကို လှုပ်ပေးပြီး သွေးလျှောက်
အောင် မနည်းလုပ်နေရ၏။ ကျွန်တော်တို့တာဝန်ကျသော ညဘက်စစ်ဆင်ရေးကား
ပြီးသွားပြီ။ သို့သော် နယ်စပ်ကို ဘေးကင်းရန်ကင်း ဓာတ်ဆီမကုန်ဘဲ ဖြတ်ရဖို့အရေး
တွေ့ပူနေကြ၍ စိတ်တွေက မအေးနိုင်သေး။

မှောင်မည်းနေသော လေယာဉ်ဝမ်းဗိုက်ကြီးကို ပြန်ကြည့်မိ၏။ ဓာတ်ဆီကိစ္စကို
ခေါင်းထဲကဖျောက်ပစ်ရ၏။ လွန်ခဲ့သော ၃၈ မိနစ်ကဆိုလျှင် ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှ
ကြိုးနှင့် ခုန်ဆင်းချင်စိတ်ကသာ စိတ်စောနေ၏။ ယခုတော့ ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်တွင်
ဘာမှမလုပ်နိုင်သော အခြေအနေ ရောက်နေပြန်ပြီ။

ဓာတ်ဆီပြတ်သွားလျှင်ရော ကျွန်တော်က ဘာများတတ်နိုင်ပါမည်နည်း။ ကျွန်
တော်က လေသူရဲလည်းမဟုတ်။ မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ် မီးနီလေးသည် ကျွန်တော်

သိသမျှတော့ ခရစ္စမတ်မီးပင် ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့လေယာဉ်ပေါ်မှ ကြည့်လိုက်တော့ ကိုက် ၅၀ အကွာတွင် စီအိပ်ချ်-၄၇ လေယာဉ်ကြီးကို မြင်နေရ၏။

မကြာခင် ခါးလောက်နီးပါးမြင့်သော မြက်တောအနီးသို့ ရဟတ်ယာဉ်ဆင်း၏။ SEAL တပ်ဖွဲ့ဝင်အချို့က လုံခြုံရေးစောင့်ရန် ဆင်းသွားကြ၏။ တပ်မတော်က ဆီဖြည့်သူများ ပြေးလာကာ ဆီထပ်ဖြည့်ပေး၏။

“အလေးချိန်ပေါ့သွားအောင် ဒီအထဲက လေးငါးယောက်လောက် ဆင်းလိုက်ကြပါ။ ၄၇ ကို သွားပြောင်းစီးပါ” ဟု တွမ်က ရဟတ်ယာဉ်ပန်ကာသံကို အန်တုပြီး အော်ပြော၏။

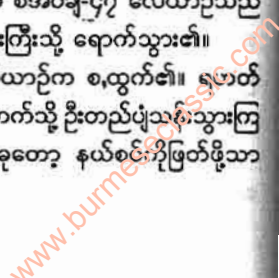
ရဟတ်ယာဉ်က ဆီကလည်းအပြည့်၊ အလောင်းကြီးလည်း တင်ထားသဖြင့် ဝန်ပေါ့အောင်လုပ်ဖို့ လို၏။ လေယာဉ်မှူးများက လုံခြုံရေးဘက်ကိုသာ ကြည့်၏။ ရဲဘော်အချို့ ဆင်းသွားကြသည်။ ထိုအထဲတွင် ချာလီလည်း ပါ၏။

‘အက်ဘော့တာဘတ်’ တွင် ရဟတ်ယာဉ်ပေါက်ကွဲသံကြောင့် ပါကစ္စတန်စစ်တပ်က အာရုံပြုမိသွား၏။ သူတို့က သူတို့လေယာဉ်တွေကို အသင့်ပြင်ထားကြ၏။ သူတို့က အက်ဖ်-၁၆ တိုက်လေယာဉ်နှစ်စင်းတွင် ၃၀ မမ အမြောက်များနှင့် လေယာဉ်ပစ်ဗုံးကျည်များထည့်၍ အသင့်ပြင်ထားသည်။ ပါကစ္စတန်စစ်တပ်သည် အိန္ဒိယနှင့်ပတ်သက်ပြီး အမြဲလိုလို စစ်ပြင်တတ်၏။ ထိုကြောင့် နိုင်ငံ၏လေကြောင်းကာကွယ်ရေးအများစုသည် အရှေ့ဘက်ကို ဦးတည်ထားကြ၏။ မကြာခင် ဂျက်လေယာဉ်များက ကောင်းကင်သို့ တက်လာကာ အက်ဘော့တာဘတ် နေရာဆီသို့ ဦးတည်ပြန်လာကြ၏။

ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်တွင်ထိုင်ရင်း ကျွန်တော်က နာရီကြည့်လိုက်၏။ ကျွန်တော်စိတ်မရှည်တော့။ ဂျက်လာဘတ်သို့ ပြန်ရောက်ချင်သည်။ ဓာတ်ဆီဖြည့်သူများကို ပြေးပြီးကူညီချင်သည်။ ကျွန်တော် သွားကူလျှင် ပိုပြီးနှေးသွားစရာအကြောင်းပဲ ရှိ၏။ ယခုတော့ စစ်ဆင်ရေး၏အောင်ပွဲသည် ရဟတ်ယာဉ်ကို ဆီမြန်မြန်ဖြည့်ပေးနိုင်ရေးပေါ်တွင် မူတည်နေ၏။

‘ချော့တူး’ မှ ရဲဘော်များကို တင်ဆောင်ထားသော ‘စီအိပ်ချ်-၄၇’ လေယာဉ်သည် ဂျက်လေယာဉ်ပုံတွေ ခြံဝင်းပေါ်ရောက်ချိန်၌ အဝေးကြီးသို့ ရောက်သွား၏။

ဓာတ်ဆီဖြည့်သူများ တာဝန်ပြီးတော့မှ ရဟတ်ယာဉ်က စ,ထွက်၏။ ရဟတ်ယာဉ်နှစ်စင်းစလုံးပင် အာဖဂန်နစ္စတန်၏ အနောက်ဘက်သို့ ဦးတည်ပျံသန်းသွားကြ၏။ မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ် မီးနီလေး မပြတော့။ ယခုတော့ နယ်စင်းကိုဖြတ်ဖို့သာ ကျန်တော့၏။

ကျွန်တော်က နာရီကို ကြည့်လိုက်၏။ ဆီပြန်ဖြည့်တာက မိနစ် ၂၀ မျှပင် ကြာ၏။ ပါကစ္စတန်ဂျက်လေယာဉ်များ လိုက်လာကြပြီထင်၏။

ကျွန်တော့်စိတ်က ပါကစ္စတန်လေကြောင်းကာကွယ်ရေးအကြောင်း စာအုပ်ကို ပြန်သတိရသွားသည်။ ကျွန်တော်တို့ ဟိုမှာရှိတာကို သူတို့ မသိစရာအကြောင်းမရှိ။

ကျွန်တော်က သံခမောက်ခွတ်လိုက်၏။ ချွေးတွေနဲ့ ကပ်နေသော ဆံပင်ကို လက်ဖြင့်သပ်လိုက်၏။ ဂျက်လေယာဉ်ပျံတွေ၊ ခုံးကျည်တွေအကြောင်း ခေါင်းထဲမှ ကြိုးစား၍ ဖျောက်ပစ်၏။ ဂျက်လာဘတ်သို့ ရောက်ရန်အထိ ၄၅ မိနစ်ကြာဦးမည်။ ကျွန်တော်ပူတာက ရောက်ပြီး ငုတ်တုတ်ပြီး ထိုင်မနေချင်။ တွမ်က တစ်ခုခုလုပ်ခိုင်း၍ ကျေးဇူးတင်ရ၏။

“သူ့ရဲ့အလောင်းထဲမှာ ပြန်ပြီးရှာရဦးမယ်ဟေ့။ ဘာတစ်ခုမှ မကျန်ရစ်အောင် သေသေချာချာ လုပ်ရမယ်”

ဝေါလ်(တ်)က ဘင်လာဒင်၏ ရင်ဘတ်ပေါ်တက်ကာ ရာဘာလက်အိတ်ကို စွပ်လိုက်၏။ ကျွန်တော်က အလောင်းထည့်သော အိတ်ရှည်ကြီးမှ ဇစ်ကို ဖွင့်လိုက်၏။ ဝေါလ်(တ်)က အလောင်း၏ရှေ့ဘက်၊ နောက်ဘက်၊ ဘေးဘက်တွေကို လက်နှင့် နှိုက်ရှာ၏။ သူ့ဘောင်းဘီအိတ်ထဲကို ရှာကြည့်၏။ ဖုန်းနံပါတ်တွေ၊ အခြားသတင်း အချက်အလက်တွေပါသော စာရွက်စာတမ်းများ တွေ့မလားလို့။

ဝေါလ်(တ်) ရှာနေစဉ်တွင် ရဟတ်ယာဉ်မှ ဝန်ထမ်းများကပါ ရုပ်အလောင်းကို လာကြည့်ကြ၏။ ဂျက်က ဘင်လာဒင်၏မျက်နှာပေါ်သို့ မီးနီထိုးပြလိုက်၏။

သူတို့မျက်လုံးတွေ ပြူးသွားကြ၏။ ထိုနောက် ပြူးသွားကြ၏။ ဤစစ်ဆင်ရေးတွင် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအနေဖြင့် ပါဝင်ခွင့်ရ၍ သူတို့လည်း ဂုဏ်ယူသွားကြဟန် တူ၏။ ကျွန်တော်တို့သည် သူတို့နှင့်အတူ မြောက်ကာရိုလီးနားတွင် အတူတူ လေ့ကျင့်ခဲ့ ကြ၏။ သူတို့မပါလျှင် စစ်ဆင်ရေးဟူသည် မဖြစ်နိုင်။ သူတို့က ပါကစ္စတန်လေ ကြောင်းကာကွယ်မှုကို လုံခြုံစိတ်ချစွာ ညှိနှိုင်းခဲ့ကြပြီး ယခုအိမ်ရောက်ဖို့ မိနစ်ပိုင်းသာ လိုတော့၏။ သူတို့ စိတ်လှုပ်ရှားတာကိုကြည့်ပြီးမှ ကျွန်တော်တို့ စစ်ဆင်ရေးသည် မှန်းထားတာထက် ပိုကြီးကြောင်း ကျွန်တော် သဘောပေါက်သွား၏။

ဝေါလ်(တ်)က ဘာမှ ရှာမတွေ့။ ထို့ကြောင့် အလောင်းအိတ်ကို ဇစ်ပြန်ပိတ်ကာ သူ့နေရာမှာသူ ပြန်ထားလိုက်၏။

ကျွန်တော် မျက်လုံးကိုပိတ်လိုက်ပြီး ဖြစ်စဉ်ကို ပြန်စဉ်းစားကြည့်မိသည်။ လွန်ခဲ့ သောတစ်နာရီကဆိုလျှင် ရဟတ်ယာဉ်ပျက်ကျရာတွင် ကျွန်တော်တို့အားလုံး သေပြီ ဟုထင်ခဲ့၏။ သို့သော် မသေ။ အိမ်ခြံဝင်းထဲဝင်ပြီး ပစ်ခတ်သည်။ ရုပ်ရှင် အနုပညာပြန်ပြ

သလို ပြန်မြင်နေရ၏။ ယခုတော့ ရဟတ်ယာဉ်ဆင်းတော့မည်။ မြေပြင်က ကျွန်တော် တို့ဆီ ပြေးဝင်လာသည်ကို တွေ့ရ၏။

ရုပ်အလောင်းတော့ ရခဲ့၏။ သို့သော် ထောက်လှမ်းရေး အချက်အလက်တွေ မရခဲ့။ အံ့ဆွဲတွေဖွင့်ပြီး ဒီအတိုင်း ထားခဲ့ရ၏။ ဒုတိယထပ်တွင်တွေ့ရသော သေတ္တာ များဆိုလျှင် တို့ပင် မတို့လိုက်ရ။ ကျွန်တော်တို့ စစ်ဆင်ရေး အောင်မြင်သည်။ သို့သော် အချိန်မရ၍ ပြန်ပြေးလာကြရ၏။ ရဟတ်ယာဉ်ပျက်ပြီးတာတောင် လုပ်စရာရှိတာ တွေ အကုန်လုပ်နိုင်ခဲ့တာတော့ ကျေနပ်ရ၏။

ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှအဆင်း တိုယိုတာဟိုင်းလပ်ကားက ကျွန်တော်တို့ကို စောင့် ခေါ်၏။

ထရပ်ကားတစ်စီးပေါ်မှ ရဲဘော်သုံးယောက်တို့ အလောင်းကို လာသယ်၏။ ရဲဘော်တွေကို ဦးဆောင်လာသူက တပ်ကြပ်ကြီးတစ်ယောက်။ စစ်ဆင်ရေးမစမီ သူနဲ့ ကျွန်တော် ထမင်းစားဆောင်တွင် မကြာခဏ ဆုံတတ်ကြ၏။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အပြန် အလှန် လေးစားသမှု ရှိကြ၏။

ကျွန်တော်တို့ ပါကစ္စတန်သို့သွားကာ သူ့ကို အရယူခဲ့ကြ၏။ စီအိပ်ချ်-၄၇ လေယာဉ်ပေါ်မှ ရဲဘော်တွေလည်း ဆင်းလာကြပြီ။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဘေးကင်း ရန်ကင်း ပြန်ရောက်လာကြ၏။

ကားထွက်သောအခါ တပ်ကြပ်ကြီးက ကျွန်တော့်ပန်းကို လာဆုပ်၏။ ကျွန်တော် က မော့ကြည့်လိုက်တော့ သူ့လက်ဖဝါး၌ ၇၅ ရိန်းဂျားတပ်ဒင်္ဂါးလေးကို တွေ့ရ၏။

“မင်းက ငါ့သားရဲ့သူရဲကောင်း ဖြစ်သွားပြီကွာ။ ဂုဏ်ပြုချီးကျူးပါတယ်” ဟု တပ်ကြပ်ကြီးက ပြော၏။

ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။ လူတိုင်း ဘေးမသိ ရန်မခဘဲ ပြန်ရောက်လာ ကြတာတွေ့ရ၍ ကျွန်တော် တကယ့်ကို ဝမ်းသာလှပါသည်။

**အခန်း(၁၈)
အတည်ပြုချက် ရယူခြင်း**

ကျွန်တော်တို့ တပ်စခန်းထဲ ရောက်သောအခါ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး 'မက်ရေပင်' ကို တွေ့ရ၏။

သူက လက်နှစ်ဖက်စလုံး အိတ်ကပ်ထဲနှိုက်ကာ ရပ်နေ၏။ ကျွန်တော်တို့ နယ်စပ် ဖြတ်ကျော်လာကြောင်း ရေဒီယိုမှ သတင်းရပြီးပြီးချင်း ပူးပေါင်းစစ်ဆင်ရေး ဌာနချုပ်မှ တစ်ခါထဲ ထွက်လာခဲ့၏။

ထရပ်ကားဝင်လာတော့ သူက ဝိတ်ဝမှ ရပ်စောင့်နေ၏။ သူက အလောင်းကို ကြည့်ချင်လှပြီ။

“ကြည့်ပါရစေကွာ”

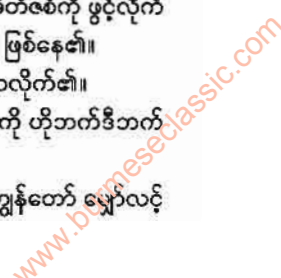
မက်ရေပင် က ပြော၏။

“ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ” ဟု ဆိုကာ အလောင်းအိတ်ကို ထရပ်ကားပေါ်မှ အောက်ကို ကျွန်တော်က ဆွဲချလိုက်၏။ အလောင်းက အင်္ဂတေကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ငါးသေတစ်ကောင်လို စန့်စန့်ကြီး။ ကျွန်တော်က ဒူးထောက်ပြီး အလောင်းအိတ်စစ်ကို ဖွင့်လိုက်၏။ သူ့မျက်နှာက သွေးဆုတ်ပြီး အပြာရောင်လို မီးခိုးရောင်လို ဖြစ်နေ၏။

“ဒါ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရဲ့ ကောင်လေးပဲ” ဟု ကျွန်တော်က ပြောလိုက်၏။

ကျွန်တော်က ဘင်လာဒင်၏ မုတ်ဆိတ်ကို ဆွဲကာ မျက်နှာကို ဟိုဘက်ဒီဘက် လှည့်ပြ၏။

“သူက မုတ်ဆိတ်မွေးတွေ ဆေးဆိုးထားတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ပျော်လင့်

ထားသလို သိပ်မအိုလှဘူး” ဟု ကျွန်တော်က ပြော၏။

ထိုနောက် ကျွန်တော် မတ်တပ်ပြန်ရပ်ကာ တခြားလူတွေကြည့်ဖို့ နေရာဖယ်ပေးလိုက်၏။ အခြားရဟတ်ယာဉ်မှ ရဲဘော်များ မမြင်ခဲ့ကြသေး။ မကြာခင် မက်ရေဗင် အနားသို့ လူတွေဝိုင်းလာကြ၏။ မက်ရေဗင် ကမူ ပို၍ သေသေချာချာကြည့်နိုင်ရန် ဝှူးထောက်ချလိုက်၏။

“သူက အရပ်ခြောက်ပေလေးလက်မ ရှိတယ်” ဟု မက်ရေဗင် က ပြောကာ ဝိုင်းနေသောအုပ်စုကို လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်၏။

သူ ဘာလုပ်ချင်သလဲ ကျွန်တော် သိလိုက်ပြီ။

“မင်းအရပ် ဘယ်လောက်လဲ”

“ကျွန်တော့်အရပ်က ခြောက်ပေလေးလက်မပါ” ဟု SEAL ရဲဘော်တစ်ဦးက ပြန်ပြော၏။

“ဒါဆိုရင် သူ့အလောင်းဘေးမှာ မင်း ခဏလောက်လှဲနေပေးပါလား”

မက်ရေဗင် က တောင်းဆို၏။

ရဲဘော်ကလည်း ဘင်လာဒင် အလောင်းဘေးတွင် သွားအိပ်ပြ၏။

“ရပြီ ရပြီ။ ပြန်ထတော့”

မက်ရေဗင် က ပြော၏။

လူအုပ်ကြီးကြားထဲတွင် ဂျင် ကို တွေ့ရ၏။ သူက အလီ ကို တွေ့သွားသည်။ အလီ က သူ့ကို ပြုံးပြ၏။ သူက စေ့တော့၏။ SEAL တပ်ဖွဲ့ဝင်အချို့က သူ့ကို ချောမော့နှစ်သိမ့်ကြ၏။ ထိုနောက် ဘင်လာဒင်၏အလောင်းကို သွားပြကြ၏။

ဂျင် က သူ့အနေနှင့် ဘင်လာဒင် ၏ ရုပ်အလောင်းကို မကြည့်ချင်ဟု နောင်ကျမှ သူက ပြောပြ၏။

“ကျွန်မ ကြည့်ဖို့စိတ်မဝင်စားဘူး။ ကျွန်မအလုပ်က ဒီအလောင်းကောင်ကြီးကို ကြည့်ဖို့မဟုတ်ဘူး”

သူတို့လို လူမျိုးတွေလည်း ရှိ၏။ သူက ဘင်လာဒင်ကို ဉာဏ်လက်နက်ဖြင့် တိုက်ပြီးခဲ့ပေပြီ။

“အလောင်းအိတ်ကို ဖွင့်လိုက်ရင်တော့ မင်း အလောင်းကို မြင်ရမှာပဲ” ဟု ကျွန်တော်က သူ့ကို ပြောလိုက်၏။

အလောင်းကို မြင်လိုက်တော့ ဂျင် မျက်ရည်တွေ ကျလာ၏။ သူသည် ငါးနှစ်လုံးလုံး ဤသူ့ကို ခြေရာခံခဲ့၏။ ယခုတော့ ထိုသူသည် သူ့ခြေထောက်အောက်တွင် ရောက်နေချေပြီ။

ကျွန်တော်တို့အတွက်မူ ရိုးနေပြီ။

ကျွန်တော်တို့ လူသေအလောင်းတွေ အများကြီးတွေ့ဖူး၏။ ဒါတွေနှင့်ပတ်သက် ပြီး ခံစားမှု မရှိ။

လျှင် တို့လို လူမျိုးကျတော့ သွေးမြင်လျှင် ကြောက်နေတတ်သူမျိုး။ ထိုကြောင့် သူ့ခြေရင်းမှ ဘင်လာဒင်အလောင်းကိုမြင်ရတော့ သူ တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေ၏။

ကျွန်တော်က ရိုင်ဖယ်ကို ဘေးမှာချကာ လက်အိတ်ကို ဘောင်းဘီအိတ်ထဲ ထည့်လိုက်၏။ လူများစုကို ကြည့်ရတာ အပြုံးတိုယ်စီနှင့်။

နောက်ဆုံးရောက်လာသူက 'တယ်ဒီ'။ သူက ရဟတ်ယာဉ်ပျက်၍ စိတ်မအီမသာ ဖြစ်နေပုံရ၏။ သူ့ကို ကျွန်တော်က ပွေဖက်လိုက်၏။

“တယ်ဒီ။ ခင်ဗျားက အတော်ဆုံးပဲ”

သူက ကျွန်တော့်ကို မပြုံးချင် ပြုံးချင် ပြန်ပြုံးပြသည်။

“တကယ် လေးလေးနက်နက်ပြောတာပါဗျ”

ကျွန်တော်က ဆက်ပြောလိုက်သည်။

တကယ်ပဲ သူ စွမ်းဆောင်နိုင်ပါသည်။ သူ တစ်ချက်မှားလျှင် ကျွန်တော်တို့အား လုံး ခုချိန်ဆို သင်္ချိုင်းကုန်း ရောက်နေပြီ။ တယ်ဒီ ကြောင့် ကျွန်တော်တို့အားလုံး အသက်ရှင်ကြခြင်းဖြစ်၏။

“ခင်ဗျားတို့ စွမ်းဆောင်ချက်တွေလည်း သိပ်ကောင်းပါတယ်ဗျာ”

ဝေါလ်(တ်)က ကျွန်တော့်ကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်၏။ ပြီးတော့ ပွေဖက်လိုက် ကြ၏။

မိနစ်အနည်းငယ်မျှ ကျွန်တော်တို့ လှည့်ပတ်ပြီး ချီးကျူးနေကြ၏။ တစ်ယောက် ကိုတစ်ယောက် တစ်လှည့်စီ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုကြ၏။

ထိုစဉ် ချာလီ ဖောက်ခွဲရေးအဖွဲ့ကို ပြောလိုက်သောစကားတစ်ခုကြောင့် ပွဲကျ သွားကြ၏။

“အိမ်ကိုပါ ဝှံ့ခွဲပစ်မယ်။ တကယ်လားဗျ”

ထိုနောက် ကျွန်တော်တို့ အမှတ်တရ စုပေါင်းဓာတ်ပုံ ရိုက်ကြသည်။ ကျွန်တော် တို့အားလုံးက တကယ်အဖွဲ့ကြီးတစ်ဖွဲ့ ဖြစ်သွားပြီ။ ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီးတော့ အလုပ်ပြန် လုပ်ကြတော့သည်။ ငါးမိနစ်လောက် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနေချိန် ကုန်သွားပြီ။ ကျွန်တော် တို့ 'ဘာဂရမ်' ကို သွားကာ ထောက်လှမ်းရေးအစီရင်ခံကြရဦးမည်။

ရိန်းဂျားတပ်ဖွဲ့ဝင်များက အလောင်းကြီးကို ထုပ်ပိုးသယ်မကာ ဘာဂရမ်သို့

သယ်သွားရန် ပြင်ဆင်နေကြသည်။ ကျွန်တော်တို့က ကျွန်တော်တို့၏ အထုပ်အပိုး ဝန်စည်စလယ်များကို သိမ်းဆည်းကာ စီ-၁၃၀ ၏ ဝမ်းဗိုက်ခန်းထဲသို့ ထည့်လိုက်ကြ ၏။ လေယာဉ်ပေါ်သို့ ချပ်ဝတ်တန်ဆာ အပြည့်အစုံ၊ လက်နက်များပါကိုင်ဆောင်ပြီး တက်ကြ၏။ ထိုင်ခုံက နည်းနည်းပဲရှိ၏။ ထိုကြောင့် လေယာဉ်ဦးပိုင်းတစ်နေရာတွင် နေရာလပ်ရှိ၍ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

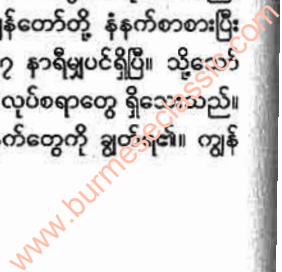
အနီးအပါးတွင် ဂျင် က ရှိုက်ငိုနေ၏။ သူက ဒူးနှစ်ဖက်ကို လက်ဖြင့်ပွေ့ပိုက်ကာ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ထိုင်နေ၏။ လေယာဉ်၏ မီးနီရောင်အောက်တွင် သူ့မျက်လုံးတွေ ကို ကြည့်မိ၏။ မျက်ခွံတွေမို့နေပြီး သူ့မျက်လုံးက အဝေးတစ်နေရာကို စိုက်ကြည့်နေပုံ ရ၏။ ကျွန်တော်က မတ်တပ်ရပ်လိုက်ကာ သူ့ပခုံးကို လက်နှင့်သွားပုတ်ပေးလိုက် သည်။

“မင်းပြောတာ တစ်ရာရာနှုန်းပြည့် မှန်တယ်ကွ”
လေယာဉ်စက်သံ ဆူညံနေ၍ သူ၏နားအနီးသို့ ကပ်ပြီးပြောရ၏။
သူက ကျွန်တော့်ကို အူကြောင်ကြောင်ဖြင့် ပြန်ကြည့်နေသည်။
“တကယ်ကို တစ်ရာရာနှုန်းပြည့် မှန်တယ်ပြောတာပါ”

ဤတစ်ချိန်တော့ သူက ခေါင်းညိတ်ပြကာ ပြန်ပြီး ငိုပြန်တော့သည်။ လေယာဉ် မီးတွေ ပြန်ပိတ်လိုက်၍ ကျွန်တော်လည်း ကိုယ့်နေရာကိုယ် ပြန်ထိုင်လိုက်၏။ လေ ယာဉ်က ဘာဂရမ်သို့ ဦးတည်ပျံသန်းနေပြီ။ ၄၅ မိနစ်မျှသာ ပျံရမည်။ ကျွန်တော် အိပ်မပျော်။ သို့သော် အနားရလိုက်၏။ လုပ်စရာတွေက နာရီပေါင်းများစွာ ကျန်သေး သည်ကို ကျွန်တော် သိ၏။

လေယာဉ်မှဆင်းတော့ အက်ဖ်ဘီအိုင်နှင့် စီအိုင်အေမှ ကျွမ်းကျင်ပညာရှင် များက ကျွန်တော်တို့ သယ်ဆောင်လာသော စာရွက်စာတမ်းများ၊ ကွန်ပျူတာများ၊ ပစ္စည်းပစ္စယများကို သိမ်း၏။ သူတို့ရုံးခန်းထဲ ဝင်သွားသောအခါ သူတို့၏ သီးသန့် စားပွဲများနောက်၌ လက်နှစ်ဖက်နောက်ပစ်ကာ မတ်တပ်ရပ်နေကြသည်ကို ထူးထူး ခြားခြား တွေ့ရ၏။

ခန်းမ၏ ထောင့်တစ်နေရာတွင်ကား အစားအသောက်တွေ တစ်ပုံတစ်ပင်ကြီး ပြင်ထား၏။ ကော်ဖီအိုးကြီးတွေလည်း ချထား၏။ ကျွန်တော်တို့ နံနက်စာစားပြီး ကတည်းက ဘာမှ မစားရသေးသည်မှာ အနည်းဆုံး ၇ နာရီမျှပင်ရှိပြီ။ သို့သော် မည်သူမျှ အစားအသောက်တွေ မတို့ကြ။ ကျွန်တော်ပါ လုပ်စရာတွေ ရှိသေးသည်။ ပထမဆုံးအနေနှင့် ချပ်ဝတ်တန်ဆာတွေ၊ လက်နက်တွေကို ချွတ်ချ၏။ ကျွန်

တော် ထမ်းလာသောအိတ်ကို ချလိုက်တော့မှ ပန်းက အကြီးအကျယ်အောင့်နေသည်ကို သတိထားမိ၏။ ပန်းတစ်ခုလုံး မခံမရပ်နိုင်အောင်ပင် ကိုက်ခဲနေ၏။ အင်္ကျီကို ဖယ်ကာ ပန်းကို ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။ သွေးတော့ မထွက်။

“ဝေါ့လ်(တ်)ရေ ကြည့်ပါဦး။ ငါ့ပန်းမှာ ဘာဖြစ်သလဲမသိဘူး” ဟု ပြောလိုက်၏။ သူကလည်း ချပ်ဝတ်တန်ဆာ ချွတ်နေသည်။

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးကွာ။ အသေးအဖွဲ ပွန်းပဲ့တာပါ။ ခွဲစရာ တောက်စရာ ပြန်ချုပ်စရာ မလိုပါဘူး”

သူက ကြည့်ပြီးပြန်ပြော၏။

သေနတ်ဒင်မှာက ကျည်ဆန် ရှုပ်မှန်သွားသောဒဏ်ရှိနေ၏။ ‘အယ်လ်ကူဝိတ်တီ’ ပစ်လိုက်သော ကျည်ဆန်က ကျွန်တော့်ကျောမှ ကပ်သွားရာ သေနတ်ဒင်ကို ထိမိသွားဟန်တူ၏။ သေနတ်ဒင်နှင့် ကျွန်တော့်ခေါင်းက လက်မအနည်းငယ်သာ ကွာ၏။ နည်းနည်းလေး နေရာရွေ့သွားလျှင် လည်ပင်းကို လာမှန်လိမ့်မည်။

ကျွန်တော်တို့ တိုက်ခိုက်ခဲ့သော အခန်းများအလိုက် အုပ်စုခွဲကာ စားပွဲအသီးသီးတွင် နေရာယူကြရ၏။ ကျွန်တော်သည် တတိယထပ်၊ အခန်းအေမှ ယူလာသော ပစ္စည်းပစ္စယများကို စားပွဲပေါ်သို့ ချလိုက်၏။ ကျွန်တော် စုဆောင်းသယ်ယူလာသော ပစ္စည်းများကိုလည်း ကျောပိုးအိတ်ထဲမှ ထုတ်လိုက်၏။ အံ့ဆွဲထဲမှ ယူလာသော တိတ်ခွေများ၊ ခြောက်လုံးပြူးနှင့် ရိုင်ဖယ်ကိုပါ ပေးလိုက်၏။

ပိုက်ဘုတ်ပေါ်တွင် ခြံဝင်းအနေအထား၊ အဆောက်အအုံအထပ်များပုံစံ၊ ဧည့်သည်ဆောင်အနေအထား စသည်တို့ကိုပါ ဆွဲပြ၏။ ကျွန်တော် ရိုက်ယူလာသော ဓာတ်ပုံများကိုလည်း ပြ၏။

စီအိုင်အေ ပညာရှင်က တစ်ခုစီ အသေးစိတ်ကြည့်၏။

“ကျွန်တော်ရိုက်လာတဲ့ပုံတွေ ဘယ်နှယ်လဲ” ဟု ကျွန်တော်က စူးစမ်းကြည့်၏။

“ခုထိတော့ ကောင်းနေတာပဲ” ဟု သူက ပြောသည်။ ကျွန်တော် ဒစ်ဂျစ်တယ်ကင်မရာဖြင့် ရိုက်လာသောပုံများကို သူက ကွန်ပျူတာဖြင့် ကြည့်နေ၏။

ဘင်လာဒင်၏ အလောင်းပုံ ပေါ်လာသည်။ ခုမှ သက်ပြင်းချနိုင်၏။ ကျွန်တော်တို့ ရုပ်အလောင်းကို ရခဲ့ပြီးပြီမို့ ဓာတ်ပုံတွေက အရေးမပါတော့ဟု ဆိုနိုင်၏။ သို့သော် ထိုဓာတ်ပုံများကိုသာ ကျွန်တော် မရခဲ့လျှင် ချာလီနှင့် ဝေါ့လ်(တ်)တို့၏ မြည်တွန်ဆဲရေးသံကို နားမခံသာအောင် ကြားရမှာ သေချာ၏။

“အဆင်ပြေရဲ့လား”

“ကောင်းပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လိုတာ ဒါတွေပါပဲ” ဟု စီအိုင်အေပညာရှင်က

ပြော၏။

ဤဓာတ်ပုံများကို အများပြည်သူအား ထုတ်ပြော မဟုတ်ကြောင်း ကျွန်တော် သိ၏။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရလျှင် ကျွန်တော် ဘာမှ ဝရုမစိုက်ပါ။ ဤအဆုံးအဖြတ် ကို အထက်အဆင့်မှပုဂ္ဂိုလ်များ လုပ်မည်ဖြစ်၍ ကျွန်တော်က ဘာမှ မတတ်နိုင်ပါ။

ဒုတိယထပ်ကို ရှာဖွေရသော ရဲဘော်တစ်ဦး၏ပြောသံလည်း ကြားနေရ၏။

“ယူစရာပစ္စည်းက အများကြီးရှိတယ်။ အချိန်မရှိလို့ မယူခဲ့ရဘူး။ ဒီထက်ပိုပြီး အများကြီးလုပ်ပြနိုင်ပါတယ်”

စီအိုင်အေအရာရှိက ရယ်နေသည်။

“ခုလည်း ကောင်းပါတယ်ဗျာ။ ဒီအတွက်တော့ ပူမနေပါနဲ့။ ဒါတွေကို ပြန်စိစစ် ရမှာကိုက တစ်လလောက် ကြာဦးမှာပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်ကျော်က စုခဲ့ဆောင်းခဲ့ တာတွေထက် ခင်ဗျားတို့ယူလာတာတွေက ပိုများနေပါတယ်” ဟု သူက ပြောသည်။

ထောက်လှမ်းရေးနှင့် တွေ့ဆုံရတာဟာ နှစ်နာရီကျော်ကြာ၏။ ကျွန်တော်နှင့် ပေ ၃၀ အကွာရှိ စားပွဲများတွင် အက်ဖ်ဘီအိုင်၏ ဒီအင်အေ ပါရဂူများက ဘင်လာဒင် ၏ ရုပ်အလောင်းမှ နမူနာတွေ ယူနေကြသည်ကို လှမ်းတွေ့ရ၏။ သူတို့လိုတာယူပြီး လျှင် ရုပ်အလောင်းကို ‘ယူအက်စ်အက်စ် ကာလ် ဗင်ဆင်’ သင်္ဘောပေါ်သို့တင်ပြီး သင်္ဂြိုဟ်မည်ဖြစ်၏။

စစ်ဆေးတာတွေပြီးတော့ ကျွန်တော့်ပစ္စည်းပစ္စယတွေ ပြန်သိမ်း၏။ မသုံးခဲ့ရ သော လက်ပစ်ဗုံးနှင့် ဖောက်ခွဲရေးလက်နက်တို့ကို ပြန်အပ်လိုက်၏။ အိမ်ကိုယူသွား စရာအကြောင်းမရှိ။

ပြီးကာနီးတွင် ဂျင် နှင့် အလီ တို့ ရောက်လာ၏။ သူတို့လည်း အမေရိကသို့ မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်း ပြန်ကြတော့မည်။ အမေရိကန်လေတပ်၏ စီ-၁၇ လေယာဉ် က သူတို့ကို သယ်ဆောင်သွားမည်။

ဂျင် က ကျွန်တော့်ကို ပွေ့ဖက်နှုတ်ဆက်၏။

“ဘယ်အချိန် ကျွန်မတို့ ပြန်တွေ့ကြဦးမလဲ မသိဘူးနော်။ ဘေးအန္တရာယ်ကင်း ပါစေရှင်” ဟု နှုတ်ဆက်ကာ အလီနှင့်အတူ ထွက်သွားကြ၏။

သူ့အတွက် ဤစစ်ဆင်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ လုပ်စရာအလုပ်တွေ လနှင့်ချီပြီး ရှုပ်နေဦးမည်။ ယခုတော့ သူ့ကြည့်ရတာ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးရှိနေပြီ။ သူ နှစ်ပေါင်းများစွာ ရှာဖွေထောက်လှမ်းခဲ့ရတာ။ ဘင်လာဒင်၏ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် နိဂုံးချုပ်ခဲ့ပြီကော။

ကိစ္စပိစွဲပြီးမှ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း စားကြရ၏။ အစားအသောက်တွေက

ခုတောင် အေးစက်နေပြီ။ ထိုနောက်ရုပ်မြင်သံကြားစက်ကြီးအနီးသို့ သွားကြ၏။ သမ္မတအိုဘားမား စကားပြောမရ။ လူတိုင်း စားတာသောက်တာရပ်ပြီး ရုပ်မြင်သံကြားရှေ့တွင် ဝိုင်းအုံလိုက်ကြ၏။

အရှေ့ဖျားစံတော်ချိန် ည ၉း၄၅ တွင် အိမ်ဖြူတော်က အိုဘားမားတိုင်းပြည်သို့ မိန့်ခွန်းပြောမည်ဟု ကြေညာ၏။ ၁၀း၃၀ တွင် ဘင်လာဒင်သတင်းက စိမ့်ထွက်လာပြီ။ ရေတပ်မှ ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ 'ကိပ် အာဆန်'သည် တွစ်တာတွင် သတင်းကို စတင်လိုက်သူဖြစ်၏။ မကြာခင်မှာပင် အဓိကသတင်းစာကြီးများနှင့် ရုပ်မြင်သံကြားသတင်းဌာနများက ဘင်လာဒင် သေဆုံးသွားကြောင်း သတင်းတွေ ထုတ်ပြန်ကြပြီ။

ည ၁၀း၃၅ ကျမှ သမ္မတအိုဘားမားက ရုပ်မြင်သံကြားတွင် ပေါ်လာ၏။ သူက ခန်းမရှည်ကြီးကို လျှောက်လာပြီးမှ စကားပြောစင်မြင့်တွင် နေရာယူ၏။ ကင်မရာရှေ့တည့်တည့်ရပ်ကာ ကျွန်တော်တို့လုပ်ခဲ့တာတွေကို သူက ကမ္ဘာကို ပြောပြ၏။

“မင်္ဂလာညနေခင်းပါ။ ဒီနေ့ည ကျွန်တော် အမေရိကန်ပြည်သူတွေနဲ့ ကမ္ဘာကို အစီရင်ခံချင်တာက အမေရိကဟာ အယ်လ်ဒိုင်ဒါခေါင်းဆောင် အပြစ်မဲ့တဲ့ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးနဲ့ ကလေးထောင်ပေါင်းများစွာကို သတ်ဖြတ်ရာမှာ တာဝန်ရှိသူ အကြမ်းဖက်သမား အိုစမာဘင်လာဒင်ကို သတ်ဖြတ်တဲ့စစ်ဆင်ရေးကို လုပ်နိုင်ခဲ့ပါပြီ။

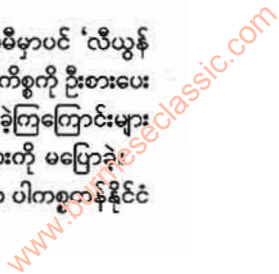
ကျွန်တော်တို့အားလုံး တိတ်ဆိတ်စွာ နားထောင်နေကြ၏။

အိုဘားမားက အယ်လ်ဒိုင်ဒါကို ရှာဖွေတိုက်ခိုက်ကာ အမေရိကန်ပြည်သူများကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သော တပ်မတော်ကို ဆက်ပြီး ချီးကျူး၏။

“ကျွန်တော်တို့ဟာ အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်မှုတွေကို တားဆီးပြီး ကျွန်တော်တို့ ဌာနေရဲ့ ကာကွယ်ရေးကို အင်အားတိုးမြှင့်ခဲ့ပါတယ်။ အာဖဂန်နစ္စတန်မှာဆိုရင် ဘင်လာဒင်နဲ့ အယ်လ်ဒိုင်ဒါတွေကို ခိုလှုံခွင့်ပေးခဲ့တဲ့၊ ထောက်ပံ့ခဲ့တဲ့ တာလီဘန် အစိုးရကို ဖယ်ရှားပြီးပါပြီ။ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးမှာလည်း အယ်လ်ဒိုင်ဒါ အကြမ်းဖက်သမားတွေကိုဖမ်းဖို့၊ သတ်ဖို့ လုပ်ကိုင်တဲ့ ကျွန်တော်တို့မိတ်ဆွေတွေ၊ မဟာမိတ်တွေနဲ့ အတူ လုပ်ဆောင်နေပါတယ်။ သူတို့အများစုဟာ ၉/၁၁ လုပ်ကြံမှုမှာ အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုအနေနဲ့ ပါဝင်ကြသူ များပါတယ်”

သမ္မတက သူ့ကို သမ္မတအဖြစ် အရွေးခံရပြီးနောက် မကြာမီမှာပင် 'လီယွန် ပင်နက်တာ' ကို ဘင်လာဒင်အား လုပ်ကြံရန် သို့မဟုတ် ဖမ်းဆီးရန်ကိစ္စကို ဦးစားပေးအဖြစ် လုပ်စေခဲ့ကြောင်း၊ ထိုနောက် သူ့ကို ရှာဖွေရေးကို လုပ်ခဲ့ကြကြောင်းများ ပြော၏။ သူ၏ မိန့်ခွန်းတွင် အန္တရာယ်ရှိနိုင်သော အသေးစိတ်များကို မပြောခဲ့။

“ဒီနေ့တော့ ကျွန်တော်ရဲ့ ညွှန်ကြားချက်မှာပဲ အမေရိကန်ဟာ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ

အက်ဘော့တာဘတ်မြို့ရဲ့ ခြံဝင်းထဲကို စစ်ဆင်ရေးလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ အမေရိကန်တပ် ဖွဲ့ဝင် နည်းနည်းလေးပဲပါတဲ့ တစ်စုလေးက ဒီစစ်ဆင်ရေးကို ထူးခြားလှတဲ့သတ္တိတွေ စွမ်းဆောင်မှုတွေနဲ့ လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ အမေရိကန်ဘယ်တစ်ယောက်မှ မထိခိုက် ကြပါဘူး။ အရပ်သား သေကြေပျက်စီးမှုတွေကိုလည်း သူတို့ ရှောင်ရှားနိုင်ခဲ့ကြပါ တယ်။ ပစ်ကြခတ်ကြရင်းနဲ့ သူတို့ အိုစမာဘင်လာဒင်ကို သတ်ဖြတ်နိုင်ခဲ့ကြပြီး ရုပ် အလောင်းကို ယူဆောင်လာခဲ့ကြပါတယ်။”

ကျွန်တော်တို့က အိုဘားမားကို တပ်မတော်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်အနေနှင့် လည်းကောင်း၊ ဤစစ်ဆင်ရေးကို မီးစိမ်းပြသူအနေနှင့်လည်းကောင်း လေးစားကြပါ သည်။

“ငါတို့ ဂျေးကို ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ရာထူးကြယ်တော့ တပ်ပေးလိုက်ကြပြီ၊ သိလား” ဟု မိန့်ခွန်းနားထောင်ရင်း ဝေါလ်(တ်)က ဝင်ပြော၏။

“အေးလေ၊ အဲဒါ မင်းတို့ပဲလုပ်ခဲ့ကြတာ မဟုတ်လား” ဟု ကျွန်တော်က ပြန် ပြောလိုက်သည်။

တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့သည် သူတို့၏ ကိရိယာတန်ဆာပလာ သေတ္တာ ထဲက လက်နက်ကိရိယာများသာ ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့လုပ်တာ အောင်မြင်လျှင် သူတို့ ရာထူးတက်ကြစမြဲ။ သူတို့က အမိန့်ပေး၏။ ကျွန်တော်တို့က အကောင်အထည် ဖော်ရ၏။

“မက်ရေဗင် လည်း ထပ်ပြီးကောင်းစားဦးမှာပဲ” ဟု ကျွန်တော်က ပြောလိုက်၏။ အိုဘားမားက ဤစစ်ဆင်ရေးကို ‘အယ်လ်ဒိုင်ဒါကို ခြေမှုန်းရာတွင် အထူးအရေး အပါဆုံးအောင်မြင်မှု’ ဟု ပြောကာ ကျွန်တော်တို့၏ ကိုယ်ကျိုးစွန့်မှုများအတွက် ကျေးဇူးတင်ခဲ့၏။

“အမေရိကန် ပြည်သူတွေက သူတို့လုပ်တာ မမြင်ကြဘူး။ သူတို့ရဲ့ နာမည်တွေ မသိကြဘူး” ဟု သူက ပြော၏။

ကျွန်တော်တို့ကတော့ သူက ပြောလိမ့်မည် မျှော်လင့်၏။ သို့သော် သူက ထုတ်မပြော။

“ကဲ- ဒီလောက်ဆို လုံလောက်ပါပြီ။ တစ်ခုခုစားပြီး ရေနွေးနဲ့ ရေချိုးလိုက်ကြရ အောင်” ဟု ကျွန်တော်က ဝေါလ်(တ်)ကို ပြောလိုက်၏။

မကြာခင် ကျွန်တော်တို့ ပြန်ကြရမည်ဟူသော သတင်းက ပျံ့လာ၏။ ကျွန်တော် လည်း အရပ်ဝတ်ပြန်ဝတ်ပြီး ဘတ်စ်ကော့ လာအကြိုကို စောင့်၏။

ခုမှ ဗိုက်က ဆာလာသည်။

အပြန်ခရီးက နှောင့်နှေးသည်။ တော်တော်နှင့် လာမကြို။

ကျွန်တော်တို့ဘာသာ ကျွန်တော်တို့ လူစုပြီး ထိုင်စကားပြောကြ၏။ ဂျေး၊ မိုက်နှင့် တွမ် တို့ကား မရှိ။ သူတို့က ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မက်ရေပင်ကို အစီရင်ခံနေကြရ၏။

အနားရှိဆိုင်မှ အသားချောင်းနှင့် ပုဇွန်အမြီးများကိုယူကာ ချက်ပြုတ်စားကြ သွားပြီးတော့ ကျွန်တော် ငိုက်မြည်းသလို ဖြစ်လာစဉ်၊ တစ်စုံတစ်ယောက် အော်လိုက် သောအသံကြောင့် လန့်နိုးလာ၏။

“ငါတို့သတင်းတွေ ပါလာပြီကွ”

ကျွန်ပျူတာဌာနမှ လုံခြုံရေးအဖွဲ့က သတင်းဝက်ဘ်ဆိုက်များကို ကြည့်ရင်း အော်ပြောခြင်းဖြစ်၏။ ဤစစ်ဆင်ရေးကို လုပ်ခဲ့သူမှာ SEAL အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြောင်း၊ ဗာဂျီးနီးယားကမ်းခြေတွင် အခြေစိုက်သော DEVGRU မှ SEAL များဖြစ်ကြောင်း သတင်း။

ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင် လျှို့ဝှက်ထားခဲ့သည့်သတင်း။ ကျွန်တော် အာဖဂန် နစ္စတန် ရောက်နေသည်ကို မည်သူမျှမသိ။ ကျွန်တော့်မိဘများကိုပင် မြို့ပြင်တစ်နေရာ တွင် လေ့ကျင့်ရေးဆင်းနေရ၍ လက်ကိုင်ဖုန်းပင် မကိုင်ရဟု ပြောခဲ့၏။ ယခုတော့ လူတိုင်းက ကျွန်တော့်ကို ဖုန်းဆက်နေကြရော့မည်။

ကျွန်တော်တို့ အပြင်ထွက်စားကြတော့ နေက နွေးနွေးထွေးထွေး။ ယခုတော့ အိပ်ဖို့သာရှိတော့၏။ နာရီတော်တော်ကြာပြီးမှ ဘလစ်ကား လာ၏။

စီ-၁၇ လေယာဉ်ပေါ်မှာတော့ လေယာဉ်ဝန်ထမ်းများမှလွဲ၍ မည်သူမျှမပါ။

“ဒီလေယာဉ်က ဂျာမနီမှာ မရပ်တော့ဘူး။ လေထဲမှာပဲ ဓာတ်ဆီဖြည့်ပြီး အမေ ရိကကို တိုက်ရိုက်ပျံသန်းပါမယ်။ ခင်ဗျားတို့ ကောင်းကောင်းအိပ်နိုင်ကြပါတယ်” ဟု လေယာဉ်မှူးက ပြော၏။

ဤခရီးသည် ၂၄ နာရီမျှပင် ကြာသည်။

ကျွန်တော်လည်း အိပ်ဆေးနှစ်လုံးသောက်ကာ အိပ်ပစ်လိုက်၏။

အခန်း(၁၉) သမ္မတတိုက်သော ဘီယာ

ကျွန်တော့်ဖုန်းက မြည်လာ၏။

စီ-၁၇ လေယာဉ် ဗာဂျီးနီးယားကမ်းခြေကို ဆိုက်သည်နှင့် လူတိုင်းက ဖုန်းတွေ ဖွင့်လိုက်ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့ အန္တလန္တိတ်ကို ဖြတ်နေချိန်တွင် ရုပ်မြင်သံကြားနှင့် ဝက်ဘ်ဆိုက်များ၌ စစ်ဆင်ရေးသတင်းတွေ ပလူယုံအောင် ပါနေပြီ။ သတင်းထောက် များက ဗာဂျီးနီးယားကမ်းခြေကို စုဝေးရောက်ရှိလာကြကာ ရေတပ် SEAL ရဲဘော် များကို အင်တာဗျူးလုပ်ရန် ရှာနေကြ၏။ ဝါရှင်တန်မှာရော၊ ကက်ပီတော့လ်ဟီးလ် ရော၊ ပင်တဂွန်မှာရော သတင်းတွေက စိမ်းထွက်နေပြီ။

ကျွန်တော်က ဖုန်းထဲမှ စ.ဒေတွကို ဖတ်ကြည့်၏။ ကျွန်တော် ဤစစ်ဆင်ရေးတွင် ပါဝင်သည်ကို လူတွေမသိကြ။ သို့သော် ကျွန်တော့်ကို SEAL တပ်ဖွဲ့ဝင်မှန်းတော့ သိကြရာ ဝိုင်းပြီးဆက်သွယ်စုံစမ်းနေကြ၏။ မိသားစုထံမှ စာတွေအပြင် ကောလိပ် ကျောင်းနေဖက် မတွေ့ခဲ့တာ ကြာပြီဖြစ်သောသူများထံမှပင် စာတွေလာ၏။ သတင်း အားလုံးက အတူတူပင်။

“ဟေ့လူ၊ ဘာဖြစ်တာလဲဗျ။ ကျုပ် ရုပ်မြင်သံကြားကြည့်နေတယ်။ ခင်ဗျားလည်း မြို့မှာပဲလား။”

ကျွန်တော်တို့ထွက်လာတော့ လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက်။ ကိုယ့်တပ်ထဲမှသူများပင် ကျွန် တော်တို့ ဘယ်သွားကြသည်ကို မသိ။ ယခု ကျွန်တော့်အီးမေးလ် တစ်ရာနီးပါး။ အသံမေးလ်ငါးဆယ်၊ စာပေါင်းသုံးဒါဇင် ရနေပြီ။ ကျွန်တော့်မိသားစုကလည်း ကျွန်

www.burmeseclassic.com

တော် ဘယ်မှာရှိသလဲဆိုတာ မသိကြ။

လေယာဉ်ရပ်တော့ ကျွန်တော်တို့ တပ်မှူးက ပထမဆုံး လေယာဉ်ပေါ်တက်
လာ၏။ သူက DEVRU မှ အမိန့်နာခံရန် စောင့်နေသူဖြစ်၏။ အမိန့်က မလာ
သေး၍ သူကျွန်တော်တို့နှင့်အတူ အာဖဂန်နစ္စတန်သို့ မလိုက်ခဲ့ရ။ သူသည် ကျွန်တော်
လုပ်ခဲ့သမျှထဲတွင် အကောင်းဆုံးခေါင်းဆောင်တစ်ဦးထဲတွင် တစ်ဦးအပါအဝင်ဖြစ်၏။
အားလုံး သူ့ကို ချစ်ကြ၏။ သူက ကျွန်တော်တို့နောက်တွင် အမြဲနေပေးသူဖြစ်၏။

သူက ကျွန်တော်တို့တစ်ယောက်စီကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်၏။ ပွေ့ဖက်နှုတ်
ဆက်၏။ သူက ကျွန်တော်တို့ပြန်အလာကို ပထမဆုံး ကြိုချင်သူဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်
တို့အားလုံး အိပ်ဆေးသတ္တိမပြုသေးသဖြင့် ရီဝေဝေတွေ ဖြစ်နေကြ၏။ သို့သော်
ကြိုဆိုပုံကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော်တို့ မျှော်လင့်ထားတာထက် ပိုကြီးကျယ်နေသည်ကို
တွေ့ရ၏။

အပြင်မှာတော့ ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်နေ၏။ လေယာဉ်အလင်းရောင်အောက်မှ
လာသဖြင့် ပို၍ဆိုးနေသည်။ မျက်လုံးကို အတော်ကျင့်သားရအောင် လုပ်လိုက်တော့မှ
ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ဝင် နှစ်ရာကျော် စီတန်းပြီး ကြိုဆိုနေကြောင်း တွေ့လိုက်ရ၏။
ဘတ်စ်ကားဆီသို့ သွားရာလမ်း ကိုက်ငါးဆယ်မျှအတွင်း လက်ပေါင်းတစ်ရာကျော်
နီးပါးကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ခဲ့ရ၏။ ကျွန်တော်တို့ နေရာမှန် အချိန်မှန် ပြန်ရောက်ခဲ့ကြ
ခြင်း ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့ ကံကောင်းသည်ဟု ခံစားမိ၏။

ဘတ်စ်ကားပေါ်ရောက်တော့ ကျွန်တော်တို့ အတော်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေကြပြီ။
ဘီယာအေးအေးလေးနှင့် ဝီစာနွေးနွေးလေးက စောင့်ကြိုနေ၍ ကျေးဇူးတင်ရ၏။
ခုမှပဲ ဘီယာကို ဝိမ်ခံသောက်ရတော့သည်။

ကျွန်တော် အလာစကာပြည်နယ်တွင် ချာတိတ်ဘဝက ဖတ်ခဲ့ရသော စွန့်စား
ခန်းများထဲတွင် ယခု ကျွန်တော် တကယ်ပင် လူကိုယ်တိုင်ပါဝင်နေရပြီ။

တပ်စခန်း ပြန်ရောက်တော့ လက်နက်တွေ ပြန်အပ်ရသည်။ နောက်နေ့တွေ
တော့ အနည်းငယ် အနားရမည်။ အရပ်ဝတ် ပြန်လဲကာ အိမ်ပြန်ဖို့ပြင်၏။ အရက်
ဆိုင်တွေမှာ အောင်ပွဲခံချင်တော့။ အေးအေးဆေးဆေး ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ပဲ နေချင်
၏။ ခုနက ကြိုဆိုကြတာနှင့်ပင် လုံလောက်လှပါပြီ။

ကျွန်တော်က ထရပ်ကားကို ကိုယ်တိုင်မောင်းကာ ပြန်ခဲ့၏။ ကျွန်တော် ၁၉
နာရီမျှ အိပ်ခဲ့သေးသော်လည်း အိပ်နေက မဝသေး။ ရုပ်မြင်သံကြားဖွင့်ပြီး သတင်း
တွေနားထောင်၏။ အားလုံးလိုလိုပင် ကျွန်တော်တို့စစ်ဆင်ရေးသတင်းတွေ။ အများစု
က ပြီးဖြန်းပြောတာတွေလည်း ပါ၏။

သတင်းတစ်ခုက မိနစ်လေးဆယ်တိုက်ပွဲဟု ဆို၏။

တစ်ခုကတော့ ဂိတ်ဝအပြင်မှ ပစ်ကြသည်တဲ့။

ဘင်လာဒင်က လက်နက်ကိုင်ပြီး သူကစပစ်တော့ ကျွန်တော်တို့ကလည်း သူ့ကို ပြန်ပစ်လိုက်ရသည်ဆိုပဲ။

ဘင်လာဒင်က သေလုဆဲဆဲတွင် မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်ရင်း အမေရိကန်တွေ လာဖမ်းကြသည်ကို သိသွားသည်ဟုလည်း ပြောကြ၏။

စစ်ဆင်ရေးကို အမျိုးစုံ ချဲ့ကားပြောကြရေးကြသည်မှာ ခပ်ညံ့ညံ့အက်ရှင်ကား တစ်ခု ကြည့်နေရသလို ဖြစ်နေ၏။ ရယ်စရာလည်း ကောင်းသေးတော့။ အချက် အလက်တွေက မှားနေတာကိုး။

ထိုနောက် ဓာတ်ပုံတွေ ပေါ်လာ၏။ ပထမပတ်များက ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ဟု မဖော်ပြခဲ့။ ယခုတော့ ပုံတွေထွက်လာပြီ။ ရဟတ်ယာဉ်ပျက်ပုံကို တွေ့ရ၏။ ဗုံးခွဲ၍ ပျက်စီးသွားသော်လည်း အပြီးက ကျန်သေး၏။ ဗုံးကွဲသွားတော့ အမြီးပိုင်းက ဝိုက်ထွက်ကာ နံရံအပြင်ဘက် မြေကြီးပေါ်ကို ကျသွားခဲ့၏။

ရိုက်တာသတင်းဌာနကဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ထားရစ်ခဲ့သော အလောင်းများ ပုံပင် ဖော်ပြ၏။ အယ်လ်ကူဝိတ်တီ ညီနောင်တို့ပုံတွေ။ ဝိတ်နှင့် ကျွန်တော် ဧည့်သည် ဆောင်တံခါးဝတွင် ပစ်ခဲ့သော 'အဘရာ'၏ပုံ။ ထိုနောက် ဘင်လာဒင်၏အလောင်း။ ကော်ဇောပေါ်တွင် သွေးခြောက်တွေပင် မြင်နေရသေး၏။

ထိုနေ့ညကလည်း ကျွန်တော် အိပ်မပျော်။ အိပ်ဆေးမပါဘဲ အိပ်၍မရတော့။ နောက်နှစ်ရက်စလုံး မိတ်ဆွေတွေ မိသားစုတွေအတွက် အချိန်ပေးခဲ့ရ၏။ ကျွန်တော့် ဖုန်းက ဘယ်တော့မှ မရပ်တော့။ ကျွန်တော့်မိသားစုက ကျွန်တော်ကော ပါသလားဟု မေး၏။ မိဘများက ကျွန်တော်သွားသည်သာသိပြီး ဘယ်နေရာလဲဆိုတာ မသိ။

ထွက်ခွာခဲ့ကာနီး၌ မိသားစုကို နှုတ်ဆက်ရန် လေ့ကျင့်ကွင်းသွားရဦးမည်မို့ ဖုန်း ဆက်၍ မရကြောင်း ပြောလိုက်၏။ ကျွန်တော့်ညီမများထံလည်း ဖုန်းမှနေ၍ စာရိုက် ပို့ကာ သူတို့နှစ်ယောက်လုံးကို ချစ်ကြောင်း ပြောလိုက်၏။ သတင်းတွေ ပျံ့နှံ့လာ တော့မှ ညီမတွေကလည်း ကျွန်တော် ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း သိကြ၏။

နောက်နှစ်အရက်အကြာတွင် လုပ်ငန်းခွင် ပြန်ဝင်ရ၏။ ဂျေးက ကျွန်တော်တို့ကို အစည်းအဝေးခန်းမတွင် ခေါ်တွေ့၏။ ဤခန်းမမှာ စစ်ဆင်ရေးအကြောင်း ပဟမဆုံး ပြောကြားခဲ့သော နေရာလည်းဖြစ်၏။ စစ်ဆင်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ သတင်းများ ပေါက် ကြားနေခြင်းကိစ္စ ဆွေးနွေးကြ၏။

“မိဒီယာနဲ့ ဝေးဝေးနေရမယ်။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် နှိမ်နှိမ်ချချနဲ့နေဖို့ အရေးကြီးတယ်” ဟု ဂျေးက မှာကြားသည်။

သူပြောတော့ ကျွန်တော် အံ့သြမိ၏။ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဘာမှမပြောဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေခဲ့ကြ၏။ အခုတော့ ဝါရှင်တန်မှ သတင်းတွေက ပေါက်ကြားစိမ့်ထွက်နေပြီ။ အဆူခံရတော့ ကျွန်တော်တို့။ တကယ်တော့ ခုမှ လျှို့ဝှက်စရာလည်း မလိုတော့ပြီ။ ကျွန်တော်တို့သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် နံပါတ်တစ်ထိပ်ဆုံးအကြမ်းဖက်သမားကို လုပ်ကြံခဲ့ကြပြီးပြီ။ ကျွန်တော်တို့၏ နာမည်များကို ဖော်ပြဖို့တော့ လိုတာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့၏ စိတ်ရင်းကတော့ အရိပ်ထဲတွင် မှိန်ပျောက်သွားကာ အလုပ်ပြန်လုပ်ကြချင်တာပဲ ရှိ၏။

“ကဲ - မင်းတို့ တစ်ပတ်အနားယူကြ။ ရော့ - ဒီမှာ မင်းတို့အတွက် အချိန်ဇယားတွေ” ဟု ဂျေးက ပြော၏။

“တကယ်ပဲ တစ်ပတ်အနားယူရမှာ ကျိန်းသေရဲ့လား” ဟု ဝေါလ်(တ်)က ဝင်ထောက်တော့ အားလုံး ရယ်လိုက်ကြ၏။

“ဘယ်အချိန်ဖောက်ပြီး ထခေါ်ဦးမလဲ မသိဘူး” ဟု ကျွန်တော်က ဝင်ပြော၏။

“စီအိုင်အေက မကြာခင် ဆင်းလာဦးမယ်။ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးလည်း မကြာခင်လာဖို့ စီစဉ်နေတယ်။ ကဲ - ဒါပါပဲ”

ဂျေး ပြောပြီးသောအခါ ဒီတစ်ခါ ရယ်လိုက်သူက ကျွန်တော်။

စစ်ဆင်ရေးပြီးတော့ လပေါင်းများစွာ ပြန်လည်သုံးသပ်မှုတွေ လုပ်ကြရ၏။ ကျွန်တော်တို့ ပုဂ္ဂလိကလုံခြုံရေးတွေပါ ပြင်ဆင်ရ၏။ အိမ်မှာလည်း အိမ်တွင်းလုံခြုံရေး စနစ်တွေ ထားရ၏။

“မိဒီယာထဲမှာ ကျွန်တော်တို့နာမည်တွေ ပါလာရင် ဘာလုပ်မလဲ” ဟု ကျွန်တော် မိုက် ကို မေးကြည့်၏။ သူလည်း ဘာမှ မဖြေနိုင်။

အေဘီစီသတင်းက SEAL တွေအကြောင်း သတင်းလွှင့်၏။ သတင်းထောက် ‘ခရစ် ကိုဖာ’ က ဘင်လာဒင်ကို ပစ်လိုက်သော SEAL သည် ဗလတောင့်တောင့်၊ အသက် ၃၀ ဝန်းကျင် လူဖြူဖြစ်ကာ မုတ်ဆိတ်မွေးနှင့် နှုတ်ခမ်းမွေးရှိသည်ဟုပင် ဖော်ပြ၏။ ကိုဖာ ပြောတာကို အခြားသတင်းတွေက လိုက်ရေးကြ၏။ သူတို့က ကျွန်တော်တို့နှင့် သိသမျှ SEAL တွေကို လိုက်မေး၏။ DEVGRU တည်ထောင်သူ ‘ရစ်ချက်မာဇင်ကို’ ကိုပင် မေး၏။

“မင်းတို့ နက်ဖြန် ကင်တပ်ကီပြည်နယ်မှာ သမ္မတနဲ့ တွေ့ရမယ်။ ဒီသတင်း ဘယ်သူမှ မပြောနဲ့” ဟု ဂျေးက လာပြော၏။

“လေယာဉ်နဲ့ သွားတော့ အရပ်ဝတ်နဲ့ သွားကြရမယ်။ သမ္မတနဲ့တွေ့တော့မှ ယူနီဖောင်းပြန်လဲ” ဟုလည်း သူက ညွှန်ကြားသည်။

ကျွန်တော် ကားပေါ်ပြန်အတတ်တွင် ဖုန်းက မြည်လာ၏။ ညီမထံမှ မက်ဆေ့ချ်။

“နက်ဖြန် အစ်ကို သမ္မတကြီးနဲ့ တွေ့ရမယ်ဆို”

ကျွန်တော် အတော်စိတ်ကုန်သွားသည်။ တယ်လည်း လျှို့ဝှက်ကြပါကလား။

နောက်နေ့မနက်တွင် ကျွန်တော် မြင်ဖူးသမျှထဲတွင် အကောင်းဆုံး စီ-၁၃၀ လေယာဉ်ကိုစီးရ၏။ အပြင်မှာက ဆေးအသစ်သုတ်ထားလို့ သိပ်မဆိုး။ အတွင်းမှာ ကျတော့ နဂိုအဟောင်းရုပ်။ အရာရာ ဆေးတွေမှိန်နေ၏။ ကျွန်တော်တို့ ယခင်စီးခဲ့ရ တာက ပိုသစ်သော စီ-၁၃၀ တို့၊ စီ-၁၇ တို့။

ဤလေယာဉ်က သမိုင်းတော့ရှိ၏။ ၎င်းသည် ‘လင်းယုန်လက်သည်း’ စစ်ဆင် ရေးတွင် သုံးခဲ့သော လေယာဉ်သုံးစင်းအနက်မှ တစ်စင်း။

လေဆိပ်မှ အမှတ် ၁၆၀ အထူးလေယာဉ်ဌာနချုပ်သို့ သွားရ၏။ ‘တယ်ဒီ’တို့ ဒီမှာ အလုပ်လုပ်ရသည်။ သမ္မတ အိုဘားမားသည် ကျွန်တော်တို့နှင့် တွေ့ပြီးလျှင် ၁၀၁ လေကြောင်းတပ်မှ တပ်ဖွဲ့ဝင်ထောင်ကျော်နှင့် တွေ့ဦးမည်ဆို၏။

ကျွန်တော်တို့ကို အစည်းအဝေးခန်းမကျယ်ကြီးတစ်ခုသို့ ခေါ်သွားသည်။ နံရံ အနီးတွင် ဆင်းဒဝစ်တွေ၊ အာလူးကျော်တွေ၊ အအေးတွေ အစုံအလင်ပြင်ဆင်ထား သည်ကို တွေ့ရ၏။

တံခါးအနီးရှိ စားပွဲတစ်ခုတွင် ဘောင်ကြပ်ထားသော အလံတစ်ခုကို တွေ့ရ၏။ ကျွန်တော်တို့ စစ်ဆင်ရေးတွင် သယ်ဆောင်၍သွားသော အလံများထဲမှ တစ်ခုဖြစ်၏။ ထိုအလံအောက်များတွင် လက်မှတ်ထိုးကာ သမ္မတကို ပေးမည်ဖြစ်၏။

“ကျုပ်တို့ကော လက်မှတ်ထိုးဖို့ လိုသေးလား” ဟု ကျွန်တော်က တွမ်ကို မေး ကြည့်၏။

“စစ်ဆင်ရေးမှာပါတဲ့သူ ဘယ်သူမဆို လက်မှတ်ထိုးဖို့လိုတာပေါ့ကွ” ဟု သူက ပြန်ဖြေသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ကျွန်တော်က ထပ်စပ်စုကြည့်လိုက်သည်။

“သမ္မတကို ပေးဖို့လေ”

သူက ကျွန်တော့်မေးခွန်းများကို စိတ်ကုန်နေဟန်ဖြင့် မဖြေချင်ဖြေချင် ပြန်ဖြေ၏။

ကျွန်တော်တို့နာမည်တွေက လျှို့ဝှက်ထားရမှာ မဟုတ်လားဟု ကျွန်တော်က စဉ်းစားနေမိ၏။ ကျွန်တော်က အခြားသူတွေကို သွားမေးကြည့်၏။

“လူတိုင်း လက်မှတ်ထိုးရမှာလား”

အများစုက ထိုးပင် ထိုးပြီးကြပြီ။

“ခြစ်ချင်တာသာ ခြစ်လိုက်ပေါ့ကွာ။ ငါတော့ ဒီလိုပဲ လုပ်ခဲ့တယ်” ဟု ချာလီက နည်းပေး၏။

အလျင်အမြန် သုတ်သီးသုတ်ပြာတွေ လုပ်ပြီး စောင့်ဆိုင်းရသည်မှာ ရိုးရာလို ဖြစ်နေပြီ။ မကြာခင် သမ္မတကြီးနှင့် တွေ့ရ၏။ လျှို့ဝှက်စုံထောက်အဖွဲ့က ကျွန်တော် တို့ကို တစ်ကိုယ်လုံး စစ်ဆေးရှာဖွေသည်။ ကျွန်တော့်အလှည့်မှာ သူတို့ ကိရိယာက အသံမြည်သွား၏။ ကျွန်တော့်အိတ်ကပ်ထဲမှာ မောင်းချွေး ပါလာ၍ ဖြစ်၏။ ထိုခါးကို ထုတ်ကာ အမှိုက်ပုံးထဲသို့ ပစ်လိုက်ရ၏။

အခန်းထဲတွင် စင်မြင့်သေးသေးလေးတစ်ခု ရှိ၏။ ရှေ့မှာက ကုလားထိုင်တွေ ချထားသည်။

ဝေါ့လ်(တ်)က ကျွန်တော့်ဘေးမှာ ထိုင်သည်။

မကြာခင် အိုဘားမား ရောက်လာသည်။ ဝတ်စုံအမည်း၊ ရှပ်အင်္ကျီအဖြူ၊ အပြာ ရောင်ဖျော့ဖျော့လည်စည်းဖြင့်။ ဒုတိယသမ္မတ ‘ဘီဒင်’ က ရှပ်အင်္ကျီအပြာ၊ လည်စည်း အနီဝတ်ကာ သမ္မတဘေးမှ ထိုင်၏။ သမ္မတက စင်မြင့်ပေါ်တက်ကာ မိနစ်အနည်း ငယ် စကားပြော၏။ သူက ကျွန်တော်တို့တပ်စုကို ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် သမ္မတ တပ်ဖွဲ့တံဆိပ် ချီးမြှင့်၏။ ဤသည်မှာ ကျွန်တော်တို့အောင်မြင်မှုအတွက် ဖြစ်၏။ တစ်စုတစ်စုကို ဤသို့ ဂုဏ်ပြုခြင်းသည် အမြင့်ဆုံးဖြစ်၏။

မိန့်ခွန်းအသေးစိတ်ကို မမှတ်မိပါ။ မိန့်ခွန်းရေးသူ၏ စာအုပ်ထဲမှ စကားများသာ ဖြစ်သည်။

“ခင်ဗျားတို့တွေဟာ အမေရိကရဲ့ အကောင်းဆုံးပုဂ္ဂိုလ်တွေပဲ”

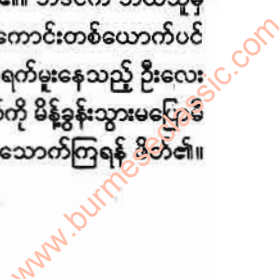
“ခင်ဗျားတို့တွေဟာ အမေရိကအတွက် ရပ်တည်ပေးသူတွေ ဖြစ်တယ်”

“အမေရိကန်ပြည်သူတွေဆီက ကျေးဇူးတင်နေကြပါတယ်”

“အောင်မြင်ပြီးမြောက်တဲ့အလုပ်ပဲ”

မိန့်ခွန်းပြောပြီးနောက် အမှတ်တရဓာတ်ပုံများ ရိုက်ကြ၏။ ဘီဒင်က ဘယ်သူမှ နားမလည်သော ပြက်လုံးတွေ ပြော၏။ သူက လူတော်လူကောင်းတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ခရစ္စမတ် ညစာစားပွဲတက်လာသော အရက်မူးနေသည့် ဦးလေး ကြီးတစ်ဦးနှင့် ပိုတူနေ၏။ ၁၀၁ တပ်မမှ တပ်သားနှစ်ယောက်ကို မိန့်ခွန်းသွားမပြောမီ သမ္မတက ကျွန်တော်တို့တစ်ဖွဲ့လုံးကို သူ့အိမ်သို့ ဘိယာလာသောက်ကြရန် ဒီဘဲ၏။

“သူ့အိမ်က ဘယ်မှာလဲ” ဟု ကျွန်တော်က မေး၏။

“မသိဘူးလေ။ သူ့အိမ်ဆိုတာက အိမ်ဖြူတော်ဖြစ်မယ်ထင်တယ်” ဟု ဝေါလ်(တ်) က ပြန်ဖြေသည်။

ဘတ်စ်ကားက လေဆိပ်သို့ ပြန်ပို့၏။ အခြေစိုက်စခန်းတွင် အိုဘားမား မိန့်ခွန်း ပြောခဲ့၏။

“ဒါ ကျုပ်တို့ သူတို့ရဲ့ ခေါင်းကို ဖြတ်လိုက်တာပဲ။ ကျုပ်တို့ မကြာခင် သူတို့ကို နှိမ်နင်းနိုင်လိမ့်မယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့ မဟာဗျူဟာက အလုပ်ဖြစ်နေပြီ။ အိုစမာဘင်လာဒင် ကို နောက်ဆုံးမှ တရားမျှတမှုက အနိုင်ရလိုက်တဲ့ အကြီးဆုံး သာဓကပဲ” ဟု သူ ပြောခဲ့၏။

ထိုခရီးမှအပြန် အရာရာသည် ပုံမှန်။ ပုံမှန်အလုပ်တွေ ပြန်လုပ်ကြရ၏။ အမြန် ရထားပေါ် ကျွန်တော်တို့ ပြန်စီးနင်းလိုက်ပါကြရပြန်ပြီ။

အိမ်ဖြူတော်တွင် ဘီယာလည်း သွားမသောက်ခဲ့ကြရပါ။ တစ်ခါတော့ ကျွန်တော်က ဝေါလ်(တ်)ကို စ,မိ၏။

“ဘီယာသောက်ဖို့ သတင်းလေး ဘာလေး ကြားမိသေးလား”

ဝေါလ်(တ်)က အစမခံ။

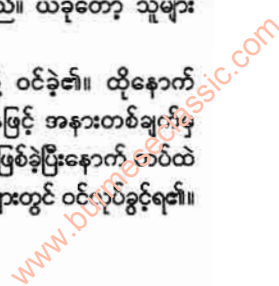
“မင်းမို့ ဒီစကားမျိုးတွေ ယုံသေးတယ်ကွာ”

နိဂုံးချုပ်

'ဘင်လာဒင်' စစ်ဆင်ရေးအပြီး တစ်နှစ် မပြည့်တပြည့်တွင် ကျွန်တော် အမြန် ရထားပေါ်မှ ဆင်းခဲ့၏။

ကျွန်တော်သည် ဆယ်နှစ်နီးပါး ဤအလုပ်ကို သက်စွန့်ဆံဖျား လုပ်ခဲ့ကာ နိုင်ငံ တော်ကို အလုပ်အကျွေးပြုခဲ့ပြီးပြီ။ ဤအိပ်မက်ကို အကောင်အထည်ပေါ်ရန် ကျွန် တော် အရာရာကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ရ၏။ မိသားစုတွေ၊ မိတ်ဆွေတွေနှင့် အချိန်အကြာကြီး ခွဲခဲ့ရ၏။ အားလပ်ရက်ပေါင်းများစွာ လက်လွတ်ဆုံးရှုံးခဲ့ရ၏။ ကျွန်တော်၏ အသက် ရှင်နေသမျှ ကျန်ဘဝတစ်လျှောက်လုံးအတွက် ခန္ဓာကိုယ်တွင် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သေရာ ပါ ဒဏ်ရာတွေ ခံစားခဲ့ရ၏။ ကျွန်တော်သည် အမေရိက၏ အကောင်းဆုံးနှင့် တစ်သက်တာမိတ်ဆွေများကိုကား ရခဲ့၏။ သူတို့အုပ်စုကိုကား ညီဘွားနောင်ရင်းတွေ ဟုသာ သဘောထားပါသည်။ ကျွန်တော်သည် SEAL တပ်ဖွဲ့ကို စဝင်ဝင်ချင်းနှင့် စက်တင်ဘာ ၁၁ အတိုက်ခံရကတည်းက အိုစမာ ဘင်လာဒင် ကို သတ်ဖြတ်ဖို့ အတွက် ဖမ်းဆီးသောတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခွင့်ရရန် အိပ်မက် မက်ဖူးခဲ့၏။ ထို အလုပ်ကို လုပ်ဆောင်ခွင့်ရ၍ ကျွန်တော် ကံကောင်းပါသည်။ ယခုတော့ သူများ အလှည့် ပေးရတော့မည်။

ကျွန်တော် ဘွဲ့ရပြီးနောက်တွင် SEAL တပ်ဖွဲ့(၅)သို့ ဝင်ခဲ့၏။ ထိုနောက် DEVGRU သို့ ပြောင်းခဲ့၏။ ကျွန်တော်သည် SEAL အနေဖြင့် အနားတစ်ချက်မှ မယူဘဲ ဆက်တိုက် တိုက်ပွဲများ ဝင်ခဲ့၏။ ကျွန်တော် တပ်စုမှူးဖြစ်ခဲ့ပြီးနောက် တပ်ထဲ တွင် သင်တန်းဆရာအလုပ် မတိုက်မခိုက်ရသောရာထူးနေရာများတွင် ဝင်လုပ်ခွင့်ရ၏။

ထိုအလုပ်များက စစ်မြေပြင်နှင့် ဝေး၏။ အနားယူချင်၊ ခွင့်ယူချင်လျှင် ရ၏။ ဒါကိုမှ မကျေနပ်သေးဘဲ တိုက်ခိုက်လိုသေးသည်ဆိုလျှင်လည်း ပြန်ပြောင်း၍ ရသေးသည်။ သို့သော် တစ်တပ်ပြီးတစ်တပ် မပြောင်းချင်တော့ပါ။ ကိုယ့်ဘဝအတွက် ကိုယ်အချိန် ပေးလိုပါသေးသည်။ ကျွန်တော် ပေးအပ်သောတာဝန်များကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင် ပြီး SEAL အနေနှင့်သာ အနားယူချင်ပါသည်။

ကျွန်တော် မထွက်ခင် စစ်ဆင်ရေးပြီးပြီးချင်း လေယာဉ်ပေါ်တက်ပြီး လာကြိုသူ တပ်မှူးကို သွားတွေ့သည်။ သူက ယခု DEVGRU ၏ ယာယီတပ်ရင်းမှူးဖြစ်နေပြီ။ သူက အထူးနားလည်သိတတ်သော အရာရှိဖြစ်ရာ ကျွန်တော့်ကို မည်မျှ စိတ်ဖိစီးခံ လုပ်ကိုင်ခဲ့ရကြောင်း ကောင်းကောင်းသိ၏။ ကျွန်တော် မနုတ်ထွက်ခင် သူ့ရုံးခန်းတွင် တွေ့ဆုံခဲ့၏။

“ငါတို့ မင်းကို တပ်ထဲမှာ ဆက်နေအောင် ဘာလုပ်ပေးရမလဲ” ဟု တပ်ရင်းမှူးက မေးသည်။

သူက တပ်ထဲတွင် ဆက်နေစေချင်သေးသည်ကို သိရ၍ ကျွန်တော် ဂုဏ်ယူမိပါ သည်။ သို့သော် ကျွန်တော်က သူ့မျက်လုံးကို တည့်တည့်ကြည့်ပြီး ခေါင်းကို အသာ ရမ်းပြလိုက်၏။

“ကျွန်တော် နုတ်ထွက်ဖို့ အချိန်ကျနေပါပြီ”

တကယ်တော့ ညီအစ်ကိုတော်များကို ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီး ပစ်ထားပေးကာ ကျွန် တော် အေးအေးဆေးဆေး နေချင်၍ ကိုယ်လွတ်ရုန်းသွားတာတော့ အပြစ်ရှိသလိုပင် ခံစားရ၏။ သို့သော် လူသစ်တွေ အများကြီး ရှိပါသည်။ ‘အစိမ်းရောင်တပ်ဖွဲ့’ မှ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ကလေးတွေ။ သူတို့လည်း ဦးဆောင်တိုက်ပွဲဝင်ရန် အသင့်ရှိနေ ကြပါပြီ။ ကျွန်တော်ကတော့ ပင်ပန်းလှပြီ။ အသစ်တစ်ခုခု လုပ်ရန် ပြင်ဆင်ရတော့ မည်။

ကျွန်တော်သည် ဝေါလ်(တ်)၊ ချာလီ၊ စတိမ်၊ တွမ် တို့ကို မခွဲချင်ပါ။ သူတို့နှင့် ကျွန်တော် မိတ်ဆွေရင်းတွေ။ သူတို့က ယခုတိုင် တပ်ထဲမှာ ရှိနေကြဆဲ။ သူတို့ အခု ဘာတွေလုပ်နေကြသလဲဆိုတာတော့ သူတို့အတွက် ကာကွယ်ပေးသည့်အနေ နှင့် ကျွန်တော် မပြောလိုပါ။ ကျိန်းသေတာကတော့ သူတို့သည် သူတို့အသက်နှင့် သူတို့အချိန်များကို စွန့်လွှတ်ကာ နိုင်ငံကောင်းဖို့ လုပ်ဆောင်နေကြမည်သာ သေချာ ၏။

‘ဖိတ်’ သည် ခြေသလုံးသေနတ်ဒဏ်ရာမှ သက်သာလာပြီ။ သူလည်း ဒဏ်ရာ ကြောင့် ရေတပ်မှ အနားယူလိုက်ရသည်။

ကျွန်တော် တပ်မှထွက်လာပြီး ပထမဆုံးလုပ်သည့် စီမံချက်က ဤစာအုပ်ရေး ရန်ပင်ဖြစ်၏။ ရေးရတာက မလွယ်လှပါ။ သတင်းအချက်အလက် ပေါက်ကြားမှုများ ရှိမှာကိုလည်း ကြောက်ရသေး၏။ ကျွန်တော်တို့က ကုပ်ကုပ်လေးနေရသည်ကိုပင် ဂုဏ်ယူနေကြသူများ ဖြစ်၏။ သို့သော် မရေးလို့လည်း မဖြစ်။

အချို့စာစောင်များ၏ ရေးသားချက်များသည် မှားယွင်းနေ၏။ ကျွန်တော်က အမှန်ကို ပြောပြချင်သည်။ အသက်စွန့်ပြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်သွားသူများကို မှတ်တမ်းအစစ်ဖြင့် ဂုဏ်ပြုချင်သည်။ သူတို့၏ဇာတ်လမ်းသည် ထိုက်ထိုက်တန်တန် ပြောမှဖြစ်မည့် ဇာတ်လမ်းဖြစ်၏။ တတ်နိုင်သမျှ အတိအကျ အသေးစိတ်ပြောရမည်။

၂၀၁၁ မေလ ၁ ရက်နေ့မှစ၍ သမ္မတအိုဘားမားမှသည် ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မက်ရေဗင် အထိ စစ်ဆင်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အင်တာဗျူးများ ဖြေကြားခဲ့ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့၏ စစ်ဦးစီးချုပ်ကပင် ပြောရန် ဆန္ဒရှိနေလျှင် ကျွန်တော်တို့ ပြောခွင့် ရမည် ထင်ပါသည်။

ယခုတော့ စစ်ဆင်ရေးသည် အိမ်ဖြူတော်အတွက် ပါတီနှစ်ခု၏ နိုင်ငံရေး နှုတ်ပွဲတွင် အသုံးချနေရ၏။ စစ်ဆင်ရေးသည် ထိုနေ့ညက ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြသော ပုဂ္ဂိုလ် ၂၄ ဦးအတွက် မဟုတ်တော့။ ဝါရှင်တန်ဒီစီ၏ နိုင်ငံရေးအတွက် ဖြစ်နေပြီ။ မိုင်ပေါင်း ထောင်ပေါင်းများစွာအကွာမှ ဘေးကင်းရန်ကင်း ဗီဒီယိုစောင့်ကြည့်နေကြသော ပေါ်လစီလုပ်ဆောင်သူများ၏ နိုင်ငံရေးအသုံးချခံ ဖြစ်နေပြီ။

ကျွန်တော်တို့ 'ဂျာလာလာဘယ်' တွင် ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်တက်ခဲ့ကြစဉ်က နိုင်ငံရေးသည် ကျွန်တော်တို့ခေါင်းထဲတွင် နောက်ဆုံးစဉ်းစားသောအရာ ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့က ရိပ်တပ်ပလီကန်ရော၊ ဒီမိုကရက်ရော ဘယ်သူက အမိန့်ပေးပေး အရေးမကြီး။ တစ်ပါတီထက်ပိုပြီး မဲပေး၍ရတာလည်း မဟုတ်။

တစ်ခုတော့ ရှင်းရှင်းသိစေချင်ပါသည်။ ဤဇာတ်လမ်းကို ကျွန်တော့်ဇာတ်လမ်းဟု မထင်ပါ။ အစကတည်းက ကျွန်တော့်ရည်ရွယ်ချက်မှာ စစ်ဆင်ရေးဇာတ်လမ်းအမှန်ကို တင်ပြရန်သာဖြစ်၏။ SEAL တပ်ဖွဲ့၏ စွန့်လွှတ်စွန့်စားမှုကို ပြောရန်သာဖြစ်၏။ ကျွန်တော်က ပိုထူးပိုချွန်၍ မဟုတ်။ ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံများကို အခြေခံကာ ကျွန်တော်နှင့်အတူ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သူများ အားလုံး၏ ဘုံအတွေ့အကြုံကို ရေးပြခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်နှင့်အတူ လက်တွဲ၍ လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသော သူအားလုံး၊ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကောင်းဆုံးသူဆိုသူအားလုံးသည် နိုင်ငံအတွက် လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြခြင်းသာ ဖြစ်၏။

ကျဆုံးခဲ့ကြသော SEAL များ၏ အသက်စွန့်လွှတ်ခဲ့ကြခြင်းသည် ဒေချည်းနီး

မဖြစ်ပါ။ အချို့သည် အီရတ် သို့မဟုတ် အာဖဂန်နစ္စတန်တွင် တိုက်ပွဲဝင်ရင်း ပျောက်ဆုံးခဲ့ကြ၏။ အချို့က တိုက်ခိုက်ရန် လေ့ကျင့်ရင်း အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ကြ၏။ သူတို့အားလုံးကို ကျွန်တော်တို့နှလုံးသားနှင့် အနီးကပ်ဆုံး သိပ်ဆည်းထားပါသည်။ သူတို့ အသက်စွန့်လွှတ်ပေးခဲ့ကြခြင်း၏ တန်ဖိုးက သူတို့ထက် ပိုမိုကြီးမားလှပါသည်။

ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုသူတိုင်းအတွက်လည်း တစ်ခုခုတော့ စွန့်လွှတ်ပေးဆပ်စေလိုပါသည်။ ကျွန်တော် မေးခွန်းတစ်ခု အမေးခံရဖူးသည်။

“ကျွန်တော်သာ SEAL မဖြစ်ခဲ့ရင် SEAL ဖြစ်အောင် ကြိုးစားလို့လည်း မရခဲ့ရင် ကျွန်တော် ဘာကို ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးနိုင်မလဲ”

ကျွန်တော့်စိတ်ထဲတွင် အဖြေနှစ်ခု ရှိ၏။

အသက်ရှင်ရုံလေးတော့ဖြင့် မနေပါနဲ့။ ကိုယ့်ထက် ပိုမိုကြီးမားတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ နေ့တိုင်း ရှင်သန်ပါ။ မိသားစုအတွက် လူမှုအဖွဲ့အစည်းအတွက်၊ နိုင်ငံတော်အတွက် ရည်ရွယ်ပြီး ရှင်သန်ပါ။

ဒုတိယအဖြေကား သင့်အနေဖြင့် အချိန် သို့မဟုတ် ငွေကြေးတစ်စုံတစ်ရာ စစ်ပြန်အဖွဲ့အစည်း သို့မဟုတ် ဒဏ်ရာရစစ်သည်များကို ထောက်ပံ့သော အဖွဲ့တစ်ခုခု သို့ ပေးလှူနိုင်ပါသည်။ ထိုအမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးကြီးများသည် သူတို့တာဝန်ကို သူတို့ ထမ်းဆောင်ပြီးခဲ့ကြပြီး ယခု ကျွန်တော်တို့အကူအညီ သူတို့ လိုနေပါပြီ။

ကျွန်တော်လည်း ဤစာအုပ်မှ ရရှိသော အကျိုးအမြတ်အား နေရာ သုံးခုကို လှူဒါန်းပါမည်။ ကျွန်တော် လှူဒါန်းရန်ထောက်ခံသောအဖွဲ့အစည်းများမှာ အောက်ပါတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

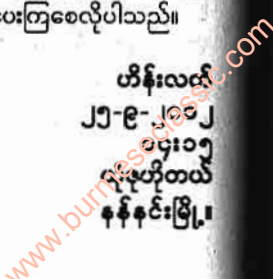
တစ်ချိန်လုံး အားလုံးအတွက်ဖောင်ဒေးရှင်း (Allinallthetime.org)

ရေတပ် SEAL ဖောင်ဒေးရှင်း (Navysealfoundation.org)

လုံဖျားချွန်ဖောင်ဒေးရှင်း (Tipofthespherefoundation.org)

ဤအလှူဒါန ဖောင်ဒေးရှင်းသုံးခုသည် ကျဆုံးလေပြီးဖြစ်ကြကုန်သော ရေတပ် SEAL ရဲဘော်များ၏ မိသားစုများကို ကူညီထောက်ပံ့နေကြပါသည်။ ထိုရဲဘော်များသည် အသက်စွန့်သွားခဲ့ကြသူများဖြစ်၍ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း လှူဒါန်းကြခြင်းအားဖြင့် ဤအဖွဲ့အစည်းများ ဒေါ်လာ သန်းနှင့်ချီရအောင် ကူညီပေးကြစေလိုပါသည်။

ဟိန်းလင်
၂၅-၉-၂၀၂၂
၈၄:၁၅
လှူဒါန်းတယ်
နန်နင်းမြို့။

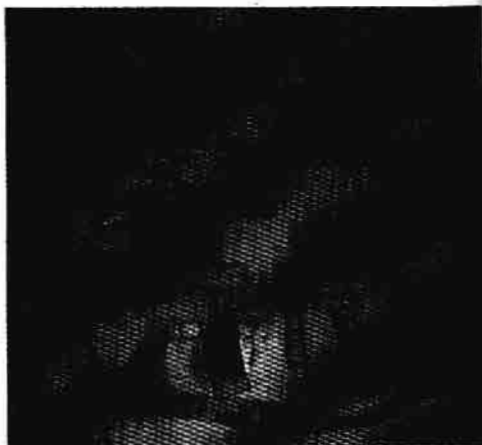

An Afghan military gun truck sits in the mountain pass between Bagram and Kunduz. Due to the wintery weather conditions, winter deployments tend to be less active than summer deployments.

A view from our base in central Afghanistan. During my deployments in Afghanistan, the natural beauty of the country often struck me.

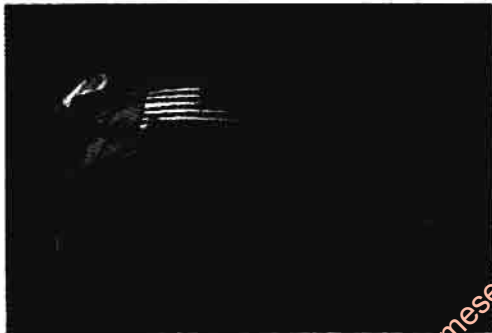
My primary weapons: a Heckler & Koch MP7 with suppressor (top); a highly modified M79 40mm grenade launcher, a.k.a. the "pirate gun" (middle); and a Heckler & Koch 416 assault rifle with a ten-inch barrel and suppressor (bottom).

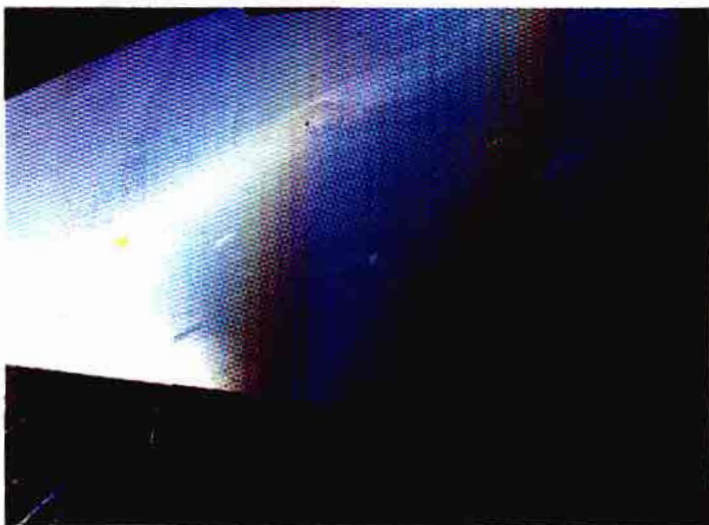

My assault kit organized during an Afghanistan deployment. Visible are my pistols, assault rifles, helmet with NVGs, and my sixty-pound vest including ballistic plates.

A ballistic helmet outfitted with the latest generation of night-vision goggles, helmet-mounted flashlight, and IR strobe. The four tubes on these NVCs allow better peripheral vision than the standard two-tube goggles. The IR strobe is vital when dealing with helicopters and other aerial assets.

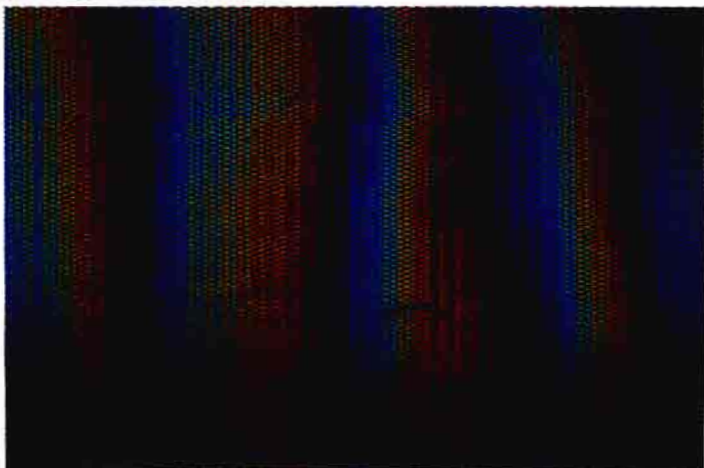

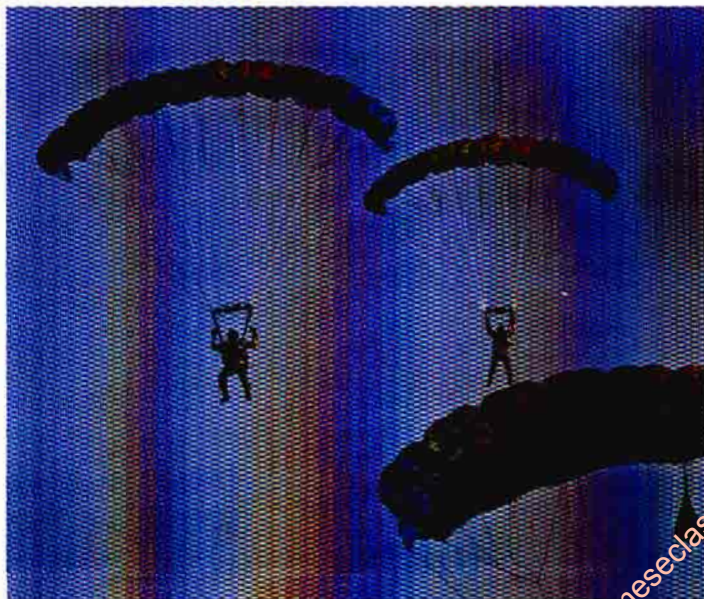
The open ramp of our C-17 moments before we jumped into the Indian Ocean on the Captain Phillips rescue.

HAHO training over the Grand Canyon.

Members of DEVGRU coming in to land during HAHO training.

A CH-47 helicopter, a.k.a. the "flying school bus."

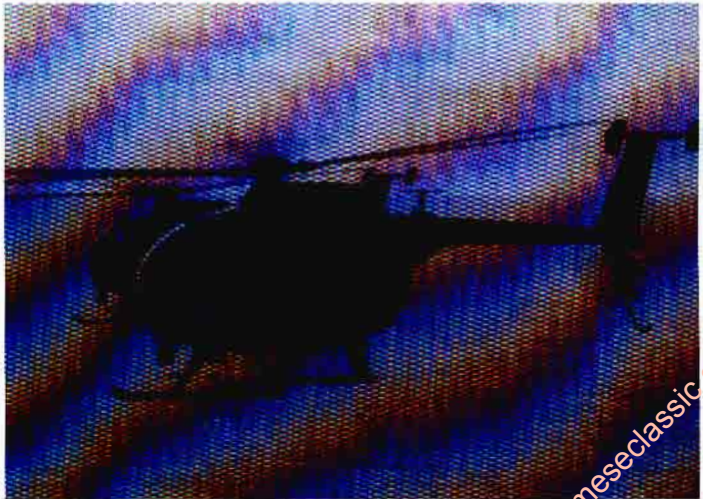

The view out the back of a CH-47. The bags contain fast-ropes.

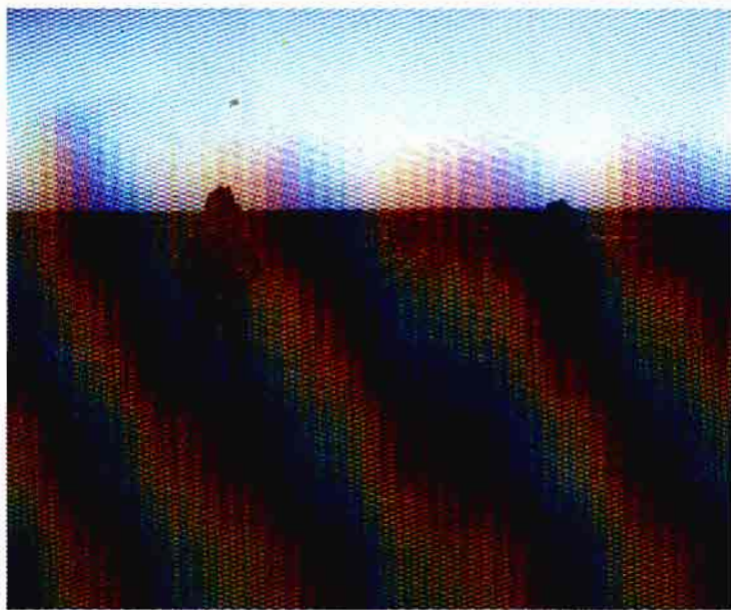

A CH-47 helicopter like the one we used on the Kunar mission.

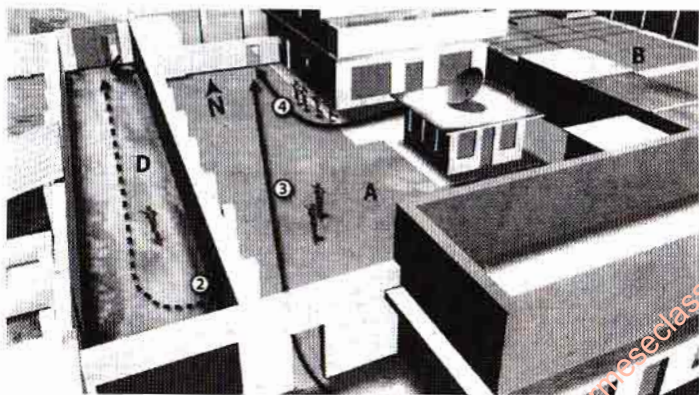
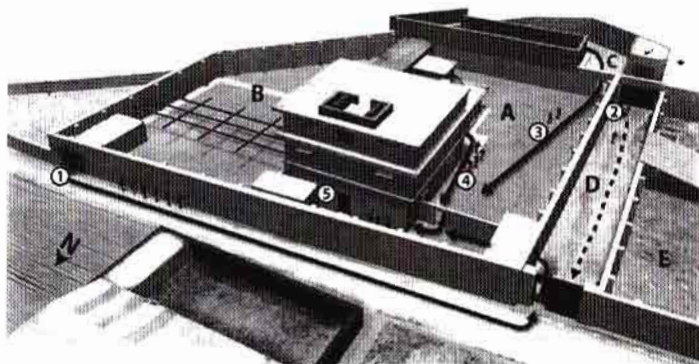
MH-6 Little Birds like the ones flown by the Night Stalkers during assaults in Iraq.

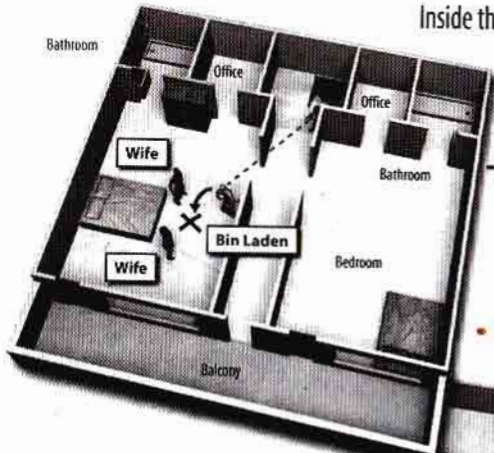
Walking into the Iraqi desert for exile after a long night of work.

Operation Neptune Spear: The Main House

- ① Chalk Two breached the gate with explosives only to find it blocked by a brick wall. Chalk Two moved to and enters the "D" gate.
- ② Mike, the senior enlisted SEAL on the mission, let Chalk Two in at the compound's "D" or main gate.
- ③ After clearing "C" compound, Owen's team headed to the main house to assist in the assault.
- ④ Blocked by a metal gate in the hallway, Tom and his team clear the Southern portion of the first floor and then exit and head to the North door.
- ⑤ Charlie places an explosive charge on the North door and waits for the call from Tom before initiating the charge.

Inside the Main House

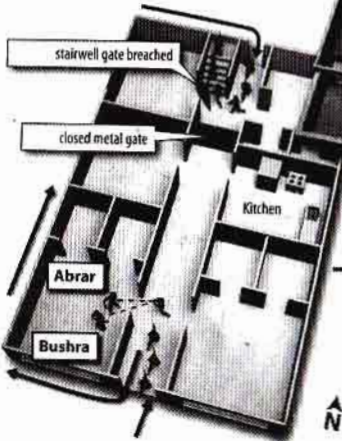
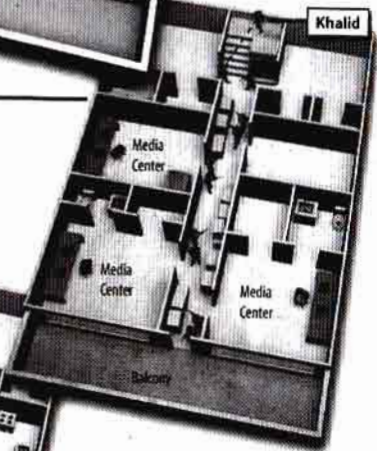

THIRD LEVEL

Bin Laden was shot by the point man just as the SEALs reached the third-floor landing.

SECOND LEVEL

The point man killed Khalid on the landing between the second and third floor, before leading the final team up to the third floor.

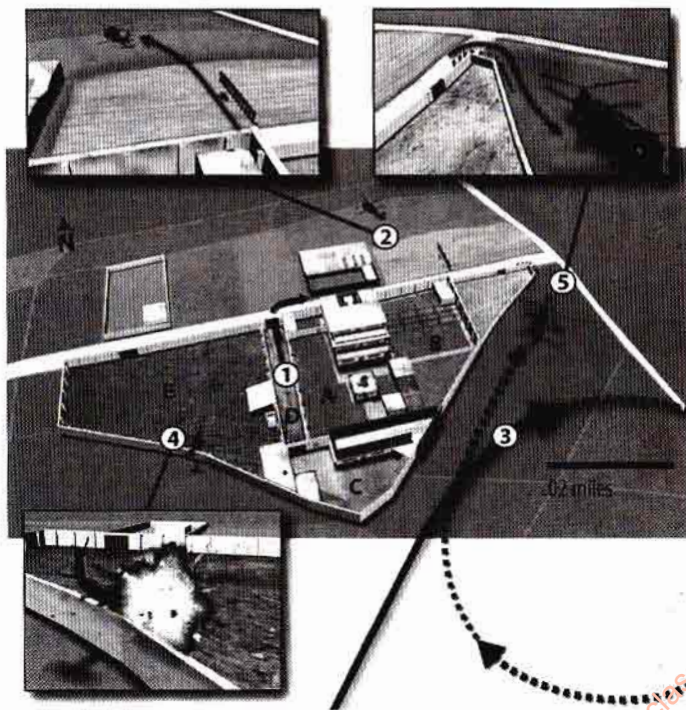
FIRST LEVEL

After breaching the North door, the SEALs climbed up the spiral staircase, clearing each floor along the way.

Operation Neptune Spear: Exfil

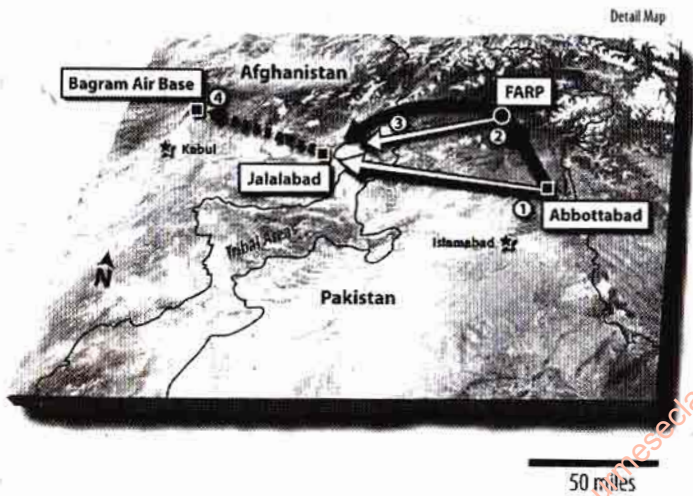
- ① The SEALs move Bin Laden's body out of the compound.
- ② Chalk One moves through the field and boards the Black Hawk helicopter.
- ③ With only seconds to spare the CH-47 was told to conduct an immediate go-around to the South to avoid flying debris from the explosive charges set on the downed Black Hawk.
- ④ Helicopter explodes.
- ⑤ Chalk Two and the downed Black Hawk helicopter crew board the CH-47 carrying the quick reaction force.

BURMESE
CLASSIC

Operation Neptune Spear: Exfil

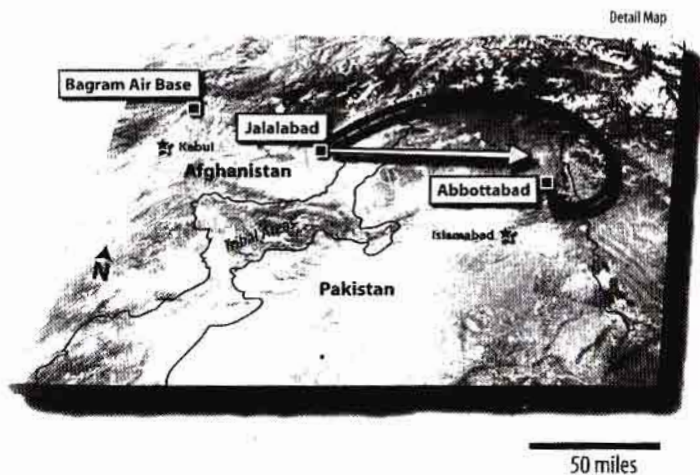
- ① One CH-47 picks up the SEALs at the compound and flies directly back to Jalalabad.
- ② Black Hawk flies north, landing at the FARP (Forward Air Refueling Point) site.
- ③ Black Hawk and CH-47 fly directly back to Jalalabad.
- ④ C-130 flies assault element from Jalalabad to Bagram.

Operation Neptune Spear

(May 1, 2011)

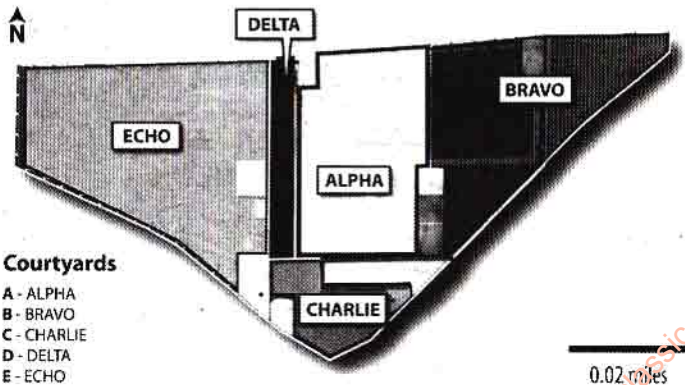
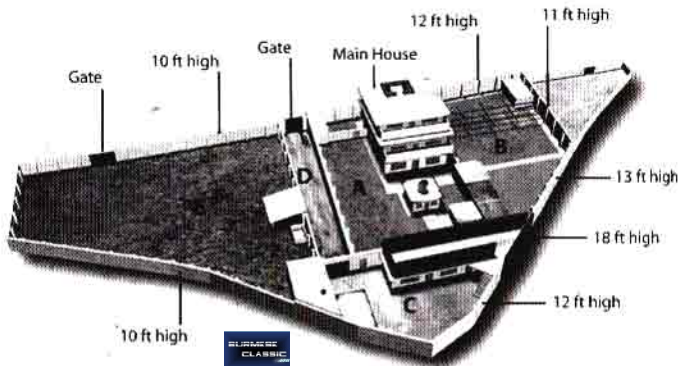
The plan called for two Black Hawk helicopters to ferry twenty-two SEALs, an EOD tech, and a CIA interpreter from a base in Jalalabad, Afghanistan, to the target compound located in Abbottabad, Pakistan. Two CH-47s that carried extra fuel and a quick reaction force of additional SEALs set up a forward refueling point fifteen minutes from the target.

Osama bin Laden's Compound

The one-acre compound was on Kakul Road in Bilal Town, a middle-class neighborhood in the city of Abbottabad. The town is home to a Pakistani military academy and a popular vacation spot. Bin Laden lived in the main house on the third floor.

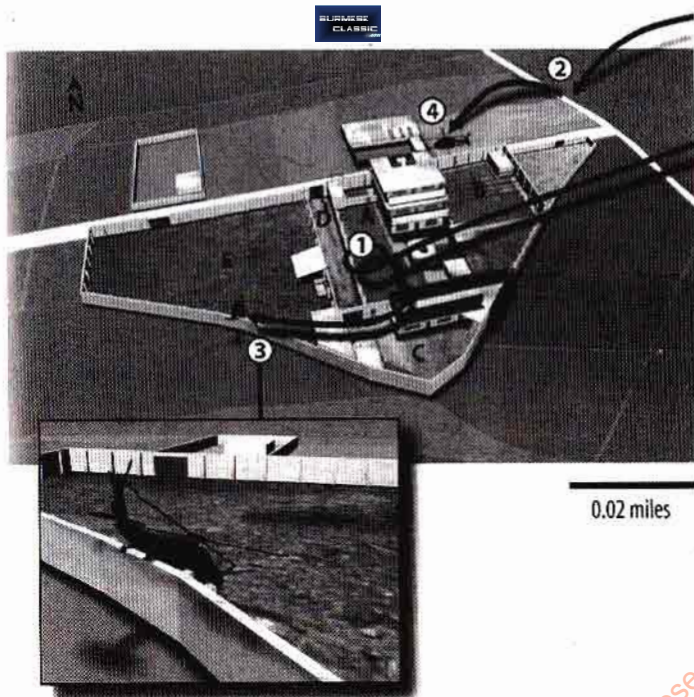
*Walls surrounding compound were topped with barbed wire

Operation Neptune Spear: Infil

- ① Chalk One attempted to hover over "A" courtyard but was unable to hold station and crash landed.
- ② Chalk Two landed and inserted the external security team consisting of four SEALs, an interpreter, and the combat assault dog.
- ③ The pilots flying Chalk One were able to crash the helicopter in "E" courtyard, west of the main house.
- ④ Chalk Two saw Chalk One crashing, and the pilot immediately made the safer decision of landing outside the gate instead of attempting the fast rope insert onto the top of the main building.

Operation Neptune Spear: Assault

After Chalk One crashed, the SEALs quickly recovered and began the assault.

4 Assaulters to South Door.

3 Assaulters to North Door.

Assaulters move to and explosively breach North gate leading to "B" compound.

2 Assaulters & 1 Interpreter.

1

2

3

4

5

6

7

8

0.02 miles

BURMESE CLASSIC

SEALs exit helicopter and immediately have to explosively breach the first gate.

1 Sniper takes rooftop position.

1 Assaulter clears rooftop.

2 Assaulters clear building.

2 Assaulters & 1 dog circle compound.